

Департамент охорони здоров'я
Львівської ОДА
Львівський обласний центр здоров'я

Львівська обласна організація
професійної спілки працівників охорони
здоров'я України

БІБЛІОТЕКА
головного лікаря та голови профкому
закладу охорони здоров'я
ВИПУСК 5

ДОВІДНИК
кваліфікаційних характеристик професій
працівників
Випуск 78
«Охорона здоров'я»

Львів 2013

Довідник кваліфікаційних характеристик професій працівників. Випуск 78 «Охорона здоров'я». Бібліотека головного лікаря та голови профкому закладу охорони здоров'я. Випуск - 5. Львів – 2013

Упорядник: юридичний відділ Львівської обласної організації профспілки працівників охорони здоров'я України (Баєв І.А., Олійник А.М., Панішко Т.І.).

Використані нормативно-правові акти станом на 01.11.2013 року.

Випуск №5 Бібліотеки містить Довідник кваліфікаційних характеристик професій працівників, які є специфічними для галузі охорони здоров'я.

Обов'язкове дотримання кваліфікаційних вимог працівників, визначених Довідником, передбачено ліцензійними умовами з медичної практики. Довідник також служить основою для розробки посадових інструкцій відповідних категорій працівників в закладах охорони здоров'я.

Рекомендовано для практичного використання у роботі керівниками, працівниками бухгалтерської, кадрової та юридичної служб, а також членами профкому закладів охорони здоров'я.

**Департамент охорони здоров'я
Львівської обласної державної адміністрації**

м. Львів, вул. Конопницької, 3
тел. (032) 2764592 факс: (032) 2756037
www.guoz.lviv.ua locz@mail.lviv.ua

Львівський обласний центр здоров'я

м.Львів, вул. Костя Левицького, 16
тел/факс: (032)2762360
www.guoz.lviv.ua locz@mail.lviv.ua

**Львівська обласна організація
професійної спілки працівників охорони здоров'я
України**

м.Львів, проспект Шевченка, 7 (6 поверх)
тел.:(032) 235-69-36, факс: (032)225-50-52
www.lviv.medprof.org.ua lviv@medprof.org.ua

ДОВІДНИК

кваліфікаційних характеристик професій працівників

Випуск 78 Охорона здоров'я

(Із змінами, внесеними згідно з Наказами Міністерства охорони здоров'я N 131-О від 18.06.2003, N 277 від 25.05.2007, N 153 від 21.03.2011, N 121 від 14.02.2012, N 952 від 26.11.2012, N 133 від 19.02.2013, N 686 від 05.08.2013, N 720 від 12.08.2013)

Вступ

Випуск 78 "Охорона здоров'я" Довідника кваліфікаційних характеристик професій (ДКХП) працівників розроблено з урахуванням змін державних стандартів щодо класифікації професій та чинної номенклатури посад медичних працівників системи Міністерства охорони здоров'я України.

Випуск побудовано відповідно до структури Класифікатора професій (ДК 003-95). До нього увійшли кваліфікаційні характеристики керівників, професіоналів, фахівців, технічних службовців та робітників, які є специфічними для галузі охорони здоров'я.

До розділу "Керівники" включені: керівники лікувально-профілактичних закладів; керівники основних підрозділів охорони здоров'я; керівники виробничих підрозділів у побутовому обслуговуванні, діяльність яких проходить у сфері надання медичної допомоги.

Розділ "Професіонали" поділяється за напрямками підготовки спеціалістів: професіонали в галузі лікувальної справи (в тому числі педіатричного профілю), стоматології, фармації, медико-профілактичної справи та інші професіонали в галузі медицини. До цього розділу належать професії, що вимагають від працівника кваліфікації за дипломом про повну вищу освіту, яка відповідає рівню спеціаліста або магістра.

До розділу "Фахівці" належать професії, які потребують від працівника кваліфікації за дипломом про вищу освіту, яка відповідає рівню молодшого спеціаліста, бакалавра або спеціаліста, що проходить післядипломну підготовку (стажування або інтернатуру).

До розділів "Технічні службовці" та "Робітники" належать професії, що вимагають від працівника повної або базової загальної середньої освіти та професійної підготовки на робочому місці.

Кваліфікаційні характеристики розміщені в алфавітному порядку. Вони складаються з таких розділів: "Завдання та обов'язки", "Повинен знати", "Кваліфікаційні вимоги".

Розділ "Завдання та обов'язки" подає опис основних завдань та обов'язків, властивих для даної професії. Конкретний зміст, обсяг і порядок їх виконання на кожному робочому місці встановлюються безпосередньо в лікувально-профілактичних закладах посадовими (робочими) інструкціями, контрактами чи іншими документами.

Розділ "Повинен знати" визначає обсяг необхідних знань професійного характеру залежно від професійних завдань та обов'язків.

У розділі "Кваліфікаційні вимоги" визначено освітньо-кваліфікаційний рівень працівника, напрям і спеціальність підготовки, підвищення кваліфікації, стаж роботи.

Довідник кваліфікаційних характеристик професій призначається для вирішення питань раціонального розподілу праці та правильного використання персоналу згідно з фахом і кваліфікацією; визначення завдань, обов'язків і відповідальності працівників галузі.

При зарахуванні на посади лікарів, провізорів, середнього медичного і фармацевтичного персоналу слід ураховувати положення чинних нормативно-правових актів Міністерства охорони здоров'я України щодо Переліку вищих медичних навчальних закладів, підготовка і отримання звання в яких дають право займатися медичною і фармацевтичною діяльністю.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ

КЕРІВНИКИ

1.1. Начальник Головного управління, управління (самостійного відділу, служби) охорони здоров'я місцевої державної адміністрації

Завдання та обов'язки

Здійснює керівництво діяльністю головного управління, управління (самостійного відділу, служби) в галузі охорони здоров'я відповідно до чинного законодавства України та нормативно-правових актів, що визначають діяльність підприємств, установ і організацій охорони здоров'я. Забезпечує ефективне виконання покладених на головне управління, управління (самостійний відділ, службу) завдань щодо реалізації державної політики у підвідомчій галузі управління. Організовує лікувально-профілактичну санітарно-епідеміологічну, фармацевтичну, фінансово-економічну, кадрову та адміністративно-господарську діяльність мережі закладів охорони здоров'я. Визначає ступінь відповідальності заступників начальника головного управління, управління, керівників підрозділів у складі головного управління, управління (самостійного відділу, служби). Готує пропозиції щодо призначення на посади та звільнення з посад керівників підвідомчих установ, підприємств, організацій згідно з чинним законодавством. Організовує розроблення проектів законодавчих і нормативних актів, державних програм у межах своєї компетенції. Здійснює аналіз стану і тенденції розвитку галузі охорони здоров'я, ходу виконання державних програм, діяльності головного управління (самостійного відділу, служби) та приймає відповідні рішення щодо усунення недоліків і закріплення позитивних тенденцій, видає відповідні директивні документи з цього питання. Вживає заходів щодо вдосконалення співпраці головного управління, управління (самостійного відділу, служби) з іншими структурними підрозділами місцевої державної адміністрації, представницькими органами місцевого самоврядування, державного нагляду і контролю, та забезпечує взаємодію мережі закладів охорони здоров'я. Організовує роботу з добору, розстановки і використання медичних кадрів, забезпечує своєчасне підвищення їх кваліфікації. Сприяє створенню належних виробничих умов, забезпечує контроль за станом трудової та виконавчої дисципліни, додержанням співробітниками правил охорони праці та протипожежного захисту. Забезпечує захист державних таємниць у відповідності з чинним законодавством.

Повинен знати: Конституцію України; акти законодавства, нормативні документи, що стосуються державної служби та місцевого органу виконавчої влади; Укази Президента України, постанови та розпорядження Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, інші нормативно-правові акти, що регулюють розвиток галузі охорони здоров'я; основи медичного і трудового права; концепцію розвитку охорони здоров'я населення України; основи міжнародного та європейського законодавства з питань охорони здоров'я; практику застосування законодавства у межах своєї компетенції; основи державного управління; практику застосування чинного законодавства; основи організації роботи та технологію процесу управління; економічні основи управління охороною здоров'я, демографічну ситуацію в регіоні; специфіку менеджменту і маркетингу в галузі охорони здоров'я; технології інформаційного забезпечення управління, форми та методи роботи із засобами масової інформації; правила ділового етикету; сучасні засоби комунікацій та зв'язку.

Кваліфікаційні вимоги

Повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", післядипломна спеціалізація за фахом "Організація і управління охороною здоров'я". Вища

кваліфікаційна категорія за лікарською спеціальністю та за фахом "Організація управління охороною здоров'я". Стаж роботи за лікарською спеціальністю та за фахом "Організація і управління охороною здоров'я" для начальника головного управління, управління - не менше 10 років; для начальника самостійного відділу, служби зазначений стаж - відповідно не менше 8 та 6 років. Стажування в органах управління вищого рівня.

1.2. Заступник начальника Головного управління, управління (самостійного відділу, служби) охорони здоров'я місцевої державної адміністрації

Завдання та обов'язки. Здійснює керівництво діяльністю головного управління, управління (самостійного відділу, служби) в галузі охорони здоров'я у порядку делегованих йому начальником головного управління, управління (самостійного відділу, служби) повноважень та в разі відсутності керівника за його дорученням виконує його обов'язки. Забезпечує ефективне виконання закріплених за ним напрямів діяльності головного управління, управління (самостійного відділу, служби) щодо реалізації державної політики в сфері охорони здоров'я у межах делегованих йому повноважень і компетенції: визначає ступінь відповідальності керівників у складі головного управління, управління (самостійного відділу, служби); організовує розробку проектів законодавчих і нормативних актів програм, що належать до компетенції головного управління, управління (самостійного відділу, служби); контролює виконання законодавчих та нормативних актів, розпоряджень (наказів) керівників Міністерства охорони здоров'я України; здійснює аналіз стану та тенденції розвитку охорони здоров'я, ходу виконання державних програм головного управління, управління (самостійного відділу, служби) та приймає відповідні рішення щодо усунення недоліків і закріплення позитивних тенденцій; планує, регулює та контролює ефективну взаємодію головного управління, управління (самостійного відділу, служби) з іншими структурними підрозділами органів державної влади, громадськими об'єднаннями та науковими організаціями при розв'язанні питань, що стосуються діяльності головного управління, управління (самостійного відділу, служби); організовує роботу з добору, розстановки і використання медичних кадрів, забезпечує своєчасне підвищення їх кваліфікації; забезпечує захист державної таємниці у напрямках діяльності головного управління, управління (самостійного відділу, служби).

Повинен знати: Конституцію України; акти законодавства, нормативні документи, що стосуються державної служби та місцевого органу виконавчої влади; Укази Президента України, постанови та розпорядження Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, інші нормативно-правові акти, що регулюють розвиток галузі охорони здоров'я; основи медичного і трудового права; концепцію розвитку охорони здоров'я населення України; основи міжнародного та європейського законодавства з питань охорони здоров'я; практику застосування законодавства у межах своєї компетенції; основи державного управління; практику застосування чинного законодавства; основи організації роботи та технологію процесу управління; економічні основи управління охороною здоров'я, демографічну ситуацію в регіоні; специфіку менеджменту і маркетингу в галузі охорони здоров'я; технології інформаційного забезпечення управління, форми та методи роботи із засобами масової інформації; правила ділового етикету; сучасні засоби комунікацій та зв'язку.

Кваліфікаційні вимоги

Повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", післядипломна спеціалізація за фахом "Організація і управління охороною здоров'я". Вища кваліфікаційна категорія за лікарською спеціальністю та за фахом "Організація управління охороною здоров'я". Стаж роботи за лікарською спеціальністю та за фахом "Організація і управління охороною здоров'я" для заступника начальника головного управління, управління - не менше 8 років; для заступника начальника самостійного відділу, служби

зазначений стаж - відповідно не менше 7 та 5 років. Стажування в органах управління вищого рівня.

1.3. Головний лікар обласної, центральної міської, міської, центральної районної та районної лікарень

Завдання та обов'язки. Здійснює керівництво лікувально-профілактичним закладом відповідно до чинного законодавства України та нормативно-правових актів, що визначають діяльність підприємств, установ і організацій охорони здоров'я. Організовує лікувально-профілактичну, адміністративно-господарську та фінансову діяльність закладу. Співпрацює з органами управління, місцевою владою, суміжними медичними закладами та забезпечує взаємодію підрозділів лікувально-профілактичного закладу. Забезпечує надання якісної медичної та фармацевтичної допомоги населенню. Впроваджує сучасні методи діагностики і лікування, лікувально-оздоровчого режиму, раціонального харчування. Регулює використання ліжкового фонду. Організовує роботу з добору, розстановки і використання медичних кадрів, забезпечує своєчасне підвищення їх кваліфікації. Створює належні виробничі умови, забезпечує додержання співробітниками правил внутрішнього трудового розпорядку, охорони праці та протипожежного захисту. Аналізує показники роботи закладу, вживає заходів щодо їх оптимізації, видає відповідні директивні документи з цього питання. Організовує проведення науково-практичних конференцій медичних працівників закладу з актуальних питань охорони здоров'я.

Повинен знати: Конституцію України; акти законодавства, нормативні документи, що стосуються державної служби та місцевого органу виконавчої влади; Укази Президента України, постанови та розпорядження Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, інші нормативно-правові акти, що регулюють розвиток галузі охорони здоров'я; основи медичного і трудового права; концепцію розвитку охорони здоров'я населення України; основи міжнародного та європейського законодавства з питань охорони здоров'я; практику застосування законодавства у межах своєї компетенції; основи державного управління; практику застосування чинного законодавства; основи організації роботи та технологію процесу управління; економічні основи управління охороною здоров'я, демографічну ситуацію в регіоні; специфіку менеджменту і маркетингу в галузі охорони здоров'я; технології інформаційного забезпечення управління, форми та методи роботи із засобами масової інформації; правила ділового етикету; сучасні засоби комунікацій та зв'язку.

Кваліфікаційні вимоги

Повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", післядипломна спеціалізація за фахом "Організація і управління охороною здоров'я". Вища кваліфікаційна категорія за лікарською спеціальністю та за фахом "Організація управління охороною здоров'я". Стаж роботи за лікарською спеціальністю для головного лікаря обласної лікарні - не менше 10 років, та за фахом "Організація управління охороною здоров'я" - не менше 8 років; для головного лікаря центральної міської та центральної районної лікарень - відповідно не менше 7 та 5 років. Стажування в органах управління вищого рівня.

1.4. Заступник головного лікаря обласної, центральної міської, міської, центральної районної та районної лікарень

Завдання та обов'язки. Здійснює керівництво лікувально-профілактичним закладом у порядку делегованих йому головним лікарем повноважень та в разі відсутності керівника за його дорученням виконує його обов'язки. Забезпечує ефективне виконання закріплених за ним напрямів діяльності закладу. У межах делегованих йому повноважень і компетенції: контролює виконання нормативно-правових актів з питань охорони здоров'я; забезпечує

надання якісної медичної та фармацевтичної допомоги населенню; впроваджує сучасні методи діагностики і лікування, лікувально-оздоровчого режиму; створює належні виробничі умови, забезпечує додержання співробітниками правил внутрішнього трудового розпорядку, охорони праці та протипожежного захисту, планує, регулює та контролює співпрацю з органами управління, суміжними медичними закладами та забезпечує взаємодію підрозділів лікувально-профілактичного закладу; організовує роботу з добору, розстановки і використання медичних кадрів, забезпечує своєчасне підвищення їх кваліфікації. Аналізує показники роботи закладу, вживає заходів щодо їх оптимізації.

Повинен знати: Конституцію України; акти законодавства, нормативні документи, що стосуються державної служби та місцевого органу виконавчої влади; Укази Президента України, постанови та розпорядження Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, інші нормативно-правові акти, що регулюють розвиток галузі охорони здоров'я; основи медичного і трудового права; концепцію розвитку охорони здоров'я населення України; основи міжнародного та європейського законодавства з питань охорони здоров'я; практику застосування законодавства у межах своєї компетенції; основи державного управління; практику застосування чинного законодавства; основи організації роботи та технологію процесу управління; економічні основи управління охороною здоров'я, демографічну ситуацію в регіоні; специфіку менеджменту і маркетингу в галузі охорони здоров'я; технології інформаційного забезпечення управління, форми та методи роботи із засобами масової інформації; правила ділового етикету; сучасні засоби комунікацій та зв'язку.

Кваліфікаційні вимоги

Повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", післядипломна спеціалізація за фахом "Організація і управління охороною здоров'я". Вища кваліфікаційна категорія за лікарською спеціальністю, та перша кваліфікаційна категорія за фахом "Організація управління охороною здоров'я". Стаж роботи за лікарською спеціальністю для заступника головного лікаря обласної лікарні - не менше 8 років, та за фахом "Організація управління охороною здоров'я" - не менше 6 років; для заступника головного лікаря центральної міської та центральної районної лікарень - відповідно не менше 7 та 3 років. Стажування в органах управління вищого рівня. { Пункт 1 Розділу "Керівники" із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства охорони здоров'я N 131-О від 18.06.2003 }

2. Головний державний санітарний лікар

ЗАВДАННЯ ТА ОBOB'ЯЗКИ. Забезпечує організацію санітарно-епідеміологічного нагляду на відповідній адміністративній території згідно з чинним законодавством України, що визначає діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я.

Організовує роботу щодо вивчення та оцінки санітарно-епідеміологічної ситуації, визначення факторів несприятливого впливу на здоров'я людини, навколишнє середовище та вживає заходів щодо їх усунення. Здійснює контроль за проведенням санітарних та протиепідемічних заходів, за додержанням чинних санітарних правил і норм підприємствами, організаціями, установами та громадянами. Співпрацює з органами державної виконавчої влади, організаціями з питань забезпечення санітарно-епідеміологічного благополуччя населення. Розслідує причини і умови виникнення професійних чи групових інфекційних захворювань, отруєнь, радіаційних уражень і подає матеріали з цих питань компетентним органам для притягнення винних до відповідальності. Визначає необхідність профілактичних щеплень та інших заходів профілактики у разі виникнення епідемій, масових отруєнь та радіаційних уражень. Застосовує передбачені Законом України "Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення" заходи щодо припинення порушення санітарного законодавства.

Організовує роботу з добору, розстановки і використання медичних кадрів, забезпечує своєчасне підвищення їх кваліфікації. Створює належні виробничі умови, забезпечує додержання співробітниками правил внутрішнього трудового розпорядку, охорони праці та протипожежного захисту. Аналізує показники роботи закладу, вживає заходів щодо їх оптимізації, видає відповідні директивні документи з цього питання.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я; організацію державної санітарно-епідеміологічної служби, порядок здійснення державного санітарно-епідеміологічного нагляду в Україні; основи права в медицині, трудове законодавство; директивні документи, що визначають завдання та функції медичних закладів; соціально-демографічну характеристику регіону та показники стану здоров'я населення; основи соціальної гігієни та організації охорони здоров'я, загальної і соціальної психології; суспільні відносини, які виникають у сфері забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя; організацію фінансово-економічної діяльності закладів охорони здоров'я; документи, що визначають потужність, структуру, штатний розклад закладу, укомплектованість підрозділів та потребу в кадрах; нормативні акти щодо підготовки, підвищення кваліфікації та атестації медичних працівників; порядок ведення облікової та звітної документації, обробки медичної статистичної інформації; потреби в медичній техніці, обладнанні, медикаментах; специфіку менеджменту і маркетингу в галузі медицини.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Проходження інтернатури за однією зі спеціальностей медико-профілактичного профілю з наступною спеціалізацією з "Організації і управління охороною здоров'я". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом не менше 5 років.

КВАЛІФІКАЦІЙНА ХАРАКТЕРИСТИКА

заступника головного державного санітарного лікаря

Завдання та обов'язки: забезпечує організацію державного санітарно-епідеміологічного нагляду на відповідній адміністративній території згідно з вимогами чинного санітарного законодавства і в порядку делегованих йому головним державним санітарним лікарем відповідної адміністративної території повноважень та в разі його доручення виконує його обов'язки.

Організовує роботу щодо вивчення та оцінки санітарно-епідемічної ситуації, визначення факторів несприятливого впливу на здоров'я людини, навколишнє середовище та вживає заходів щодо їх усунення. Здійснює контроль за проведенням санітарних та протиепідемічних заходів, за додержанням вимог санітарного законодавства підприємствами, організаціями, установами та громадянами. Співпрацює з органами державної виконавчої влади, органами місцевого самоврядування з питань забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення. Розслідує причини і умови виникнення професійних чи групових інфекційних захворювань, отруєнь, радіаційних уражень і подає матеріали з цих питань компетентним органам для притягнення винних до відповідальності. Визначає необхідність профілактичних щеплень та інших заходів профілактики у разі виникнення епідемій, масових отруєнь та радіаційних уражень. Застосовує передбачені Законом України "Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення" (4004-12) заходи щодо припинення порушення санітарного законодавства. Організовує роботу з добору, розстановки і використання медичних кадрів, забезпечує своєчасне підвищення їх кваліфікації. Створює належні виробничі умови,

забезпечує додержання співробітниками правил внутрішнього трудового розпорядку, охорони праці та протипожежного захисту. Аналізує показники роботи закладу, вживає заходів щодо їх оптимізації, видає у межах компетенції відповідні директивні документи з цього питання.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я, санітарне законодавство та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я; організацію державної санітарно-епідеміологічної служби, порядок здійснення державного санітарно-епідеміологічного нагляду в Україні; основи права в медицині, трудове законодавство; директивні документи, що визначають завдання та функції медичних закладів; соціально-демографічну характеристику регіону та показники стану здоров'я населення; основи соціальної гігієни та організації охорони здоров'я, загальної і соціальної психології; суспільні відносини, які виникають у сфері забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя; організацію фінансово-економічної діяльності закладів охорони здоров'я; документи, що визначають категорійність, структуру, штатний розклад закладу, укомплектованість підрозділів та потребу в кадрах; нормативні акти щодо підготовки, підвищення кваліфікації та атестації медичних працівників; порядок ведення облікової та звітної документації, обробки медичної статистичної інформації; потреби в медичній техніці, обладнанні, медикаментах; специфіку менеджменту і маркетингу в галузі медицини; передові інформаційні та Інтернет технології, сучасну наукову літературу та науково-практичну періодику за фахом, методи її аналізу та узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги

Повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Проходження інтернатури за однією зі спеціальностей медико-профілактичного профілю з наступною спеціалізацією з "Організації і управління охороною здоров'я". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли, тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом не менше 5 років. { Розділ "Керівники" доповнено пунктом згідно з Наказом Міністерства охорони здоров'я N 277 від 25.05.2007 }

3. Головна медична сестра

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я.

Здійснює управлінську та представницьку діяльність. Бере участь в організації лікувально-профілактичної та адміністративно-господарської діяльності закладу. Організовує роботу з добору і розстановки середнього та молодшого медичного персоналу. Забезпечує високу якість надання медичної допомоги шляхом раціональної організації праці середнього і молодшого медичного персоналу закладу. Керує роботою підлеглого персоналу щодо виконання призначень лікарів, правил прийому і виписки хворих, догляду за пацієнтами. Розробляє і впроваджує заходи щодо підвищення кваліфікації середніх медичних працівників, а також спеціальної підготовки на робочих місцях молодших медичних сестер. Контролює своєчасне проходження атестації середніми медичними працівниками. Несе відповідальність за облік, розподіл, витрати і зберігання матеріалів і медикаментів, в тому числі отруйних і наркотичних лікарських засобів. Створює належні виробничі умови, забезпечує додержання співробітниками правил внутрішнього трудового розпорядку, охорони праці та протипожежного захисту. Аналізує показники роботи середнього медичного персоналу закладу, вживає заходів щодо їх оптимізації, видає відповідні директивні документи з цього питання. Контролює дотримання санітарно-

гігієнічного та протиепідемічного режиму закладу. Дотримується правил медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИННА ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я, основи права в медицині, трудове законодавство; директивні документи, що визначають завдання та функції медичних закладів; нормативні акти щодо підготовки, підвищення кваліфікації та атестації медичних працівників; порядок ведення облікової та звітної документації, обробки медичної статистичної інформації; потреби в медикаментах; права, обов'язки та відповідальність головної медичної сестри; принципи проведення протиепідемічних заходів; порядок складання раціональних графіків роботи і правильної розстановки середнього і молодшого медичного персоналу; правила безпеки під час роботи з медичним інструментарієм та обладнанням.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа". Підвищення кваліфікації (цикли удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом не менше 5 років.

4. Завідувач аптеки (аптечного закладу)

ЗАВДАННЯ ТА ОBOB'ЯЗКИ. Здійснює керівництво аптекою (аптечним закладом) відповідно до чинного законодавства України та нормативно-правових актів, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію фармацевтичної служби.

Організовує ефективну діяльність аптечного закладу (аптеки, аптечного магазину тощо). Визначає організаційну та управлінську структуру, завдання і функції фармацевтичного закладу та його структурних підрозділів. Організовує та контролює забезпечення населення, лікувально-профілактичних закладів та інших оптових покупців лікарськими засобами, товарами медичного призначення. Проводить маркетингові дослідження. Створює необхідні умови для зберігання медикаментів, інших медичних виробів відповідно до їх властивостей і вимог Державної фармакопеї. Організовує роботу з добору, розстановки і використання медичних кадрів, забезпечує своєчасне підвищення їх кваліфікації. Створює належні виробничі умови, організовує своєчасне проходження медичного огляду працівниками аптеки (аптечного закладу), забезпечує додержання співробітниками правил внутрішнього трудового розпорядку, охорони праці та протипожежного захисту. Аналізує показники роботи закладу, вживає заходів щодо їх оптимізації, видає відповідні директивні документи з цього питання.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я; організацію фармацевтичної служби в державі; організацію ефективної діяльності аптечних закладів; організацію процесу виготовлення і контролю якості ліків, відпуску виготовлених лікарських форм і готових лікарських засобів, зберігання лікарських засобів і товарів медичного призначення; основні принципи ціноутворення на медикаменти, формування ринку фармацевтичних товарів, визначення попиту та потреби в лікарських препаратах і товарах медичного призначення з урахуванням кон'юнктури фармацевтичного ринку; міжнародні правила здійснення експортно-імпортних операцій; основи бухгалтерського обліку і звітності; документи, що визначають потужність, структуру, штатний розпис закладу, укомплектованість підрозділів та потребу в кадрах; нормативні акти щодо підготовки, підвищення кваліфікації та атестації фармацевтичних працівників; порядок ведення облікової та звітної документації; організацію матеріальної

відповідальності членів колективу залежно від структури закладу; методи фармацевтичного обстеження (інспектування) аптечних закладів; сучасну літературу за фахом, методи її аналізу та узагальнення; організацію фармацевтичної інформації.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Фармація", спеціальністю "Фармація". Проходження інтернатури за спеціальністю "Провізор загального профілю" з наступною спеціалізацією за фахом "Провізор-організатор". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката провізора-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом не менше 5 років.

5. Завідувач бази аптечної

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Здійснює керівництво аптечною базою відповідно до чинного законодавства України та нормативно-правових актів, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію фармацевтичної служби.

Організовує ефективну діяльність закладу. Створює необхідні умови для зберігання медикаментів, інших медичних виробів відповідно до їх властивостей і вимог Державної фармакопеї. Забезпечує лікарськими засобами та іншими товарами медичного призначення аптечні заклади, лікувально-профілактичні установи, інших оптових покупців. Проводить експортно-імпортні операції за міжнародними правилами торгівлі медичними товарами. Організовує роботу з добору, розстановки і використання фармацевтичних кадрів, своєчасне проходження медичного огляду працівниками бази, забезпечує своєчасне підвищення їх кваліфікації. Створює належні виробничі умови, забезпечує додержання співробітниками правил внутрішнього трудового розпорядку, охорони праці складських робіт та протипожежного захисту. Аналізує показники роботи закладу, вживає заходів щодо їх оптимізації, видає відповідні директивні документи з цього питання.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я; організацію фармацевтичної служби в державі; організацію ефективної діяльності аптечних закладів; організацію процесу зберігання лікарських засобів і товарів медичного призначення; основні принципи ціноутворення на медикаменти, формування ринку фармацевтичних товарів, визначення попиту та потреби в лікарських препаратах і товарах медичного призначення з урахуванням кон'юнктури фармацевтичного ринку; міжнародні правила здійснення експортно-імпортних операцій; основи бухгалтерського обліку і звітності; документи, що визначають потужність, структуру, штатний розпис закладу, укомплектованість підрозділів та потребу в кадрах; нормативні акти щодо підготовки, підвищення кваліфікації та атестації фармацевтичних працівників; порядок ведення облікової та звітної документації; організацію матеріальної відповідальності членів колективу залежно від структури закладу; методи фармацевтичного обстеження (інспектування) аптечних закладів; сучасну літературу за фахом, методи її аналізу та узагальнення; організацію фармацевтичної інформації.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Фармація", спеціальністю "Фармація". Проходження інтернатури за спеціальністю "Провізор загального профілю" з наступною спеціалізацією за фахом "Провізор-організатор". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката провізора-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом не менше 5 років.

6. Завідувач відділу (аптеки, бази)

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Здійснює керівництво відділом аптеки (аптечної бази) відповідно до чинного законодавства України та нормативно-правових актів, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію фармацевтичної служби.

Організовує роботу відділу по забезпеченню населення та оптових покупців лікарськими засобами і медичними товарами, що підлягають відпуску з структурного підрозділу. Контролює наявність у відділі необхідного асортименту фармацевтичних товарів і медичних виробів згідно із затвердженими нормативами. Створює необхідні умови для зберігання медикаментів, інших медичних виробів відповідно до їх властивостей і вимог Державної фармакопеї. Впроваджує облік надходження і збуту товарно-матеріальних цінностей і коштів. Аналізує показники роботи відділу, вживає заходів щодо їх оптимізації. Організовує робочі місця та впроваджує їх автоматизацію. Розробляє та впроваджує заходи з охорони праці і протипожежного захисту, дотримання правил особистої та виробничої гігієни. Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

У випадках, коли в установчому порядку замість посади завідувача відділу - провізора введено посаду завідувача відділу - фармацевта, повністю діє дане положення.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів та установ охорони здоров'я; організацію фармацевтичної служби в державі; організацію роботи відділу по забезпеченню населення та аптечних і лікувально-профілактичних установ, інших оптових покупців лікарськими засобами і товарами медичного призначення; технологію індивідуального та дрібносерійного виготовлення ліків, оцінку їх якості та правила зберігання; особливості прийому, зберігання і відпуску отрути, наркотичних речовин, психотропних препаратів, прекурсорів та інших лікарських засобів, що підлягають нагляду Комітету по контролю за наркотиками МОЗ України; порядок обліку руху основних і оборотних засобів, основи бухгалтерського обліку і звітності; контроль процесів управління основними ланками фармацевтичних закладів; організацію виконання договірних обов'язків; методи визначення попиту і розрахунку потреби в лікарських препаратах і товарах медичного призначення; порядок проведення повного і цільового фармацевтичного обстеження; сучасну літературу за фахом, методи її аналізу та узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Фармація", спеціальністю "Фармація". Проходження інтернатури за фахом "Провізор загального профілю". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката провізора-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом не менше 5 років.

7. Завідувач кухні (молочної)

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Здійснює керівництво установою відповідно до чинного законодавства України про охорону здоров'я.

Рационально використовує трудові, фінансові та матеріальні ресурси. Забезпечує додержання санітарних норм і правил експлуатації обладнання, виконання вимог санітарно-гігієнічного та протиепідемічного режиму, своєчасне постачання виробництва високоякісними продуктами в необхідному асортименті.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: основи законодавства про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління і установ охорони здоров'я; питання організації харчування здорових та хворих дітей; основи технології виготовлення

страв для здорових та хворих дітей залежно від віку; основи санітарно-гігієнічних вимог до виробництва.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ. Неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Акушерська справа" або "Сестринська справа". Стаж роботи в установах охорони здоров'я за фахом не менше 3 років.

8. Завідувач лабораторії (контрольно-аналітичної)

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Здійснює керівництво контрольно-аналітичної лабораторії відповідно до чинного законодавства України та нормативно-правових актів, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію фармацевтичної служби.

Забезпечує роботу по контролю за якістю ліків, виготовлених в аптеках, лікарських засобів, що надходять з аптечної бази (складу), оптових фірм та фармацевтичних закладів. Організовує і контролює роботу підвідомчих контрольно-аналітичних лабораторій, кабінетів, столів, аптечних складів. Організовує роботу з добору, розстановки і використання фармацевтичних кадрів, забезпечує своєчасне підвищення їх кваліфікації. Створює належні виробничі умови, забезпечує додержання співробітниками правил внутрішнього трудового розпорядку, охорони праці та протипожежного захисту. Аналізує показники роботи закладу, вживає заходів щодо їх оптимізації.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я; організацію фармацевтичної служби в державі; організацію ефективної діяльності контрольно-аналітичної лабораторії; організацію процесу виготовлення і контролю якості ліків, зберігання лікарських засобів і товарів медичного призначення; документи, що визначають потужність, структуру, штатний розпис закладу, укомплектованість підрозділів та потребу в кадрах; нормативні акти щодо підготовки, підвищення кваліфікації та атестації фармацевтичних працівників; порядок ведення облікової та звітної документації; сучасну літературу за фахом, методи її аналізу та узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Фармація", спеціальністю "Фармація". Проходження інтернатури за спеціальністю "Провізор загального профілю". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката провізора-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом не менше 5 років.

9. Начальник (завідувач) лікувально-профілактичного закладу

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Здійснює керівництво лікувально-профілактичним закладом відповідно до чинного законодавства України та нормативно-правових актів, що визначають діяльність підприємств, установ і організацій охорони здоров'я.

Організовує лікувально-профілактичну, адміністративно-господарську та фінансову діяльність закладу, взаємодію підрозділів лікувально-профілактичного закладу. Забезпечує надання якісної медичної та фармацевтичної допомоги населенню. Впроваджує сучасні методи діагностики і лікування, лікувально-оздоровчого режиму, раціонального харчування. Регулює використання ліжкового фонду. Організовує роботу з добору, розстановки і використання медичних кадрів, забезпечує своєчасне підвищення їх кваліфікації. Створює належні виробничі умови, забезпечує додержання співробітниками правил внутрішнього трудового розпорядку, охорони праці та протипожежного захисту. Аналізує показники роботи закладу, вживає заходів щодо їх оптимізації, видає відповідні

директивні документи з цього питання. Організовує проведення науково-практичних конференцій медичних працівників закладу з актуальних питань охорони здоров'я.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я, основи права в медицині, трудове законодавство; директивні документи, що визначають завдання та функції медичних закладів; показники стану здоров'я населення; основи соціальної гігієни та організації охорони здоров'я, загальної і соціальної психології; організацію фінансово-економічної діяльності закладів охорони здоров'я; документи, що визначають потужність, структуру, штатний розклад закладу, укомплектованість підрозділів та потребу в кадрах; нормативні акти щодо підготовки, підвищення кваліфікації та атестації медичних працівників; порядок ведення облікової та звітної документації, обробки медичної статистичної інформації; потреби в медичній техніці, обладнанні, медикаментах; специфіку менеджменту і маркетингу в галузі медицини.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Проходження інтернатури за однією зі спеціальностей медичного профілю з наступною спеціалізацією з "Організації і управління охороною здоров'я". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом не менше 5 років.

10. Начальник (завідувач) структурного підрозділу медичного закладу

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Здійснює керівництво структурним підрозділом медичного закладу відповідно до чинного законодавства України та нормативно-правових актів, що визначають діяльність підприємств, установ і організацій охорони здоров'я.

Організовує лікувально-профілактичну та адміністративно-господарську діяльність підрозділу, співпрацює з іншими підрозділами закладу. Забезпечує надання якісної медичної допомоги населенню. Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, диференційної діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих в межах своєї спеціальності. Впроваджує сучасні методи лікувально-оздоровчого режиму, раціонального харчування. Забезпечує своєчасне отримання та зберігання лікарських засобів, медичного оснащення, засобів догляду за хворими. Раціонально використовує ліжковий фонд, медичну техніку і оснащення підрозділу. Здійснює заходи щодо забезпечення належних санітарно-гігієнічних умов функціонування підрозділу. Надає консультативну медичну допомогу персоналу структурного підрозділу. Здійснює контроль за правильним веденням медичної документації, готує та подає керівникові лікувально-профілактичного закладу річні звіти. Контролює своєчасне підвищення кваліфікації працівниками підрозділу. Розробляє та затверджує графік роботи співробітників структурного підрозділу, здійснює належну розстановку, використання медичних кадрів і організовує їх працю. Створює належні виробничі умови, забезпечує додержання співробітниками правил внутрішнього трудового розпорядку, охорони праці та протипожежного захисту. Аналізує показники роботи підрозділу, вживає заходів щодо їх оптимізації. Організовує проведення науково-практичних конференцій медичних працівників підрозділу з актуальних питань охорони здоров'я. Несе відповідальність за стан роботи підрозділу та рівень медичного обслуговування хворих.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я, основи права в медицині, трудове законодавство; директивні документи, що визначають завдання та функції підрозділу медичного закладу; показники стану здоров'я населення; основи соціальної гігієни та організації охорони здоров'я, загальної і соціальної психології;

основи медико-біологічних і клінічних наук; сучасну класифікацію хвороб; сучасні методи обстеження, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих; методи надання швидкої та невідкладної лікарської допомоги; організацію фінансово-економічної діяльності закладів охорони здоров'я; документи, що визначають потужність, структуру, штатний розклад підрозділу та потребу в кадрах; нормативні акти щодо підготовки, підвищення кваліфікації та атестації медичних працівників; порядок ведення облікової та звітної документації, обробки медичної статистичної інформації; потреби в медичній техніці, обладнанні, медикаментах; специфіку менеджменту і маркетингу в галузі медицини.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Проходження інтернатури за однією зі спеціальностей медичного профілю з наступною спеціалізацією за профілем структурного підрозділу. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом не менше 5 років.

ПРОФЕСІОНАЛИ

ПРОФЕСІОНАЛИ В ГАЛУЗІ ЛІКУВАЛЬНОЇ СПРАВИ (КРІМ СТОМАТОЛОГІЇ)

1. Лікар

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають організацію медичної допомоги населенню та діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, диференційної діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих в межах своєї спеціальності, надає їм швидко та невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Планує роботу та аналізує її результати. Вирішує питання тимчасової або постійної непрацездатності пацієнтів. Веде лікарську документацію. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: основи чинного законодавства про охорону здоров'я та нормативно-правові акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря; основи медико-біологічних і клінічних наук; сучасну класифікацію хвороб; сучасні методи обстеження, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих; методи надання швидкої та невідкладної лікарської допомоги, правила безпеки під час застосування діагностичної та лікувальної апаратури; роботу лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом і методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Спеціалізація за певною спеціальністю медичного профілю (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси

удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії зі спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Спеціалізація за певною спеціальністю медичного профілю (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії зі спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Спеціалізація за певною спеціальністю медичного профілю (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії зі спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Спеціалізація за певною спеціальністю медичного профілю (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

2. Лікар з авіаційної медицини

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію надання медичної допомоги авіаційному персоналу цивільної авіації та військових формувань України.

Здійснює медичне забезпечення професійної діяльності авіаційного персоналу на всіх етапах виконання польотів і медичного контролю у міжпольотний період. Контролює виконання рекомендацій лікарсько-льотних сертифікаційних комісій. Готує льотний склад до медичної сертифікації. Надає кваліфіковану амбулаторну допомогу, забезпечує екстрену і планову госпіталізацію хворих, направляє їх на консультації до спеціалістів та на позачергову медичну сертифікацію. Проводить плановий медичний огляд льотного складу, диспансерний нагляд, профілактичні щеплення. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Бере участь у тренуванні на тренажерах авіаційних спеціалістів, у навчанні авіаційного персоналу щодо використання спецпорядження та засобів захисту, експлуатації киснево-дихальної апаратури, у роботі комісій по відборі авіаційного персоналу для навчання на новій авіаційній техніці і роботи в нових екстремальних умовах, у розборі польотів, визначенні передумов льотних пригод і помилкових дій авіаційного персоналу, які пов'язані зі станом здоров'я; у проведенні судово-медичної експертизи. Надає рекомендації з раціонального використання авіаційного персоналу, виконання різних за характером і складністю польотних завдань, режиму праці, льотного навантаження, відпочинку. Не допускає до польотів за станом здоров'я членів льотного екіпажу. Аналізує захворюваність та травматизм льотного складу, виробляє рекомендації щодо їх профілактики. Веде лікарську документацію. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед льотного персоналу. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують організацію медичної допомоги авіаційному персоналу; основи права в медицині; права, обов'язки і відповідальність авіаційного лікаря; основи медико-біологічних та клінічних наук, сучасні методи обстеження, авіаційну медицину, авіаційну психологію, фізіологію; санітарно-гігієнічні умови льотної діяльності; режим

праці, умови харчування та відпочинку льотного складу; основи застосування та вплив на організм людини тренажерів, спеціального спорядження та засобів захисту при польотах; основи експлуатації та результати застосування киснево-дихальної апаратури; методи санітарно-освітньої роботи та пропаганди здорового способу життя; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар з авіаційної медицини вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Спеціалізація в інтернатурі за однією зі спеціальностей "Лікувальна справа" з наступною спеціалізацією з "Авіаційної та космічної медицини". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар з авіаційної медицини I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Спеціалізація в інтернатурі за однією зі спеціальностей "Лікувальна справа" з наступною спеціалізацією з "Авіаційної та космічної медицини". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар з авіаційної медицини II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Спеціалізація в інтернатурі за однією зі спеціальностей "Лікувальна справа" з наступною спеціалізацією з "Авіаційної та космічної медицини". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар з авіаційної медицини: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Спеціалізація в інтернатурі за однією зі спеціальностей "Лікувальна справа" з наступною спеціалізацією з "Авіаційної та космічної медицини". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

3. Лікар-акушер-гінеколог

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію акушерсько-гінекологічної допомоги населенню.

Здійснює діагностику вагітності, спостереження за вагітними, рододопомогу, раннє виявлення ускладнень вагітності і пологів, лікування та нагляд за породіллям; організовує та проводить диспансеризацію гінекологічних хворих. Застосовує сучасні методи профілактики, лікування та реабілітації в межах своєї спеціальності; володіє всіма методами амбулаторного і стаціонарного лікування, повним обсягом хірургічних втручань, включаючи екстирпацію матки, перев'язку підчеревних артерій, мікрохірургічні і пластичні операції. Надає швидко і невідкладну медичну допомогу хворим акушерсько-гінекологічного профілю. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленнями лікарів інших спеціальностей, в тому числі і вдома. Здійснює експертизу працездатності. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Дотримується принципів медичної деонтології. Сприяє правовому захисту жінок відповідно до чинного законодавства. Керує роботою середнього медичного персоналу. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед

населення, в проведенні масових профілактичних оглядів. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, основи права в медицині, організацію акушерсько-гінекологічної допомоги; права, обов'язки та відповідальність лікаря-акушера-гінеколога; показники діяльності акушерсько-гінекологічних закладів та відділень; роботу лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; сучасну класифікацію гінекологічних захворювань; топографічну анатомію, нормальну і патологічну фізіологію організму жінки; фізіологію та патологію вагітності, пологів і післяпологового періоду; основи кровотворення та гемостазу, водно-електролітного обміну і кислотно-основної рівноваги крові, імунології та фармакології; загальні і спеціальні методи обстеження, які застосовуються в акушерстві і гінекології; сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації акушерсько-гінекологічних захворювань, запобігання небажаної вагітності; сучасні методи проведення пологів; профілактику невиношування і переносування вагітності, реанімацію, інтенсивну терапію новонароджених; сучасні методики виконання акушерських та ургентних гінекологічних операцій і маніпуляцій, а також реанімації; принципи доопераційної підготовки хворих і післяопераційного спостереження за ними; виявлення, спостереження, лікування ускладнень вагітності та післяпологову реабілітацію; правила асептики та антисептики; основи фармакотерапевтичних методів, що застосовуються в акушерстві і гінекології; основи профілактики і своєчасної діагностики злоякісних новоутворень; клініку, причини виникнення, діагностику, методи лікування інфекційних захворювань та "гострого живота" в гінекології, синдрому набутого імунodefіциту (СНІД), венеричних захворювань; питання сексопатології; основи ендокринології, урології, хірургії, онкогінекології; основні методи фізіотерапії та лікувальної фізкультури, що застосовуються в акушерстві і гінекології; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу зі спеціальності та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-акушер-гінеколог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Акушерство і гінекологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-акушер-гінеколог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Акушерство і гінекологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-акушер-гінеколог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Акушерство і гінекологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-акушер-гінеколог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Акушерство і гінекологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

4. Лікар-алерголог

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію алергологічної допомоги населенню.

Збирає алергологічний анамнез, визначає обсяг загальних та спеціальних обстежень, алергічних проб; застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих алергологічного профілю. Надає швидку та невідкладну медичну допомогу; консультує хворих за направленнями лікарів інших спеціальностей, в тому числі і вдома. Застосовує лікувальне та дієтичне харчування. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Здійснює експертизу працездатності, бере участь в роботі лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні акти, що регламентують діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я, організацію алергологічної допомоги; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-алерголога; основи клінічної імунології та алергології; алергени, їх властивості, способи поширення та стандартизацію; профілактику, клініку, діагностику, диференційну діагностику алергічних захворювань та псевдоалергічних реакцій; сучасну класифікацію алергічних захворювань; специфічну імунотерапію та принципи неспецифічної терапії; методи дослідження в алергології; питання втрати працездатності; роботу лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; організацію диспансеризації; правила оформлення медичної документації; сучасні методи діагностики та лікування, що застосовують в суміжних галузях; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-алерголог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Алергології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-алерголог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Алергології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-алерголог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Алергології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли

тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-алерголог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Алергології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

5. Лікар-алерголог дитячий

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію алергологічної допомоги.

Збирає алергологічний анамнез, визначає обсяг загальних та спеціальних обстежень, алергічних проб; застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих дітей алергологічного профілю; надає швидку та невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Консультує хворих за направленнями лікарів інших спеціальностей, в тому числі і вдома. Здійснює експертизу працездатності хворої дитини. Застосовує лікувальне та дієтичне харчування. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні акти, що регламентують діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я; права, обов'язки та відповідальність лікаря-алерголога дитячого; анатомію і фізіологію дитячого організму; організацію алергологічної допомоги дітям, в тому числі невідкладної; основи клінічної імунології та алергології; алергени, їх властивості, способи поширення та стандартизацію; профілактику, клініку, діагностику, диференційну діагностику алергічних захворювань та псевдоалергічних реакцій; сучасну класифікацію алергічних захворювань; специфічну імунотерапію та принципи неспецифічної терапії; методи дослідження в алергології; оцінку імунологічних тестів I та II рівнів; організацію диспансеризації; роботу лікарсько-консультативної комісії; правила оформлення медичної документації; сучасні методи діагностики та лікування, що застосовують в суміжних галузях; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-алерголог дитячий вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" та наступною спеціалізацією з "Дитячої алергології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення/стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-алерголог дитячий I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої алергології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-алерголог дитячий II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої алергології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-алерголог дитячий: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої алергології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

6. Лікар-анестезіолог

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, юридичне право в анестезіології.

Обґрунтовує вибір виду анестезії; аналізує результати лабораторних, функціональних і спеціальних методів дослідження; здійснює кваліфіковане анестезіологічне забезпечення; проводить масковий, внутрішньовенний, ендотрахеальний наркоз при термінових і планових операціях на органах черевної порожнини, малого тазу, в акушерській і ортопедо-травматологічній практиці; проводить адекватну корекцію водно-електролітного, кислотно-основного і білкового стану; налагоджує кардіомоніторний нагляд за хворими. Володіє методиками проведення закритого масажу серця, пункції серця, електричної дефібриляції серця, забезпечує кваліфіковане проведення інтенсивної терапії і реанімації при невідкладних станах. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з лікарями інших спеціальностей. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере участь у поширенні медичних знань. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-анестезіолога; організацію та показники роботи анестезіолого-реанімаційних відділень, служби швидкої та невідкладної допомоги; топографічну анатомію; нормальну та патологічну фізіологію органів і систем людини; основи водно-електролітного обміну, кислотно-основної рівноваги, білкового стану, гемостазу, методи їх корекції; загальну фармакологію; етіологію, патогенез, клініку і методи лікування внутрішніх, інфекційних, нервових і хірургічних хвороб; механізм розвитку серцевої, судинної, дихальної, ниркової та печінкової недостатності; аналіз результатів лабораторних, функціональних і спеціальних методів дослідження; класифікацію видів наркозу; клінічний перебіг провідникової і загальної анестезії; клінічні і фармакологічні засоби, що застосовуються при проведенні знеболювання, інтенсивної терапії і реанімації; будову наркозо-дихальної і моніторної апаратури, організацію кардіомоніторного нагляду за хворим; методики проведення спеціальних діагностичних досліджень, анестезії, інтенсивної терапії та реанімації при різних патологіях і невідкладних станах; правила безпеки і гігієну роботи в операційній, правила асептики і антисептики; форми і методи санітарно-освітньої роботи; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-анестезіолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Анестезіологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-анестезіолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Анестезіологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-анестезіолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Анестезіологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-анестезіолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Анестезіологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

7. Лікар-анестезіолог дитячий

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та установ охорони здоров'я, організацію анестезіологічної служби, юридичне право в анестезіології.

Одержує анамнестичну інформацію про захворювання, визначає необхідність проведення лабораторних, рентгенологічних та функціональних методів обстеження. Забезпечує кваліфіковане проведення анестезії, інтенсивної терапії та реанімації хворих дітей; здійснює невідкладні заходи з інтенсивної терапії дітей, що знаходяться в критичному стані. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з лікарями інших спеціальностей, організовує і проводить консультації хворих дітей. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере участь у поширенні медичних знань серед батьків і дітей. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність установ управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-анестезіолога дитячого; організацію і показники роботи відділень анестезіології та інтенсивної терапії в дитячих лікувально-профілактичних закладах охорони здоров'я; нормальну і патологічну анатомію та фізіологію органів і систем дитини; основи водно-електролітного балансу, кислотно-основної рівноваги крові у віковому аспекті; лабораторні, функціональні і спеціальні методи дослідження хворої дитини; класифікацію видів наркозу, обґрунтування вибору виду анестезії; фармакологічні засоби, що застосовуються при проведенні знеболювання, інтенсивної терапії і реанімації; механізм проникнення медикаментів через плацентарний бар'єр; будову і принцип дії наркозо-дихальної і моніторної апаратури,

організацію кардіомоніторного нагляду за хворою дитиною; сучасні методи загальної, місцевої та регіональної анестезії; особливості анестезіологічної допомоги в амбулаторних умовах та при масовому надходженні потерпілих; клінічні та інструментальні методи контролю за станом хворих та корекцію порушень, що виникають під час загальної анестезії; методи реанімації і інтенсивної терапії при гострій асфіксії та задусі у новонароджених і недоношених дітей; діагностику і корекцію гіповолемії; діагностику і інтенсивну терапію дітей, що перебувають у критичному стані, виникнення якого зумовлене тяжкими захворюваннями, отруєннями, травмами, опіковою хворобою, оперативними втручаннями; правила асептики і антисептики; форми і методи санітарно-освітньої роботи серед населення; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-анестезіолог дитячий вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча анестезіологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-анестезіолог дитячий I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча анестезіологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-анестезіолог дитячий II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча анестезіологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-анестезіолог дитячий: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча анестезіологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

8. Лікар-гастроентеролог

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію гастроентерологічної допомоги.

Надає спеціалізовану медичну допомогу хворим на захворювання органів травлення (крім інфекційних та онкологічних), а також швидко та невідкладну допомогу. Застосовує сучасні методи дослідження, діагностики та лікування. Організовує і проводить диспансеризацію населення відповідно до встановленого переліку нозологічних форм. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з лікарями інфекційного, онкологічного, хірургічного профілю, з іншими службами та організаціями; проводить консультації хворих. Здійснює експертизу тимчасової та стійкої непрацездатності, бере участь в роботі лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії. Забезпечує проведення протиепідемічних заходів в разі виявлення інфекційних захворювань з ураженням шлунково-кишкового тракту.

Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-гастроентеролога; організацію терапевтичної та гастроентерологічної, швидкої та невідкладної допомоги; нормальну та патологічну анатомію і фізіологію органів і систем людини; основи водно-електролітного обміну, кислотно-основної рівноваги крові, гемостазу; основи дієтотерапії; діагностику, диференційну діагностику, клініку, методи лікування, реабілітацію, диспансеризацію та експертизу непрацездатності при захворюваннях органів шлунково-кишкового тракту; основи фармакотерапії та фітотерапії; дію мінеральних вод; методи фізіотерапії та лікувальної фізкультури; показання та протипоказання до санаторно-курортного лікування; першу та невідкладну допомогу при захворюваннях шлунково-кишкового тракту; загальні, функціональні та спеціальні методи дослідження, що застосовуються в гастроентерології; сучасну класифікацію хвороб шлунково-кишкового тракту; клініку і діагностику інфекційних захворювань та "гострого живота"; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-гастроентеролог вищої кваліфікаційної категорії: повна, вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Гастроентерології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-гастроентеролог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Гастроентерології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-гастроентеролог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Гастроентерології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-гастроентеролог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Гастроентерології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

9. Лікар-гастроентеролог дитячий

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію гастроентерологічної допомоги дітям.

Надає спеціалізовану медичну допомогу дітям, хворим на захворювання органів травлення (крім інфекційних та онкологічних), а також швидко та невідкладну допомогу. Застосовує сучасні методи дослідження, діагностики та лікування. Організовує і проводить диспансеризацію дітей відповідно до встановленого переліку нозологічних форм. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з лікарями інфекційного, онкологічного, хірургічного профілів, проводить консультації хворих. Бере участь в проведенні протиепідемічних заходів в разі виявлення інфекційних хворих дітей з ураженням шлунково-кишкового тракту. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-гастроентеролога дитячого; організацію педіатричної та гастроентерологічної, швидкої та невідкладної допомоги; побудову органів та систем шлунково-кишкового тракту; нормальну та патологічну анатомію і фізіологію органів та систем людини; основи водно-електролітного та мінерального обміну, кислотно-основної рівноваги, показники гомеостазу в нормі та патології; загальні, функціональні та спеціальні методи дослідження; діагностику, диференційну діагностику, клініку, методи лікування, реабілітацію, диспансеризацію при гастроентерологічних захворюваннях; основи фармакотерапії та фітотерапії; дію мінеральних вод; методи фізіотерапії, лікувальної фізкультури, психотерапії, голкорексфлексотерапії; показання та протипоказання до санаторно-курортного лікування; організацію служби інтенсивної терапії та реанімації в гастроентерологічній клініці; форми та методи санітарно-освітньої роботи; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-гастроентеролог дитячий вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої гастроентерології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-гастроентеролог дитячий I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої гастроентерології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-гастроентеролог дитячий II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої гастроентерології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення

про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-гастроентеролог дитячий: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої гастроентерології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

10. Лікар-гематолог

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію терапевтичної, гематологічної допомоги та служби трансфузіології.

Надає спеціалізовану медичну допомогу хворим із захворюваннями системи крові, надає їм швидку і невідкладну допомогу. Застосовує сучасні методи дослідження, діагностики та лікування. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Обґрунтовує клінічний діагноз, схему, план і тактику ведення хворого; визначає необхідні лікарські засоби, доцільність їх застосування, показання для госпіталізації хворих. Організовує диспансеризацію хворих гематологічного профілю. Працює в тісному контакті з лікарями інших спеціальностей, проводить консультації хворих. Вирішує питання тимчасової та стійкої непрацездатності, бере участь в роботі лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії. Забезпечує проведення протиепідемічних заходів в разі виникнення осередку інфекції. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Веде лікарську документацію. Бере участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я, організацію гематологічної допомоги, основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-гематолога; будову та функції органів кровотворення, розвиток клітин крові; фізіологію кровотворної системи, взаємозв'язок систем організму та рівні їх регулювання; клітинний склад периферійної крові та кісткового мозку; фізіологію і патофізіологію систем еритропоезу, лейкопоезу та гемостазу; механізми імунітету та імунокомпетентної системи, основні антигенні системи; роль генетичних факторів в гематологічній клініці; основи трансфузіології; клініку, профілактику, діагностику, диференційну діагностику, методи лікування, реабілітації гематологічних захворювань; диспансерний нагляд за гематологічними хворими; експертизу непрацездатності; методи інтенсивної терапії і реанімації в гематології; загальні, функціональні і спеціальні методи дослідження в гематології; сучасну класифікацію гематологічних захворювань; методи трансплантації кісткового мозку; методи фармако-, фізіо-, дієто-, клімато-, трансфузійної та детоксикаційної терапії, лікувальну фізкультуру, які застосовуються при лікуванні гематологічних хворих; найважливіші методи діагностики і лікування, що застосовують в суміжних галузях; показання та протипоказання до санаторно-курортного лікування; правила асептики і антисептики; правила експлуатації гематологічного обладнання, методику роботи з ним; правила обліку цитостатичних і наркотичних засобів; форми і методи санітарно-освітньої роботи серед населення; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом і методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-гематолог вищої кваліфікаційної категорії: повна, вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з

"Гематології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-гематолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Гематології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-гематолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Гематології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-гематолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Гематології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

11. Лікар-гематолог дитячий

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я і нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію педіатричної та гематологічної допомоги, організацію служби трансфузіології.

Надає спеціалізовану медичну допомогу дітям із захворюваннями системи крові, а також швидко невідкладну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з лікарями інших спеціальностей, проводить консультації хворих дітей, в тому числі і вдома, залучає лікарів інших спеціальностей до консультацій хворих гематологічного профілю. Бере участь в проведенні протиепідемічних заходів в разі виникнення осередку інфекції. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу і проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере участь в поширенні медичних знань серед батьків і підлітків. Постійно удосконалює свій професійний рівень, впроваджує в практику сучасні методи дослідження, діагностики та лікування.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні акти, що регламентують діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я, організацію педіатричної і гематологічної допомоги; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-гематолога дитячого; показники роботи спеціалізованої гематологічної допомоги дітям; основи норми і патології органів кровотворної системи, системи еритропоезу і гемостазу у дітей; імунокомпетентну систему і механізми імунітету; основні антигенні системи, роль генетичних факторів в гематологічній клініці; основи трансфузіології; сучасну класифікацію гематологічних захворювань у дітей; клінічну симптоматику і патогенез основних захворювань крові у дітей, їх профілактику, діагностику, диференційну діагностику, лікування, реабілітацію; диспансерний нагляд за гематологічними хворими; профілактику дитячих інфекцій (щеплення) в дитячій

гематології; інтенсивну терапію і реанімацію в гематології; методи трансплантації кісткового мозку у дітей; загальні, функціональні і спеціальні методи дослідження в гематології; найважливіші методи діагностики і лікування, що застосовують в суміжних галузях; правила асептики і антисептики; основи фармакотерапії, дієтотерапії, фізіотерапії, кліматотерапії і лікувальної фізкультури; показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування хворих дітей; облік цитостатичних і наркотичних засобів; правила експлуатації медичних приладів, апаратів, інструментів та методику роботи з ними; форми і методи санітарно-освітньої роботи серед населення; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом і методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-гематолог дитячий вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої гематології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-гематолог дитячий I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої гематології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-гематолог дитячий II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої гематології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-гематолог дитячий: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої гематології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

12. Лікар-генетик

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію медико-генетичної служби в Україні.

Застосовує сучасні методи діагностики, диференційної діагностики, профілактики, лікування спадкових захворювань. Проводить медико-генетичне консультування та диспансеризацію хворих на спадкові захворювання та родин з мультифакторіальною патологією. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Бере участь у проведенні масових скринінгових програм для обстеження новонароджених дітей та вагітних жінок, в створенні комп'ютеризованих реєстрів спадкової патології, у діяльності комісій з усиновлення та встановлення інвалідності з дитинства. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу і проводить аналіз її результатів. Керує роботою середнього медичного персоналу. Активно пропагує медико-генетичні знання серед

лікарів та населення. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію медико-генетичної служби; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-генетика; організацію роботи лікарсько-консультативної комісії; етапи про- та ембріогенезу, анатоμο-фізіологічні особливості плода та дитини на різних стадіях онтогенезу; основні закономірності та основи спадковості й мінливості; сучасні методи діагностики, диференційної діагностики, лікування, диспансеризації хворих зі спадковою патологією і їх родин; сучасну класифікацію спадкових захворювань; принципи організації різних масових скринінгових програм обстеження населення; створення комп'ютеризованих реєстрів спадкової патології, правила використання діагностичних комп'ютерних програм з уродженої і спадкової патології; основні питання патофізіології, біохімії, імунології, молекулярної біології і генетики; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-генетик вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Генетика медична" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-генетик I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Генетика медична" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-генетик II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Генетика медична" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-генетик: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Генетика медична" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

13. Лікар-геріатр

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ: Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію геріатричної допомоги.

Надає висококваліфіковану лікувально-консультативну, реабілітаційну та профілактичну допомогу хворим і здоровим особам похилого віку. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з лікарями інших спеціальностей - терапевтами, кардіологами, невропатологами, ортопедами. Організовує і проводить консультації хворих. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Дотримується принципів медичної деонтології. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в пропаганді

здорового способу життя, систематичних фізичних вправ, загартовування організму, раціонального харчування осіб літнього і старечого віку. Проводить цілеспрямовану роботу серед населення щодо запобігання передчасному старінню. Постійно удосконалює свій професійний рівень, впроваджує сучасні методи лікування.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію геріатричної служби; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-геріатра; показники захворюваності, інвалідності, смертності осіб старших вікових груп і шляхи їх зниження; нормальну і патологічну анатомію та фізіологію органів і систем людини; основи водно-електролітного обміну, кислотно-основної рівноваги, гемостазу у віковому аспекті; сучасну класифікацію хвороб; клінічні прояви і патогенез захворювань серцево-судинної системи, порушень мозкового та коронарного кровообігу, опорно-рухового апарату; методи діагностики, диференційної діагностики, лікування, реабілітації та профілактики при різноманітній патології; загальні і спеціальні методи обстеження; основи фармакотерапії, методи фізіотерапії та лікувальної фізкультури; організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; показання та протипоказання до санаторно-курортного лікування; основи раціонального харчування, принципи дієтотерапії; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-геріатр вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Геріатрії". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-геріатр I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Геріатрії". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-геріатр II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Геріатрії". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-геріатр: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Геріатрії". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

14. Лікар-гінеколог дитячого та підліткового віку

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію акушерсько-гінекологічної служби.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування захворювань гінекологічного профілю і порушень статевого розвитку дітей і підлітків, надає їм швидку та невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленнями лікарів інших спеціальностей, в тому числі і вдома. Планує роботу, проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед батьків і підлітків. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні акти, що регламентують діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я, організацію акушерсько-гінекологічної допомоги; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-гінеколога дитячого та підліткового віку; анатомо-фізіологічні особливості статевого розвитку дівчат; профілактику, клініку, діагностику гінекологічних захворювань; загальні та спеціальні методи обстеження; методи консервативного і хірургічного лікування та реабілітації хворих; сучасну класифікацію гінекологічних хвороб; методи невідкладної медичної допомоги при ювенільних кровотечах, пухлинах, апоплексії яєчників; основи суміжних дисциплін (ендокринології, гематології, генетики тощо); правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-гінеколог дитячого та підліткового віку вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча гінекологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-гінеколог дитячого та підліткового віку I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча гінекологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-гінеколог дитячого та підліткового віку II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча гінекологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-гінеколог дитячого та підліткового віку: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча гінекологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

15. Лікар-гінеколог-онколог

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління

та закладів охорони здоров'я, організацію онкологічної та гінекологічної допомоги населенню.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики та диференційної діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих онкогінекологічного профілю; надає їм швидко та невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленнями лікарів інших спеціальностей та організовує консультації інших спеціалістів для хворих онкогінекологічного профілю. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу і проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Керує роботою середнього медичного персоналу. Бере участь у пропаганді медичних та гігієнічних знань, в організації протиракової пропаганди серед населення. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я, нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; організацію онкологічної та гінекологічної допомоги населенню; організацію швидкої та невідкладної медичної допомоги; права, обов'язки та відповідальність лікаря-гінеколога-онколога; нормальну та патологічну анатомію тіла; морфологічну класифікацію передпухлинних процесів та пухлин; механізми канцерогенезу клітини, органа, організму; сучасну класифікацію злоякісних новоутворень; клініку, методи діагностики та лікування передпухлинних станів та пухлин; призначення біопсії в онкології; принципи первинної, вторинної та третинної профілактики злоякісних новоутворень; критерії визначення тимчасової та стійкої непрацездатності в онкології; роботу лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; організацію диспансерного спостереження за хворими; принципи роботи з апаратурою, яка застосовується при діагностиці і лікуванні онкологічних захворювань; основи суміжних дисциплін (анестезіологію, фізичні основи променевої терапії, радіологію, рентгенологію, клінічну фармакологію); правила оформлення медичної документації; форми і методи санітарної освіти; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-гінеколог-онколог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Акушерство і гінекологія" або "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Онкогінекології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-гінеколог-онколог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Акушерство і гінекологія" або "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Онкогінекології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-гінеколог-онколог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Акушерство і гінекологія" або "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Онкогінекології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-гінеколог-онколог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Акушерство і гінекологія" або "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Онкогінекології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

16. Лікар-дерматовенеролог

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію дерматовенерологічної допомоги.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих дерматовенерологічного профілю, надає їм швидку і невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Бере участь в організації боротьби з поширенням венеричних та заразних шкірних хвороб, в пропаганді санітарно-гігієнічних знань з профілактики дерматовенерологічних хвороб. Проводить консультації за направленням лікарів інших спеціальностей, в тому числі і вдома, а також організовує консультації спеціалістів для хворих дерматовенерологічного профілю. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу і проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я, нормативні акти, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію дерматовенерологічної допомоги населенню, в тому числі швидкої і невідкладної; основи права в медицині; нормативні акти щодо організації боротьби з розповсюдженням венеричних та заразних шкірних хвороб; права, обов'язки і відповідальність лікаря-дерматовенеролога; інформаційні та Інтернет-технології; нормальну та патологічну анатомію тіла людини, гістологію та фізіологію шкіри і статевих органів; сучасну класифікацію хвороб дерматовенерологічного профілю; етіологію, патогенез, клініку, профілактику шкірних і венеричних хвороб; новоутворень шкіри та підшкірної клітковини; сучасні методи обстеження, діагностики, лікування та диспансеризації хворих; організацію співпраці з епідеміологами, з акушерами-гінекологами, урологами; основи суміжних спеціальностей: терапії, неврології, гінекології, урології, імунології, фтизіатрії, інфекційних хвороб, вірусології; онкології, медичної генетики; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. { Абзац третій пункту 16 в редакції Наказу Міністерства охорони здоров'я N 952 від 26.11.2012 }

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-дерматовенеролог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Дерматовенерологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-дерматовенеролог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Дерматовенерологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-дерматовенеролог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Дерматовенерологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-дерматовенеролог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Дерматовенерологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

17. Лікар-дерматовенеролог дитячий

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я і нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я, організацію дерматовенерологічної допомоги дітям.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих дітей дерматовенерологічного профілю, надає їм швидко і невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленнями лікарів інших спеціальностей, в тому числі і вдома, а також організовує консультації інших спеціалістів для хворих дітей дерматовенерологічного профілю. Бере участь в проведенні протиепідемічних заходів, в пропаганді санітарно-гігієнічних знань з профілактики дерматовенерологічних хвороб у дітей. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу, проводить аналіз її результатів та складає звіти. Веде лікарську документацію. Проводить санітарно-освітню роботу серед батьків та дітей. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію дерматовенерологічної допомоги дітям; основи права в медицині; права, обов'язки і відповідальність лікаря-дерматовенеролога дитячого; інформаційні та Інтернет-технології; показники роботи спеціалізованої дерматовенерологічної допомоги дітям; анатомо-фізіологічні особливості, реактивність дитячого організму, будову і функції шкіри; етіологію, патогенез, клініку шкірних та венеричних хвороб, новоутворень шкіри та підшкірної клітковини у дітей; сучасну класифікацію хвороб дерматовенерологічного профілю; сучасні методи профілактики, діагностики, лікування і реабілітації хворих дітей дерматовенерологічного профілю; методи клініко-лабораторного обстеження; організацію диспансерного нагляду; показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування дітей; суміжні медичні дисципліни (інфекційні хвороби; туберкульоз, алергологію тощо); основи дієтотерапії дітей; форми і методи санітарної освіти серед батьків і дітей; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. {Абзац третій пункту 17 в редакції Наказу Міністерства охорони здоров'я N 952 від 26.11.2012 }

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-дерматовенеролог дитячий вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Дерматовенерологія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої дерматовенерології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-

спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-дерматовенеролог дитячий I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Дерматовенерологія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої дерматовенерології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-дерматовенеролог дитячий II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Дерматовенерологія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої дерматовенерології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-дерматовенеролог дитячий: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Дерматовенерологія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої дерматовенерології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

18. Лікар-ендокринолог

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію ендокринологічної допомоги населенню.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих ендокринологічного профілю, надає швидку та невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленнями лікарів інших спеціальностей. Веде лікарську документацію. Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; організацію терапевтичної та ендокринологічної допомоги, в тому числі швидкої та невідкладної; основи нормальної і патологічної анатомії, фізіології ендокринних органів, водно-електролітного обміну; основи фармакології; генетичні та імунологічні основи патології ендокринних органів; клініку, сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації; методи інтенсивної терапії та реанімації в ендокринології; загальні, функціональні та спеціальні методи дослідження в ендокринології; питання тимчасової і стійкої непрацездатності, організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-ендокринолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Ендокринології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення

про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-ендокринолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Ендокринології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні і цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-ендокринолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Ендокринології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-ендокринолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Ендокринології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

19. Лікар-ендокринолог дитячий

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію ендокринологічної допомоги дітям.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації в межах своєї спеціальності. Надає швидку та невідкладну медичну допомогу дітям з ендокринними захворюваннями. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленнями лікарів інших спеціальностей. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Дотримується принципів медичної деонтології. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я і нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, основи права в медицині; організацію ендокринологічної допомоги дітям, в тому числі швидкої і невідкладної, служби інтенсивної терапії і реанімації в ендокринології; генетичні основи патології в ендокринологічній клініці, основи вчення про реактивність і алергію, імунологічні основи патології; основи водно-електролітного і мінерального обмінів, кислотно-основної рівноваги; клініку, сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації ендокринних захворювань у дітей; організацію диспансеризації; загальні, функціональні та спеціальні методи дослідження в ендокринології; основи фармакотерапії в клініці ендокринних захворювань; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-ендокринолог дитячий вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої ендокринології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення

про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-ендокринолог дитячий I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої ендокринології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-ендокринолог дитячий II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої ендокринології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-ендокринолог дитячий: повна вища освіта (спеціаліст, магістр). за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої ендокринології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

20. Лікар загальної практики - сімейний лікар

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію медико-санітарної допомоги, орієнтується на міжнародні вимоги щодо основних компетенцій лікаря загальної практики - сімейного лікаря. Надає населенню первинну медичну допомогу; координує надання допомоги з іншими фахівцями первинної, вторинної і третинної медичної допомоги; організовує доступ до послуг у сфері охорони здоров'я, обирає ефективні та раціональні медичні маршрути пацієнта. Організовує медичну допомогу пацієнту з урахуванням усіх обставин, що впливають на стан здоров'я та/або перебіг захворювання, у тому числі, контексту сім'ї та громади; формує ефективні стосунки з пацієнтом на основі партнерства та поваги до особистості; забезпечує безперервність медичної допомоги з урахуванням потреб пацієнта; сприяє розширенню власних можливостей пацієнта. Оцінює епідеміологічні характеристики захворюваності населення та приймає відповідні рішення. Аналізує та враховує інформацію щодо обстеження пацієнта; розробляє план медичного обслуговування та узгоджує його з пацієнтом. Надає допомогу на ранніх недиференційованих стадіях захворювань, використовує фактор часу як інструмент дослідження пацієнта. Організовує та надає невідкладну медичну допомогу на догоспітальному етапі. Надає медичну допомогу пацієнту з декількома захворюваннями, у тому числі, при поєднанні гострих і хронічних захворювань, визначає тактику лікування кожного з цих захворювань; узгоджує рекомендації лікарів-спеціалістів різних профілів та добирає індивідуальний комплекс лікувально-профілактичних заходів; враховує взаємодії лікарських засобів та пріоритетність проблем зі здоров'ям; забезпечує дотримання принципів раціональної фармакотерапії. Визначає тимчасову непрацездатність та забезпечує своєчасне направлення пацієнта на експертизу тимчасової та стійкої непрацездатності. Веде роботу щодо поширення медичних знань серед населення, зокрема, щодо запобігання захворюванням та їх ускладненням. Організовує проведення профілактичних щеплень. Пропагує здоровий спосіб життя. Координує процеси профілактики, лікування, догляду, паліативної та реабілітаційної допомоги. Приймає

участь в організації медико-соціальної і психологічної допомоги саодиим, людам похилого віку, інвалідам та пацієнтам з хронічними захворюваннями. Використовує біо-психо-соціальну модель діяльності з урахуванням культурних та екзистенціальних характеристик пацієнта. Захищає у разі необхідності інтереси пацієнта у сфері охорони здоров'я. Дотримується принципів медичної деонтології та етики. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я первинного рівня; основи соціальної гігієни, організації охорони здоров'я, медичної психології та економіки відповідно до завдань управління охороною здоров'я населення своєї громади; основи загальнотеоретичних дисциплін в обсязі, необхідному для вирішення професійних завдань; анатомо-фізіологічні та психологічні особливості дорослих, дітей та осіб старшого віку; особливості розвитку дітей та підлітків; сучасну класифікацію хвороб; фактори ризику виникнення та перебіг найбільш поширених захворювань залежно від статі та віку; сучасні методи профілактики, діагностики та лікування цих захворювань у дорослих та дітей; основи медичної генетики; питання асептики та антисептики; методи протиепідемічного захисту населення; методи організації та надання невідкладної медичної допомоги; клініку, діагностику та принципи лікування невідкладних станів; медикаментозні методи лікування та профілактики, засновані на принципах доказової медицини; немедикаментозні методи лікування та профілактики; принцип медичної деонтології та етики; методи та організацію експертизи тимчасової та стійкої непрацездатності; основи медичної, професійної, соціальної та психологічної реабілітації; основи медичної інформатики; форми і методи санітарно-освітньої роботи; правила оформлення медичної документації; сучасні джерела медичної інформації, методи її аналізу та узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар загальної практики - сімейний лікар вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа" або "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Загальна практика - сімейна медицина" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси тематичного удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар загальної практики - сімейний лікар I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа" або "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Загальна практика - сімейна медицина" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси тематичного удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар загальної практики - сімейний лікар II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа" або "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Загальна практика - сімейна медицина" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси тематичного удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 3 роки.

Лікар загальної практики - сімейний лікар: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа" або "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Загальна практика - сімейна медицина" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи. {

21. Лікар-імунолог

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію імунологічної та алергологічної допомоги.

Надає спеціалізовану медичну допомогу хворим з імунозалежною патологією, в тому числі швидко та невідкладну. Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації, організовує і проводить диспансеризацію, відповідно до встановленого переліку нозологічних форм. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Здійснює експертизу непрацездатності, бере участь у роботі лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії. Працює в тісному контакті з лікарями інших спеціальностей; організовує і проводить консультації хворих. Бере участь в проведенні протиепідемічних заходів у разі виникнення осередку інфекції. Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу і проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення з профілактики імунозалежних захворювань. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; організацію імунологічної та алергологічної допомоги; права, обов'язки та відповідальність лікаря-імунолога; показники діяльності імунологічної служби, швидкої і невідкладної допомоги хворим з імунологічною патологією; основи імуногенетики, інфекційної імунології, імуноонкології, нейроімунології, імуноендокринології, трансплантаційної імунології, імунобіотехнології, імуногематології, клінічної імунології та алергології; структуру і функції органів кровотворення, імунної системи, будову і функції окремих імунокомпетентних органів; антигени, їх властивості, різновиди; антитіла, класи і субкласи, їх значення в імунних процесах; вікові особливості функціонування імунної системи; етіологію, патогенез, клініку імунозалежних хвороб, в тому числі синдрому набутого імунодефіциту (СНІД); сучасну класифікацію, епідеміологію імунозалежних хвороб; дію на імунну систему несприятливих екологічних факторів, побічну дію лікувальних засобів; методи оцінки імунної системи за тестами I та II рівня; сучасні методи профілактики, специфічної і диференційної діагностики, імунотерапії, імуномодуляції, нетрадиційної терапії, реабілітації та диспансеризації при імунозалежних захворюваннях; методи діагностики і лікування, прогноз і запобігання імунним конфліктам при пересадках органів і тканин, патологічній вагітності, неплідності; методи дослідження, загальні і спеціальні; основи фармакотерапії, методи детоксикаційної терапії, фізіотерапії, кліматотерапії, лікувальної фізкультури, дієтотерапії, показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; організацію і проведення профілактичних щеплень; невідкладну допомогу при виникненні поствакцинальних ускладнень; методи визначення тимчасової і стійкої непрацездатності, роботу лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-імунолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Імунології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли

тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-імунолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Імунології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-імунолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Імунології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-імунолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Імунології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

22. Лікар-імунолог дитячий

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію імунологічної та алергологічної допомоги.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації. Організовує та проводить диспансеризацію дітей з імунною недостатністю. Надає хворим дітям швидку і невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з лікарями-спеціалістами педіатричної, ендокринологічної та інших спеціальностей, проводить консультації хворих дітей. Бере участь у проведенні протиепідемічних заходів в разі виникнення осередку інфекції. Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед батьків і дітей. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, основи права в медицині; організацію імунологічної допомоги дітям, в тому числі швидкої та невідкладної; права, обов'язки та відповідальність лікаря-імунолога дитячого; структуру і функції органів кровотворення, імунної системи; будову і функції імунокомпетентних органів дитячого організму; особливості функціонування імунної системи у дітей; антигени, їх властивості, різновиди; антитіла, класи і субкласи, їх значення в імунних процесах; загальні і спеціальні методи імунологічних досліджень; основні правила оцінки та інтерпретації імуно- та алергограми; особливості проведення та календар профілактичних щеплень, можливі поствакцинальні ускладнення і невідкладну допомогу в разі їх виникнення; методи оцінки ефективності імунізації, визначення колективного імунітету; основні клінічні й лабораторні ознаки вродженої та набутої імунної недостатності у дітей та методи її терапії; основи фармакотерапії; методи фізіотерапії, кліматотерапії, лікувальної фізкультури, дієтотерапії, показання і протипоказання до

санаторно-курортного лікування; організацію диспансеризації дітей з імунною недостатністю; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-імунолог дитячий вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої імунології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-імунолог дитячий I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої імунології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-імунолог дитячий II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої імунології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-імунолог дитячий: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої імунології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

23. Лікар-імунолог клінічний

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію імунологічної та алергологічної допомоги.

Надає спеціалізовану медичну допомогу хворим з імунозалежною патологією, в тому числі швидко та невідкладну. Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Організовує і проводить диспансеризацію, відповідно до встановленого переліку нозологічних форм. Консультує хворих за направленнями лікарів інших спеціальностей. Проводить імунопрофілактику інфекційних захворювань. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Дотримується принципів медичної деонтології. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; організацію імунологічної служби, швидкої і невідкладної медичної допомоги хворим з імунологічною та алергологічною патологією; права, обов'язки та відповідальність лікаря-імунолога клінічного; показники роботи установ клінічної імунології та алергології; основи клінічної імунології та алергології; антигени і

алергени, їх властивості, різновиди; антитіла, їх значення в імунних процесах; етіологію, патогенез, клініку, сучасну класифікацію, епідеміологію імунозалежних хвороб; загальні і спеціальні методи дослідження; сучасні методи профілактики, діагностики, диференційної діагностики, специфічної і неспецифічної імунотерапії, реабілітації та диспансеризації; організацію і проведення масових імунологічних обстежень, профілактичних щеплень; основи фармакотерапії, методи детоксикаційної терапії, фізіотерапії, лікувальної фізкультури, дієтотерапії; показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; роботу лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-імунолог клінічний вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Клінічної імунології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-імунолог клінічний I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Клінічної імунології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-імунолог клінічний II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Клінічної імунології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-імунолог клінічний: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Клінічної імунології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

24. Лікар-інфекціоніст

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію медичної допомоги інфекційним хворим.

Надає спеціалізовану медичну допомогу хворим з інфекційною патологією, в тому числі швидко і невідкладну. Застосовує сучасні методи дослідження, діагностики, лікування інфекційних хвороб. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить протиепідемічні профілактичні заходи. Працює в тісному контакті з лікарями інших спеціальностей та санітарно-епідеміологічною службою. Організовує і проводить консультації хворих. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу і проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; організацію медичної допомоги інфекційним хворим, в тому числі швидкої і невідкладної; права, обов'язки та відповідальність лікаря-інфекціоніста; загальну патологію інфекцій, закономірності розвитку інфекційного процесу, механізми імунітету та алергії, вікові особливості; сучасну еволюцію і зміну структури інфекційних хвороб; епідемічний процес, його особливості, ланки; сучасну класифікацію інфекційних хвороб; повільні інфекції; хвороби, на які поширюються "міжнародні медико-санітарні правила" ("особливо небезпечні", карантинні, конвенційні хвороби); патогенез і клініку інфекційної патології; сучасні методи профілактики, діагностики, диференційної діагностики, специфічної, неспецифічної, патогенетичної терапії, реабілітації та диспансеризації; лікування невідкладних станів при інфекційних захворюваннях; методи дослідження, загальні і спеціальні; основи фармакотерапії, дієтотерапії, показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; організацію проведення щеплень, протиепідемічних заходів; методи визначення непрацездатності, терміну карантину; роботу лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-інфекціоніст вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа" або "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Інфекційні хвороби" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-інфекціоніст I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа" або "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Інфекційні хвороби" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-інфекціоніст II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа" або "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Інфекційні хвороби" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-інфекціоніст: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа" або "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Інфекційні хвороби" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

25. Лікар-інфекціоніст дитячий

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію медичної допомоги інфекційним хворим.

Надає спеціалізовану, швидку і невідкладну медичну допомогу дітям з інфекційними захворюваннями. Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики і лікування інфекційних хвороб. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з лікарями інших спеціальностей, з санітарно-епідеміологічною службою; організовує і проводить консультації хворих дітей. Проводить протиепідемічні профілактичні заходи. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу і проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; організацію медичної допомоги дітям з інфекційними захворюваннями, в тому числі швидкої і невідкладної; права, обов'язки та відповідальність лікаря-інфекціоніста дитячого; анатоμο-фізіологічні особливості дитячого організму різного віку; основи біохімії, імунології, фізіології, патофізіології та інших загальномедичних дисциплін; показники гомеостазу, водно-електролітного обміну та кислотно-основної рівноваги в нормі і патології; епідеміологію дитячих інфекцій, етіологію, структуру; класифікацію клінічних форм інфекційних захворювань у дітей; патогенез і клініку інфекційної патології; сучасні методи профілактики, діагностики, диференційної діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації при інфекційних хворобах у дітей; загальні і спеціальні методи досліджень; основи фармакотерапії, механізми дії основних груп лікарських речовин, показання та протипоказання до їх призначення, ускладнення; принципи етіотропної, патогенетичної дієтотерапії; організацію проведення щеплень; протиепідемічні заходи в осередку інфекції; найважливіші діагностичні і лікувальні методи, що застосовують в суміжних спеціальностях; показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-інфекціоніст дитячий вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитячі інфекційні хвороби" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-інфекціоніст дитячий I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитячі інфекційні хвороби" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-інфекціоніст дитячий II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитячі інфекційні хвороби" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-інфекціоніст дитячий: повна вища освіта (спеціаліст, магістр за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитячі

інфекційні хвороби" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

26. Лікар-кардіолог

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, ще визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію кардіологічної служби.

Надає спеціалізовану медичну допомогу хворим кардіологічного профілю, в тому числі швидко і невідкладну. Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленнями інших спеціалістів. Бере участь в проведенні протиепідемічних заходів в разі виникнення осередку інфекції. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення з профілактики серцево-судинних захворювань. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію терапевтичної та кардіологічної служби, швидкої і невідкладної допомоги; організацію служби інтенсивної терапії та реанімації в кардіологічній клініці; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-кардіолога; показники захворюваності, тимчасової непрацездатності, інвалідності, смертності і шляхи їх зниження; основи норми і патології анатомії та фізіології органів і систем людини, водно-електролітного обміну, кислотно-основної рівноваги, гемостазу; патогенез захворювань серцево-судинної системи; клініку, діагностику, диференційну діагностику, методи лікування, реабілітацію та експертизу непрацездатності при кардіологічних захворюваннях; загальні і спеціальні методи обстеження в терапії і кардіології; основи фармакотерапії в кардіологічній практиці; методи фізіотерапії та лікувальної фізкультури показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; сучасну класифікацію кардіологічних захворювань; основи раціонального харчування здорового і хворого організму, принципи дієтотерапії у хворих серцево-судинними захворюваннями; організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-кардіолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Кардіології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-кардіолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Кардіології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-кардіолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Кардіології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-кардіолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Кардіології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

27. Лікар-кардіоревматолог дитячий

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію кардіоревматологічної допомоги дітям.

Надає спеціалізовану медичну допомогу дітям з кардіоревматологічними захворюваннями, в тому числі швидку та невідкладну допомогу. Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з лікарями-спеціалістами педіатричного, хірургічного, ендокринологічного, імунологічного профілів тощо. Проводить і організовує консультації хворих дітей. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь у поширенні медичних знань серед батьків і дітей з профілактики серцево-судинних і ревматичних захворювань. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я; організацію педіатричної і кардіоревматологічної служби; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-кардіоревматолога дитячого; показники роботи дитячих лікувально-профілактичних закладів, диспансерного нагляду і лікарського контролю; нормальну і патологічну анатомію та фізіологію органів і систем дитини; сучасну класифікацію, клініку, діагностику, диференційну діагностику кардіоревматологічних хвороб; сучасні методи консервативного і хірургічного лікування, реабілітацію, профілактику та диспансеризацію в дитячій кардіоревматології; загальні, функціональні і спеціальні методи дослідження серцево-судинної системи і апарату руху у хворих ревматичними захворюваннями; основи фармакотерапії; методи фізіотерапії та лікувальної фізкультури; показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; основи раціонального харчування і дієтотерапії; основи інтенсивної терапії і реанімації в дитячій кардіоревматології; організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-кардіоревматолог дитячий вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої кардіоревматології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-кардіоревматолог дитячий I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої кардіоревматології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-кардіоревматолог дитячий II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої кардіоревматології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-кардіоревматолог дитячий: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої кардіоревматології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

28. Лікар-комбустіолог

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію травматологічної та хірургічної допомоги дорослому і дитячому населенню.

Застосовує сучасні методи діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації. Визначає необхідність застосування спеціальних методів дослідження. Обґрунтовує схему, план і тактику лікування хворого. Розробляє план підготовки хворого до операції, здійснює підготовку всіх функціональних систем організму ураженого до операції, визначає послідовність відновлення ушкодженого шкірного покриву і використання донорських місць, особливо при тяжких опіках. Розробляє план запобігання інфекційних та післяопераційних ускладнень. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з суміжними спеціалістами та службами. Бере участь в організації невідкладної медичної допомоги при групових та масових ураженнях. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію травматологічної та хірургічної допомоги дорослому і дитячому населенню; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-комбустіолога; організацію роботи травмпунктів, швидкої і невідкладної медичної допомоги, показники роботи лікувально-профілактичних закладів; сучасну класифікацію хірургічних захворювань; топографічну, нормальну та патологічну анатомію, особливості будови тіла дорослого і дитини; патофізіологію розвитку окремих стадій опікової хвороби, принципи та методи лікування хворих; патофізіологію та морфологію опікової рани, стадії та періоди її розвитку, закономірності відновлення шкіри як органа; закономірності розвитку опікової інфекції, її клінічні прояви, профілактику і лікування; питання асептики та антисептики в комбустіології, особливості госпітальної та перехресної інфекції; патофізіологію термічної травми органів дихання; механізми порушень процесів обміну речовин та кровообігу при опіковій хворобі; профілактику та лікування опікового виснаження; загальні та

функціональні методи дослідження в комбустіології, принципи використання спеціальних методів; питання інтенсивної терапії та реанімації у дорослих і дітей, їх особливості у осіб літнього і старечого віку; порушення імунного стану при опіках; методи лікування опікових ран та оперативного лікування глибоких опіків, показання до проведення пластичних операцій на шкірі; фізіотерапевтичні методи та лікувальну фізкультуру в комбустіології; питання тимчасової та стійкої непрацездатності в комбустіології; організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; організаційні принципи проведення лікування при групових та масових ураженнях, основи та принципи роботи "Медицини катастроф"; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-комбустіолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Комбустіології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-комбустіолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Комбустіології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-комбустіолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Комбустіології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-комбустіолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Комбустіології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

29. Лікар-методист

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я.

Здійснює пошук, обробку і аналіз організаційної, директивної і науково-медичної інформації в органах і установах охорони здоров'я. Аналізує показники стану здоров'я населення та медичної, соціальної і економічної ефективності діяльності закладів охорони здоров'я. Готує довідкові матеріали і аналітичні розробки. Здійснює контроль за організацією обліку і звітності в органах і установах охорони здоров'я. Організовує і бере участь в підготовці і підвищенні кваліфікації лікарів, середнього і молодшого медичного персоналу. Бере участь в підготовці і роботі з'їздів, нарад і конференцій медичних працівників. Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-методиста; теоретичні основи соціальної гігієни та організації охорони здоров'я; організацію охорони здоров'я в зарубіжних країнах; питання санітарної статистики; показники здоров'я населення та організацію медичної допомоги міському і сільському населенню, дітям і матерям, робітникам промислових підприємств; форми і методи роботи галузевих закладів охорони здоров'я; основи наукової медичної інформації та медичної інформатики; організацію системи обліку і звітності медичних установ з використанням комп'ютерної техніки; технологію машинної обробки статистичних даних; порядок ведення, обробки і аналізу даних медичної документації; методи аналізу статистичних даних; методи підготовки матеріалів до нарад, з'їздів, конференцій; методологію проведення суцільних і вибіркового статистичних і клініко-статистичних досліджень; форми і методи підвищення кваліфікації медичних працівників; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-методист вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Проходження інтернатури за певною спеціальністю медичного профілю з наступною спеціалізацією з "Організації і управління охороною здоров'я". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії зі спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-методист I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Проходження інтернатури за певною спеціальністю медичного профілю з наступною спеціалізацією з "Організації і управління охороною здоров'я". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії зі спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-методист II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Проходження інтернатури за певною спеціальністю медичного профілю з наступною спеціалізацією з "Організації і управління охороною здоров'я". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії зі спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-методист: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Проходження інтернатури за певною спеціальністю медичного профілю з наступною спеціалізацією з "Організації і управління охороною здоров'я". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

30. Лікар-нарколог

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію наркологічної допомоги населенню.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих на алкоголізм, наркоманію та токсикоманію, надає їм швидку та невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленням лікарів інших спеціальностей, в тому числі і вдома. Бере активну участь у поширенні медичних знань серед населення з метою

запобігання зловживанням спиртними напоями, наркотиками та токсичними розчинами, тютюном. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію наркологічної допомоги населенню; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-нарколога; показники роботи лікувально-профілактичних установ; організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; етіопатогенез, клініку, методи лікування та профілактики алкоголізму, алкогольних психозів, наркоманії і токсикоманії; загальні принципи рефлексотерапії, психотерапії, соціальної реабілітації, реадптації наркологічних хворих; невідкладну допомогу; діагностику, терапію основних невротичних порушень, пов'язаних з хронічним алкоголізмом, наркоманією та токсикоманією; основи суміжних дисциплін (психіатрію, дитячу та підліткову психіатрію, неврологію, терапію, нейрофізіологію, медичну психологію, клінічну фармакологію); етіопатогенез, клініку імунозалежних хвороб, в тому числі синдрому набутого імунodefіциту (СНІД); методи пропаганди здорового і тверезого способу життя, СНІД та його профілактику; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-нарколог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Психіатрія" з наступною спеціалізацією з "Наркології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-нарколог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Психіатрія" з наступною спеціалізацією з "Наркології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-нарколог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Психіатрія" з наступною спеціалізацією з "Наркології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-нарколог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Психіатрія" з наступною спеціалізацією з "Наркології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

31. Лікар-нарколог дільничний

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію наркологічної допомоги населенню.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих на алкоголізм, наркоманію та токсикоманію, надає їм швидку та невідкладну медичну допомогу, проводить постійний диспансерний нагляд, вирішує питання щодо примусового лікування. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленням лікарів інших спеціальностей, в тому числі і вдома. Співпрацює з педагогічними колективами шкіл, ПТУ та співробітниками громадських установ. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення з метою запобігання зловживанням спиртними напоями, наркотиками та токсичними розчинами, тютюном. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію наркологічної допомоги населенню; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-нарколога; показники роботи лікувально-профілактичних установ; організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; етіопатогенез, клініку, методи лікування та профілактики алкоголізму, алкогольних психозів, наркоманії і токсикоманії; загальні принципи рефлексотерапії, психотерапії, соціальної реабілітації, реадaptaції наркологічних хворих; невідкладну допомогу; діагностику, терапію основних невротичних порушень, пов'язаних з хронічним алкоголізмом, наркоманією та токсикоманією; основи суміжних дисциплін (психіатрію, дитячу та підліткову психіатрію, неврологію, терапію, нейрофізіологію, медичну психологію, клінічну фармакологію); етіопатогенез, клініку імунodefіциту (СНІД); методи пропаганди здорового і тверезого способу життя, СНІД та його профілактику; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-нарколог дільничний вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Психіатрія" з наступною спеціалізацією з "Наркології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-нарколог дільничний I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Психіатрія" з наступною спеціалізацією з "Наркології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-нарколог дільничний II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Психіатрія" з наступною спеціалізацією з "Наркології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-нарколог дільничний: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Психіатрія" з наступною спеціалізацією з "Наркології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

32. Лікар з народної та нетрадиційної медицини

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, діяльність окремих осіб з надання медичної допомоги, організацію допомоги методами народної та нетрадиційної медицини.

Застосовує методи народної та нетрадиційної медицини з профілактики, діагностики та лікування хворих. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації з питань: фітотерапії, гомеопатії, мануальної терапії, біоенергетики. Веде лікарську документацію. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативно-правові акти, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; організацію медичної допомоги із застосуванням методів народної та нетрадиційної медицини; права, обов'язки та відповідальність лікаря з народної та нетрадиційної медицини; показники роботи лікувально-профілактичних закладів; сучасну класифікацію хвороб; показники стану здоров'я населення (рівень загальної, інфекційної, професійної захворюваності; стан фізичного розвитку окремих груп населення тощо); основні напрями народної та нетрадиційної медицини; загальні реакції організму на лікування із застосуванням методів народної та нетрадиційної медицини; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар з народної та нетрадиційної медицини вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Спеціалізація в інтернатурі за однією зі спеціальностей "Лікувальна справа" з наступною спеціалізацією з "Народної та нетрадиційної медицини". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар з народної та нетрадиційної медицини I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Спеціалізація в інтернатурі за однією зі спеціальностей "Лікувальна справа" з наступною спеціалізацією з "Народної та нетрадиційної медицини". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар з народної та нетрадиційної медицини II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Спеціалізація в інтернатурі за однією зі спеціальностей "Лікувальна справа" з наступною спеціалізацією з "Народної та нетрадиційної медицини". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар з народної та нетрадиційної медицини: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Спеціалізація в інтернатурі за однією зі спеціальностей "Лікувальна справа" з наступною спеціалізацією з "Народної та нетрадиційної медицини". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

33. Лікар-невропатолог

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я, організацію неврологічної допомоги населенню.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації неврологічних хворих, надає їм швидку та невідкладну допомогу. Визначає програму реабілітаційних заходів. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Вирішує питання щодо працездатності хворого. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить її аналіз. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію неврологічної і нейрохірургічної допомоги, роботу швидкої і невідкладної медичної допомоги; основи права в медицині; права, обов'язки і відповідальність лікаря-невропатолога; нормальну та патологічну фізіологію центральної і периферичної нервової системи; ембріологію, анатомію та топографічну анатомію центральної, периферичної і вегетативної нервової системи; причини виникнення патологічних процесів, механізми їх розвитку; клінічну симптоматику неврологічних захворювань, їх профілактику, діагностику, лікування, а також клінічну симптоматику суміжних станів у невропатології; питання диспансеризації; загальні і функціональні методи дослідження; основи фармакотерапії в клініці нервових захворювань; основи імунології; питання генетики в неврології; показання і протипоказання до хірургічного лікування; застосування фізіотерапії та лікувальної фізкультури; показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; правила оформлення медичної документації; літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-невропатолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Неврологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-невропатолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Неврологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-невропатолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Неврологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-

спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-невропатолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Неврологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи:

34. Лікар-невролог дитячий

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, які визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію неврологічної допомоги дитячому населенню.

Оцінює фізичний та нервово-психічний розвиток дитини. Визначає групи здоров'я та ризику, надає рекомендації щодо виховання та харчування дитини. Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих дітей неврологічного профілю. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та аналізує її результати. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію неврологічної допомоги дітям; основи права в медицині; права, обов'язки і відповідальність лікаря-невролога дитячого; медичні показання та порядок видачі медичних висновків дітям-інвалідам; показання та протипоказання до проведення профілактичних щеплень; питання анатомії, гістології, біохімії, імунології, генетики та інших загальних медичних проблем; питання фізіології і патофізіології систем кровообігу, дихання, травлення, сечовиділення, залоз внутрішньої секреції; водно-електролітного обміну, кислотно-основної рівноваги; етіологію, патогенез, клінічні прояви, сучасні методи лікування та профілактики захворювань нервової системи у дітей; захворювання нервової системи у новонароджених і дітей раннього дитячого віку; спадкові інфекційні і інфекційно-алергічні захворювання нервової системи; сучасні методи обстеження; диспансеризацію хворих дітей; сучасну класифікацію основних дитячих захворювань неврологічного профілю; показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-невролог дитячий вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча неврологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-невролог дитячий I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча неврологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-невролог дитячий II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча неврологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації

(курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-невролог дитячий: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча неврологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

35. Лікар-нейрохірург

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію нейрохірургічної допомоги населенню.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування захворювань центральної та периферичної нервової системи. Надає необхідну швидку і невідкладну медичну допомогу. Застосовує спеціальні методи дослідження. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить диференційну діагностику основних нейрохірургічних захворювань, обґрунтовує клінічний діагноз, вирішує питання доцільності госпіталізації, організовує її. Обґрунтовує схему, план і тактику обстеження і лікування хворих, показання та протипоказання до операції, план її підготовки. Розробляє схему післяопераційного ведення хворого, профілактику можливих ускладнень. Працює в тісному контакті з суміжними спеціалістами та службами. Надає невідкладну допомогу при групових та масових ураженнях. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію нейрохірургічної допомоги населенню; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-нейрохірурга; показники роботи лікувально-профілактичних установ, травмпунктів; організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; топографічну анатомію центральної та периферичної нервової системи у віковому аспекті; нормальну та патологічну фізіологію центральної та периферичної нервової системи; константи гомеостазу, водно-електролітного обміну; загальні, функціональні та спеціальні методи дослідження; сучасну класифікацію нейрохірургічних захворювань; принципи інтенсивної терапії та реанімації; основи та принципи роботи "Медицини катастроф"; принципи і методи відновлювального лікування; принципи дієтології в нейрохірургії; показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-нейрохірург вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Нейрохірургія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-нейрохірург I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Нейрохірургія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-

спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-нейрохірург II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Нейрохірургія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-нейрохірург: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Нейрохірургія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

36. Лікар-нейрохірург дитячий

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я, організацію нейрохірургічної допомоги дитячому населенню.

Застосовує сучасні методи діагностики, диференційної діагностики, лікування, реабілітації дітей різних вікових груп з нейрохірургічними захворюваннями. Надає хворим дітям необхідну швидку та невідкладну медичну допомогу. Розробляє тактику, план обстеження і лікування хворих дітей, підготовки їх до екстреної або планової операції, проведення операції, післяопераційного ведення, профілактики можливих ускладнень та організовує їх виконання. Застосовує спеціальні методи дослідження, аналізує їх результати. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в контакт з суміжними спеціалістами. Бере участь в ліквідації наслідків масових уражень дітей в екстремальних ситуаціях. Додержується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та аналізує її результати. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію нейрохірургічної допомоги дитячому населенню; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-нейрохірурга дитячого; топографічну анатомію, основи нормальної та патологічної фізіології центральної та периферичної нервової системи; взаємозв'язок та рівні регуляції функціональних систем дитячого організму; методи надання невідкладної допомоги дітям; причини і механізми виникнення та клінічну симптоматику, профілактику, диференційну діагностику, методи хірургічного лікування нейрохірургічних захворювань та суміжних станів у дітей різних вікових груп; показання та протипоказання до застосування методів дослідження у нейрохірургії, можливі ускладнення та їх ліквідацію; принципи підготовки до операцій та ведення післяопераційного періоду; принципи і методи знеболювання у нейрохірургії; принципи і методи відновлювального лікування; принципи інтенсивної терапії та реанімації; основи та принципи роботи "Медицини катастроф"; сучасну класифікацію нейрохірургічних захворювань; принципи дієтології в нейрохірургії; показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-нейрохірург дитячий вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Нейрохірургія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої нейрохірургії". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування,

передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-нейрохірург дитячий I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Нейрохірургія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої нейрохірургії". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-нейрохірург дитячий II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Нейрохірургія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої нейрохірургії". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-нейрохірург дитячий: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Нейрохірургія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої нейрохірургії". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

37. Лікар-нефролог

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію терапевтичної і нефрологічної допомоги населенню.

Надає спеціалізовану медичну допомогу хворим нефрологічного профілю, в тому числі швидко і невідкладну. Впроваджує в практику сучасні методи профілактики, діагностики і лікування. Здійснює нагляді за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з лікарями терапевтичного, онкологічного, хірургічного профілів, з іншими службами і організаціями. Проводить консультації за направленнями спеціалістів. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію терапевтичної і нефрологічної допомоги; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-нефролога; нормальну і патологічну анатомію органів черевної порожнини і заочеревинного простору, фізіологію сечовидільної системи; гомеостаз в нормі і при патології нирок; основи імунології та реактивності організму; клінічну симптоматику, етіологію, патогенез, діагностику, профілактику та лікування основних захворювань нирок; принципи і методи інтенсивної терапії та реанімації в нефрології, показання та протипоказання до застосування "штучної нирки"; сучасну класифікацію хвороб; загальні, функціональні і спеціальні методи дослідження; фармакотерапію, фізіотерапію, дієтотерапію, курортне лікування, лікувальну фізкультуру при хворобах нирок; ентеросорбцію, гемосорбцію, плазмозферез; показання і протипоказання до пересадки нирки; організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; принципи диспансеризації хворих, зокрема з

пересадженою ниркою та тих, що знаходяться на хронічному гемодіалізі; форми і методи санітарної освіти; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-нефролог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Нефрології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-нефролог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Нефрології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-нефролог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Нефрології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-нефролог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Нефрології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

38. Лікар-нефролог дитячий

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію нефрологічної допомоги дитячому населенню.

Надає спеціалізовану медичну допомогу хворим дітям нефрологічного профілю, в тому числі швидко і невідкладну. Впроваджує в практику сучасні методи профілактики, діагностики та лікування. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з лікарями інших спеціальностей, проводить консультації за їх направленнями. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство з питань охорони здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію педіатричної та нефрологічної допомоги дітям; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-нефролога дитячого; нормальну і патологічну анатомію органів черевної порожнини і заочеревинного простору, ембріологію та фізіологію сечовидільної системи; гомеостаз в нормі і при патології нирок; основи імунології та реактивності організму; клінічну симптоматику, етіологію, патогенез, діагностику, профілактику та лікування основних захворювань нирок, особливості їх

перебігу у дітей; принципи і методи інтенсивної терапії та реанімації в нефрології, показання та протипоказання до застосування "штучної нирки"; сучасну класифікацію хвороб; загальні, функціональні і спеціальні методи дослідження; фармакотерапію, фізіотерапію, дієтотерапію, курортне лікування, лікувальну фізкультуру при хворобах нирок; ентеросорбцію, гемосорбцію, плазмозаміну; показання і протипоказання до пересадки нирки; принципи диспансеризації хворих, зокрема з пересадженою ниркою та тих, що знаходяться на хронічному гемодіалізі; форми і методи санітарної освіти; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-нефролог дитячий вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої нефрології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-нефролог дитячий I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої нефрології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-нефролог дитячий II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої нефрології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-нефролог дитячий: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої нефрології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

39. Лікар-онколог

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію онкологічної допомоги населенню.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації онкологічних хворих, надає їм швидко та невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Бере участь в роботі протиракових експертних комісій. Працює в тісному контакті з лікарями інших спеціальностей, проводить консультації за їх направленнями. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу та аналізує її результати. Керує роботою середнього медичного персоналу. Бере активну участь у поширенні медичних знань, в організації протиракової пропаганди серед населення. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію онкологічної допомоги населенню, в тому числі швидкої та невідкладної медичної допомоги; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-онколога; організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; сучасну статистичну, клінічну і морфологічну класифікацію злоякісних новоутворень; епідеміологію онкологічних захворювань; основи нормальної та патологічної анатомії, фізіології, кровотворення та гемостазу, імунології та фармакології; етіологію та патогенез пухлин, закономірності їх метастазування; профілактику, клініку, діагностику, лікування, реабілітацію та диспансеризацію онкологічних хворих; загальні та спеціальні методи дослідження, роль та значення біопсії в онкології; показання та протипоказання до застосування хірургічного втручання, променевої терапії та хіміотерапії; основи рентгенології та радіології; форми і методи санітарної освіти; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-онколог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Онкологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-онколог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Онкологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-онколог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Онкологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-онколог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Онкологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

40. Лікар-онколог дитячий

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію хірургічної та онкологічної допомоги дитячому населенню.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації онкологічних хворих, надає їм швидку та невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Бере участь в роботі протиракових експертних комісій. Працює в тісному контакті з лікарями інших спеціальностей, проводить консультації за їх направленнями. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу та аналізує її результати. Керує роботою середнього

медичного персоналу. Бере активну участь у поширенні медичних знань, в організації протиракової пропаганди серед населення. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію хірургічної та онкологічної допомоги дитячому населенню, в тому числі швидкої та невідкладної медичної допомоги; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-онколога дитячого; організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; сучасну статистичну, клінічну і морфологічну класифікацію злоякісних новоутворень; епідеміологію онкологічних захворювань; основи нормальної та патологічної анатомії, фізіології, кровотворення та гемостазу, імунології та фармакології; етіологію та патогенез пухлин, закономірності їх метастазування; профілактику, клініку, діагностику, лікування, реабілітацію та диспансеризацію онкологічних хворих дітей; вплив генетичних факторів на онкозахворювання у дітей; загальні та спеціальні методи дослідження, роль та значення біопсії в онкології; основи рентгенології та радіології, форми і методи санітарної освіти; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-онколог дитячий вищої кваліфікаційної категорії: повна освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Онкологія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої онкології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-онколог дитячий I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Онкологія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої онкології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-онколог дитячий II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Онкологія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої онкології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-онколог дитячий: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Онкологія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої онкології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

41. Лікар-ортопед-травматолог

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів та закладів охорони здоров'я, організацію ортопедотравматологічної допомоги.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих із захворюваннями та травмами опорно-рухової системи. Здійснює

нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз причин інвалідності внаслідок травм і ортопедичних захворювань. Веде лікарську документацію. Бере активну участь у поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів та закладів охорони здоров'я; організацію ортопедотравматологічної допомоги; в тому числі швидкої та невідкладної; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-ортопеда-травматолога; основи нормальної та патологічної анатомії, фізіології, кровотворення та гемостазу; питання тимчасової та стійкої непрацездатності, роботу лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; клініку, сучасні методи діагностики та лікування захворювань опорно-рухового апарату; спеціальні загальні та функціональні методи дослідження хворого, методи гіпсової техніки та протезування; питання інтенсивної терапії, реанімації, фізіотерапії та відновлювального лікування в травматології і ортопедії; організаційні принципи військовопольової хірургії; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-ортопед-травматолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Ортопедія і травматологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-ортопед-травматолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Ортопедія і травматологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-ортопед-травматолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Ортопедія і травматологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-ортопед-травматолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Ортопедія і травматологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

42. Лікар-ортопед-травматолог дитячий

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію ортопедотравматологічної допомоги.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації дітей із захворюваннями та травмами опорно-рухової системи. Здійснює

нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в підвищенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію травматологічної допомоги, в тому числі швидкої та невідкладної; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-ортопеда-травматолога дитячого; анатомію основних частин тіла, в першу чергу, верхніх та нижніх кінцівок, черепа, таза, хребта; причини виникнення вроджених аномалій, питання медичної генетики та імунобіології; фізіологію та патофізіологію системи згортання крові, термічного і радіаційного ураження; клініку, сучасні методи профілактики, діагностики та лікування захворювань і травм опорно-рухового апарату у дітей; суб'єктивні, об'єктивні та спеціальні методи обстеження, роботу лікарсько-консультативної комісії; методи гіпсової техніки та протезування; організаційні принципи військово-польової хірургії; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-ортопед-травматолог дитячий вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Ортопедія і травматологія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої ортопедії і травматології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-ортопед-травматолог дитячий I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Ортопедія і травматологія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої ортопедії і травматології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-ортопед-травматолог дитячий II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Ортопедія і травматологія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої ортопедії і травматології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-ортопед-травматолог дитячий: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Ортопедія і травматологія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої ортопедії і травматології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

43. Лікар-отоларинголог

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію отоларингологічної допомоги.

Надає спеціалізовану лікувально-діагностичну і консультативну отоларингологічну допомогу населенню, в тому числі швидко та невідкладну. Застосовує сучасні методи дослідження, діагностики та лікування. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Веде лікарську документацію. Бере активну участь у поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію оториноларингологічної допомоги, в тому числі швидкої та невідкладної; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-отоларинголога; топографічну та клінічну анатомію верхніх дихальних шляхів і вуха у віковому аспекті; загальні та спеціальні методи дослідження в отоларингології; клініку, сучасні методи профілактики, діагностики та лікування захворювань ЛОР-органів; сучасну класифікацію хвороб; клінічну симптоматику супутніх захворювань в отоларингології; клініку та перебіг інфекційних захворювань, які мають ЛОР-симптоматику; фармакотерапію, фізіотерапію, дієтотерапію при захворюваннях ЛОР-органів; роботу лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-отоларинголог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Отоларингологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-отоларинголог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Отоларингологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-отоларинголог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Отоларингологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-отоларинголог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Отоларингологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

44. Лікар-отоларинголог дитячий

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію отоларингологічної допомоги дітям.

Здійснює профілактику, діагностику, лікування, реабілітацію та диспансеризацію дітей із захворюваннями ЛОР-органів, надає швидко та невідкладну медичну допомогу. Застосовує сучасні методи дослідження, лікування, зокрема кріо-, лазеро- та

ультразвукотерапію. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію оториноларингологічної допомоги дітям, в тому числі швидкої та невідкладної; основи права в медицині; права, обов'язки і відповідальність лікаря-отоларинголога дитячого; анатомію верхніх дихальних шляхів і вуха у віковому аспекті; основи імунології, алергології і генетики; фізіологію ЛОР-органів; етіологію, патогенез і клінічну симптоматику, сучасні методи профілактики діагностики та лікування основних захворювань ЛОР-органів у дітей; організацію і проведення диспансеризації, аналіз її ефективності; загальні та спеціальні методи дослідження в отоларингології; дієтотерапію при захворюваннях ЛОР-органів у дітей; роботу лікарсько-консультативної комісії; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-отоларинголог дитячий вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча отоларингологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-отоларинголог дитячий I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча отоларингологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-отоларинголог дитячий II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча отоларингологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-отоларинголог дитячий: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча отоларингологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

45. Лікар-отоларинголог-онколог

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію онкоотоларингологічної допомоги, в тому числі швидкої та невідкладної.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації онкоотоларингологічних хворих. Здійснює нагляд за побічними

реакціями/діями лікарських засобів. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію онкологічної і отоларингологічної допомоги, в тому числі швидкої та невідкладної; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-отоларинголога-онколога; основи нормальної та патологічної анатомії, фізіології вуха, горла і носа у віковому аспекті; етіологію, патогенез та закономірності метастазування пухлин, роль біопсії в онкології; сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації; загальні та спеціальні методи дослідження; сучасну статистичну клінічну і морфологічну класифікацію злоякісних новоутворень; основи радіології і хіміотерапії пухлинних процесів; роботу лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-отоларинголог-онколог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Отоларингологія" з наступною спеціалізацією з "Онкоотоларингології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-отоларинголог-онколог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Отоларингологія" з наступною спеціалізацією з "Онкоотоларингології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-отоларинголог-онколог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Отоларингологія" з наступною спеціалізацією з "Онкоотоларингології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-отоларинголог-онколог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Отоларингологія" з наступною спеціалізацією з "Онкоотоларингології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

46. Лікар-офтальмолог

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я, організацію офтальмологічної служби.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації офтальмологічних хворих, надає їм швидку та невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить

консультації за направленнями лікарів інших спеціальностей, в тому числі і вдома. Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію офтальмологічної допомоги, в тому числі швидкої та невідкладної; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-офтальмолога; основи генетичної патології в офтальмології; загальноклінічні методи офтальмологічної функціональної діагностики патології органа зору і придатків; клініку, сучасні методи профілактики, діагностики та лікування захворювань органа зору і придатків; захворювання органа зору і придатків при загальних захворюваннях організму; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-офтальмолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Офтальмологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-офтальмолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Офтальмологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-офтальмолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Офтальмологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-офтальмолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Офтальмологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

47. Лікар-офтальмолог дитячий

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я, організацію офтальмологічної служби.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації дітей із захворюваннями і травмами органа зору. Надає швидку і невідкладну офтальмологічну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні акти, що регламентують діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я; організацію офтальмологічної допомоги, в тому числі швидкої і невідкладної при дитячих офтальмологічних захворюваннях і травмах органа зору; основи права в медицині; права, обов'язки і відповідальність лікаря-офтальмолога дитячого; топографічну і клінічну анатомію, ембріологію, фізіологію зорового аналізатора, його постнатальний онтогенез; етіологію, патогенез, клініку захворювань органа зору у дітей, а також профілактику, діагностику, лікування цих захворювань; спадкові хвороби очей і медико-генетичну консультативну допомогу; клінічні ознаки і методи лікування вроджених вад органа зору; основи фармакотерапії в дитячій офтальмології, методи знеболювання; питання асептики і антисептики; основи раціонального харчування здорової і хворої дитини; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-офтальмолог дитячий вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча офтальмологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-офтальмолог дитячий I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча офтальмологія", (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-офтальмолог дитячий II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча офтальмологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-офтальмолог дитячий: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча офтальмологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

48. Лікар-педіатр

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію педіатричної допомоги.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих дітей та підлітків. Надає швидку та невідкладну медичну допомогу хворим. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленнями лікарів інших спеціальностей. Бере участь в проведенні протиепідемічних заходів у разі виникнення осередку інфекції. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в

поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; організацію педіатричної допомоги; права, обов'язки та відповідальність лікаря-педіатра; показники роботи лікувально-профілактичних закладів, пологових будинків, дитячих дошкільних закладів, шкіл, дитячих будинків, станцій швидкої допомоги та інших установ, робота яких пов'язана з обслуговуванням дітей; основи нормальної та патологічної анатомії, фізіології, кровотворення та гемостазу, водно-електролітного обміну, кислотно-основної рівноваги, імунології, генетики та фармакології; клініку, методи профілактики, діагностики та лікування основних соматичних і інфекційних захворювань, патологічних станів у дітей; суб'єктивні, об'єктивні та спеціальні методи обстеження дітей, трактування даних цих обстежень; сучасну класифікацію дитячих хвороб; питання диспансеризації хворих дітей і профілактики хронічних форм захворювань; правила видачі довідок та листів непрацездатності по догляду за хворою дитиною; питання організації і завдання гігієнічного навчання та виховання дітей; принципи раціонального (збалансованого) вигодовування і харчування дітей, дієтотерапію при різних видах патології; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-педіатр вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Педіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-педіатр I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Педіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-педіатр II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Педіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-педіатр: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальні фахом "Педіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

49. Лікар-педіатр дільничний

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію педіатричної допомоги.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики та лікування захворювань дітей та підлітків, що проживають на території обслуговування поліклінік. Надає швидко та невідкладну медичну допомогу хворим. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленнями лікарів інших

спеціальностей, в тому числі і вдома. Організовує диспансеризацію дітей та підлітків відповідно до встановленого переліку нозологічних форм. Відповідає за проведення профілактичних щеплень і дегельмінтизації дітей. Направляє хворих дітей на госпіталізацію в дитячі лікувально-профілактичні, а також санаторно-курортні заклади. Забезпечує взаємодію поліклінічної та стаціонарної допомоги, здійснює доліковування хворих дітей, виписаних зі стаціонара. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Видає довідки та листки непрацездатності по догляду за хворою дитиною. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед дітей, батьків та педагогів. Аналізує показники захворюваності та смертності дитячого населення регіону обслуговування та розробляє заходи щодо їх оптимізації. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, основи права в медицині; організацію педіатричної допомоги; права, обов'язки та відповідальність лікаря-педіатра; показники діяльності лікувально-профілактичних закладів, принципи роботи шкіл, дитячих будинків та інших установ, робота яких пов'язана з обслуговуванням дітей; основи нормальної та патологічної анатомії, фізіології, кровотворення та гемостазу, водно-електролітного обміну, кислотно-основної рівноваги, імунології, генетики та фармакології; клініку, методи профілактики, діагностики, лікування та реабілітації основних соматичних й інфекційних захворювань та патологічних станів у дітей; суб'єктивні, об'єктивні та спеціальні методи обстеження, трактування даних цих обстежень; сучасну класифікацію дитячих хвороб; організацію диспансеризації; правила видачі довідок та листів непрацездатності по догляду за хворою дитиною; принципи раціонального (збалансованого) вигодовування і харчування дітей, дієтотерапію при різних видах патології; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-педіатр дільничний вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Педіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-педіатр дільничний I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Педіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-педіатр дільничний II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Педіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 3 роки.

Лікар-педіатр дільничний: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Педіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

50. Лікар-педіатр-неонатолог

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію педіатричної служби.

Визначає ступінь ризику виникнення перинатальної патології, оцінює показники обстеження стану внутрішньоутробного плода. Виявляє ознаки та проводить корекцію гіпоксії, пологової травми та інших патологічних станів новонародженого. Проводить первинний огляд новонародженого. Визначає ступінь зрілості та гестаційний вік, стан розвитку та здоров'я новонародженого, необхідність проведення реанімаційних заходів та обсяг невідкладної допомоги. Застосовує сучасні методи діагностики та лікування новонароджених з різними патологічними станами та захворюваннями. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Керує роботою середнього медичного персоналу. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед вагітних та матерів. Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, основи права в медицині, положення міжнародної Конвенції про права дитини (995_021) та Хартії прав дитини, прийнятих Європейським регіональним бюро ВООЗ; основні положення охорони материнства і дитинства в Україні; організацію педіатричної та неонатологічної служби; права, обов'язки та відповідальність лікаря-неонатолога; принципи медико-генетичного консультування та обстеження; клініку, сучасні методи профілактики, діагностики, лікування та реабілітації основних соматичних та інфекційних захворювань, патологічних станів у дітей; організацію диспансеризації, визначення перинатальної та дитячої смертності; структуру причин смерті новонароджених відповідно до Міжнародної класифікації хвороб; показники перинатальної смертності; правила оформлення медичної документації, сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-педіатр-неонатолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Неонатологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-педіатр-неонатолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Неонатологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-педіатр-неонатолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Неонатологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-педіатр-неонатолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Неонатологія"

(інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

51. Лікар приймальної палати (відділення)

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативними актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію стаціонарної медичної допомоги.

Приймає хворих за направленнями лікарів лікувально-профілактичних установ та станцій (відділень) швидкої медичної допомоги або "самопливом". Встановлює діагноз пацієнту, вирішує питання про доцільність його госпіталізації. В разі відмови в госпіталізації реєструє її обґрунтування. Проводить негайну госпіталізацію при загрозливих для життя станах. Здійснює лікування хворих в період їх знаходження в приймальному відділенні, надає швидку та невідкладну медичну допомогу; в разі потреби проводить їх ізоляцію. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Організовує у разі потреби консультації інших спеціалістів. Керує роботою середнього медичного персоналу. Веде лікарську документацію. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію стаціонарної медичної допомоги; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря приймальної палати (відділення); основи нормальної та патологічної анатомії та фізіології, кровотворення та гемостазу, водно-електролітного обміну, алергології та фармакології; клініку, діагностику та лікування захворювань за профілем стаціонара; організацію роботи швидкої та невідкладної медичної служби; методи обстеження хворих та трактування даних цих обстежень; сучасну класифікацію хвороб; клініку і діагностику інфекційних хвороб; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар приймальної палати (відділення) вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Спеціалізація за певною спеціальністю з "Лікувальної справи" або "Педіатрії" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії зі спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар приймальної палати (відділення) I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Спеціалізація за певною спеціальністю з "Лікувальної справи" або "Педіатрії" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії зі спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар приймальної палати (відділення) II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Спеціалізація за певною спеціальністю з "Лікувальної справи" або "Педіатрії" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії зі спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар приймальної палати (відділення): повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Спеціалізація за певною спеціальністю з "Лікувальної справи" або "Педіатрії" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

52. Лікар з променевої терапії

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію спеціалізованої допомоги в галузі променевої терапії.

Спільно з онкологами та хіміотерапевтами складає план лікування онкологічних хворих. Впроваджує в практику сучасні високоефективні методи променевої терапії. Забезпечує прийняття всіх заходів запобігання та лікування променевих пошкоджень при проведенні променевої терапії. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Обирає необхідні режими опромінення. Надає першу медичну допомогу потерпілим при надзвичайних ситуаціях (аварії на атомних підприємствах). Бере участь в проведенні клінічних розборів, конференцій тощо. Надає консультативну допомогу фахівцям клінічних підрозділів з питань променевої терапії. Впроваджує заходи, спрямовані на збереження матеріальних цінностей, забезпечення гарантії якості променевої терапії, дотримання правил техніки безпеки. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Дотримується принципів медичної деонтології. Бере участь у поширенні медичних знань серед населення. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря з променевої терапії; закони та механізми біологічної дії іонізуючого випромінювання, фізичні та біологічні основи променевої терапії і клінічної дозиметрії; основи радіаційної гігієни; радіаційні фактори ураження людей при аваріях на атомних підприємствах; принципи роботи сучасних радіотерапевтичних препаратів, призначення їх складових частин; нормальну та патологічну анатомію і фізіологію, онкологію, топографічну анатомію людини в межах, необхідних для проведення променевої терапії; клінічну симптоматику та патогенез найбільш поширених захворювань людини, онкологічних захворювань, променевих реакцій та уражень, їх профілактику та методи лікування; методи радіосенсибілізації та радіопротекції; принципи та основні і методи клініко-інструментальної діагностики; основи диспансеризації хворих з променевими ураженнями; показання та протипоказання до проведення променевої терапії; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар з променевої терапії вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Радіологія-терапія" з наступною спеціалізацією з "Променевої терапії". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар з променевої терапії I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Радіологія-терапія" з наступною спеціалізацією з "Променевої терапії". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення,

стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар з променевої терапії II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Радіологія-терапія" з наступною спеціалізацією з "Променевої терапії". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар з променевої терапії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Радіологія-терапія" з наступною спеціалізацією з "Променевої терапії". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

53. Лікар-психіатр

ЗАВДАННЯ ТА ОBOB'ЯЗКИ. Керується чинним законодавство України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію психіатричної допомоги населенню.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих психіатричного профілю, надає їм швидку та невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленням лікарів інших спеціальностей, в тому числі і вдома. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-психіатра; організацію психіатричної допомоги; показники роботи лікувально-профілактичних установ швидкої та невідкладної психіатричної допомоги дорослому населенню, диспансерного нагляду та лікарського контролю; лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; основи психофармакології та психофармакокінетики, інші методи біологічної терапії в психіатрії, основи та методи психотерапії; клініку основних психічних захворювань, психосоматичних та соматопсихічних розладів, сучасні методи діагностики, лікування, профілактики і реабілітації; симптоматику станів, що потребують проведення невідкладної госпіталізації і застосування методів інтенсивної терапії; загальні та спеціальні методи обстеження хворих, трактування даних цих обстежень; сучасну класифікацію психічних хвороб; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-психіатр вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Психіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-психіатр I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за

фахом "Психіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-психіатр II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Психіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-психіатр: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Психіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

54. Лікар-психіатр дитячий

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів та закладів охорони здоров'я, організацію дитячої психіатричної допомоги.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих дітей психіатричного профілю, надає їм швидку та невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленням лікарів інших спеціальностей, в тому числі і вдома. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-психіатра дитячого; організацію психіатричної допомоги дітям; показники роботи лікувально-профілактичних установ психіатричного профілю; організацію швидкої та невідкладної психіатричної допомоги дітям, диспансерного нагляду та лікарського контролю; роботу медико-соціальної експертної комісії; закономірності нормального психофізичного розвитку дітей, формування їх особистості; патофізіологію основних нервово-психічних розладів; клініко-психопатологічні, нетоксикологічні, загальні та спеціальні лабораторні та інструментальні методи обстеження дитини з психічними розладами; принципи, способи та методи психофармакотерапії, питання інтенсивної терапії психічних розладів у дітей; клінічну симптоматику психічних захворювань у дітей, сучасні методи їх профілактики, діагностики, лікування; основні суміжні дисципліни (загальна і підліткова психіатрія дитяча неврологія, педіатрія, фізіологія і патофізіологія центральної нервової системи, медична психологія); принципи та методи психотерапії, підготовки хворих дітей до перебування у медичних установах для запобігання порушень адаптації; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-психіатр дитячий вищої кваліфікаційної категорії: освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча психіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-

спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-психіатр дитячий I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча психіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-психіатр дитячий II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча психіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-психіатр дитячий: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча психіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

55. Лікар-психіатр дитячий дільничний

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативними актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію психіатричної допомоги дітям.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, диспансерного нагляду та амбулаторного лікування хворих дітей психіатричного профілю, надає їм швидку та невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Веде облік психічно хворих дітей свого району. Визначає показання та протипоказання до госпіталізації та перебування дітей у спеціальних установах. Проводить консультації за направленням дитячих лікарів інших спеціальностей, в тому числі і вдома. Проводить медичне обстеження нервово-психічного здоров'я дитини перед вступом до школи. Сприяє правовому та соціально-побутовому захисту дітей. Надає патронажну допомогу хворим дітям. Підтримує постійний зв'язок з дільничним педіатром, дитячим неврологом, лікарями дитячих шкільних установ. Бере участь у проведенні судово-психіатричних експертиз. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Проводить психогігієнічну та санітарно-освітню роботу з батьками, педагогами та вихователями. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, основи права в медицині, організацій психіатричної допомоги дітям; права, обов'язки та відповідальність лікаря-психіатра дитячого дільничного; показники роботи лікувально-профілактичних установ психіатричного профілю; організацію швидкої невідкладної психіатричної допомоги дітям, диспансерного нагляду та лікарського контролю; організацію роботи медико-соціальної експертної комісії; закономірності нормального психофізичного розвитку дітей, формування їх особистості; патофізіологію основних нервово-психічних розладів; клініко-психопатологічні, нетоксикологічні, загальні та спеціальні лабораторні методи обстеження дитини з психічними розладами; принципи, способи та методи психофармакотерапії, питання інтенсивної терапії психічних розладів у дітей; клінічну симптоматику психічній захворювань у дітей, методи їх профілактики,

діагностики, лікування; основні суміжні дисципліни (загальна і підліткова психіатрія, дитяча неврологія, педіатрія, фізіологія і патофізіологія центральної нервової системи, медична психологія); принципи та методи психотерапії, питання підготовки хворих дітей до перебування у медичних установах для запобігання порушень адаптації; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-психіатр дитячий дільничний вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча психіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-психіатр дитячий дільничний I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча психіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-психіатр дитячий дільничний II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча психіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-психіатр дитячий дільничний: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча психіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

56. Лікар-психіатр дільничний

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію психіатричної допомоги.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики та лікування. Здійснює динамічний нагляд та амбулаторне лікування хворих, надає їм патронажну, швидку та невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленням лікарів інших спеціальностей, в тому числі і вдома. Сприяє правовому та соціально-побутовому захисту хворих. Бере участь у проведенні судово-психіатричних та медико-соціальних експертиз. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Проводить психогігієнічну та санітарно-освітню роботу серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-психіатра дільничного; організацію психіатричної допомоги; показники роботи лікувально-профілактичних установ, диспансерів, швидкої та невідкладної психіатричної допомоги дорослому населенню; організацію диспансерного нагляду та лікарського контролю,

роботу лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; основи психофармакології та психофармакокінетики; інші методи біологічної терапії в психіатрії, основи та методи психотерапії; клініку основних психічних захворювань, психосоматичних та соматопсихічних розладів, методи діагностики, лікування, профілактики і реабілітації; симптоматику станів, що потребують проведення невідкладної госпіталізації і застосування методів інтенсивної терапії; загальні та спеціальні методи обстеження хворих, трактування даних цих обстежень; сучасну класифікацію психічних хвороб; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-психіатр дільничний вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Психіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-психіатр дільничний I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Психіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-психіатр дільничний II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Психіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-психіатр дільничний: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Психіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

57. Лікар-психіатр підлітковий

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію психіатричної допомоги підліткам.

Застосовує сучасні методи діагностики, профілактики, лікування, диспансеризації та реабілітації хворих дітей, надає їм швидку та невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленням лікарів інших спеціальностей, в тому числі і вдома. Веде облік підлітків з психічними розладами. Обґрунтовує показання та протипоказання до перебування у спеціалізованих закладах. Дає рекомендації щодо підтримуючої терапії, трудотерапії, навчання, переведення на інвалідність. Проводить судово-психіатричну експертизу. Підтримує постійний зв'язок з іншими спеціалістами, педагогами, вихователями. Бере участь у комісії по обстеженню нервово-психічного здоров'я підлітків перед вступом до учбово-виробничих закладів, вивчає умови навчання та праці підлітків, особливості окремих професій. Сприяє правовому, соціально-побутовому захисту підлітків. Надає патронажну допомогу хворим. Проводить санітарно-освітню роботу з батьками та

педагогами. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, основи права в медицині, організацію психіатричної допомоги хворим підліткам; права, обов'язки та відповідальність лікаря-психіатра підліткового; показники роботи лікувально-профілактичних установ психіатричного профілю; організацію швидкої та невідкладної психіатричної допомоги, диспансерного нагляду та лікарського контролю; організацію роботи медико-соціальної експертної комісії; патофізіологію основних нервово-психічних розладів; клініко-психопатологічні, загальні та спеціальні лабораторні та інструментальні методи обстеження хворого підлітка з психічними розладами; принципи і методи психофармакотерапії, інтенсивної терапії психічних розладів та методи психотерапії; клінічну симптоматику психічних захворювань у підлітків, методи їх профілактики, діагностики, лікування; основні суміжні дисципліни; організацію медико-педагогічної роботи з психічно хворими підлітками; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-психіатр підлітковий вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча психіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-психіатр підлітковий I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча психіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-психіатр підлітковий II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча психіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-психіатр підлітковий: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча психіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

58. Лікар-психіатр підлітковий дільничний

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію психіатричної допомоги підліткам.

Організовує та надає психоневрологічну допомогу підліткам, що проживають на території обслуговування закладом, і здійснює динамічний нагляд за хворими. Розробляє комплекс лікувально-профілактичних заходів, надає швидку та невідкладну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Визначає показання та протипоказання до госпіталізації та перебування хворих підлітків у спеціалізованих

установах; Розробляє схему амбулаторного ведення хворих, здійснює профілактику загострення хвороби, забезпечує необхідний нагляд після виписки зі стаціонара. Сприяє правовому, соціально-побутовому захисту хворих підлітків, надає їм патронажну допомогу. Підтримує постійний зв'язок з терапевтом підліткового кабінету, з педагогічними колективами шкіл, середніх спеціальних навчальних закладів. Бере участь у проведенні судово-психіатричних експертиз. Дотримується принципів медичної деонтології. Проводить санітарно-освітню роботу з батьками, педагогами, вихователями. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, основи права в медицині; організацію психіатричної допомоги хворим підліткам; права, обов'язки та відповідальність лікаря-психіатра підліткового дільничного; показники роботи лікувально-профілактичних установ психіатричного профілю; організацію швидкої та невідкладної психіатричної допомоги, диспансерного нагляду та лікарського контролю; організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; патофізіологію основних нервово-психічних розладів; клініко-психопатологічні, загальні та спеціальні лабораторні та інструментальні методи обстеження хворого підлітка з психічними розладами; принципи та методи психофармакотерапії, інтенсивної терапії психічних розладів та методи психотерапії; клінічну симптоматику психічних захворювань у підлітків, методи їх профілактики, діагностики, лікування; основні суміжні дисципліни; організацію медико-педагогічної роботи з психічно хворими підлітками; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-психіатр підлітковий дільничний вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча психіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-психіатр підлітковий дільничний I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча психіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-психіатр підлітковий дільничний II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча психіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-психіатр підлітковий дільничний: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча психіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

59. Лікар-психолог

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я.

Здійснює психопрофілактику серед людей груп ризику, психодіагностику та лікування хворих соматичного і психічного профілю спільно з відповідними лікарями-спеціалістами, психологічну реабілітацію із застосуванням спеціальних методик. Надає психологічну допомогу особам різного віку, неспроможним справитися з несприятливими умовами, що склалися в їхньому житті. Планує роботу та аналізує її результати. Керує роботою середнього медичного персоналу. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення щодо психогігієни. Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-психолога; основи медико-біологічних та клінічних наук; загальну клінічну та соціальну психологію, патопсихологію, нейропсихологію; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-психолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Спеціалізація за фахом "Медична психологія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-психолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Спеціалізація за фахом "Медична психологія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-психолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Спеціалізація за фахом "Медична психологія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-психолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Спеціалізація за фахом "Медична психологія". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

60. Лікар-психотерапевт

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію психотерапевтичної допомоги населенню.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих психотерапевтичного профілю, надає їм швидко та невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську

документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, основи права в медицині, організацію психотерапевтичної допомоги; права, обов'язки та відповідальність лікаря-психотерапевта; показники роботи лікувально-профілактичних установ; організацію швидкої та невідкладної психіатричної допомоги дорослому населенню та дітям; теоретично-методичні основи психотерапії, роль підсвідомих форм діяльності вищої нервової системи в нормі та при патології; основи психотерапії в клініці соматичних захворювань; види психотерапії; раціональну психотерапію, галузь її застосування; специфіку і форми групової психотерапії; способи введення в гіпнотичний стан, стадії гіпнотичного стану, їх об'єктивні та суб'єктивні критерії; основні психопатологічні симптоми; сучасну класифікацію, етіологію, патогенез, діагностику та диференційну діагностику неврозів; психопатії, їх клінічні варіанти, етіологію, патогенез, діагностику та диференційну діагностику; особливості трудової, військової і судової експертизи; загальні принципи та особливості психотерапії дітей та підлітків; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-психотерапевт вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Психіатрія" з наступною спеціалізацією з "Психотерапії". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-психотерапевт I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Психіатрія" з наступною спеціалізацією з "Психотерапії". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-психотерапевт II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Психіатрія" з наступною спеціалізацією з "Психотерапії". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-психотерапевт: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Психіатрія" з наступною спеціалізацією з "Психотерапії". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

61. Лікар-психофізіолог

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію психофізіологічної допомоги.

Здійснює психофізіологічне та психологічне обстеження людини: досліджує психологічні процеси та стани (відчуття, сприйняття уваги, пам'яті, мислення, емоційно-вольових якостей) та проводить психофізіологічне дослідження особистості (потреб, установок, мотивів, здібностей, властивостей особистості). Проводить психодіагностику властивостей темпераменту, особливостей характеру. Здійснює обстеження та дає оцінку функціонального стану та здатності до професійної діяльності людини; прогнозує професійну придатність людини до визначених умов діяльності. Застосовує основні форми і методи психокорекції і психотерапії. Застосовує сучасні методи корекції функціональних станів (фармакологічні, поведінкові, фізичні). Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Підтримує постійний зв'язок з фахівцями, підрозділами і закладами інших медичних напрямів. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-психофізіолога; загальні питання організації психофізіологічної мережі в державі; мету, завдання і організацію психофізіологічного обстеження населення; основи нейрофізіології та вищої нервової діяльності; основи психіатрії; нервові та гуморальні механізми регуляції функцій організму; основи системного підходу до вивчення закономірностей в області інженерної психології; теоретичні основи загальної та соціальної психології; сучасні уявлення про механізми екологічної, психофізіологічної, професійної та соціальної адаптації; заходи професійного психофізіологічного відбору; сучасні форми і методи психокорекції і психотерапії; основи сугестивної терапії, сексології та сексопатології; етіологію, патогенез, форми перебігу та методи лікування, корекції та профілактики психогенних станів та захворювань; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-психофізіолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Психофізіологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-психофізіолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Психофізіологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-психофізіолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Психофізіологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-психофізіолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Психофізіологія"

(інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

62. Лікар-пульмонолог

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію пульмонологічної допомоги населенню.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики та лікування хворих на неспецифічні захворювання легень, надає їм швидку і невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з лікарями-терапевтами та спеціалістами іншого профілю, проводить і організовує консультації для хворих. Бере участь в проведенні протиепідемічних заходів у разі виникнення осередку інфекції. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере участь в поширенні медичних знань серед населення з профілактики неспецифічних захворювань легень. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, основи права в медицині, організацію терапевтичної і пульмонологічної служби; права, обов'язки та відповідальність лікаря-пульмонолога; організацію швидкої та невідкладної медичної допомоги населенню; основи фізіології дихання та газообміну в легенях; негазообмінні функції легень; основи патоморфології легень; основи механізму імунного та неімунного захисту дихальної системи; показники роботи лікувально-профілактичних установ; організацію диспансерного нагляду і лікарського контролю; сучасну класифікацію неспецифічних захворювань легень; клініку, сучасні методи діагностики, диференційної діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації; експертизу непрацездатності при неспецифічних захворюваннях легень; методи фармакотерапії, фітотерапії, фізіотерапії, лікувальної фізкультури; показання та протипоказання до санаторно-курортного лікування при неспецифічних захворюваннях легень; сучасні функціональні, лабораторні, радіологічні, ендоскопічні, ультразвукові та інші методи дослідження легень; суміжні дисципліни (терапію, ендокринологію, імунологію тощо); правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-пульмонолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Пульмонології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-пульмонолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Пульмонології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-пульмонолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Пульмонології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-пульмонолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Пульмонології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

63. Лікар-пульмонолог дитячий

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію пульмонологічної допомоги дітям.

Здійснює спеціалізовану медичну допомогу дітям з бронхолегеневими захворюваннями, надає їм швидку і невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з педіатрами і лікарями іншого профілю, проводить і організовує консультації для хворих дітей. Бере участь в проведенні протиепідемічних заходів у разі виникнення осередку інфекції. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Дотримується принципів медичної деонтології. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення з профілактики захворювань органів дихання. Постійно удосконалює свій професійний рівень, впроваджує в практику сучасні методи дослідження, діагностики та лікування.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-пульмонолога дитячого; організацію педіатричної і пульмонологічної служби, швидкої та невідкладної медичної допомоги дітям в країні; показники роботи дитячих лікувально-профілактичних закладів; організацію диспансерного нагляду і лікарського контролю; анатомо-фізіологічні і функціональні особливості розвитку дітей в різні вікові періоди; основи норми і патології анатомії та фізіології дихання дитини, системи гомеостазу, механізму імунного і неімунного захисту дихальної системи; сучасну класифікацію гострих і хронічних захворювань органів дихання у дітей; клініку, сучасні методи діагностики, диференційної діагностики, медикаментозного і немедикаментозного лікування, реабілітації, диспансеризації та профілактики при бронхолегеневій патології у дітей; основи фармакотерапії, методи фітотерапії, фізіотерапії, дієтотерапії, лікувальної фізкультури, народної медицини; показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування при бронхолегеневих захворюваннях у дітей; загальні, функціональні та спеціальні методи дослідження органів дихання; суміжні дисципліни (педіатрію, ендокринологію, імунологію тощо); правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-пульмонолог дитячий вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої пульмонології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення

про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-пульмонолог дитячий I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої пульмонології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-пульмонолог дитячий II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої пульмонології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-пульмонолог дитячий: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Педіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої пульмонології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

64. Лікар пункту охорони здоров'я

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів та закладів охорони здоров'я, організацію медичної допомоги робітникам та службовцям промислових підприємств.

Здійснює планові лікувально-оздоровчі та санітарно-гігієнічні заходи за вказівками лікаря-терапевта цехової лікарської дільниці. Надає швидку та невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Вивчає умови праці робітників та службовців підприємства, виявляє ділянки з професійними шкідливостями з метою профілактики професійних захворювань. Контролює виконання адміністрацією цеху рекомендацій лікаря-терапевта цехової лікарської дільниці та працівників санітарно-епідеміологічної служби щодо поліпшення санітарно-гігієнічних умов праці, перевodu робітників на іншу роботу тощо. Проводить навчання працівників методам взаємодопомоги при травмах. Забезпечує проведення профілактичних оглядів працівників підприємства. Аналізує показники захворюваності з тимчасовою втратою працездатності робітників та службовців. Бере участь в проведенні протиепідемічних заходів в разі виникнення осередку інфекцій. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед працівників підприємства. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію медичної допомоги працівникам промислових підприємств; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря пункту охорони здоров'я; показники захворюваності з тимчасовою втратою працездатності працівників підприємства, методики їх обчислювання та аналізу; основи нормальної та патологічної анатомії та фізіології, кровотворення та гемостазу, водно-електролітного обміну, алергології та фармакології; клініку, сучасні методи профілактики, діагностики та лікування внутрішніх захворювань, в

тому числі професійної патології, інфекційних хвороб, "гострого живота", а також травматичних пошкоджень; методи надання швидкої та невідкладної медичної допомоги; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар пункту охорони здоров'я вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Спеціалізація за однією зі спеціальностей з "Лікувальної справи" з наступною спеціалізацією з "Терапії". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар пункту охорони здоров'я I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Спеціалізація за однією зі спеціальностей з "Лікувальної справи" з наступною спеціалізацією з "Терапії". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар пункту охорони здоров'я II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Спеціалізація за однією зі спеціальностей з "Лікувальної справи" з наступною спеціалізацією з "Терапії". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар пункту охорони здоров'я: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Спеціалізація за однією зі спеціальностей з "Лікувальної справи" з наступною спеціалізацією з "Терапії". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

65. Лікар-радіолог

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я.

Застосовує сучасні методи променевої терапії; проводить радіонуклідні дослідження онкологічних хворих. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Складає план проведення курсу променевої терапії, застосовує різні методи опромінення, проводить відповідну підготовку хворого. При проведенні радіонуклідних досліджень вибирає відповідний радіофармпрепарат, визначає його активність та порцію, дотримується вимог радіаційної безпеки. Надає швидку та невідкладну медичну допомогу потерпілим при екстрених ситуаціях (аваріях на атомних підприємствах або стихійному лиху). Дотримується правил безпеки. У разі потреби надає консультації лікувально-профілактичним закладам. Впроваджує методи комп'ютерної обробки даних. Бере участь в роботі лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Веде лікарську документацію. Бере участь в поширенні знань з радіаційної безпеки серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-радіолога; закони та механізми біологічної дії іонізуючого випромінювання; основи анатомії і фізіології, топографічну анатомію людини в межах, необхідних для проведення променевої терапії та

радіонуклідних досліджень; клініку і патогенез найбільш поширених захворювань; сучасні методи профілактики, лікування та диспансеризації; основи імунології і реактивності організму; основи радіаційної гігієни; методи радіосенсибілізації і радіопроекції; основи фармакотерапії в клініці внутрішніх захворювань, фармакодинаміку та фармакокінетику основних груп медикаментозних засобів; методи медичної статистики; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-радіолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Радіологія-терапія" з наступною спеціалізацією з "Радіології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-радіолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Радіологія-терапія" з наступною спеціалізацією з "Радіології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-радіолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Радіологія-терапія" з наступною спеціалізацією з "Радіології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-радіолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Радіологія-терапія" з наступною спеціалізацією з "Радіології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

66. Лікар з радіонуклідної діагностики

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими документами, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я.

Проводить кваліфіковане радіонуклідне обстеження із застосуванням радіофармпрепаратів, радіоімунних наборів. Впроваджує в практику сучасні високоефективні методи досліджень, в тому числі спеціальні. Контролює реєстрацію та облік обстежених. Забезпечує оформлення та надання висновків за результатами досліджень. Виявляє та аналізує причини розбіжностей висновків радіонуклідного обстеження із результатами інших діагностичних, клінічних та морфологічних досліджень. Проводить ефективне лікування хворих за допомогою радіофармпрепаратів у відкритому вигляді. Забезпечує оптимальне використання радіофармпрепаратів та радіодіагностичної апаратури. Проводить обстеження населення на інкорпорацію радіонуклідів у разі виникнення аварійних ситуацій, які супроводжуються радіоактивним забрудненням територій, приміщень, обладнання тощо. Бере участь в проведенні клініко-рентгенологічних, клініко-патологоанатомічних медичних конференцій. Систематично

проводить аналіз кількісних і якісних показників своєї діяльності. Надає консультативну допомогу фахівцям клінічних підрозділів з питань радіонуклідної діагностики. Впроваджує заходи, спрямовані на збереження матеріальних цінностей, забезпечення гарантії якості радіонуклідної діагностики, дотримання правил безпеки, виконання вимог радіаційної безпеки. Забезпечує ретельне збереження документації, носіїв діагностичних зображень, ведення оперативного архіву. Організовує і контролює збір та дезактивацію радіоактивних відходів та забруднених інструментів. Дотримується принципів медичної деонтології. Бере участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря з радіонуклідної діагностики; закони та механізми біологічної дії іонізуючого випромінювання; основи радіаційної гігієни; принципи роботи сучасних радіодіагностичних апаратів, призначення їх складових частин; нормальну та патологічну анатомію, фізіологію; топографічну анатомію людини відповідно до специфіки здійснюваних радіонуклідних досліджень; клініку та патогенез найбільш поширених захворювань людини; принципи та основні методи клініко-інструментальної діагностики; основи диспансеризації, профілактики захворювань; основи імунології; медичну статистику; принципи дії, призначення та послідовність використання інших променевих методів діагностики; сучасні методи лікування хворих радіофармпрепаратами у відкритому вигляді; показання та протипоказання до проведення радіонуклідних досліджень та лікування за допомогою радіофармпрепаратів у відкритому вигляді; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар з радіонуклідної діагностики вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Радіологія-діагностика" з наступною спеціалізацією з "Радіонуклідної діагностики". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар з радіонуклідної діагностики I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Радіологія-діагностика" з наступною спеціалізацією з "Радіонуклідної діагностики". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар з радіонуклідної діагностики II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Радіологія-діагностика" з наступною спеціалізацією з "Радіонуклідної діагностики". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар з радіонуклідної діагностики: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Радіологія-діагностика" з наступною спеціалізацією з "Радіонуклідної діагностики". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

67. Лікар-ревматолог

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я організацію терапевтичної та ревматологічної допомоги населенню.

Здійснює профілактику, діагностику, лікування, реабілітацію та диспансеризацію хворих ревматологічного профілю, надає їм швидку і невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з лікарями терапевтичного, кардіологічного, ортопедичного профілів, з іншими службами та організаціями. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень, впроваджує в практику сучасні методи дослідження, діагностики та лікування.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-ревматолога; організацію терапевтичної та ревматологічної допомоги; основи нормальної та патологічної анатомії, фізіології, кровотворення та гемостазу, водно-електролітного обміну; сучасну класифікацію ревматичних хвороб; клініку, сучасні методи профілактики, діагностики, диференційної діагностики, консервативні та хірургічні методи лікування, реабілітацію, диспансеризацію; експертизу непрацездатності при ревматичних захворюваннях; основи фармакотерапії; методи фізіотерапії та лікувальної фізкультури; показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; основи раціонального харчування та дієтотерапії; методи інтенсивної терапії; загальні, функціональні та спеціальні методи дослідження серцево-судинної системи та апарату руху; епідеміологічні заходи при виникненні осередку інфекції; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-ревматолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Ревматології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-ревматолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Ревматології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-ревматолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Ревматології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння

(підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-ревматолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Ревматології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

68. Лікар-рефлексотерапевт

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію роботи кабінетів рефлексо- та лазеротерапії в поліклініках та стаціонарах, медико-санітарних частинах, у спеціалізованих лікувальних закладах.

Забезпечує рефлексотерапевтичну допомогу хворим. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з лікарями інших спеціальностей, організовує і проводить консультації хворих. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень, впроваджує сучасні методи рефлексо- та лазеротерапії.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію рефлексо- та лазеротерапевтичної служби, швидкої і невідкладної медичної допомоги; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-рефлексотерапевта; основи норми і патології анатомії та фізіології органів і систем людини, водно-електролітного обміну, кислотно-основної рівноваги; основи неврології, біохімії, імунології, генетики та інших медичних дисциплін; сучасну класифікацію хвороб; основні клінічні симптоми і синдроми захворювань, при яких застосовують рефлексо- та лазеротерапію; принципи сумісності і послідовності призначення процедур, загальні і функціональні методи обстеження; сучасні методи рефлексо- та лазеротерапії; показання та протипоказання до санаторно-курортного лікування; правила і вимоги до обладнання кабінету рефлексо- та лазеротерапії; техніку проведення процедур; правила безпеки під час роботи з апаратурою і приладами; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-рефлексотерапевт вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Неврологія" з наступною спеціалізацією з "Рефлексотерапії". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-рефлексотерапевт I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа"; Проходження інтернатури за спеціальністю "Неврологія" з наступною спеціалізацією з "Рефлексотерапії". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-рефлексотерапевт II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Неврологія" з наступною спеціалізацією з "Рефлексотерапії". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-рефлексотерапевт: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Неврологія" з наступною спеціалізацією з "Рефлексотерапії". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

69. Лікар-сексопатолог

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію сексологічної допомоги населенню.

Надає спеціалізовану медичну допомогу хворим на захворювання органів статеві системи із застосуванням сучасних методів профілактики, діагностики, лікування; надає їм швидку та невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я, охорону сім'ї та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; організацію сексологічної допомоги; права, обов'язки та відповідальність лікаря-сексопатолога; анатомію статеві системи та органів; загальні питання нормальної та патологічної психофізіології статеві функції людини; основні клінічні симптоми, синдроми сексологічних захворювань; загальні та спеціальні методи обстеження і лікування хворих; сучасну класифікацію сексуальних розладів; принципи і методи діагностики статевих розладів у чоловіків, чоловічого безпліддя; основи фармако- і гормонотерапії; класифікацію, етіопатогенез, клініку, діагностику, лікування, профілактику статевих розладів у жінок; основи суміжних спеціальностей (психіатрія, урологія, невропатологія, гінекологія, ендокринологія, медична психологія, клінічна фармакологія); організацію санітарно-освітньої роботи серед населення з питань статеві виховання, сексуальної культури; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-сексопатолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за однією з таких спеціальностей: "Психіатрія", "Акушерство і гінекологія", "Урологія", "Дерматовенерологія", з наступною спеціалізацією зі "Сексопатології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-сексопатолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за однією з таких спеціальностей: "Психіатрія", "Акушерство і гінекологія", "Урологія", "Дерматовенерологія", з наступною спеціалізацією зі "Сексопатології".

Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-сексопатолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за однією з таких спеціальностей: "Психіатрія", "Акушерство і гінекологія", "Урологія", "Дерматовенерологія", з наступною спеціалізацією зі "Сексопатології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-сексопатолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за однією з таких спеціальностей: "Психіатрія", "Акушерство і гінекологія", "Урологія", "Дерматовенерологія", з наступною спеціалізацією зі "Сексопатології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

70. ЛІКАР З МЕДИЦИНИ НЕВІДКЛАДНИХ СТАНІВ

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію екстреної медичної допомоги дорослому і дитячому населенню. Здійснює огляд, визначає необхідність проведення та проводить спеціальні методи обстеження, встановлює попередній діагноз, надає, згідно із затвердженими діагностично-лікувальними стандартами, екстрену медичну допомогу дорослому і дитячому населенню на догоспітальному етапі, визначає показання та необхідність госпіталізації пацієнта, надає екстрену медичну допомогу під час госпіталізації (транспортування) пацієнта до відповідного стаціонарного закладу охорони здоров'я. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Веде первинну медичну документацію. Дотримується принципів медичної деонтології. Забезпечує збереження лікарської таємниці. Керує роботою молодших спеціалістів з медичною освітою. Сприяє поширенню медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство України з охорони здоров'я та основні нормативно-правові акти, що регламентують діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я. Чинне законодавство України про інформацію та її захист. Основні засади організації та функціонування системи екстреної медичної допомоги. Загальні принципи організації роботи та чинні нормативно-правові акти, що регламентують роботу центру екстреної медичної допомоги та медицини катастроф, станції екстреної (швидкої) медичної допомоги, відділення екстреної (невідкладної) медичної допомоги. Чинні нормативно-правові акти, що регламентують роботу, права та обов'язки працівників системи екстреної медичної допомоги. Фармакодинаміку медичних препаратів та їх взаємодію між собою, ускладнення, які можуть виникнути при їх застосуванні. Етіологію і патогенез, методи діагностики і надання екстреної медичної допомоги на догоспітальному етапі при невідкладних станах, при травмах, нещасних випадках, при позалікарняних пологах. Міжнародну класифікацію хвороб. Методи реанімації та інтенсивної терапії у дорослих, дітей і новонароджених. Будову та принципи роботи медичної апаратури, яка застосовується в практиці надання екстреної медичної допомоги. Правила та вимоги санітарно-гігієнічного та протиепідемічного режимів, асептики і антисептики, вимоги з охорони праці та протипожежної безпеки. Чинні нормативно-правові акти, що

регламентують порядок здійснення екстреної госпіталізації пацієнтів. Медичну етику та деонтологію. Права та обов'язки пацієнтів. Вимоги щодо ведення первинної медичної облікової документації. Табелі оснащення закладів охорони здоров'я, що входять до складу системи екстреної медичної допомоги. Порядок роботи у надзвичайних ситуаціях з великою кількістю потерпілих, а також при виявленні особливо небезпечних інфекцій. Сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Володіти та застосовувати в роботі методики: диференціальної діагностики невідкладних станів та їх терапії, видалення рідин, предметів, різних мас з верхніх дихальних шляхів; проведення трахеостомії чи конікотомії; штучної вентиляції легень за допомогою медичної апаратури; пункції периферійних та центральних вен, трахеї та плевральної порожнини; зупинки зовнішньої кровотечі; інгаляції киснем; промивання шлунку; транспортної іммобілізації; передньої тампонади носу; проведення інфузійної терапії; катетеризації сечового міхура; введення ротаторозширювача та повітропровідника; зняття електрокардіограми та її розшифрування, методикою електродефібриляції; збирання анамнезу, загального огляду, пальпації, перкусії, аускультатії, перевірки неврологічних симптомів, вимірювання артеріального тиску та вираховування об'єму циркулюючої крові; діагностики невідкладних станів, надання необхідної медичної допомоги згідно із затвердженими клінічними протоколами. Володіти всіма видами ін'єкцій. Вміти оцінити дані лабораторних та інструментальних методів дослідження.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар з медицини невідкладних станів вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Медицина невідкладних станів" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар з медицини невідкладних станів I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Медицина невідкладних станів" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар з медицини невідкладних станів II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Медицина невідкладних станів" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 3 роки.

Лікар з медицини невідкладних станів: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Медицина невідкладних станів" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

Стан здоров'я лікаря з медицини невідкладних станів повинен відповідати можливості роботи в умовах надзвичайної ситуації. { Пункт 70 розділу "Професіонали в галузі лікувальної справи (крім стоматологів)" в редакції Наказу Міністерства охорони здоров'я N 133 від 19.02.2013 }

71. Лікар судновий

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію надання медичної допомоги населенню.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування найбільш поширених хвороб різних профілів: внутрішніх, інфекційних, хірургічних, гінекологічних, стоматологічних, офтальмологічних тощо; надає швидко та невідкладну медичну допомогу на борту судна. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить загальноклінічні, лабораторні, ультразвукові методи дослідження. Визначає показання до госпіталізації хворого до медичного блоку судна, при необхідності проводить евакуацію хворого з судна в берегові лікувально-профілактичні заклади. Готує хворих до невідкладних операцій, проводить хірургічне втручання при неможливості евакуації хворого в берегові лікувально-профілактичні заклади, веде хворих в післяопераційному періоді, приймає нормальні пологи. Визначає ступінь втрати працездатності хворого. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Проводить санітарно-освітні заходи. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; організацію охорони здоров'я на водному транспорті; права, обов'язки та відповідальність лікаря суднового; організацію роботи служби інтенсивної терапії; основи нормальної та патологічної фізіології; класифікацію, патогенез, клініку, діагностику, лікування та профілактику найбільш поширених хвороб терапевтичного і хірургічного профілю; клінічну, токсикологію, особливості перебігу гострих отруєнь при одночасній дії різних шкідливих факторів; основні лабораторні та функціональні методи дослідження; основи фармакотерапії; методи фізіотерапії, лікувальної фізкультури, дієтотерапії, санаторно-курортного лікування; протиепідемічні заходи, що застосовують у разі виникнення осередку інфекції; гігієнічні основи харчування, водопостачання та життєзабезпечення; організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар судновий вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Медицина невідкладних станів" з наступною спеціалізацією з "Суднової медицини". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар судновий I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Медицина невідкладних станів" з наступною спеціалізацією з "Суднової медицини". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар судновий II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Медицина невідкладних станів" з наступною спеціалізацією з "Суднової медицини". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування,

передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар судновий: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Медицина невідкладних станів" з наступною спеціалізацією з "Суднової медицини". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

72. Лікар-сурдолог

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію оториноларингологічно-сурдологічної допомоги населенню.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, диференційної діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих з різними формами пошкодження органа слуху у дорослих і дітей. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить суб'єктивні та об'єктивні, а також спеціальні методи дослідження. Використовує сучасні технічні засоби реабілітації слуху з урахуванням віку хворого, ступеня зниження слуху, наявності вад мови. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення щодо профілактики ЛОР-захворювань і приглухуватості у дітей. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: основи законодавства про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію сурдологічної допомоги, в тому числі швидкої і невідкладної при ЛОР-патології; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-сурдолога; фізичні основи аудіології та психоакустики, фізіологічні механізми проведення та сприйняття звуку, основи фоніатрії; анатомію та фізіологію ЛОР-органів, зокрема слуху та вестибулярного апарату; міжнародну анатомічну номенклатуру переддверно-завиткового органа; класифікації глухоти і приглухуватості у дорослих і дітей; клініку, сучасні методи діагностики та диференційної діагностики різних форм пошкодження органа слуху у дорослих і дітей; методи дослідження функції слухового і вестибулярного апаратів; способи слухопротезування; професійні захворювання вуха; основи отоневрології і методи отоневрологічних досліджень хворих з порушенням слуху; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом і методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-сурдолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Отоларингологія" з наступною спеціалізацією з "Сурдології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-сурдолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Отоларингологія" з наступною спеціалізацією з "Сурдології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення

про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-сурдолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Отоларингологія" з наступною спеціалізацією з "Сурдології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-сурдолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Отоларингологія" з наступною спеціалізацією з "Сурдології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

73. Лікар-терапевт

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію терапевтичної допомоги.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих терапевтичного профілю. Надає швидку та невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленнями лікарів інших спеціальностей. Бере участь в проведенні протиепідемічних заходів в разі виникнення осередку інфекції. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу і проводить аналіз її результатів. Керує роботою середнього медичного персоналу. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; професійну діяльність, права та обов'язки лікаря-терапевта; організацію терапевтичної допомоги; показники роботи лікувально-профілактичних установ, швидкої та невідкладної медичної допомоги дорослому населенню; організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; основи нормальної та патологічної анатомії, фізіології, кровотворення та гемостазу, водно-електролітного обміну, імунології та фармакології; клініку, сучасні методи профілактики, діагностики, лікування та реабілітації внутрішніх захворювань; суб'єктивні, об'єктивні та спеціальні методи обстеження, аналіз їх результатів; сучасну класифікацію хвороб внутрішніх органів; клініку і діагностику інфекційних захворювань та "гострого живота"; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-терапевт вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Терапія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-терапевт I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Терапія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси

удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-терапевт II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Терапія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-терапевт: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Терапія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

74. Лікар-терапевт дільничний

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію терапевтичної служби.

Надає терапевтичну допомогу мешканцям лікарської дільниці в амбулаторно-поліклінічній установі або вдома, а також швидку і невідкладну медичну допомогу хворим, незалежно від їх місця проживання, у випадках безпосереднього звернення при виникненні гострих станів, травм або отруєнь. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Дотримується принципів медичної деонтології. Проводить консультації хворих за направленнями лікарів інших спеціальностей. Здійснює експертизу тимчасової непрацездатності, бере участь в роботі лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії. Проводить диспансеризацію населення відповідно до встановленого переліку нозологічних форм. Складає медичні висновки мешканцям своєї дільниці, які проходять медичні огляди або від'їждять за кордон. Забезпечує раннє виявлення, діагностику і лікування інфекційних захворювань. Повідомляє керівництво та лікаря кабінету інфекційних захворювань про харчові і професійні отруєння, про випадки порушення протиепідемічного режиму інфекційними хворими, направляє у санітарно-епідеміологічні станції термінові повідомлення. Організовує і проводить профілактичні щеплення і дегельмінтизацію населення на дільниці. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу і проводить аналіз якісних показників роботи на дільниці. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення дільниці. Постійно удосконалює свій професійний рівень, впроваджує в практику сучасні методи профілактики, діагностики і лікування.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, основи права в медицині; організацію терапевтичної служби, в тому числі швидкої та невідкладної медичної допомоги; права, обов'язки та відповідальність лікаря-терапевта дільничного; показники захворюваності, тимчасової непрацездатності, інвалідності, смертності і шляхи їх зниження; основи норми і патології анатомії та фізіології органів і систем людини, водно-електролітного обміну, кислотно-основної рівноваги, гемостазу; клініку, сучасні методи профілактики, діагностики, диференційної діагностики, лікування, реабілітації; організацію диспансеризації; експертизу непрацездатності при терапевтичних захворюваннях; організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; загальні і спеціальні методи обстеження в терапії; сучасну класифікацію хвороб внутрішніх органів; клініку і діагностику інфекційних захворювань

та "гострого живота"; основи імунології, фармакотерапії, методи фізіотерапії та лікувальної фізкультури, показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; основи раціонального харчування, принципи дієтотерапії при внутрішніх захворюваннях терапевтичного профілю; суміжні дисципліни; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом і методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-терапевт дільничний вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Терапія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-терапевт дільничний I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Терапія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-терапевт дільничний II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Терапія", (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курсів удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 3 роки.

Лікар-терапевт дільничний: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Терапія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

75. Лікар-терапевт підлітковий

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію терапевтичної служби.

Надає кваліфіковану терапевтичну допомогу підліткам, які проживають на території діяльності амбулаторно-поліклінічної установи, а також працюючим і учням на підприємствах, установах, організаціях, школах, професійно-технічних училищах та інших учбових закладах, які закріплені за відповідною поліклінікою. Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики і лікування. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Організовує і проводить профілактичні заходи із запобігання захворюваності підлітків; разом з лікарем кабінету інфекційних захворювань забезпечує проведення профілактичних щеплень і дегельмінтизацію. Веде диспансерний нагляд за підлітками, які мають відхилення в стані здоров'я, направляє при необхідності їх на стаціонарне лікування в лікувально-профілактичні заклади. Визначає показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування, застосовує дієтотерапію, здійснює контроль за фізичним вихованням підлітків. Здійснює постійний медичний контроль за своєчасним проведенням лікувально-профілактичних заходів серед юнаків допризовного віку, які знаходяться під наглядом лікарів-спеціалістів. Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу і проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в

поширенні медичних знань серед населення, проводить консультації з питань профорієнтації підлітків. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію терапевтичної служби, швидкої і невідкладної медичної допомоги; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-терапевта підліткового; показники роботи лікувально-профілактичних закладів; основи норми і патології анатомії та фізіології органів і систем, водно-електролітного обміну, кислотно-основної рівноваги, гемостазу; гігієну підліткового віку; клініку, сучасні методи профілактики, діагностики, диференційної діагностики, лікування, реабілітації, організацію диспансеризації, експертизу непрацездатності при терапевтичних захворюваннях; клініку і діагностику інфекційних захворювань та "гострого живота"; загальні і спеціальні методи обстеження в терапії; сучасну класифікацію хвороб внутрішніх органів; основи імунології, фармакотерапії, методи фізіотерапії та лікувальної фізкультури, показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; основи раціонального харчування і дієтотерапії; суміжні дисципліни; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом і методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-терапевт підлітковий вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Підліткової терапії". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-терапевт підлітковий I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Підліткової терапії". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-терапевт підлітковий II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Підліткової терапії". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-терапевт підлітковий: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Підліткової терапії". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

76. Лікар-терапевт цехової лікарської дільниці

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію терапевтичної служби.

Надає робітникам і службовцям цехової лікарської дільниці кваліфіковану терапевтичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в

тісному контакті з лікарями інших спеціальностей. Проводить профілактичні заходи з попередження та зниження захворюваності з тимчасовою втратою працездатності, професійних хвороб і травматизму. Здійснює раннє виявлення захворювань, діагностику і кваліфіковане лікування хворих з використанням сучасних методів, засобів обстеження та лікування. Надає швидко і невідкладну медичну допомогу при виникненні гострих станів та професійних отруєннях на виробництві. Виявляє хворих, що підлягають диспансеризації, здійснює нагляд за ними, активне лікування, визначає показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; проводить диспансеризацію, надає рекомендації щодо раціонального працевлаштування осіб, що перебувають на диспансерному обліку. Здійснює експертизу тимчасової непрацездатності і при необхідності направляє хворих на стаціонарне лікування в лікувально-профілактичні заклади. Сумісно з адміністрацією підприємств і санепідстанцією організовує і проводить періодичні медичні огляди; розробляє разом з санітарним лікарем пропозиції щодо приведення умов праці у відповідність з санітарно-гігієнічними вимогами; повідомляє керівництво і санепідстанцію про виявлення інфекційних захворювань. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу, проводить аналіз захворюваності професійної, із тимчасовою втратою працездатності, інвалідів, розробляє і здійснює сумісно з адміністрацією і профспілковою організацією комплексні заходи щодо зниження захворюваності і травматизму. Керує роботою середнього медичного персоналу. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію терапевтичної служби; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-терапевта; організацію швидкої та невідкладної медичної допомоги; показники захворюваності, тимчасової непрацездатності, інвалідності, смертності і шляхи їх зниження; основи норми і патології анатомії та фізіології органів і систем людини, водно-електролітного обміну, кислотно-основної рівноваги, гемостазу; клініку, сучасні методи профілактики, діагностики, диференційної діагностики, лікування, реабілітації, диспансеризації; експертизу непрацездатності при терапевтичних захворюваннях; роботу лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; загальні і спеціальні методи обстеження в терапії; сучасну класифікацію хвороб внутрішніх органів; клініку і діагностику інфекційних захворювань та "гострого живота"; основи імунології, фармакотерапії, методи фізіотерапії та лікувальної фізкультури, показання і протипоказання до санаторно-курортного лікування; основи раціонального харчування здорового і хворого організму; принципи дієтотерапії при внутрішніх захворюваннях терапевтичного профілю; суміжні дисципліни; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом і методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-терапевт цехової лікарської дільниці вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Терапія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-терапевт цехової лікарської дільниці I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Терапія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли

тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-терапевт цехової лікарської дільниці II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Терапія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-терапевт цехової лікарської дільниці: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Терапія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

77. Лікар-токсиколог

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію токсикологічної служби.

Надає спеціалізовану медичну допомогу хворим з гострими і хронічними отруєннями (ліками, кислотами та пестицидами, алкоголем та його сурогатами, важкими металами, токсичними і подразливими газами, отрутою тваринного та рослинного походження), в тому числі швидко і невідкладну. Застосовує сучасні методи дослідження, діагностики та лікування. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з лікарями інших спеціальностей. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу і проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-токсиколога; організацію токсикологічної служби, швидкої і невідкладної медичної допомоги; основи норми і патології анатомії та фізіології органів і систем людини, водно-електролітного обміну, кислотно-основної рівноваги, гемостазу; класифікацію отрут і отруєнь; клініку, методи діагностики, диференційної діагностики, детоксикації і лікування, реабілітації, диспансеризації; експертизу стійкої і тимчасової непрацездатності при гострих і хронічних отруєннях; першу і невідкладну допомогу при гострих отруєннях; методи реанімації та інтенсивної терапії при невідкладних станах; методи дослідження, загальні, функціональні та спеціальні, що застосовуються в токсикології; основи фармакотерапії і дієтотерапії при отруєннях; принципи роботи з апаратурою токсикологічного відділення та палат інтенсивної терапії, правила безпеки під час їх використання; правила оформлення медичної документації; санітарно-освітні заходи щодо профілактики отруєнь; суміжні медичні дисципліни; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-токсиколог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Токсикології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення

про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-токсиколог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Токсикології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-токсиколог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Токсикології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-токсиколог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Токсикології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

78. Лікар-трансплантолог

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію хірургічної допомоги та служби трансплантології.

Надає спеціалізовану медичну допомогу хворим хірургічного профілю, в тому числі швидко і невідкладну. Застосовує сучасні методи дослідження, діагностики та лікування. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Визначає необхідність проведення спеціальних методів дослідження та організовує їх виконання. Направляє на госпіталізацію, організовує її відповідно до стану хворого. Обґрунтовує схему, план, тактику ведення хворого, показання та протипоказання до виконання операції. Розробляє план підготовки хворого до операції, здійснює підготовку всіх функціональних систем організму. Визначає групу крові, проводить пробу на сумісність та здійснює внутрішньовенне або внутрішньоартеріальне переливання крові. Визначає найдоцільнішу тактику виконання операції, обґрунтовує методику знеболювання. Володіє технікою виконання операцій з клінічної трансплантації життєво важливих органів. Розробляє схеми післяопераційного ведення хворого та профілактики післяопераційних ускладнень. Працює в тісному контакті із суміжними спеціалістами, службами і організаціями. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Дотримується принципів медичної деонтології. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-трансплантолога; організацію хірургічної допомоги, в тому числі швидкої та невідкладної; показники роботи лікувально-профілактичних установ, хірургічних стаціонарів; організацію диспансерного нагляду, лікарського контролю; роботу лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; соціально-правові аспекти трансплантації органів; топографічну

анатомію ділянок тіла; вікові особливості; основи норми і патології фізіології органів і систем організму, гемостазу, водно-електролітного обміну, кислотно-основної рівноваги; загальні питання вчення про реактивність організму, класифікацію видів реактивності; досягнення в галузі створення штучних органів; економічні питання в трансплантології; методику мультіорганного забору органів для трансплантації та їх консервацію; види трансплантації; методи діагностики кризів відторгнення і ускладнення імунодепресивної терапії, контроль, профілактику, лікування; загальні, функціональні, інструментальні та інші спеціальні методи обстеження хірургічного хворого; методи знеболювання в хірургії, питання інтенсивної терапії; організацію диспансеризації; обладнання та оснащення операційних та палат інтенсивної терапії, хірургічний інструментарій, правила безпеки під час роботи з апаратурою; правила асептики і антисептики; основи фармакотерапії, методи фізіотерапії, лікувальної фізкультури, лікувального харчування при хірургічних захворюваннях; оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-трансплантолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Трансплантології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-трансплантолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Трансплантології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-трансплантолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Трансплантології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-трансплантолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Трансплантології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

79. Лікар-трансфузіолог

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством країни про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію служби крові.

Забезпечує кваліфіковану діяльність станцій та відділень переливання крові. Здійснює комплектування донорів (крові, плазми, клітин крові та кісткового мозку). Контролює якість заготовленої крові та її компонентів, сучасних гемоконсервантів і криоконсервантів. Організовує заготівлю та транспортування крові, виготовлення препаратів крові і сучасних кровозамінників, імуноглобулінів. Проводить трансфузійну терапію в лікувально-

профілактичних закладах і профілактику трансфузійних ускладнень. Надає невідкладну медичну допомогу при масових ураженнях. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Забезпечує належний санітарно-гігієнічний режим, бере участь в проведенні протиепідемічних заходів. Дотримується принципів медичної деонтології. Працює в тісному контакті з лікарями інших спеціальностей. Керує роботою середнього медичного персоналу. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань та пропаганді здорового способу життя. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, діяльність служби крові; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-трансфузіолога; діагностику кровотеч із двох основних груп (з порушенням у системі згортання та посттравматичних); проблеми донорства і виробничої трансфузіології; основи гематології, імунології, медичної генетики; сучасні технології діяльності станцій переливання крові та служби крові; методи обстеження донорів крові, плазми, клітин крові та кісткового мозку; здійснення моніторингу контингенту; сучасні компоненти донорської крові, що заготовляють на станціях і у відділеннях переливання крові; гемо- і кріоконсерванти, контроль їх якості; сучасні препарати крові (гемокоректори), технологію їх виготовлення; сучасні кровозамінники (класифікацію, технологію виготовлення, механізм дії, показання до використання); сучасну класифікацію та стандарти зберігання гемокоректорів та кровозамінників; техніку переливання крові, її компонентів, препаратів та кровозамінників; сучасне обладнання для заготівлі та транспортування крові; організацію трансфузійної терапії в лікувальних закладах і на догоспітальному етапі; методи компонентної гемотрансфузійної терапії; принципи профілактики та реабілітацію трансфузійних ускладнень; основи та принципи "Медицини катастроф"; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом і методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-трансфузіолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Трансфузіології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-трансфузіолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Трансфузіології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-трансфузіолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Трансфузіології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-трансфузіолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за

спеціальністю "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Трансфузіології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

80. Лікар з ультразвукової діагностики

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я, нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я.

Проводить кваліфіковане ультразвукове обстеження із застосуванням інтервенційних лікувально-діагностичних методів, в тому числі спеціальних (доплерографія, інтраопераційна ехографія із штучним контрастуванням тощо). Виявляє та аналізує причини розбіжностей висновків ультразвукового обстеження із результатами інших діагностичних, клінічних та морфологічних досліджень. Бере участь в проведенні клініко-рентгенологічних, клініко-патологоанатомічних конференцій тощо. Проводить консультації за направленнями лікарів інших спеціальностей. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Керує роботою середнього медичного персоналу. Забезпечує дотримання правил безпеки; збереження документації та носіїв діагностичних зображень. Дотримується принципів медичної деонтології. Бере активну участь у поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря з ультразвукової діагностики; фізичні основи та біологічний вплив на людину ультразвукових коливань; принципи роботи сучасних діагностичних ультразвукових апаратів; основні аспекти нормальної та патологічної анатомії, фізіології, топографічну анатомію людини відповідно до специфіки здійснюваних ультразвукових досліджень; клініку та патогенез основних захворювань людини; сучасні методи клініко-інструментальної діагностики; організацію диспансеризації, профілактики захворювань, медичну статистику; принципи дії, призначення та послідовність використання інших променевих методів діагностики; показання до проведення ультразвукової діагностики; показання та протипоказання до інвазивних лікувально-діагностичних втручань під контролем ехоскопії; ускладнення при проведенні лікувально-діагностичних інвазивних втручань під контролем ехоскопії, їх запобігання та методи лікування; особливості проведення інтраопераційних ультразвукових досліджень; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар з ультразвукової діагностики вищої кваліфікаційної категорії, повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Радіологія-діагностика" з наступною спеціалізацією з "Ультразвукової діагностики". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар з ультразвукової діагностики I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Радіологія-діагностика" з наступною спеціалізацією з "Ультразвукової діагностики". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар з ультразвукової діагностики II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Радіологія-діагностика" з наступною спеціалізацією з "Ультразвукової діагностики". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар з ультразвукової діагностики: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Радіологія-діагностика" з наступною спеціалізацією з "Ультразвукової діагностики". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

81. Лікар-уролог

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я, організацію урологічної допомоги.

Надає кваліфіковану спеціалізовану урологічну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Визначає обсяг лабораторних, рентгенологічних та інших спеціальних досліджень, трактує їх результати. Обґрунтовує тактику консервативного та оперативного лікування хворих. Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування захворювань урологічного профілю. Працює в тісному контакті з суміжними спеціалістами та службами. Вирішує питання про тимчасову та стійку втрату працездатності. Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію урологічної допомоги дорослому та дитячому населенню, а також роботи швидкої і невідкладної медичної допомоги; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-уролога; показники роботи лікувально-профілактичних закладів; організацію диспансерного нагляду, роботу лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; топографічну, нормальну і патологічну анатомію та фізіологію; константи гомеостазу, водно-електролітного обміну, взаємозв'язок функціональних систем; загальні, функціональні та спеціальні методи дослідження в урології; сучасну класифікацію урологічних захворювань; клініку інфекційних захворювань, "гострого живота", суміжних станів; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-уролог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Урологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-уролог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Урологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-

спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-уролог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Урологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-уролог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Урологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

82. Лікар-уролог дитячий

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію урологічної допомоги дітям.

Визначає пріоритетні напрями профілактики захворювань урологічного профілю та травматизму серед дитячого населення. Визначає обсяг лабораторних, рентгенологічних та інших спеціальних досліджень, трактує їх результати. Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики та лікування хворих дітей з урологічною патологією. Здійснює нагляд а побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з суміжними спеціалістами та службами. Надає невідкладну медичну допомогу при групових та масових ураженнях. Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію урологічної допомоги дітям; організацію роботи швидкої і невідкладної медичної допомоги; основи права в медицині; показники роботи лікувально-профілактичних закладів; організацію диспансерного нагляду; топографічну, нормальну і патологічну анатомію та фізіологію організму дитини; константи гомеостазу, водно-електролітного обміну, взаємозв'язок функціональних систем здорових та хворих дітей, основи медичної генетики, імунології; загальні, функціональні та спеціальні методи дослідження; сучасну класифікацію урологічних захворювань, клініку урологічних захворювань у дітей різних вікових груп, сучасні методи їх профілактики, діагностики, лікування; клініку інфекційних захворювань, "гострого живота" тощо, особливості їх перебігу у дітей; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-уролог дитячий вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Урологія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої урології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-уролог дитячий I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження

інтернатури за спеціальністю "Урологія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої урології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-уролог дитячий II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Урологія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої урології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-уролог дитячий: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Урологія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої урології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

83. Лікар-фтизіатр

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію протитуберкульозної служби.

Проводить обстеження хворого, виявляє ознаки захворювання, визначає тяжкість стану. Призначає в необхідній послідовності лабораторні, рентгенографічні та томографічні дослідження, оцінює їх результати. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Визначає показання до проведення бронхоскопії та біопсії, оцінює їх результати. Діагностує туберкульоз органів дихання, визначає його форму і фазу перебігу, наявність ускладнень. Проводить диференційну діагностику. Призначає комплексну терапію. При наявності показань направляє хворого на хірургічне лікування. Визначає характер залишкових змін після клінічного лікування та ризик їх реактивізації в майбутньому. Виявляє позалегенові осередки локалізації туберкульозу та супровідні захворювання, визначає тактику їх лікування. Вирішує питання стосовно працездатності хворого. Проводить диспансеризацію хворих на туберкульоз та медичного персоналу тубдиспансерів. Організовує проведення профілактичних заходів в районі обслуговування. Проводить протитуберкульозну пропаганду та санітарно-освітню роботу серед хворих, їх родичів та осіб, що контактують з хворими на туберкульоз. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію протитуберкульозної служби - основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-фтизіатра; права та обов'язки хворого на туберкульоз; патогенез і патоморфологію туберкульозу; епідеміологію, організацію протиепідемічних заходів при туберкульозі; методи обстеження хворих на туберкульоз, показання та протипоказання до їх проведення; клініку, рентгенологічну семіотику форм туберкульозу органів дихання та позалегенових локалізацій туберкульозного процесу; невідкладні лікарські заходи при загрозливих для життя станах хворих на туберкульоз; принципи комплексної терапії, застосування протитуберкульозних хіміопрепаратів та заходи профілактики і лікування побічних реакцій, методи та засоби патогенетичної терапії; показання для хірургічного лікування хворих на туберкульоз; роботу лікарсько-консультативної та медико-соціальної

експертної комісії; організацію диспансеризації хворих на туберкульоз; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-фтизіатр вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Фтизіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-фтизіатр I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Фтизіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-фтизіатр II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Фтизіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-фтизіатр: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Фтизіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

84. Лікар-фтизіатр дитячий

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію фтизіатричної допомоги дітям.

Виявляє хворих на туберкульоз дітей та підлітків. Проводить обстеження хворого, виявляє ознаки захворювання, визначає тяжкість стану. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Призначає в необхідній послідовності лабораторні, рентгенографічні та томографічні дослідження, оцінює їх результати. Діагностує туберкульоз органів дихання, визначає його форму і фазу перебігу, наявність і ускладнень. Проводить диференційну діагностику. Виявляє позалегеневі осередки локалізації туберкульозу та визначає тактику їх лікування. Визначає ризик реактивізації туберкульозного процесу в майбутньому та вживає заходів щодо його запобігання. Організовує проведення профілактичних заходів у районі обслуговування. Здійснює нагляд за особами, які знаходяться в контакті з бацилоносіями. Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію фтизіатричної допомоги; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-фтизіатра дитячого; права та обов'язки хворого на туберкульоз; патогенез, патоморфологію туберкульозу; епідеміологію, організацію протиепідемічних

заходів при туберкульозі у дітей та підлітків; методи клінічного, лабораторного, функціонального, рентгенологічного обстеження дітей та підлітків; класифікацію, діагностику, клініку, принципи комплексної терапії туберкульозу у дітей та підлітків; хіміотерапію при туберкульозі, побічні реакції, заходи їх профілактики та лікування; показання до проведення хірургічного лікування у дітей та підлітків; показання до санаторно-курортного лікування хворих на туберкульоз; організацію роботи лікарсько-консультативної комісії; організацію диспансеризації хворих на туберкульоз; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-фтизіатр дитячий вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Фтизіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої фтизіатрії". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-фтизіатр дитячий I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Фтизіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої фтизіатрії". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-фтизіатр дитячий II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю, "Фтизіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої фтизіатрії". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-фтизіатр дитячий: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Фтизіатрія" з наступною спеціалізацією з "Дитячої фтизіатрії". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

85. Лікар-фтизіатр дільничний

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію протитуберкульозної служби.

Організовує та проводить заходи щодо раннього виявлення хворих на туберкульоз, веде їх облік. Проводить обстеження хворого, виявляє ознаки захворювання, визначає тяжкість стану. Призначає в необхідній послідовності лабораторні, рентгенографічні та томографічні дослідження, оцінює їх результати. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Діагностує туберкульоз органів дихання, визначає його форму і фазу перебігу, наявність ускладнень. Проводить диференційну діагностику. Виявляє позалегеневі осередки локалізації туберкульозу та визначає тактику їх лікування. Визначає ризик реактивації туберкульозного процесу в майбутньому та вживає заходів щодо його запобігання. Вирішує питання лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісій. Підтримує зв'язок з робітниками загальної лікувальної мережі щодо

профілактики, своєчасного виявлення та лікування хворих на туберкульоз. Проводить протиепідемічні заходи в осередках туберкульозної інфекції. Проводить нагляд за особами, які мають контакт з бацилоносіями. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію протитуберкульозної служби; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-фтизіатра дільничного; права та обов'язки хворого на туберкульоз; патогенез і патоморфологію туберкульозу; епідеміологію, організацію протиепідемічних заходів при туберкульозі; методи обстеження хворих на туберкульоз, показання та протипоказання до їх проведення; клініку, рентгенологічну семіотику форм туберкульозу органів дихання та позалегенових локалізацій туберкульозного процесу; невідкладні лікарські заходи при загрозливих для життя станах хворих на туберкульоз; принципи комплексної терапії, застосування протитуберкульозних хіміопрепаратів та заходи профілактики і лікування побічних реакцій, методи та засоби патогенетичної терапії; показання до проведення хірургічного лікування хворих на туберкульоз; роботу лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; організацію диспансеризації хворих на туберкульоз; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-фтизіатр дільничний вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Фтизіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-фтизіатр дільничний I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Фтизіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-фтизіатр дільничний II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Фтизіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-фтизіатр дільничний: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Фтизіатрія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

86. Лікар-хірург

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію хірургічної і травматологічної допомоги.

Проводить цілеспрямоване клінічне обстеження хворого. Визначає обсяг лабораторних, рентгенологічних та інших спеціальних досліджень, оцінює їх результати. Проводить диференційну діагностику. Визначає тяжкість стану хворого. Надає невідкладну медичну допомогу хворим при термінальних станах, групових та масових ураженнях. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Визначає показання до госпіталізації за профілем захворювання, тактику медикаментозного та оперативного лікування з урахуванням стану хворого, необхідності передопераційної підготовки. Застосовує сучасні методи лікування та диспансеризації хворих хірургічного профілю. Працює в тісному контакті з суміжними спеціалістами та службами. Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію хірургічної та травматологічної допомоги; організацію роботи травмпунктів, швидкої і невідкладної медичної допомоги за умов екстремальних ситуацій; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-хірурга; показники роботи лікувально-профілактичних установ, травмпунктів, хірургічних стаціонарів; організацію диспансерного нагляду, лікарського контролю; роботу лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; нормальну та патологічну анатомію і фізіологію, топографічну анатомію; константи гомеостазу, водно-електролітного обміну, взаємозв'язок функціональних систем у здорових та хворих; загальні, функціональні та спеціальні методи дослідження; сучасну класифікацію хірургічних захворювань; клініку інфекційних захворювань, "гострого живота", суміжних станів; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-хірург вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Хірургія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-хірург I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Хірургія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-хірург II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Хірургія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-хірург: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Хірургія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

87. Лікар-хірург дитячий

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію хірургічної (травматологічної) допомоги.

Проводить цілеспрямоване клінічне обстеження хворого, оцінює тяжкість стану хворого. Визначає обсяг лабораторних, рентгенологічних та інших спеціальних досліджень, оцінює їх результати. Проводить диференційну діагностику хірургічних захворювань. Застосовує сучасні методи лікування захворювань хірургічного профілю у дітей. Надає невідкладну медичну допомогу хворим при термінальних станах. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Визначає показання до госпіталізації за профілем захворювання, тактику медикаментозного та оперативного лікування з урахуванням стану хворого, необхідності передопераційної підготовки. Розробляє схему післяопераційного ведення хворого. Визначає пріоритетні напрями профілактики захворювань хірургічного профілю та травматизму серед дитячого населення. Працює в тісному контакті з суміжними спеціалістами та службами. Володіє сучасними методами моніторингу стану здоров'я дітей, своєчасно виявляє фактори ризику. Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію травматологічної та хірургічної допомоги дитячому населенню, організацію роботи травмпунктів, швидкої і невідкладної медичної допомоги за умов екстремальних ситуацій; показники роботи лікувально-профілактичних установ, травмпунктів, хірургічних стаціонарів; організацію диспансерного нагляду; топографічну, нормальну та патологічну анатомію, особливості будови тіла дитини; нормальну та патологічну фізіологію організму дитини, константи гомеостазу, водно-електролітного обміну, взаємозв'язок функціональних систем у здорових та хворих дітей; основи медичної генетики, імунології; загальні, функціональні та спеціальні методи дослідження; сучасну класифікацію хірургічних захворювань; клінічну симптоматику хірургічних захворювань у дітей різних вікових груп, їх профілактику, діагностику, лікування; клініку інфекційних захворювань, "гострого живота", суміжних станів та особливості їх перебігу у дітей; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-хірург дитячий вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча хірургія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-хірург дитячий I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча хірургія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-хірург дитячий II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча хірургія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації

(курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-хірург дитячий: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча хірургія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

88. Лікар-хірург-онколог

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію хірургічної та онкологічної допомоги.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування захворювань онкологічного профілю. Проводить реабілітацію та диспансеризацію хворих, надає їм швидко та невідкладну медичну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Володіє технікою виконання операцій з видалення злоякісних пухлин відповідних локалізацій, а також методами променевої, хіміо- та гормонотерапії, комбінованого та комплексного лікування онкологічних хворих. Працює в тісному контакті з суміжними спеціалістами, службами та організаціями. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Дотримується принципів медичної деонтології. Бере участь в поширенні медичних та гігієнічних знань серед населення, в організації протиракової пропаганди. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію хірургічної та онкологічної, швидкої та невідкладної медичної допомоги; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-хірурга-онколога; показники роботи лікувально-профілактичних закладів; організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; нормальну і патологічну анатомію та фізіологію органів і систем організму, взаємозв'язок функціональних систем та рівні їх регуляції; етіологію пухлин, морфологічні прояви передпухлинних процесів; сучасну клінічну, статистичну та морфологічну класифікацію пухлин; закономірності метастазування пухлин; загальні, функціональні та спеціальні методи дослідження в онкології; роль та значення біопсії; методи профілактики, діагностики, диференційної діагностики, хірургічного лікування та реабілітації при онкологічних захворюваннях; специфічну та неспецифічну фармакотерапію, хіміотерапію, променеву терапію; критерії визначення тимчасової та стійкої непрацездатності; обладнання та оснащення операційних та палат інтенсивної терапії; правила безпеки під час роботи з апаратурою; хірургічний інструментарій; принципи раціонального харчування онкологічних хворих; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-хірург-онколог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Онкохірургії". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-хірург-онколог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Онкохірургії". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-хірург-онколог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Онкохірургії". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-хірург-онколог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Онкохірургії". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

89. Лікар-хірург-проктолог

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію хірургічної допомоги.

Надає спеціалізовану медичну допомогу хворим хірургічного профілю, в тому числі швидко і невідкладну. Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування проктологічних захворювань. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Визначає необхідність застосування спеціальних методів дослідження та показання до госпіталізації. Проводить диференційну діагностику основних проктологічних захворювань, обґрунтовує клінічний діагноз, схеми, план і тактику ведення хворих, показання та протипоказання до операції. Розробляє план підготовки хворого до проведення екстреної або планової операції, обґрунтовує тактику операції та схему післяопераційного ведення хворого, профілактику післяопераційних ускладнень. Працює в тісному контакті з суміжними спеціалістами та службами. Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію проктологічної допомоги, в тому числі швидкої і невідкладної; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-хірурга-проктолога; показники роботи лікувально-профілактичних закладів; організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; нормальну та патологічну анатомію та фізіологію, особливості будови тіла дитини; константи гомеостазу, водно-електролітного обміну, взаємозв'язок функціональних систем у здорових та хворих; загальні, функціональні та спеціальні методи дослідження; сучасну класифікацію проктологічних захворювань; клінічну симптоматику проктологічних захворювань, діагностику та лікування; реабілітацію проктологічних хворих; принципи організації та проведення диспансеризації населення; клініку інфекційних захворювань, "гострого живота", суміжних станів, особливості їх перебігу у дітей; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-хірург-проктолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Проктології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-хірург-проктолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина" спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Проктології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-хірург-проктолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Проктології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-хірург-проктолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Проктології". Наявність сертифіката лікарні спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

90. Лікар-хірург серцево-судинний

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію кардіохірургічної допомоги.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування кардіохірургічних захворювань. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Визначає необхідність проведення спеціальних методів дослідження, інтерпретує їх дані. Розробляє план підготовки хворого до термінової або планової операції, визначає рівень порушення гемостазу, готує всі функціональні системи організму хворого до операції. Виявляє можливі трансфузійні реакції та ускладнення, вживає заходи щодо їх усунення. Розробляє схему післяопераційного ведення хворого та заходи щодо профілактики ускладнень. Працює в тісному контакті з суміжними спеціалістами та службами. Бере участь в організації невідкладної допомоги та лікуванні при групових та масових ураженнях, знає основи та принципи роботи "Медицини катастроф". Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію хірургічної допомоги дорослому та дитячому населенню, в тому числі швидкої і невідкладної; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-хірурга серцево-судинного; показники роботи лікувально-профілактичних закладів; топографічну, нормальну та патологічну анатомію, особливості будови тіла дитини;

нормальну та патологічну фізіологію організму дорослого і дитини, константи гомеостазу, водно-електролітного обміну, взаємозв'язок функціональних систем у здорових та хворих; загальні, функціональні та спеціальні методи дослідження кардіохірургічного хворого; сучасну класифікацію хірургічних захворювань; клініку; основних кардіохірургічних захворювань у дорослих та дітей, діагностику та лікування; основи фармакотерапії; принципи дієтотерапії; пріоритетні напрями реабілітації кардіохірургічних хворих; клініку "гострого живота", суміжних станів; особливості їх перебігу у дітей; хірургічний інструментарій, обладнання операційних палат та палат інтенсивної терапії, правила безпеки під час роботи з апаратурою; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-хірург серцево-судинний вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Хірургії серця і магістральних судин". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-хірург серцево-судинний I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Хірургії серця і магістральних судин". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-хірург серцево-судинний II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Хірургії серця і магістральних судин". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-хірург серцево-судинний: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Хірургія", з наступною спеціалізацією з "Хірургії серця і магістральних судин". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

91. Лікар-хірург судинний

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію хірургічної допомоги.

Надає спеціалізовану медичну допомогу при гострій та хронічній патології судин. Проводить клінічне обстеження хворих та необхідний обсяг лабораторних, рентгенологічних та інших спеціальних методів дослідження, встановлює діагноз. Надає невідкладну допомогу хворим, які перебувають у термінальному стані. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить диференційну діагностику захворювання, при необхідності організовує госпіталізацію. Здійснює передопераційну підготовку, оперативне лікування та післяопераційну реабілітацію хворих. Працює в тісному контакті з суміжними спеціалістами та службами. Бере участь в організації невідкладної медичної допомоги та лікуванні при групових та масових ураженнях, знає

основи та принципи роботи "Медицини катастроф". Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію хірургічної допомоги дорослому та дитячому населенню, в тому числі швидкої і невідкладної; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-хірурга судинного; показники роботи лікувально-профілактичних закладів; організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; топографічну, нормальну та патологічну анатомію, особливості будови тіла дитини; нормальну та патологічну фізіологію організму дорослого і дитини, константи гомеостазу, водно-електролітного обміну, взаємозв'язок функціональних систем у здорових та хворих; загальні, функціональні та спеціальні методи дослідження; сучасну класифікацію хірургічних захворювань; основи фармакотерапії та імунології; методи фізіотерапії, курортології, лікувального масажу, фізкультури, що використовують для реабілітації хірургічних хворих; клініку інфекційних захворювань, "гострого живота", суміжних станів, особливості їх перебігу у дітей; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-хірург судинний вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Хірургії судинної". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-хірург судинний I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Хірургії судинної". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-хірург судинний II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Хірургії судинної". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-хірург судинний: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа"; Проходження інтернатури за спеціальністю "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Хірургії судинної". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

92. Лікар-хірург торакальний

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію допомоги з торакальної хірургії.

Надає спеціалізовану медичну допомогу хворим з торакальною патологією. Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування та реабілітації. Надає швидку та невідкладну медичну допомогу хворим, які перебувають в термінальному стані. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Проводить консультації за направленнями лікарів інших спеціальностей. Працює в тісному контакті з суміжними спеціалістами. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію травматологічної та хірургічної допомоги, в тому числі швидкої та невідкладної; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-хірурга торакального; показники роботи лікувально-профілактичних закладів; роботу лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; топографічну, нормальну та патологічну анатомію і фізіологію; константи гомеостазу, водно-електролітного обміну, взаємозв'язок функціональних систем; сучасну класифікацію хірургічних захворювань; клініку, сучасні методи дослідження серцево-судинної та дихальної системи, профілактику, організацію диспансеризації та реабілітації хворих з торакальною патологією; вплив екологічних факторів на функцію органів дихання; правила асептики та антисептики; клініку "гострого живота", суміжних станів; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-хірург торакальний вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Хірургії торакальної". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-хірург торакальний I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Хірургії торакальної". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-хірург торакальний II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Хірургії торакальної". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-хірург торакальний: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Хірургії торакальної". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

ПРОФЕСІОНАЛИ В ГАЛУЗІ СТОМАТОЛОГІЇ

1. ЛІКАР-СТОМАТОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію стоматологічної допомоги. Застосовує сучасні методи діагностики та лікування захворювань ротової порожнини та щелепно-лицевої ділянки. Надає невідкладну стоматологічну допомогу при гострих запальних процесах, травматичних пошкодженнях, кровотечах, а також допомогу при анафілактичному шоці, гострій серцевій та дихальній недостатності, гіпоксії, набряку гортані, при попаданні чужорідних тіл у дихальні шляхи, гіпертонічному синдромі. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з суміжними спеціалістами та службами. Бере участь у моніторингу здоров'я населення, сприяє поширенню медичних знань серед населення. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Керує роботою середнього медичного персоналу. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень, оцінити результати обстеження за методикою комп'ютерної томографії.

Повинен знати: чинне законодавство та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-стоматолога; організацію стоматологічної допомоги; показники роботи лікувально-профілактичної установи, диспансерного нагляду та лікарського контролю; сучасну класифікацію захворювань ротової порожнини та щелепно-лицевої ділянки; пріоритетні технології, що застосовуються в сучасній стоматологічній практиці; клініку, профілактику та діагностику стоматологічних захворювань; засоби індивідуального захисту від гострих респіраторних захворювань та особливо небезпечних інфекцій; форми і методи санітарної освіти серед населення; правила оформлення медичної документації; передові інформаційні та Інтернет-технології; сучасну наукову літературу та науково-практичну періодику за фахом, методи її аналізу та узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги. Лікар-стоматолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Спеціалізація за фахом "Стоматологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли, тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-стоматолог вищої кваліфікаційної категорії зобов'язаний відповідати вимогам, які ставляться до лікарів-стоматологів I кваліфікаційної категорії і, крім того, повинен:

знати теоретичні основи імплантації і організаційні аспекти ортопедичного лікування з використанням імплантатів; знати показання до використання імплантатів в ортопедичній стоматології;

знати основні принципи і методи виготовлення зубних протезів із застосуванням імплантатів (основні види імплантатів, їхні особливості, технології виготовлення, основні клінічні та технологічні етапи);

Лікар-стоматолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Спеціалізація за фахом "Стоматологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли, тощо). Наявність сертифіката лікаря-

спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-стоматолог I кваліфікаційної категорії зобов'язаний відповідати вимогам, які ставляться до лікарів-стоматологів II кваліфікаційної категорії і, крім того, також повинен вміти:

- володіти методиками реставрації окремих зубів: застосовувати скловолоконні конструкції в процесі лікування зубів (шини, штифти);

- володіти методиками обробки каналів зубів роторними інструментами та іншими сучасними методиками ендодонтичного лікування;

- виконувати просте, складне та атипове видалення постійних та тимчасових зубів у дорослих та дітей;

- виготовляти металеві коронки (штамповані та литі), напівкоронки, трьохчвертні коронки, вікончаті коронки, облицьовані коронки, капи та ін., виготовляти пластмасові та комбіновані коронки;

- при часткових дефектах зубних рядів виготовляти мостоподібні протези, безпосередні та ранні протези, часткові та повні знімні протези;

- надавати консультативну допомогу лікарям в освоєнні необхідних методів діагностики, лікування та профілактики стоматологічних захворювань;

Лікар-стоматолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Спеціалізація за фахом "Стоматологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) її кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років

Лікар-стоматолог II кваліфікаційної категорії зобов'язаний володіти знаннями та навичками лікаря-стоматолога, крім того має вміти:

- визначати необхідність спеціальних методів дослідження: лабораторних (аналіз крові, аналіз сечі), рентгенологічних. Оцінити результати обстеження; провести диференційну діагностику захворювань і встановити діагноз;

- скласти план підготовки хворих до негайної та планової операції;

- оцінювати ефективність проведеного лікування та профілактичних заходів на основі об'єктивних показників;

- використовувати сучасні методи механічної обробки каналів зубів;

- діагностувати та класифікувати тип прикусу, клас часткових дефектів зубних рядів, ступінь атрофії альвеолярних паростків беззубих щелеп;

- проводити попередню діагностику захворювань слизової оболонки ротової порожнини з гострим та хронічним перебігом, які перешкоджають або виключають зубне протезування (прояви в ротовій порожнині алергії і СНІДу, дермато-венерологічних захворювань) та приймати рішення про направлення хворого на проведення спеціальних досліджень та комплексне лікування;

- провести просте та складне видалення зуба;

- виконувати хірургічну обробку пошкоджених м'яких тканин;

- вправляти вивих нижньої щелепи;

- накладати назубні шини при переломах щелеп, альвеолярного паростка та при вивихах зубів;

Лікар-стоматолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Спеціалізація за фахом "Стоматологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

Лікар-стоматолог повинен вміти: проводити обстеження стоматологічного хворого, застосовуючи основні та допоміжні методи; проводити диференційну діагностику основних стоматологічних захворювань; діагностувати аномалії розвитку зубів, деформації щелеп та прикусу; діагностувати захворювання слинних залоз; застосовувати різні види знеболювання за показаннями;

проводити терапевтичне, ортопедичне, хірургічне лікування і здійснювати при наявності відповідних показань профілактику таких захворювань у дорослих та дітей:

- некаріозних уражень твердих тканин зуба (шліфування, ремінералізуюча терапія, пломбування з використанням композитних та інших матеріалів);

- карієсу зубів (ремінералізуюча терапія, закриття фісур, препарування каріозних порожнин, виготовлення та застосування ізолюючих прокладок, тимчасових і постійних пломбуючих матеріалів, шліфування та полірування пломб за показаннями);

- пульпіту (вітальний та девітальний метод, ампутація та екстирація пульпи, комбінований метод, надання невідкладної допомоги);

- періодонтиту (механічна, хімічна та медикаментозна обробка кореневих каналів, розширення їх і пломбування, застосування фізіотерапевтичних методів, надання невідкладної допомоги);

- захворювань пародонту (гінгівіт, пародонтит, пародонтоз, ідіопатичні захворювання, пародонтоми);

- захворювань слизової оболонки порожнини рота (травматичні ушкодження, інфекційні, інфекційно-алергічні захворювання, ураження слизової оболонки ротової порожнини при інтоксикаціях, гіпо- та авітамінозах, захворюваннях крові, ендокринної, серцево-судинної, нервової систем, шкіри, шлунково-кишкового тракту, колагенозах, дерматозах, передракових захворюваннях);

- хейлітів, аномалій та захворювань язика;

- невrogenних захворювань щелепно-лицевої ділянки;

провести клінічне обстеження хворого з хірургічними стоматологічними захворюваннями, травмами; провести просте видалення зуба, надати хірургічну допомогу при гострому запальному процесі щелепно-лицевої ділянки, при травмі; визначити показання до госпіталізації;

проводити ортопедичне лікування та профілактику таких захворювань:

- патологічне стирання зубів та його ускладнень,

- часткова відсутність зубів,

- повна відсутність зубів,

- захворювання висково-нижньощелепного суглоба, обумовлені порушеннями в зубощелепній системі;

виготовити незнімні та знімні нескладні конструкції зубних протезів (штифтові зуби, коронки, містковидні протези тощо).

2. ЛІКАР-СТОМАТОЛОГ ДИТЯЧИЙ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію стоматологічної допомоги дитячому населенню.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики та лікування основних стоматологічних захворювань і щелепно-лицевих аномалій у дітей. Надає невідкладну стоматологічну допомогу при гострих запальних процесах, травматичних пошкодженнях, кровотечах, а також допомогу при анафілактичному шоці, гострій серцевій та дихальній недостатності, гіпоксії, набряку гортані, при попаданні чужорідних тіл у дихальні шляхи. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з суміжними спеціалістами та службами. Дотримується принципів медичної

деонтології. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере участь у моніторингу здоров'я, сприяє поширенню медичних знань серед населення. Керує роботою середнього медичного персоналу. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію стоматологічної допомоги дитячому населенню; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-стоматолога дитячого; показники роботи дитячих лікувально-профілактичних закладів, диспансерного нагляду та лікарського контролю; сучасну класифікацію захворювань ротової порожнини та щелепно-лицевої ділянки; топографічну анатомію голови та щелепно-лицевої ділянки дитини, анатомо-фізіологічні особливості розвитку дітей різних вікових груп; прийоми та методи знеболювання в дитячій стоматології, питання інтенсивної терапії та реанімації; етіологію, патогенез та клініку основних стоматологічних захворювань у дітей; загальні та спеціальні методи обстеження; методи профілактики і лікування зубів та щелепно-лицевих аномалій у дітей; методи ортопедичного та ортодонтичного лікування; показання та протипоказання до видалення зубів; правила асептики та антисептики; організацію диспансеризації хворих дітей; основи фармакотерапії та методи фізіотерапії; принципи раціонального харчування та дієтотерапії; засоби індивідуального захисту від гострих респіраторних захворювань та особливо небезпечних інфекцій; форми і методи санітарної освіти серед населення; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-стоматолог дитячий вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Проходження інтернатури за фахом "Стоматологія" з наступною спеціалізацією за фахом "Стоматологія дитяча". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-стоматолог дитячих вищої кваліфікаційної категорії повинен відповідати вимогам, які ставляться до лікарів-стоматологів дитячих I кваліфікаційної категорії і, крім того, повинен вміти: володіти технологією обробки та аналізу науково-медичної інформації; знати і вміти застосовувати теоретичні основи стоматологічної диспансеризації дитячого населення.

Лікар-стоматолог дитячий I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Проходження інтернатури за фахом "Стоматологія" з наступною спеціалізацією за фахом "Стоматологія дитяча". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-стоматолог дитячий I кваліфікаційної категорії повинен відповідати вимогам, які ставляться до лікарів-стоматологів дитячих II кваліфікаційної категорії і, крім того, також повинен вміти:

консультувати стоматологічних хворих дитячого віку із складною патологією з залученням, при необхідності, спеціалістів відповідного профілю; проводити комплексне лікування стоматологічних хворих дитячого віку, користуючись спеціальними методами (кріовплив, застосування лазера, електроскальпеля т.ін.);

здійснювати терапевтичний супровід ортодонтичного та ортопедичного стоматологічного лікування дитячого населення;

надавати консультативну допомогу лікарям в освоєнні необхідних методів діагностики, лікування та профілактики стоматологічних захворювань;

Лікар-стоматолог дитячий II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Проходження інтернатури за фахом "Стоматологія" з наступною спеціалізацією за фахом "Стоматологія дитяча". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-стоматолог дитячий II кваліфікаційної категорії повинен володіти знаннями та навичками лікаря-стоматолога дитячого, крім того, має вміти:

визначати необхідність спеціальних методів дослідження: лабораторних (аналіз крові, аналіз сечі) рентгенологічних. Оцінити результати обстеження; провести диференційну діагностику захворювань і встановити діагноз; скласти план підготовки хворих до негайної та планової операції;

діагностувати наявність факторів ризику формування щелепно-лицевих аномалій і деформацій, вроджених вад розвитку та потребу у подальшому лікуванні лікарем-стоматологом-ортодонтом чи хірургом;

здійснювати клініко-лабораторну діагностику захворювань слизової оболонки ротової порожнини з гострим та хронічним перебігом, які перешкоджають або виключають зубне протезування (прояви в ротовій порожнині алергії і СНІДу, дермато-венерологічних захворювань) та приймати рішення про направлення хворого на проведення спеціальних досліджень та комплексне лікування; визначити необхідний обсяг та послідовність санації у дітей, лікування карієсу та його ускладнень, депульпування зубів, лікування захворювань пародонту та слизової оболонки та ін.); виконувати місцеву анестезію на верхній та нижній щелепах для здійснення лікувальних заходів;

виконувати просте видалення зубів (тимчасових);

виконувати хірургічну обробку пошкоджених м'яких тканин у дітей;

вправляти вивих нижньої щелепи у дітей;

накладати назубні шини при переломах щелеп, альвеолярного паростка та при вивихах зубів у дітей; виконувати розтин абсцесів з боку порожнини рота у дітей та розробити план наступного лікування з урахуванням спадкоємності з хірургічною стоматологічною службою.

Лікар-стоматолог дитячий: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Проходження інтернатури за фахом "Стоматологія" з наступною спеціалізацією за фахом "Стоматологія дитяча". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

Лікар-стоматолог дитячий повинен вміти:

проводити обстеження стоматологічного хворого, застосовуючи основні та допоміжні методи обстеження; проводити диференційну діагностику основних стоматологічних захворювань, насамперед у дитячого населення; діагностувати аномалії розвитку зубів та деформації щелеп; діагностувати захворювання слинних залоз;

застосовувати різні види знеболювання за показаннями у дитячого населення;

застосовувати методи гігієнічного навчання та виховання населення;

запроваджувати методи профілактики та превентивної терапії стоматологічних захворювань у дітей;

проводити стоматологічні огляди та диспансеризацію дитячого населення;

проводити терапевтичне, ортопедичне, хірургічне лікування і здійснювати при наявності відповідних показань профілактику таких захворювань у дітей:

- некаріозні ураження твердих тканин зуба (шліфування, ремінералізуюча терапія, пломбування з використанням композитних та інших матеріалів);

- карієс зубів (ремінералізуюча терапія, закриття фісур, препарування каріозних порожнин, виготовлення та застосування ізолюючих прокладок, тимчасових і постійних пломбуєчих матеріалів, шліфування та полірування пломб за показаннями);

- пульпіт (вітальний та девітальний метод, ампутація та екстирація пульпи, комбінований метод, надання невідкладної допомоги);

- періодонтит (механічна, хімічна та медикаментозна обробка кореневих каналів, розширення їх і пломбування, застосування фізіотерапевтичних методів, надання невідкладної допомоги);

- захворювання пародонту (гінгівіт, пародонтит, пародонтоз, ідіопатичні захворювання, пародонтоми);

- захворювання слизової оболонки порожнини рота (травматичні ушкодження, інфекційні, інфекційно-алергічні захворювання, ураження слизової оболонки ротової порожнини при інтоксикаціях, гіпо- та авітамінозах, захворюваннях крові, ендокринної, серцево-судинної, нервової систем, шкіри, шлунково-кишкового тракту, колагенозах, дерматозах, передракових захворюваннях);

- хейліти, аномалії та захворювання язика;

- невrogenні захворювання щелепно-лицевої ділянки;

провести клінічне обстеження хворої дитини з хірургічним стоматологічним захворюванням, травмами; діагностувати природжені та придбані дефекти і деформації щелепно-лицевої ділянки у дітей (верхньої та нижньої щелеп, обличчя, поєднаних порушень та ін.);

вміти видалити тимчасовий зуб, надати хірургічну допомогу при гострому запальному процесі щелепно-лицевої ділянки при травмі у дітей;

визначити показання до госпіталізації дитини; діагностувати аномалії розвитку зубів, зубних рядів, щелеп та прикусу, деформації щелеп та обличчя (природжені та придбані, внаслідок ушкодження);

діагностувати фактори ризику та визначити потребу в ортопедичному та ортодонтичному лікуванні у дітей.

3. ЛІКАР-СТОМАТОЛОГ-ОРТОДОНТ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію стоматологічної допомоги населенню.

Застосовує сучасні методи діагностики та проводить підготовку до протезування зубів при дефектах та аномаліях зубів і щелеп; обирає методи лікування та конструкції протезів. Планує обсяг та терміни ортодонтичного лікування перед та після реконструктивних операцій на щелепно-лицевій ділянці. Надає невідкладну стоматологічну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Дотримується принципів медичної деонтології. Працює в тісному контакті з суміжними спеціалістами та службами. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Керує роботою середнього медичного персоналу. Веде лікарську документацію. Сприяє поширенню медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-стоматолог-ортодонт вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Проходження інтернатури за фахом "Стоматологія" з наступною спеціалізацією за фахом

"Ортодонтія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-ортодонт вищої кваліфікаційної категорії повинен володіти навичками лікаря-ортодонта I кваліфікаційної категорії та, крім того, повинен вміти:

проводити ортодонтичне лікування при деформаціях щелеп внаслідок запального, травматичного та неопластичного процесу; використовувати сучасну комп'ютерну техніку в діагностиці, проведенні консультацій хворих з зубощелепними аномаліями.

Лікар-стоматолог-ортодонт I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Проходження інтернатури за фахом "Стоматологія" з наступною спеціалізацією за фахом "Ортодонтія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-ортодонт I кваліфікаційної категорії повинен володіти навичками лікаря-ортодонта II кваліфікаційної категорії та, крім того, повинен вміти:

провести комп'ютерний аналіз та обробку діагностичних даних; володіти методами прискорення ортодонтичного лікування; визначити специфіку лікування хворих з уродженими та придбаними вадами розвитку щелепно-лицевої ділянки; проводити ортодонтичне лікування при деформаціях щелеп внаслідок травматичного процесу; прогнозувати розвиток щелеп після перенесення травм та захворювань запального або неопластичного характеру; зняти відбитки щелеп, присінку рота та порожнини носа при вроджених вадах щелепно-лицевої ділянки; припасувати та здати захисні пластинки, obturatori та інші апарати для лікування хворих з вродженими вадами розвитку щелепно-лицевої ділянки; лікувати дисфункції скоронево-нижньощелепного суглоба за допомогою спліт-терапії; проводити передопераційне і післяопераційне ортодонтичне лікування у співпраці з ортогнатичним хірургом; провести фіксацію ортодонтичного мікроімпланту.

Лікар-стоматолог-ортодонт II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Проходження інтернатури за фахом "Стоматологія" з наступною спеціалізацією за фахом "Ортодонтія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-ортодонт II кваліфікаційної категорії повинен володіти навичками спеціаліста лікаря-ортодонта та, крім того, повинен вміти:

визначити глибину і положення ретенуваного зуба; визначити шлях створення місця в зубній дузі (стриппінг, дисталізація чи видалення); провести лікування зубощелепних аномалій за допомогою брекет-техніки; проводити припасовку та корекцію позаротових ортодонтичних апаратів; провести фіксацію незнімного ретенційного апарата; провести ортодонтичне лікування у пацієнтів із захворюваннями тканин пародонту; провести шинування зубів та щелеп; вміти застосовувати мікроімпланти як елементи опори в ортодонтії; проводити ортодонтичну підготовку до раціонального протезування ЗЩП.

Лікар-стоматолог-ортодонт: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Проходження інтернатури за фахом "Стоматологія" з наступною спеціалізацією за фахом "Ортодонтія". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

Лікар-стоматолог-ортодонт повинен вміти:

виявити нормальну будову зубів і щелеп та їх порушення при зубощелепних аномаліях; провести консультацію хворого з зубощелепними аномаліями; провести клінічні проби з визначення функцій: ковтання, мовлення, дихання, жування, змикання губ; оцінити стан слизової оболонки ротової порожнини; визначити ступінь рухомості зубів; провести клінічні функціональні проби (Ешлера-Бітнера, Ільїної-Маркосян та ін.); на підставі клінічного огляду пацієнта провести класифікацію зубощелепної аномалії та визначити попередній діагноз; зняти відбитки щелеп та відлити діагностичні моделі; провести аналіз прицільної рентгенограми, ортопантомограми, телерентгенограми, томограми скронево-нижньощелепного суглоба; визначити центральну оклюзію; провести антропометричне вимірювання; провести ортодонтичне (поза- та внутрішньоротове) фотографування та фотометрію; провести аналіз контрольно-діагностичних моделей щелеп; встановити заключний діагноз на підставі анамнезу, клінічного огляду, аналізу діагностичних моделей, фотографій, рентгенограм, цефалогам та ін.; скласти план ортодонтичного лікування; провести психотерапію хворого та батьків до, в процесі та після ортодонтичного лікування; провести вибіркове пришліфовування горбків тимчасових зубів, сепарацію зубів; провести та навчити дітей і батьків міогімнастиці м'язів щелепно-лищевої ділянки лікувальним вправам; виявляти фактори ризику і використовувати профілактичні апарати; вміти володіти клінічними етапами виготовлення та здачі внутрішньоротових знімних ортодонтичних апаратів (однощелепні механічно діючі апарати, функціонально діючі, функціонально направляючі, комбіновані), крім брекет-техніки, захисних пластинок, обтураторів; має володіти клінічними етапами виготовлення і здачі незнімних та знімних конструкцій зубних протезів; навчити пацієнта правилам гігієни порожнини рота та догляду за ортодонтичними апаратами; перебазувати ортодонтичний апарат; провести активацію, корекцію ортодонтичного апарата; провести налагодження протеза або його корекцію; виконати місцеве (інфільтраційне чи провідникове) знеболення.

4. ЛІКАР-СТОМАТОЛОГ-ОРТОПЕД

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію стоматологічної допомоги.

Застосовує сучасні методи діагностики основних стоматологічних захворювань. Проводить ортопедичне лікування твердих тканин зуба, захворювань пародонту, патологічної стертості, патології скронево-нижньощелепного суглоба. Надає невідкладну стоматологічну допомогу. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті зсуміжними спеціалістами та службами. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Керує роботою середнього медичного персоналу. Веде лікарську документацію. Сприяє поширенню медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію стоматологічної ортопедичної допомоги; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-стоматолога-ортопеда; сучасну класифікацію захворювань ротової порожнини та щелепно-лищевої ділянки; біомеханіку жування, вікові зміни в щелепно-лищевої ділянці, особливості дії на неї навколишнього та внутрішнього середовища; принципи профілактики, діагностики та лікування при зубощелепних деформаціях і аномаліях зубів та щелеп; показання до зубного протезування, принципи підготовки порожнини рота та зубощелепного апарату до ортопедичного втручання; морфологічні зміни в зубощелепній системі при ортопедичному і ортодонтичному втручанні; механізм

дії, принципи конструювання та особливості технології виготовлення ортодонтичних та ортопедичних апаратів і протезів; засоби індивідуального захисту від гострих респіраторних захворювань та особливо небезпечних інфекцій; форми і методи санітарної освіти серед населення; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-стоматолог-ортопед вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Проходження інтернатури за фахом "Стоматологія" з наступною спеціалізацією за фахом "Стоматологія ортопедична". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-стоматолог-ортопед вищої категорії повинен відповідати вимогам, які ставляться до стоматологів-ортопедів I кваліфікаційної категорії і, крім того, він повинен вміти:

виготовляти основні види сучасних конструкцій зубних протезів, апаратів, шин та ін.; проводити диференційну діагностику захворювань, пов'язаних з матеріалами, з яких виготовлені протези, застосовуючи спеціальні методи дослідження рН та спектральний аналіз слини на наявність мікроелементів, гальванометрію, обстеження на наявність Са, надмірного мономеру, диференційно-діагностичні тести при токсикохімічних та алергічних стоматитах та ін.; проводити комплексне лікування хворих на гальваноз, токсичні та алергічні стоматити на металеві та пластмасові протези;

проводити лікування захворювань висково-нижньощелепного суглоба, пов'язаних з втратою зубів та зниження міжальвеолярної висоти;

знати гнатометрію та її використання при різних видах зубного протезування;

володіти методами протезування дітей в періоді молочного, змінного та постійного прикусу. Знати терміни заміни знімних протезів у дітей кожної вікової групи, при адентії, при ретенції зубів, у період постійного прикусу;

виготовляти фіксуючі, репонуючі, формуючі, комбіновані, заміщуючі шини, апарати, щелепно-лицеві протези, обтуратори, захисні пластинки;

володіти методами ортопедичного лікування при реабілітації хворих після побутових, вогнепальних травм щелепно-лищевої ділянки, переломах нижньої та верхньої щелеп; застосовувати ортопедичні методи лікування при кістковій пластиці та пластиці дефектів обличчя, виготовляти ендо- та екзопротези;

виготовляти муляжі обличчя та щелеп;

Лікар-стоматолог-ортопед I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Проходження інтернатури за фахом "Стоматологія" з наступною спеціалізацією за фахом "Стоматологія ортопедична". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

I кваліфікаційної категорії повинен відповідати вимогам, які ставляться до стоматологів-ортопедів II кваліфікаційної категорії і, крім того, повинен вміти:

кваліфіковано оцінювати результати клінічного та лабораторного обстеження, спеціальних досліджень при явищах гальванозу, захворюваннях слизової оболонки ротової порожнини та проявів у ротовій порожнині загальних захворювань, а також ранніх стадій доброякісних і злоякісних новоутворень; застосовувати в роботі ортодонтичні методи виправлення оклюзійних співвідношень при глибокому і дистальному прикусах, переміщенні зубів, розташованих поза зубною дугою та повернутих навколо повздовжньої

осі і ін.; володіти сучасними методами виготовлення вкладок та штифтових зубів різних конструкцій з різних матеріалів, включаючи металокераміку, фарфор та дорогоцінні метали, безметалеву кераміку;

виготовляти всі види коронок та кап, культеві коронки, в тому числі металеві, пластмасові, фарфорові, металокерамічні, із дорогоцінних металів, безметалевої кераміки; виготовляти мостоподібні протези всіх конструкцій, в тому числі металокерамічні, суцільнолиті; виготовляти бюгельні протези відповідних конструкцій із опорно-утримуючими, багатоланковими кламерами, атачменами, замковими фіксаторами, телескопічними коронками, кламерами системи Нея та ін.;

виготовляти часткові знімні протези різних конструкцій із застосуванням відповідних методів фіксації (утримуючих та опорно-утримуючих кламерів, телескопічних коронок, багатоланкових кламерів, балочної фіксації);

виготовляти часткові знімні протези з пластмасовими армованими базисами, з металевими вкладками, еластичними прокладками, з металевими базисами, часткові знімні протези полегшених конструкцій, безпосередні та ранні протези; виготовляти повні знімні протези з еластичними прокладками, металевими вкладками, армовані, з металевими базисами, базисами з металевим покриттям, із пелотами, відростками, магнітами та ін.;

проводити ортопедичний етап зубного протезування на імплантах.

Лікар-стоматолог-ортопед II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Проходження інтернатури за фахом "Стоматологія" з наступною спеціалізацією за фахом "Стоматологія ортопедична". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-стоматолог-ортопед II кваліфікаційної категорії повинен володіти знаннями та навичками лікаря-стоматолога-ортопеда. Крім того, він повинен вміти: провести загальний огляд та спеціальне стоматологічне обстеження щелепно-лицевої ділянки, включаючи висково-нижньощелепні суглоби, лімфатичні та слинні залози, ротову порожнину, з допомогою основних та додаткових методів обстеження (клініко-лабораторних, фізичних, біофізичних, біохімічних, алерготестів та ін.); діагностувати та класифікувати тип прикусу, клас часткових дефектів зубних рядів, ступінь атрофії альвеолярних паростків беззубих щелеп;

діагностувати наявність щелепно-лицевих аномалій, в тому числі аномалій розмірів та форми щелеп, щелепно-черепних співвідношень, співвідношення зубних дуг, положення зубів, користуючись класифікаціями Бетельмана, Курляндського, Калвеліса та ін., та при наявності показань направляти хворого на ортодонтичне лікування; проводити попередню діагностику захворювань слизової оболонки ротової порожнини з гострим та хронічним перебігом, які перешкоджають або виключають зубне протезування (прояви в ротовій порожнині алергії і СНІДу, дермато-венерологічних захворювань) та приймати рішення про направлення хворого на проведення спеціальних досліджень та комплексне лікування; до початку протезування чітко і обґрунтовано скласти план ортопедичного лікування, визначити необхідний обсяг та послідовність санації (лікування карієсу та його ускладнень, депульпування зубів, підготовку коренів до протезування, лікування захворювань пародонту та слизової оболонки, видалення коренів зубів та ін.);

визначити необхідність залучення стоматолога-хірурга до проведення знеболювання перед ортопедичним втручанням; виготовляти вкладки та штифтові зуби всіх відомих конструкцій з різних матеріалів за сучасною технологією;

виготовляти металеві коронки (штамповані та литі), напівкоронки, трьохчвертні коронки, вікончаті коронки, облицьовані коронки, капи та ін., виготовляти пластмасові та комбіновані коронки: металопластмасові, металокерамічні;

при часткових дефектах зубних рядів виготовляти мостоподібні протези, безпосередні та ранні протези, часткові знімні протези, бюгельні протези простих конструкцій; виготовляти відповідні конструкції незнімних протезів при патологічному стиранні зубів; виготовляти знімні пластиночні та бюгельні протези, шини при захворюваннях пародонту; виготовляти повні знімні протези при повній відсутності зубів.

Лікар-стоматолог-ортопед: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Проходження інтернатури за фахом "Стоматологія" з наступною спеціалізацією за фахом "Стоматологія ортопедична". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

Лікар-стоматолог-ортопед повинен вміти:

провести збір анамнезу та оцінити його дані; проводити обстеження стоматологічного хворого, застосовуючи основні та допоміжні методи обстеження; проводити диференційну діагностику основних стоматологічних захворювань, ставити повний клінічний діагноз; діагностувати аномалії розвитку зубів, зубних рядів, щелеп та прикусу, деформації щелеп та обличчя (природжені та придбані);

надавати невідкладну допомогу при гострому зубному болю, переломі та вивиху зубів, переломі верхньої та нижньої щелеп, вивиху скроньо-нижньощелепного суглоба; застосовувати за показаннями різні види знеболювання;

проводити ортопедичне лікування та профілактику таких захворювань:

- патології твердих тканин зуба;
- патологічне стирання зубів та його ускладнень;
- часткова вторинна адентія;
- вторинна деформація зубних рядів та порушень оклюзійних співвідношень;
- повна вторинна адентія;
- захворювання пародонту;
- захворювання висково-нижньощелепного суглоба, обумовлені порушеннями в зубощелепній системі;
- переломи щелеп;
- природжені та придбані дефекти і деформації щелепно-лицевої ділянки (верхньої та нижньої щелеп, обличчя, сполучених порушень та ін.).

5. ЛІКАР-СТОМАТОЛОГ-ТЕРАПЕВТ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію стоматологічної допомоги.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування хвороб зубів, пародонту та слизової оболонки порожнини рота. Надає невідкладну стоматологічну допомогу при гострих запальних процесах, травматичних пошкодженнях, кровотечах, а також допомогу при анафілактичному шоці, гострій серцевій та дихальній недостатності, гіпоксії, набряк) гортані, при попаданні чужорідних тіл у дихальні шляхи, гіпертонічному синдромі. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з суміжними спеціалістами, а також з санітарно-епідеміологічними службами відносно постійного контролю за екологічними умовами, промисловими шкідливими речовинами, вмістом фтору, йоду в питній воді та продуктах харчування. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Веде лікарську

документацію. Сприяє поширенню медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; організацію стоматологічної, допомоги; права, обов'язки та відповідальність лікаря-стоматолога-терапевта; показники роботи лікувально-профілактичних закладів; анатомію зубів, пародонту та слизової оболонки порожнини рота, вікові особливості зубів; етіологію, патогенез та сучасну класифікацію основних стоматологічних захворювань; загальні та спеціальні методи дослідження; принципи знеболення в терапевтичній стоматології; сучасні методи діагностики та лікування; основи фармакотерапії; методи фізіотерапії; показання та протипоказання до видалення зубів; питання щодо працездатності хворих; принципи будови та експлуатації стоматологічної апаратури, правила безпеки; засоби індивідуального захисту від гострих респіраторних захворювань та особливо небезпечних інфекцій; форми і методи санітарної освіти серед населення; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-стоматолог-терапевт вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Проходження інтернатури за фахом "Стоматологія" з наступною спеціалізацією за фахом "Стоматологія терапевтична". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-стоматолог-терапевт вищої кваліфікаційної категорії повинен відповідати вимогам, які ставляться до стоматологів-терапевтів I кваліфікаційної категорії, крім того, повинен вміти:

проводити складні методи ендодонтичного лікування зубів із застосуванням скловолоконних конструкцій, косметичні реставраційні роботи.

Лікар-стоматолог-терапевт I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Проходження інтернатури за фахом "Стоматологія" з наступною спеціалізацією за фахом "Стоматологія терапевтична". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-стоматолог-терапевт I кваліфікаційної категорії повинен відповідати вимогам, які ставляться до стоматологів-терапевтів II кваліфікаційної категорії, крім того, повинен вміти:

професійно оцінювати результати обстеження стоматологічних хворих спеціальними методами; консультувати стоматологічних хворих із складною патологією з залученням, при необхідності, спеціалістів відповідного профілю; проводити комплексне лікування стоматологічних хворих, користуючись спеціальними методами (кріовплив, застосування лазера, електроскальпеля та ін.); впроваджувати сучасні методи лікування захворювань зубів, пародонту та слизової оболонки: включаючи методи реставрації зубів та шинування при пародонтиті; надавати консультативну допомогу лікарям в "освоєнні необхідних методів діагностики, лікування та профілактики стоматологічних захворювань.

Лікар-стоматолог-терапевт II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Проходження інтернатури за фахом "Стоматологія" з наступною спеціалізацією за фахом

"Стоматологія терапевтична". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли і тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-стоматолог-терапевт II кваліфікаційної категорії повинен володіти знаннями та навичками лікаря-стоматолога-терапевта, а також вміти:

виявляти при профілактичному огляді хворих, які потребують ортодонтичного, ортопедичного, хірургічного лікування та направляти їх до відповідних фахівців після закінчення лікування хвороб зубів та слизової оболонки; проводити превентивне лікування початкових форм деформацій щелеп за допомогою методів міогімнастики; оцінювати ефективність проведеного лікування та профілактичних заходів на основі об'єктивних показників.

Лікар-стоматолог-терапевт: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Проходження інтернатури за фахом "Стоматологія" з наступною спеціалізацією за фахом "Стоматологія терапевтична". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

Лікар-стоматолог-терапевт повинен вміти:

проводити обстеження стоматологічного хворого, застосовуючи основні та допоміжні методи дослідження; проводити диференційну діагностику основних стоматологічних захворювань; діагностувати аномалії розвитку зубів та деформації щелеп; діагностувати захворювання слинних залоз; застосовувати різні види знеболювання за показаннями;

проводити лікування і здійснювати, при наявності відповідних показань, профілактику та лікування таких захворювань:

- некаріозних уражень твердих тканин зуба (шліфування, ремінералізуюча терапія, пломбування з використанням композитних та інших матеріалів);
- карієсу зубів (ремінералізуюча терапія, закриття фісур, препарування каріозних порожнин, виготовлення та застосування ізолюючих прокладок, тимчасових і постійних пломбуєчих матеріалів, шліфування та полірування пломб за показаннями);
- пульпіту (вітальний та девітальний методи, ампутація та екстирпація пульпи, комбінований метод, надання невідкладної допомоги);
- періодонтиту (механічна, хімічна та медикаментозна обробки кореневих каналів, розширення їх і пломбування, застосування фізіотерапевтичних методів, надання невідкладної допомоги);
- захворювань пародонту (гінгівіт, пародонтит, пародонтоз, ідіопатичні захворювання, пародонтоми);
- захворювань слизової оболонки порожнини рота (травматичні ушкодження, інфекційні, інфекційно-алергічні захворювання, ураження слизової оболонки ротової порожнини при інтоксикаціях, гіпо- та авітамінозах, захворюваннях крові, ендокринної, серцево-судинної, нервової систем, шкіри, шлунково-кишкового тракту, колагенозах, дерматозах, передракових захворюваннях);
- хейлітів, аномалій та захворювань язика;
- невrogenних захворювань щелепно-лицевої ділянки;
- професійних уражень щелепно-лицьової ділянки.

6. ЛІКАР-СТОМАТОЛОГ-ХІРУРГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію хірургічної стоматологічної допомоги, в тому числі швидкої та невідкладної.

Застосовує сучасні методи діагностики та хірургічного лікування запальних процесів, травматичних ушкоджень, новоутворень, набутих вад і деформацій щелепно-лицевої ділянки. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з суміжними спеціалістами та службами. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Керує роботою середнього медичного персоналу. Веде лікарську документацію. Сприяє поширенню медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію хірургічної стоматологічної допомоги населенню; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-стоматолога-хірурга; показники роботи лікувально-профілактичних закладів; сучасну класифікацію захворювань ротової порожнини та щелепно-лицевої ділянки; сучасні методи клініки, профілактики, діагностики та хірургічного лікування стоматологічних захворювань; топографічну анатомію голови та щелепно-лицевої ділянки; загальні питання нормальної та патологічної анатомії і фізіології, біохімії, мікробіології; морфогенез захворювань щелепно-лицевої ділянки; профілактику і терапію шоку та крововтрати; загальні та спеціальні методи обстеження; методи знеболення, інтенсивної терапії та реанімації; основи фармакотерапії; методи фізіотерапії та дієтичного харчування в хірургічній стоматології; організацію диспансеризації хворих; питання щодо працездатності хірургічних стоматологічних хворих; засоби індивідуального захисту від гострих респіраторних захворювань та особливо небезпечних інфекцій; форми і методи санітарної освіти серед населення; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-стоматолог-хірург вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Проходження інтернатури за фахом "Стоматологія" з наступною спеціалізацією за фахом "Стоматологія хірургічна". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-стоматолог-хірург вищої кваліфікаційної категорії повинен відповідати вимогам, які ставляться до стоматолога-хірурга I кваліфікаційної категорії і, крім того, повинен вміти:

- встановлювати працездатність у осіб з хірургічними стоматологічними хворобами;
- готувати методичні матеріали з актуальних проблем хірургічної стоматології для використання їх на місцевих базах;
- проводити операції на гілках трійчастого та лицевого нервів;
- проводити операції на великих слинних залозах (паротидектомія, видалення під'язикової та підщелепної залоз);
- проводити хірургічне лікування деформацій щелеп (прогенія, прогнатія, мікрогенія, мікрогнатія, відкритий прикус);
- здійснювати хірургічне лікування вроджених кіст щелепно-лицевої ділянки (серединні, бічні та ін.);
- проводити реконструктивно-відновлювальні операції при вроджених та набутих вадах обличчя, ортодонтичній патології;
- проводити естетичні пластичні операції на щелепах та м'яких тканинах щелепно-лицевої ділянки;
- здійснювати проведення остеосинтезу кісток лицевого скелета, остеотомії;

- проводити всі види дентальної імплантації та пов'язані з ними маніпуляції в межах та за межами альвеолярного відростка з використанням зовнішньоротових блоків та фіксації екзопротезів;

- оцінити результати обстеження та проведеного лікування за методикою комп'ютерної томографії;

- видалення злоякісних пухлин та пухлиноподібних утворень шкіри обличчя та слизової оболонки порожнини рота, в т.ч. із прилягаючими тканинами при метастазуванні;

- перев'язка магістральних судин шиї.

Лікар-стоматолог-хірург I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Проходження інтернатури за фахом "Стоматологія" з наступною спеціалізацією за фахом "Стоматологія хірургічна". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-стоматолог-хірург I кваліфікаційної категорії повинен відповідати вимогам, які ставляться до стоматолога-хірурга II кваліфікаційної категорії, крім того, повинен вміти:

- організувати та проводити консультації стоматологічних хворих зі складною патологією щелепно-лицевої ділянки;

- проводити блокади шийного та зірчастого гангліїв;

- застосовувати хірургічні методи лікування періодонтитів (цистектомія, резекція верхівки кореня);

- застосовувати хірургічні методи лікування неодонтогенних, одонтогенних та специфічних запальних захворювань обличчя та їх ускладнень (флегмона, тромбофлебіт, медіастеніт, сепсис);

- застосовувати хірургічні методи лікування термічних уражень щелепно-лицевої ділянки, захворювань скронево-нижньощелепових суглобів;

- проводити видалення доброякісних пухлин та пухлиноподібних утворень щелеп, шкіри обличчя та слизової оболонки порожнини рота, підшкірної грануломи обличчя;

- проводити хірургічні методи лікування пародонтиту, пластику вуздечки язика та губ;

- надати фахову хірургічну допомогу при невритах та невралгіях щелепно-лицевої області;

- проводити забір внутрішньоротових блоків для кістково-пластичних реконструктивних втручань на альвеолярному відростку;

- проводити дентальну імплантацію та пов'язані з нею маніпуляції з використанням остеопластичних матеріалів та внутрішньоротових блоків;

- проводити операцію секвестрэктомії;

- проводити операцію гайморотомії із пластичним закриттям сполучення, нориці.

Лікар-стоматолог-хірург II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Проходження інтернатури за фахом "Стоматологія" з наступною спеціалізацією за фахом "Стоматологія хірургічна". Підвищення кваліфікації, курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-стоматолог-хірург II кваліфікаційної категорії зобов'язаний володіти знаннями та навичками лікаря-стоматолога-хірурга та повинен вміти:

- проводити клінічне обстеження хворого з хірургічним стоматологічним захворюванням, застосовуючи основні та допоміжні методи обстеження

(електрофізіологічні, електроодонтодіагностику, реографію, сіалографію, термографію та інші);

- складати план підготовки хворого до негайної та планової операцій в умовах амбулаторії та стаціонару;

- розробити схему післяопераційного догляду за хворим та профілактику післяопераційних ускладнень в умовах стаціонару;

- проводити центральну провідникову анестезію в ділянці верхньої та нижньої щелеп;

- здійснювати атипове (дистопія, ретенція) видалення зубів;

- застосовувати відповідні методи лікування невогнепальних та вогнепальних пошкодженнях тканин щелепно-лицевої ділянки: травми м'яких тканин обличчя, язика, слизової оболонки порожнини рота, переломи та вивихи зубів, альвеолярного відростка, переломи верхньої та нижньої щелеп;

- проводити вправлення вивиху нижньої щелепи;

- проводити накладання різних шин на зуби при переломах альвеолярного відростка та щелеп;

- виконувати промивання протоків слинних залоз, підготовку та проведення рентгеноконтрастного дослідження;

- проводити біопсію при підозрі на пухлинний процес;

- застосовувати хірургічні методи усунення оро-антральних і оро-назальних сполучень та норниць;

- видаляти камінь із протоки слинної залози при слинно-кам'яній хворобі;

- застосовувати хірургічні методи лікування періодонтитів (ампутація кореня, гемісекція зуба, коронаро-радикулярна сепарація, реплантація, цистотомія);

- застосовувати хірургічні методи лікування передракових захворювань шкіри, червоної облямівки губ та слизової оболонки порожнини рота;

- здійснювати проведення відкритого та закритого кюретажу при захворюваннях тканин пародонту;

- проводити дентальну імплантацію та пов'язані з нею маніпуляції в межах альвеолярного відростка без проведення додаткової кісткової пластики;

- визначати групи крові, виконувати внутрішньовенні та внутрішньоартеріальні вливання.

Лікар-стоматолог-хірург: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Проходження інтернатури за фахом "Стоматологія" з наступною спеціалізацією за фахом "Стоматологія хірургічна". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

Лікар-стоматолог-хірург повинен вміти:

- проводити клінічне обстеження хворого з хірургічним стоматологічним захворюванням, застосовуючи основні та допоміжні методи обстеження (інструментальні, лабораторні, рентгенологічні та інші);

- проводити диференційну діагностику основних стоматологічних захворювань;

- діагностувати запальні процеси щелепно-лицевої ділянки одонтогенного та неодонтогенного походження (пульпіт, періодонтит, періостит, остеомієліт, абсцес, флегмона, гайморит, лімфаденіт, фурункул, карбункул, тромбофлебіт вен обличчя), специфічні запальні процеси (актиномікоз, туберкульоз, сифіліс, ВІЛ та СНІД), запалення слинних залоз та їх протоків, слинокам'яну хворобу, невралгії, неврит трійчастого та лицьового нерва;

- діагностувати травматичні пошкодження зубів, альвеолярного відростка та щелеп;

- діагностувати аномалії розвитку зубів та деформації щелеп;

- діагностувати захворювання слинних залоз різної етіології;

- діагностувати доброякісні та злоякісні пухлини та пухлиноподібні захворювання щелепно-лицевої ділянки;
- діагностувати передраковий стан слизової оболонки порожнини рота, червоної облямівки губ, шкіри обличчя;
- діагностувати вроджені незрощення верхньої губи та піднебіння;
- визначати необхідність алергологічних проб на медикаменти та інші препарати;
- проводити внутрішньошкірну, сублінгвальну та кон'юнктивальну алергологічну пробу на анестетик, оцінити результати діагностики;
- застосувати різні види місцевого знеболення (аплікаційну, інфільтраційну, периферичну провідникову анестезію) за показаннями;
- надавати невідкладну хірургічну допомогу при гострому зубному болю, при запальних процесах щелепно-лицевої ділянки (пульпіті, періодонтиті, періоститі, остеомієліті, абсцесі, перікороніті, запаленні слинних залоз та їхніх протоків, лімфаденіті, запальному інфільтраті, фурункулах, карбункулах);
- здійснювати типове видалення зубів, здійснювати розтин абсцесів з боку порожнини рота;
- проводити первинну хірургічну обробку при невогнепальних та вогнепальних пошкодженнях тканин щелепно-лицевої ділянки та шиї;
- проводити накладання шин на зуби при вивихах зубів, тимчасову іммобілізацію при переломах щелеп;
- розробити схему післяопераційного догляду за хворим та профілактику післяопераційних ускладнень в умовах амбулаторного прийому;
- своєчасно визначити показання до госпіталізації та направити хворого до спеціалізованого медичного закладу.

{Розділ "Професіонали в галузі стоматології" в редакції Наказу МОЗ України N121 від 14.02.2012}

ПРОФЕСІОНАЛИ В ГАЛУЗІ ФАРМАЦІЇ

1. Провізор

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію фармацевтичної служби.

Забезпечує населення та лікувально-профілактичні заклади лікарськими засобами та іншими товарами медичного призначення. Забезпечує належну фармацевтичну опіку хворих при відпуску безрецептурних лікарських препаратів. Виготовляє та контролює якість лікарських засобів та напівфабрикатів. Заготовляє лікарську рослинну сировину. Веде облік господарських операцій та звітність. Проводить інвентаризацію товарно-матеріальних цінностей. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього фармацевтичного персоналу. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та установ охорони здоров'я; організацію фармацевтичної служби; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність провізора; організацію забезпечення населення, лікувально-профілактичних закладів, роздрібної аптечної мережі, оптових покупців лікарськими засобами та іншими товарами медичного призначення; показники роботи аптечних установ; технологію виготовлення ліків та правила зберігання; систему контролю якості лікарських засобів на стадіях розробки, виготовлення, розподілу, транспортування,

зберігання та споживання; порядок раціонального використання дикорослих лікарських рослин, їх заготівлі та аналізу; фармако-терапевтичні властивості лікарських засобів; методи дослідження та оцінки ринку фармацевтичних товарів, визначення попиту і розрахунок потреби в лікарських препаратах і товарах медичного призначення; ціноутворення, податкове регулювання доходів; міжнародні правила оформлення і здійснення експортно-імпортних операцій по забезпеченню фармацевтичними товарами; організацію підприємницької діяльності; правила оформлення документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Провізор вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Фармація", спеціальністю "Фармація". Спеціалізація за фахом "Провізор загального профілю" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката провізора-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Провізор I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Фармація", спеціальністю "Фармація". Спеціалізація за фахом "Провізор загального профілю" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката провізора-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Провізор II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Фармація", спеціальністю "Фармація". Спеціалізація за фахом "Провізор загального профілю" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката провізора-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Провізор: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Фармація", спеціальністю "Фармація", "Технології парфумерно-косметичних засобів". Спеціалізація за фахом "Провізор загального профілю", "Провізор-косметолог" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката провізора-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи. { Позиція "Провізор" розділу "Кваліфікаційні вимоги" спеціальності "Провізор" із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства охорони здоров'я N153 від 21.03.2011 }

2. Провізор-аналітик

ЗАВДАННЯ ТА ОBOB'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством; України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію фармацевтичної служби.

Здійснює якісний і кількісний аналіз лікарських засобів промислового та аптечного виробництва з урахуванням вимог нормативно-технічної документації. Проводить внутрішньоаптечну заготівлю, розподіляє роботу між фасувальниками, приймає розфасовану продукцію. Слідкує за правильністю оформлення штанглизів із запасами медикаментів. Комплектує замовлення відділів та установ, відпускає ліки та контролює правильність оформлення прописів для індивідуального виробництва ліків. Контролює якість ліків, виготовлених за екстемпоральною рецептурою. Веде поточну і звітну документацію. Проводить цільове фармацевтичне обстеження аптек, інших закладів з метою оцінки стану контролю якості лікарських засобів при їх виготовленні, транспортуванні, зберіганні і відпуску. Керує роботою середнього фармацевтичного персоналу. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та установ охорони здоров'я; організацію фармацевтичної служби; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність провізора-аналітика; організацію системи контролю якості лікарських засобів; на стадіях розробки, виготовлення, розподілу, транспортування, зберігання і споживання; методи контролю якості лікарських засобів, виготовлених за індивідуальними рецептами і часто повторюваними прописами, за вимогами лікувально-профілактичних установ; загальні методи судово-хімічних досліджень речових доказів і лабораторного експрес-аналізу з метою встановлення причин отруєнь та визначення наркотичних та інших речовин, що викликають одурманювання; технологію виготовлення лікарських форм; умови зберігання лікарських препаратів та товарів медичного призначення; методи проведення цільових фармацевтичних обстежень; правила оформлення документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Провізор-аналітик вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Фармація", спеціальністю "Фармація". Проходження інтернатури за спеціальністю "Провізор загального профілю" з наступною спеціалізацією за фахом "Провізор-аналітик". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката провізора-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Провізор-аналітик I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Фармація", спеціальністю "Фармація". Проходження інтернатури за спеціальністю "Провізор загального профілю" з наступною спеціалізацією за фахом "Провізор-аналітик". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката провізора-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Провізор-аналітик II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Фармація", спеціальністю "Фармація". Проходження інтернатури за спеціальністю "Провізор загального профілю" з наступною спеціалізацією за фахом "Провізор-аналітик". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката провізора-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Провізор-аналітик: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Фармація", спеціальністю "Фармація". Проходження інтернатури за спеціальністю "Провізор загального профілю" з наступною спеціалізацією за фахом "Провізор-аналітик". Наявність сертифіката провізора-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

3. Провізор клінічний

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію фармацевтичної служби.

Забезпечує хворих висококваліфікованою медичною допомогою шляхом надання рекомендацій лікарям та хворим про найбільш ефективні лікарські препарати. Разом з лікарем здійснює підбір ліків та визначає їх індивідуальні дози для хворих залежно від віку, статі, основного захворювання та супутньої патології; визначає режим введення лікарських препаратів конкретним хворим; прогнозує можливі ускладнення при одночасному використанні декількох препаратів; підбирає найбільш ефективні та найменш

токсичні комбінації ліків певної фармакологічної групи; визначає аналоги імпортом препаратами тієї ж дії та їх порівняльну вартість, підвищуючи ефективність та економічність фармакотерапії. Надає інформацію про нові лікарські препарати в порівнянні з відомими вітчизняними та зарубіжними препаратами. Забезпечує необхідний асортимент та формування формуляра лікарських препаратів, а також контакти з аптечними установами для своєчасного придбання їх лікувально-профілактичним закладом. Здійснює накопичення, систематизацію та поширення фармацевтичної та фармакологічної інформації. Забезпечує належну фармацевтичну опіку хворих при відпуску безрецептурних лікарських препаратів; фармацевтичну опіку лікарів та хворих при призначенні рецептурних ліків. Бере участь у проведенні клінічних випробувань та біоеквівалентності лікарських препаратів. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Веде необхідну документацію, пов'язану з призначенням лікарських засобів хворим. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію фармацевтичної служби; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність провізора клінічного в забезпеченні ефективної та нешкідливої фармакотерапії; основи права в медицині; принципи виготовлення та контролю якості лікарських препаратів; принципи розробки нових лікарських препаратів; основи хімії, біохімії, біології, анатомії, фізіології, генетики, психології; основи медичних знань - пропедевтику різних груп захворювань; методи маркетингу та менеджменту для визначення потреби в лікарських препаратах для формування асортименту лікарських засобів у лікувально-профілактичних закладах; лабораторну та функціональну діагностику; перелік побічних ефектів лікарських препаратів; можливість використання лікарських засобів за своїми показаннями на тлі суміжних захворювань; особливості фармакокінетики лікарських препаратів; методи дослідження фармакокінетики та біоеквівалентності лікарських препаратів; основи забезпечення індивідуального дозування лікарських препаратів: вибір індивідуальної дози, періодичності її приймання та шляхів введення в організм; методи проведення моніторингу лікарських препаратів; категорії експериментальної та клінічної фармакології; методи клінічної апробації лікарських препаратів; теорію статистичних досліджень; принципи інформаційної роботи з питань фармації та фармакології; правила оформлення документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Провізор клінічний вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Фармація", спеціальністю "Клінічна фармація". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката провізора-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Провізор клінічний I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Фармація", спеціальністю "Клінічна фармація". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката провізора-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Провізор клінічний II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Фармація", спеціальністю "Клінічна фармація". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність

сертифіката провізора-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Провізор клінічний: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Фармація", спеціальністю "Клінічна фармація". Наявність сертифіката провізора-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

4. Провізор-косметолог

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію фармацевтичної служби.

Забезпечує технічну підготовку виробництва парфумерно-косметичних засобів в промислових умовах, впроваджує технологічний процес їх виробництва. Складає нормативно-технічну документацію виробництва парфумерно-косметичних засобів. Розробляє нові та вдосконалює існуючі рецептури парфумерно-косметичних засобів, проводить маркетинговий пошук з питань їх конкурентоспроможності. Проводить стандартизацію та сертифікацію парфумерно-косметичної продукції, контролює якість, досліджує ефективність та безпеку парфумерно-косметичних засобів. Виготовляє та контролює якість лікувально-косметичних та косметичних засобів екстемпорального виробництва. Надає косметологічну допомогу населенню. Визначає та впроваджує раціональну технологію декоративного, гігієнічного та лікувально-косметичного догляду за шкірою та її придатками згідно з індивідуальними особливостями клієнта. Здійснює фармацевтичну опіку з метою визначення патологічного стану шкіри та її придатків. Консультує населення з питань раціонального застосування косметичних препаратів та косметичних процедур. Забезпечує населення та лікувально-профілактичні заклади лікарськими косметичними засобами та іншими товарами медичного призначення. Контролює якість лікарських засобів. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, підприємств та закладів парфумерно-косметичної галузі, організацію фармацевтичної служби; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність провізора-косметолога; номенклатуру лікарських, парфумерно-косметичних засобів; косметичні та фармакотерапевтичні властивості косметичних та лікарських засобів; методи дослідження ефективності та безпеки косметичних засобів; загальні принципи розробки нових та вдосконалення існуючих рецептур парфумерно-косметичних засобів; технологію виготовлення парфумерно-косметичних та лікувально-косметичних засобів промислового та екстемпорального виробництва; систему контролю якості парфумерно-косметичних та лікарських засобів на стадіях розробки, виготовлення, транспортування, зберігання та споживання; методи дослідження та оцінки ринку парфумерно-косметичних товарів та послуг; організацію підприємницької діяльності; нормальну та патологічну фізіологію шкіри та її придатків; методи та засоби гігієнічного, декоративного та лікувально-косметичного догляду; правила оформлення документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Провізор-косметолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Фармація", спеціальністю "Технологія парфумерно-косметичних засобів" з наступною спеціалізацією за фахом "Провізор-косметолог". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката провізора-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Провізор-косметолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Фармація", спеціальністю "Технологія парфумерно-косметичних засобів" з наступною спеціалізацією за фахом "Провізор-косметолог". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката провізора-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Провізор-косметолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Фармація", спеціальністю "Технологія парфумерно-косметичних засобів" з наступною спеціалізацією за фахом "Провізор-косметолог". Підвищення кваліфікації: (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката провізора-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Провізор-косметолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Фармація", спеціальністю "Технологія парфумерно-косметичних засобів" з наступною спеціалізацією за фахом "Провізор-косметолог". Наявність сертифіката провізора-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

ПРОФЕСІОНАЛИ В ГАЛУЗІ МЕДИКО-ПРОФІЛАКТИЧНОЇ СПРАВИ

1. Лікар-бактеріолог

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію санітарно-епідеміологічної служби.

Застосовує сучасні методи бактеріологічного обстеження різноманітних об'єктів. Планує роботу та аналізує результати досліджень, проводить статистичну обробку даних, робить обґрунтований висновок. Несе відповідальність за якість і достовірність результатів бактеріологічних досліджень. Забезпечує знешкодження інфекційного матеріалу. Контролює виконання санітарно-епідемічного режиму. Керує роботою середнього медичного персоналу. Веде лікарську документацію. Бере активну участь у поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію бактеріологічної служби санітарно-профілактичних і лікувально-профілактичних установ; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-бактеріолога; основи епідеміології, мікробіології, інфекційної імунології; основні питання етіології, патогенезу та клініки бактеріальних інфекцій; серологічні, бактеріологічні, імуно-серологічні і біологічні методи дослідження; форми і методи санітарної освіти; критерії і показники оцінки стану здоров'я населення; методи мікробіологічного контролю за станом навколишнього середовища і здоров'ям людини; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-бактеріолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Мікробіологія і вірусологія" з наступною спеціалізацією "Бактеріологія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення,

стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-бактеріолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Мікробіологія і вірусологія" з наступною спеціалізацією з "Бактеріології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-бактеріолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Мікробіологія і вірусологія" з наступною спеціалізацією з "Бактеріології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-бактеріолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Мікробіологія і вірусологія" з наступною спеціалізацією з "Бактеріології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

2. Лікар-вірусолог

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що означають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію санітарно-епідеміологічної служби.

Проводить лабораторні дослідження з метою діагностики вірусних інфекцій та нагляду за циркуляцією вірусів серед населення і в об'єктах довкілля. Бере участь в прогнозуванні захворюваності та етіологічній розшифровці спалахів та сезонних підйомів захворювань вірусної та неясної етіології та проведенні протиепідемічних та профілактичних заходів. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Робить розрахунки необхідної кількості поживних середовищ, курячих ембріонів, лабораторних тварин, діагностичних препаратів та інших матеріалів для проведення вірусологічних та серологічних досліджень. Веде лікарську документацію. Керує роботою середнього медичного персоналу, контролює дотримання правил безпеки і режиму. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію санітарно-епідеміологічної служби; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-вірусолога; сучасну класифікацію вірусів, їх природу, походження, структуру та основні властивості; лабораторну діагностику, основи специфічної профілактики та протиепідемічних і лікувальних заходів при вірусних інфекціях; основи стандартизації та метрології; основні питання епідеміології та профілактики вірусних інфекцій, питання патогенезу та противірусного імунітету; характеристику та культивування різних груп вірусів; правила роботи з інфікованим матеріалом, питання безпеки під час роботи з вірусами, заходи з ліквідації аварійної ситуації; питання санітарної вірусології; методи контролю за станом навколишнього середовища і здоров'ям людини; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-вірусолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Проходження інтернатури з спеціальністю "Мікробіологія і вірусологія" з наступною спеціалізацією з "Вірусології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-вірусолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Мікробіологія і вірусологія" з наступною спеціалізацією з "Вірусології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-вірусолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Мікробіологія і вірусологія" з наступною спеціалізацією з "Вірусології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-вірусолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична і справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Мікробіологія і вірусологія" з наступною спеціалізацією з "Вірусології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

3. Лікар-мікробіолог-вірусолог

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію санітарно-епідеміологічної служби.

Проводить лабораторну діагностику вірусних та бактеріальних інфекцій. Здійснює нагляд за станом об'єктів громадського харчування, аптек, лікувальних і дитячих закладів. Бере участь в проведенні протиепідемічних і санітарно-гігієнічних заходів. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу, контролює дотримання правил безпеки і режиму. Планує роботу і проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; організацію санітарно-епідеміологічної служби; права, обов'язки та відповідальність лікаря-мікробіолога-вірусолога; основи епідеміології, мікробіології, імунології; патогенні, умовно патогенні бактерії; мікрофлору навколишнього середовища, її вплив на життєдіяльність людини; сучасні методи мікробіологічних і вірусологічних досліджень; діагностику, профілактику і лікування інфекційних захворювань; принципи лабораторної діагностики вірусних інфекцій: експрес-методи виділення та визначення типів вірусів, серологічну діагностику; правила безпеки під час роботи з мікроорганізмами, вірусами; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-мікробіолог-вірусолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Мікробіологія і вірусологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-мікробіолог-вірусолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Мікробіологія і вірусологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-мікробіолог-вірусолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Мікробіологія і вірусологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-мікробіолог-вірусолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Мікробіологія і вірусологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

4. Лікар з гігієни дітей та підлітків

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію санітарно-епідеміологічної служби; санітарним законодавством; міжнародними актами щодо прав дитини.

Аналізує санітарно-епідеміологічну ситуацію в дитячих та підліткових закладах, а також показники стану здоров'я дітей, виявляє пріоритетні факторії несприятливої дії на здоров'я дітей. Проводить комплексне санітарно-гігієнічне обстеження дитячих та підліткових закладів, дає гігієнічну оцінку організації учбово-виховного процесу, учбових матеріалів та предметів дитячого користування. Здійснює запобіжний та поточний державний санітарний нагляд за дитячими та підлітковими закладами. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Керує роботою середнього медичного персоналу. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію санітарно-епідеміологічної служби; санітарне законодавство; міжнародні акти щодо прав дитини; права, обов'язки та відповідальність лікаря з гігієни дітей та підлітків; гігієнічні, фізіологічні, лабораторні та інструментальні методи дослідження; критерії оцінки та показники стану здоров'я дітей; нормування хімічних, фізичних, біологічних факторів оточуючого середовища, різних видів діяльності та оптимально припустимих навантажень; методи контролю за станом об'єктів нагляду та здоров'ям дітей; основи

медичної статистики, гігієну дітей та підлітків; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар з гігієни дітей та підлітків вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Гігієна дітей і підлітків" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар з гігієни дітей та підлітків I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Гігієна дітей і підлітків" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар з гігієни дітей та підлітків II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Гігієна дітей і підлітків" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар з гігієни дітей та підлітків: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медиком профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Гігієна дітей і підлітків" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

5. Лікар з гігієни праці

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; санітарним законодавством; законодавством з охорони праці.

Оцінює показники стану здоров'я працюючих та санітарно-гігієнічну ситуацію на підприємствах і об'єктах сільського господарства. Виявляє шкідливі та небезпечні фізичні, хімічні, біологічні, психофізіологічні фактори на виробництві, оцінює їх рівні, концентрації та вплив на організм працюючих. Здійснює запобіжний та поточний державний санітарний нагляд на підприємствах та об'єктах сільського господарства у взаємодії з органами влади і самоврядування, нагляду і за охороною праці, профспілками. Проводить санітарно-гігієнічне обстеження об'єктів із застосуванням сучасних методів дослідження. Перевіряє роботу відомчих санітарних лабораторій, лікувально-профілактичних закладів, медичних оглядів працюючих. Веде лікарську документацію. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує та проводить аналіз її результатів. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; санітарне законодавство; законодавство про охорону праці; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря з гігієни праці; фізіологію праці; показники та критерії оцінки стану здоров'я працюючих, експертні питання умов праці при діагностиці

профзахворювання в конфліктній ситуації; гігієнічні вимоги до стану території об'єкта, обладнання, організації трудових процесів, умов праці та методів і засобів їх контролю, методи досліджень, що застосовуються в роботі відділення гігієни праці; основи суміжних розділів гігієни, методи медичної статистики; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар з гігієни праці вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Гігієна праці" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар з гігієни праці I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Гігієна праці" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар з гігієни праці II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Гігієна праці" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар з гігієни праці: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Гігієна праці" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

6. Лікар з гігієни харчування

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; санітарним законодавством.

Оцінює санітарно-гігієнічну ситуацію на підконтрольній території. Вивчає показники здоров'я населення і захворюваності, пов'язаної з аліментарним фактором, розробляє профілактичні заходи по їх зниженню; проводить запобіжний санітарний нагляд при відведенні земельних ділянок під будівництво, при проектуванні, будівництві, реконструкції, введенні в експлуатацію нових харчових об'єктів, технологічних ліній. Здійснює державний санітарний нагляд за використанням обладнання, тари, пакувальних матеріалів, нових видів харчових продуктів і кулінарних виробів. Здійснює контроль за якістю та безпекою харчових продуктів, продовольчої сировини та супутніх матеріалів. Проводить поточний державний санітарний нагляд за дотриманням гігієнічних і протиепідемічних санітарних норм і правил на харчових об'єктах, а також за умовами зберігання та реалізації харчової продукції. Контролює своєчасність профілактичних медичних оглядів (обстежень) робітників харчових об'єктів. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Керує роботою середнього медичного персоналу. Бере активну участь в поширенні санітарних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, санітарне законодавство; організацію державного санітарно-епідемічного нагляду; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря з гігієни харчування; сучасні методи лабораторних досліджень; гігієнічні вимоги до харчових підприємств, якості харчових продуктів, технології їх виробництва, вплив аліментарного фактора на здоров'я населення; основи загальної гігієни, медичної статистики, гігієни харчування, мікробіології, епідеміології, радіаційну гігієну; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар з гігієни харчування вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Гігієна харчування" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар з гігієни харчування I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Гігієна харчування" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар з гігієни харчування II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Гігієна харчування" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар з гігієни харчування: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Гігієна харчування" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

7. Лікар-дезінфекціоніст

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію санітарно-епідеміологічної служби.

Проводить дезінфекційні заходи при різних групах інфекцій, зокрема особливо небезпечних і карантинних. Контролює якість дезінфекційних, дезінсекційних і дератизаційних робіт на об'єктах. Бере участь в проведенні протиепідемічних заходів в разі виникненні осередку інфекції. Надає організаційно-методичну допомогу лікувально-профілактичним та немедичним установам з питань дезінфекції, дезінсекції, дератизації і стерилізації. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні санітарно-гігієнічних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; організацію санітарно-епідеміологічної служби; права, обов'язки та відповідальність лікаря-дезінфекціоніста; основні закономірності та особливості перебігу епідемічного процесу при антропонозних інфекціях в сучасних умовах, специфіку зараження при зоонозних і сапронозних інфекціях; принципи боротьби з інфекційними захворюваннями, зокрема з особливо небезпечними і карантинними інфекціями, СНІДом, внутрішньолікарняними інфекціями, заходи щодо їх профілактики; особливості епідеміології інфекційних захворювань, що потребують дезінфекційних і стерилізаційних заходів; види, методи і засоби дезінфекції, дезінсекції та дератизації, а також стерилізації; принципи роботи з сучасною дезінфекційною і стерилізаційною апаратурою; правила охорони праці під час роботи з дезінфекційними засобами, а також з дезінфекційною і стерилізаційною апаратурою; методи і форми організаційної та виробничої взаємодії із зацікавленими міністерствами і відомствами у разі проведення профілактичних, дезінфекційних, дезінсекційних та дератизаційних заходів; правила оформлення медичної документації; форми і методи санітарно-освітньої роботи; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-дезінфекціоніст вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Епідеміологія" з наступною спеціалізацією з "Дезінфекційної справи". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-дезінфекціоніст I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Епідеміологія" з наступною спеціалізацією з "Дезінфекційної справи". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-дезінфекціоніст II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Епідеміологія" з наступною спеціалізацією з "Дезінфекційної справи". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-дезінфекціоніст: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Епідеміологія" з наступною спеціалізацією з "Дезінфекційної справи". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

8. Лікар-епідеміолог

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію санітарно-епідеміологічної служби.

Здійснює державний санітарно-епідеміологічний нагляд. Бере участь у проведенні протиепідемічних заходів. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Застосовує

сучасні методи профілактики інфекційних та паразитарних хвороб. Бере активну участь в поширенні знань з профілактики інфекційних захворювань серед населення. Керує роботою середнього медичного персоналу. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; організацію санітарно-епідеміологічної служби; права, обов'язки та відповідальність лікаря-епідеміолога; основні принципи епідеміологічної діагностики, поточного і ретроспективного епідеміологічного аналізу інфекційних та паразитарних захворювань, медико-географічного картографування; основні принципи системи профілактики інфекційних та паразитарних захворювань, виявлення джерел збудників інфекційних хвороб і боротьби з інфекційними хворобами, ліквідації їх осередків; лабораторні та інструментальні методи санітарно-епідеміологічного обстеження; методи оцінки ефективності протиепідемічних заходів; методи визначення колективного імунітету, основи імунології; засоби специфічної імунопрофілактики; календар щеплень, препарати і схеми імунізації, постійні та тимчасові протипоказання до здійснення профілактичних щеплень; терміни госпіталізації та карантину при різних захворюваннях, диспансерного нагляду за особами, які перенесли інфекційні захворювання, та такими, що мали контакт з хворими, порядок їх лабораторного обстеження та допущення до роботи осіб декретованих професій; методи і форми організаційної та виробничої взаємодії із зацікавленими міністерствами, відомствами, штабами і підрозділами цивільної оборони під час проведення профілактичних та протиепідемічних заходів; правила оформлення медичної документації; форми і методи санітарної освіти; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-епідеміолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Епідеміологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-епідеміолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Епідеміологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-епідеміолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Епідеміологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-епідеміолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Епідеміологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

9. Лікар із загальної гігієни

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію санітарно-епідеміологічної служби; санітарним законодавством.

Аналізує санітарно-епідеміологічну ситуацію, виявляє пріоритетні фактори несприятливої дії на здоров'я і здійснює дійові заходи. Організовує лабораторно-інструментальний контроль за об'єктами народного господарства. Розробляє та впроваджує гігієнічне нормування шкідливих речовин та методи контролю за ними. Проводить санітарне обстеження об'єктів комунального господарства, торгівлі, громадського харчування, харчової промисловості, промислових об'єктів, дитячих та лікувально-профілактичних закладів у формі запобіжного та поточного санітарного нагляду. Аналізує результати санітарних обстежень, лабораторних досліджень, розслідувань спалахів гострих кишкових захворювань і харчових отруєнь, робить кваліфіковані висновки. Розробляє гігієнічні рекомендації по оздоровленню умов праці, побуту і відпочинку, організовує та контролює їх виконання. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Керує роботою середнього медичного персоналу. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, основи права в медицині; організацію санітарно-епідеміологічної служби; права, обов'язки та відповідальність лікаря із загальної гігієни; гігієнічні вимоги до факторів навколишнього середовища, будівель, пестицидів, полімерних, синтетичних матеріалів, препаратів побутової хімії та інше; специфічні для гігієни методи дослідження та контролю факторів навколишнього середовища і здоров'я населення; методичні підходи до виявлення зв'язку між станом здоров'я та факторами навколишнього середовища; медичну статистику, загальну та спеціальні гігієни та суміжні дисципліни; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар із загальної гігієни вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Загальна гігієна" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар із загальної гігієни I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Загальна гігієна" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар із загальної гігієни II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Загальна гігієна" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння

(підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар із загальної гігієни: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Загальна гігієна" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

10. Лікар з комунальної гігієни

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію санітарно-епідеміологічного нагляду; санітарним законодавством.

Здійснює санітарно-епідеміологічний нагляд. Аналізує санітарно-епідеміологічну ситуацію на відповідній адміністративній території, виявляє основні джерела забруднення навколишнього середовища (питної води, поверхневих водойм, атмосферного повітря, ґрунту), що негативно впливають на здоров'я населення. Розробляє та впроваджує заходи попередження та ліквідації забруднення навколишнього середовища. Організовує лабораторно-інструментальний контроль за об'єктами народного господарства і станом навколишнього середовища. Проводить запобіжний та поточний санітарний нагляд за об'єктами всіх форм власності. Аналізує результати санітарних обстежень, лабораторних досліджень, робить висновки. Розробляє гігієнічні рекомендації з поліпшення умов проживання населення, організації побуту, відпочинку, оздоровлення; організовує та контролює їх виконання. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Керує роботою середнього медичного персоналу. Бере активну участь в поширенні санітарно-гігієнічних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; санітарне законодавство; основи права в медицині; організацію санітарно-епідеміологічної служби; права, обов'язки та відповідальність лікаря з комунальної гігієни; основи медичної статистики, комунальну гігієну; гігієнічні вимоги до факторів навколишнього середовища, методи дослідження та контролю факторів, що негативно впливають на здоров'я населення; критерії та показники оцінки стану здоров'я населення; принципи гігієнічного нормування шкідливих речовин; методичні підходи до виявлення зв'язку між станом здоров'я та факторами навколишнього середовища, які впливають на здоров'я населення; заходи з профілактики інфекційних та неінфекційних захворювань; форми і методи санітарно-освітньої роботи; правила оформлення медичної документації, сучасну літературу за фахом і методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар з комунальної гігієни вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Гігієна комунальна" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар з комунальної гігієни I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Гігієна комунальна" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли

тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар з комунальної гігієни II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Гігієна комунальна" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар з комунальної гігієни: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Гігієна комунальна" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

11. Лікар-паразитолог

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію санітарно-епідеміологічної служби.

Бере участь в здійсненні заходів щодо запобігання, поширення і ліквідації паразитарних хвороб. Виявляє осередки паразитарних хвороб, проводить їх епідеміологічне обстеження, організовує роботу по їх оздоровленню. Здійснює санітарно-епідеміологічний нагляд за додержанням санітарно-гігієнічного, протиепідемічного режиму і виконанням заходів з профілактики паразитарних хвороб в медичних закладах, дитячих установах, на промислових підприємствах, очисних спорудах, підприємствах торгівлі, в оздоровчих та учбових закладах на обслуговуваній території. Бере участь в розгляді проектів будівництва об'єктів і оцінки ділянки забудови, виборі та влаштуванні систем водопостачання, гідроспоруд, каналізації та очистки. Планує роботу та проводить аналіз показників якості проведених заходів з профілактики та боротьби з паразитарними хворобами. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні гігієнічних знань та навиків серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; організацію санітарно-епідеміологічної служби; права, обов'язки та відповідальність лікаря-паразитолога; взаємозв'язок в роботі санітарно-епідеміологічних установ з іншими закладами і відомствами при проведенні профілактичних та протиепідемічних заходів; основи загальної епідеміології, паразитології; основи медичної ентомології, принципи і методи боротьби з переносниками хвороб; сучасні методи санітарно-паразитологічних досліджень; організацію контролю за закладами, підприємствами щодо профілактики та боротьби з паразитарними хворобами; основи запобіжного державного санітарно-епідеміологічного нагляду; заходи з охорони навколишнього середовища від забруднення збудниками паразитарних хвороб; методи дезінвазії об'єктів; правила оформлення медичної документації; форми і методи санітарної освіти; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-паразитолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Епідеміологія" з наступною спеціалізацією з "Паразитології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та

посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-паразитолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Епідеміологія" з наступною спеціалізацією з "Паразитології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-паразитолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Епідеміологія" з наступною спеціалізацією з "Паразитології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-паразитолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Епідеміологія" з наступною спеціалізацією з "Паразитології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

12. Лікар-профпатолог

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я.

Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та диспансеризації хворих, надає швидко та невідкладну медичну допомогу. Бере участь у проведенні протиепідемічних заходів у разі виявлення осередку інфекції. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь у поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; організацію профпатологічної служби; права, обов'язки та відповідальність лікаря-профпатолога; показники роботи лікувально-профілактичних закладів, швидкої та невідкладної допомоги дорослому населенню, організацію диспансеризації, роботу медико-соціальної експертної комісії; основні питання нормальної та патологічної фізіології, основи водно-електролітного обміну та кислотно-основної рівноваги, системи кровотворення та гомеостазу, основи імунології та реактивності організму; клініку, сучасні методи профілактики, діагностики та реабілітації внутрішніх захворювань; лабораторні та функціональні методи дослідження при патології терапевтичного профілю; основи фармакотерапії, механізми дії основних груп лікарських речовин; основи суміжних спеціальностей; основи раціонального харчування та принципи дієтотерапії; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом і методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-профпатолог вищої кваліфікаційної категорії: вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа" або "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Професійна патологія" (інтернатура, курси

спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-профпатолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа" або "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Професійна патологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-профпатолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа" або "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Професійна патологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-профпатолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа" або "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Професійна патологія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

13. Лікар з радіаційної гігієни

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; санітарним законодавством.

Оцінює радіаційний стан на підконтрольній території. Визначає рівень радіоактивного забруднення об'єктів навколишнього середовища, природного радіаційного фону, води, продуктів харчування, одягу, шкірних покривів. Проводить радіаційно-гігієнічне обстеження об'єктів народного господарства, що використовують радіоактивні речовини та джерела іонізуючого випромінювання, із застосуванням лабораторно-інструментальних методів дослідження, складання актів обстеження. Здійснює запобіжний та поточний державний санітарний нагляд за проведенням санітарно-гігієнічних заходів і забезпеченням радіаційної безпеки персоналу та населення, за дотриманням санітарно-гігієнічних норм і правил радіаційної безпеки на підприємствах, в установах та організаціях посадовими особами і громадянами. Розроблює заходи з оздоровлення умов праці з радіоактивними речовинами та джерелами іонізуючого випромінювання з метою профілактики професійних уражень, контролює їх впровадження. Керує роботою середнього медичного персоналу. Бере активну участь в поширенні санітарно-гігієнічних знань серед населення. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію державного санітарно-епідемічного нагляду, санітарні норми та правила з радіаційної гігієни; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря з радіаційної гігієни; методи контролю за радіаційним станом оточуючого середовища; правила роботи з дозиметричною і радіометричною апаратурою; вплив іонізуючого випромінювання на здоров'я людини, клініку радіаційних уражень, організацію медичної допомоги та сучасні методи лікування уражених іонізуючим випромінюванням; правила

оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар з радіаційної гігієни вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Гігієна радіаційна" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар з радіаційної гігієни I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Гігієна радіаційна" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення I кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар з радіаційної гігієни II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Гігієна радіаційна" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар з радіаційної гігієни: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Гігієна радіаційна" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

14. Лікар-санолог

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством; України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я з питань формування здорового способу життя.

Оцінює показники здоров'я населення та роль факторів, що його формують. Аналізує діяльність лікувально-профілактичних та санітарно-профілактичних установ з питань діагностики рівня здоров'я, гігієнічного виховання та оздоровлення населення. Організовує та проводить перевірку стану роботи медичних та немедичних (культурно-оздоровчих) установ з питань формування здорового способу життя, робить кваліфіковані висновки та дає обґрунтовані рекомендації щодо удосконалення цієї роботи. Проводить діагностику фізичного та психічного рівня здоров'я та дає оцінку результатам дослідження. Розробляє програми оздоровлення населення та здійснює контроль за їх реалізацією. Надає організаційно-методичну допомогу фахівцям лікувально-профілактичних та немедичних установ з питань діагностики рівня здоров'я, гігієнічного виховання та оздоровлення населення. Здійснює вивчення рівня санітарної культури населення та розробляє програми щодо його зростання. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я з питань формування здорового способу життя, зокрема гігієнічного виховання та оздоровлення населення; основи права в медицині; основні показники здоров'я населення держави та регіону; фактори та процеси, що формують здоров'я окремої особи та

популяції; теоретичні основи санітарної статистики, медичної інформатики та обчислювальної техніки, соціологічних методів дослідження, інформаційного забезпечення; фізіологічні, біохімічні та біофізичні характеристики здорового організму людини; теоретичні основи реактивності організму, стресу, адаптації, гомеостазу, взаємозв'язок цих явищ та процесів; сучасні методи діагностики соматичного та психічного рівня здоров'я, немедикаментозного оздоровлення населення (фізичні тренування, загартовування, психорегуляція, раціональне харчування, фізіо-, гідро- та фітопрофілактика тощо); принципи побудови оздоровчих програм; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-санолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Проходження інтернатури за однією зі спеціальностей з "Лікувальної справи", "Медико-профілактичної справи" або "Педіатрії" з наступною спеціалізацією із "Санології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-санолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Проходження інтернатури за однією зі спеціальностей з "Лікувальної справи", "Медико-профілактичної справи" або "Педіатрії" з наступною спеціалізацією із "Санології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-санолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Проходження інтернатури за однією зі спеціальностей з "Лікувальної справи", "Медико-профілактичної справи" або "Педіатрії" з наступною спеціалізацією із "Санології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-санолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Проходження інтернатури за однією зі спеціальностей з "Лікувальної справи", "Медико-профілактичної справи" або "Педіатрії" з наступною спеціалізацією із "Санології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

ІНШІ ПРОФЕСІОНАЛИ В ГАЛУЗІ МЕДИЦИНИ

1. Лікар-дієтолог

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію лікувально-профілактичного та дієтичного харчування в лікувально-профілактичних установах.

Організовує застосування лікувального і лікувально-профілактичного харчування в установах (відділеннях) різного профілю (лікарнях, диспансерах, підприємствах громадського харчування, санаторіях тощо), призначає внутрішнє вживання мінеральних вод. Здійснює контроль за роботою харчового блоку та дотриманням встановленого порядку виписування харчування хворим; визначає хімічний склад, енергетичну цінність окремих страв та добових раціонів. Працює в тісному контакті з лікарями різних медичних профілів; консультації хворих з питань раціонального лікувально-профілактичного і дієтичного харчування. Бере участь у проведенні протиепідемічних заходів в разі виникнення осередку інфекції. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу; організовує підготовку персоналу з дієтичного харчування. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере участь в поширенні медичних знань серед населення з питань раціонального та дієтичного харчування. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-дієтолога; фізіологію і патологію травлення, патофізіологію білкового, ліпідного, вуглеводного, водно-мінерального обміну; основи раціонального харчування людини та складання харчових раціонів; режим харчування; характеристики харчової та біологічної цінності основних харчових продуктів; сучасні теорії харчування; організацію та основні принципи лікувально-профілактичного та дієтичного харчування в лікувально-профілактичних закладах, на промислових підприємствах, в тому числі на виробництві з шкідливими умовами праці, в санаторно-курортних закладах, в дієтичних їдальнях; характеристики лікувальних дієт; технологію приготування дієтичних страв, в тому числі зниженої чи підвищеної біологічної цінності; характеристики харчових блоків та функціональні обов'язки персоналу харчового блоку; особливості лікувального харчування дітей, підлітків, осіб похилого та старечого віку; дію мінеральних вод; харчові отруєння та їх профілактику; правила оформлення медичної документації з дієтології; сучасну літературу; за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-дієтолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Дієтології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-дієтолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Дієтології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння

(підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-дієтолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Дієтології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-дієтолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Дієтології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

2. Лікар-ендоскопіст

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та установ охорони здоров'я, організацію ендоскопічної служби.

Проводить діагностичну і лікувальну ендоскопію при захворюваннях легень, шлунково-кишкового тракту, малого тазу. Працює в тісному контакті з лікарями іншого медичного профілю, проводить консультації хворих. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень, впроваджує сучасні методи діагностики і лікування.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію ендоскопічної служби; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-ендоскопіста; основи норми і патології органів і систем людини; сучасну класифікацію хірургічних та терапевтичних захворювань; методи знеболювання в ендоскопії; основи рентгенології та радіології; клініку, сучасні методи діагностики, профілактики, лікування та реабілітації основних захворювань легень, шлунково-кишкового тракту, малого тазу; сучасні методи діагностичної та лікувальної ендоскопії; методи усунення ускладнень, які можуть виникнути під час виконання ендоскопічного дослідження; техніку виконання прицільної біопсії із слизових оболонок, серозних покривів і абдомінальних органів; обладнання ендоскопічних кабінетів і операційних, правила безпеки під час роботи з приладами; правила асептики і антисептики; суміжні дисципліни (цитологію, гістологію, онкологію, пульмонологію тощо); правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-ендоскопіст вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Ендоскопії". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-ендоскопіст I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження

інтернатури за спеціальністю "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Ендоскопії". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-ендоскопіст II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Ендоскопії". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-ендоскопіст: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Хірургія" з наступною спеціалізацією з "Ендоскопії". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

3. Лікар-лаборант

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію лабораторної служби.

Виконує клінічні аналізи крові, сечі, харкотиння, калу. Здійснює хімічне дослідження шлункового вмісту, жовчі, виділень статевих органів. Застосовує сучасні методи дослідження з провідних розділів лабораторної діагностики. Виявляє первинне знаходження морфологічних ознак пухлинного процесу в харкотинні, виділеннях жіночих статевих органів і молочних залоз. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію лабораторної справи; права, обов'язки та відповідальність лікаря-лаборанта; функції, гістологічну та патогістологічну структуру органів і тканин, в тому числі на клітинному та субклітинному рівні; фізико-хімічні характеристики різних біологічних рідин і субстратів в нормі та патології; основні фізіологічні та патофізіологічні механізми, клінічну симптоматику при ураженні різних систем організму; правила та способи одержання біологічного матеріалу від хворих і його аналізу; сучасні методи лабораторних досліджень, діагностики захворювань з провідних розділів клінічної медицини; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-лаборант вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Спеціалізація за однією зі спеціальностей медичного профілю. Проходження інтернатури за спеціальністю "Лабораторна діагностика" з наступною спеціалізацією з "Клінічної лабораторної діагностики". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-лаборант I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Спеціалізація за однією зі спеціальностей медичного профілю. Проходження інтернатури за спеціальністю "Лабораторна діагностика" з

наступною спеціалізацією з "Клінічної лабораторної діагностики". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-лаборант II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Спеціалізація за однією зі спеціальностей медичного профілю. Проходження інтернатури за спеціальністю "Лабораторна діагностика" з наступною спеціалізацією з "Клінічної лабораторної діагностики". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-лаборант: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Спеціалізація за однією зі спеціальностей медичного профілю. Проходження інтернатури за спеціальністю "Лабораторна діагностика" з наступною спеціалізацією з "Клінічної лабораторної діагностики". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

4. Лікар-лаборант-генетик

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію лабораторної служби.

Здійснює клінічно-лабораторну діагностику спадкової патології. Застосовує сучасні методи цитогенетичних і біохімічних досліджень; складає відповідний медико-генетичний висновок. Бере участь в організації і проведенні скринінгових програм обстеження новонароджених дітей та вагітних жінок. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: основи законодавства про охорону здоров'я та нормативні акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію лабораторної справи; права, обов'язки та відповідальність лікаря-лаборанта-генетика; основи цитології і біохімії, молекулярної біології і молекулярної генетики; загальні, цитологічні і молекулярні основи спадковості; етіологію, патогенез, сучасні методи дослідження, профілактики та диференційної діагностики, в тому числі молекулярної, лікування спадкових захворювань; способи одержання матеріалу від хворих, методи оцінки та інтерпретації результатів досліджень, складання медико-генетичного висновку; принципи і способи проведення різних скринінгових програм; діагностичну апаратуру (мікроскопи, флуорометри, спектрофотометри, амінокислотні аналізатори тощо); правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-лаборант-генетик вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа" або "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Лабораторна діагностика" з наступною спеціалізацією з "Лабораторної генетики". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-лаборант-генетик I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа" або

"Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Лабораторна діагностика" з наступною спеціалізацією з "Лабораторної генетики". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-лаборант-генетик II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа" або "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Лабораторна діагностика" з наступною спеціалізацією з "Лабораторної генетики". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-лаборант-генетик: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа" або "Педіатрія". Проходження інтернатури за спеціальністю "Лабораторна діагностика" з наступною спеціалізацією з "Лабораторної генетики". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

5. Лікар-лаборант-гігієніст

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію санітарно-епідеміологічної служби; санітарним законодавством.

Організовує та проводить технічні і гігієнічні дослідження об'єктів навколишнього середовища, виробничого середовища, харчових продуктів в обсязі своїх функцій, на території, яку контролює. Розробляє схему аналізу: вибір методів дослідження, порядок відбору проб, транспортування, зберігання, розрахунків результатів, їх математичну обробку. Аналізує хід дослідження та отримані результати. Розраховує та підтверджує дослідження санітарно-захисної зони, зони обмеження забудови для населення від дії джерел електромагнітного випромінювання, шуму радіації тощо. Проводить дослідження ефективності роботи аспіраційних споруд. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Керує роботою середнього медичного персоналу. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; санітарне законодавство; основи права в медицині; організацію санітарно-епідеміологічної служби; права, обов'язки та відповідальність лікаря-лаборанта-гігієніста; основні методи лабораторних досліджень (загальні хімічні, іонметричні, фотометричні), апаратуру, обладнання; характеристику хімічних речовин, механізм дії токсичних речовин на здоров'я людини; санітарний стан регіону, який контролюється; вимоги до хімічних реактивів; основи соціальної гігієни, медичної статистики; хімію органічних та неорганічних сполук і речовин, біохімію, фізику, біофізику; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-лаборант-гігієніст вищої кваліфікаційної категорії: повна освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Лабораторні дослідження факторів навколишнього середовища" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-

спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-лаборант-гігієніст I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Лабораторні дослідження факторів навколишнього середовища" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-лаборант-гігієніст II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Лабораторні дослідження факторів навколишнього середовища" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-лаборант-гігієніст: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за фахом "Лабораторні дослідження факторів навколишнього середовища" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

6. Лікар-лаборант-гігієніст з дослідження фізичних факторів навколишнього середовища

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію санітарно-епідеміологічної служби; санітарним законодавством.

Організовує та проводить технічні і гігієнічні дослідження фізичних факторів навколишнього та виробничого середовища на території, яку контролює в обсязі своїх функцій (вібрації, шуму, освітлення, мікроклімату, ультра-, інфразвуку, електромагнітного поля, радіації тощо). Розробляє схему аналізу: вибір методів дослідження, порядок відбору проб, транспортування, зберігання, розрахунків результатів, їх математична обробка. Аналізує хід дослідження та отримані результати. Розраховує та підтверджує дослідження санітарно-захисної зони, зони обмеження забудови для населення від дії джерел електромагнітного випромінювання, шуму, радіації тощо. Проводить дослідження ефективності роботи аспіраційних споруд. Веде лікарську документацію. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Керує роботою середнього медичного персоналу. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; санітарне законодавство; основи права в медицині; організацію санітарно-епідеміологічної служби; права, обов'язки та відповідальність лікаря-лаборанта-гігієніста з дослідження фізичних факторів навколишнього середовища; основні методи лабораторних досліджень фізичних факторів; основні джерела забруднення фізичними факторами в регіоні, що знаходиться під наглядом; вимоги до приладів, правил безпеки; вплив фізичних факторів на здоров'я людини; основи соціальної гігієни, медичної статистики; фізику, біофізику; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-лаборант-гігієніст з дослідження фізичних факторів навколишнього середовища вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Лабораторні дослідження факторів навколишнього середовища" з наступною спеціалізацією з "Лабораторних досліджень фізичних факторів навколишнього середовища". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-лаборант-гігієніст з дослідження фізичних факторів навколишнього середовища I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Лабораторні дослідження факторів навколишнього середовища" з наступною спеціалізацією з "Лабораторних досліджень фізичних факторів навколишнього середовища". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-лаборант-гігієніст з дослідження фізичних факторів навколишнього середовища II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Лабораторні дослідження факторів навколишнього середовища" з наступною спеціалізацією з "Лабораторних досліджень фізичних факторів навколишнього середовища". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-лаборант-гігієніст з дослідження фізичних факторів навколишнього середовища: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Лабораторні дослідження факторів навколишнього середовища" з наступною спеціалізацією з "Лабораторних досліджень фізичних факторів навколишнього середовища". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

7. Лікар-лаборант-гігієніст з дослідження хімічних факторів навколишнього середовища

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію санітарно-епідеміологічної служби; санітарним законодавством.

Організовує та проводить лабораторні дослідження за хімічними методами об'єктів навколишнього середовища, виробничого середовища, харчових продуктів в обсязі своїх функцій на території, яку контролює. Розробляє схему аналізу: вибір методів дослідження, порядок відбору проб, транспортування, зберігання, розрахунок результатів, їх математичну обробку. Аналізує хід дослідження та отримані результати. Керує роботою середнього медичного персоналу. Веде лікарську документацію. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та і нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я;

санітарне законодавство; основи права в медицині; організацію санітарно-епідеміологічної служби; права, обов'язки та відповідальність лікаря-лаборанта-гігієніста з дослідження хімічних факторів навколишнього середовища; методи досліджень (загальні хімічні, іонометричні, фотометричні), апаратуру, обладнання; основні джерела забруднень хімічними факторами в регіоні, що знаходиться під наглядом; характеристику хімічних речовин, механізм дії токсичних речовин на здоров'я людини; санітарний стан регіону, який контролюється; вимоги до хімічних реактивів; основи соціальної гігієни, медичної статистики; хімію органічних та неорганічних сполук і речовин, біохімію; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-лаборант-гігієніст з дослідження хімічних факторів навколишнього середовища вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Лабораторні дослідження факторів навколишнього середовища" з наступною спеціалізацією з "Лабораторних досліджень хімічних факторів навколишнього середовища". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-лаборант-гігієніст з дослідження хімічних факторів навколишнього середовища I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Лабораторні дослідження факторів навколишнього середовища" з наступною спеціалізацією з "Лабораторних досліджень хімічних факторів навколишнього середовища". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-лаборант-гігієніст з дослідження хімічних факторів навколишнього середовища II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Лабораторні дослідження факторів навколишнього середовища" з наступною спеціалізацією з "Лабораторних досліджень хімічних факторів навколишнього середовища". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-лаборант-гігієніст з дослідження хімічних факторів навколишнього середовища: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Лабораторні дослідження факторів навколишнього середовища" з наступною спеціалізацією з "Лабораторних досліджень хімічних факторів навколишнього середовища". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

8. Лікар-лаборант-імунолог

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію лабораторної справи.

Забезпечує кваліфіковане проведення лабораторних імунологічних (досліджень в лікувально-профілактичних закладах. Відбирає матеріал для дослідження, визначає умови та засоби його транспортування і зберігання. Застосовує сучасні методи дослідження, культивування клітинних ліній, імунізації лабораторних тварин для отримання необхідних антисироваток, проводить гуморальні та клітинні реакції імунітету (постановку досліду). Забезпечує знешкодження інфекційного матеріалу. Дотримується принципів медичної деонтології. Веде лікарську документацію. Керує роботою середнього медичного персоналу; контролює виконання правил безпеки (у разі необхідності - протиепідемічного режиму) працівниками лабораторії. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію лабораторної справи; права, обов'язки та відповідальність лікаря-лаборанта-імунолога; показники, що характеризують частоту і особливості первинних та вторинних імунодефіцитів у різних генно-географічних зонах України; основи загальної та клінічної імунології, імунофармакології; антигени, їх властивості, різновиди; антитіла, класи та субкласи, їх значення в імунних процесах; основні поняття про структуру та функції імунної системи, клітинних та гуморальних факторів; вікові особливості функціонування імунної системи; основи імунобіотехнології, імуногенетики, імуногематології, імуноонкології, трансплантаційної імунології; імунопатогенез найбільш поширених захворювань людини; методи імунодіагностики, зокрема СНІДу, вагітності, онкозахворювань; імунологічні тести для індивідуального підбору імунотропних препаратів; вплив несприятливих екологічних факторів на імунну систему; сучасні імуномодуючі методи; спеціальні імунологічні методи лабораторних досліджень; маніпуляції, апаратуру - люмінесцентний мікроскоп, лічильник, спектрофотометр, імуноферментний аналізатор, клітинний сортер; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-лаборант-імунолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Лабораторна діагностика" з наступною спеціалізацією з "Лабораторної імунології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-лаборант-імунолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Лабораторна діагностика" з наступною спеціалізацією з "Лабораторної імунології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-лаборант-імунолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Лабораторна діагностика" з наступною спеціалізацією з "Лабораторної імунології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-лаборант-імунолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Лабораторна діагностика" з наступною спеціалізацією з "Лабораторної імунології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

9. Лікар-лаборант з клінічної біохімії

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію лабораторної служби.

Виконує біохімічні дослідження різноманітного біологічного матеріалу (крові, сечі, жовчі тощо). Застосовує сучасні методи біохімічної діагностики. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію лабораторної справи; права, обов'язки та відповідальність лікаря-лаборанта з клінічної біохімії; основні патофізіологічні механізми і клінічну симптоматику при ураженні різних систем організму; загальну і клінічну біохімію основних груп сполук (обмін білків, вуглеводів, ліпідів, пігментів, води і мінеральних речовин, гормонів, вітамінів, ферментів, хімію і патохімію гемостазу і кислотно-основної рівноваги); лабораторні показники, які характеризують відповідний обмін в нормі і патології; найбільш інформативні констеляції біохімічних тестів, що використовуються в діагностиці різних захворювань; методи отримання біологічного матеріалу від хворих і правила його підготовки до біохімічних досліджень; вимоги до хімічних реактивів, методи їх очистки, правила приготування розчинів та їх зберігання; сучасні методи дослідження основних видів обміну речовин; правила перерахунку біохімічних показників в одиниці СІ; правила роботи з електроприладами та апаратами; основи статистичної обробки результатів досліджень; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-лаборант з клінічної біохімії вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Лабораторна діагностика" з наступною спеціалізацією з "Клінічної біохімії". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-лаборант з клінічної біохімії I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Лабораторна діагностика" з наступною спеціалізацією з "Клінічної біохімії". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-лаборант з клінічної біохімії II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Лабораторна діагностика" з наступною спеціалізацією з "Клінічної біохімії". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-

спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-лаборант з клінічної біохімії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Лабораторна діагностика" з наступною спеціалізацією з "Клінічної біохімії". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

10. Лікар з лікувальної фізкультури

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію відновлювального лікування в лікувально-профілактичних закладах.

Забезпечує первинну профілактику захворювань людини методами комплексної гімнастики, корекції режиму рухової активності. Навчає методикам профілактики хвороб і ускладнень методами курсового лікування хворих з різною патологією. Здійснює підбір комплексів фізичних вправ для самостійних занять. Контролює процес лікувальної гімнастики з оцінкою ефективності лікування. Надає консультативну допомогу з питань рухового режиму масажу занять фізкультурою і спортом. Проводить функціональні проби. Володіє однією з клінічних спеціальностей (кардіологія, неврологія, травматологія тощо). Працює в тісному контакті з лікарями інших спеціальностей. Планує роботу і проводить аналіз її результатів. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Дотримується принципів медичної деонтології. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень, впроваджує в практику сучасні методи лікування і профілактики.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; організацію відновлювального лікування в лікувально-профілактичних закладах; права, обов'язки та відповідальність лікаря з лікувальної фізкультури; сучасні методи лікувальної фізкультури, лікувальні масажі, основи мануальної терапії та акупунктури, механізм дії цих методів на організм людини і перебіг патологічного процесу; клінічну симптоматику основних захворювань, при яких застосовують лікувальну фізкультуру; показники функціонального і фізичного стану організму в нормі та при основних захворюваннях людини; основи лікувального харчування; критерії допуску до занять фізичною культурою усіх вікових груп, механізм дії фізичного тренування на організм; питання боротьби з застосуванням допінгу; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар з лікувальної фізкультури вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Лікувальна фізкультура і спортивна медицина" з наступною спеціалізацією з "Лікувальної фізкультури". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар з лікувальної фізкультури I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Лікувальна фізкультура і спортивна медицина" з наступною спеціалізацією з "Лікувальної фізкультури". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність

сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар з лікувальної фізкультури II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Лікувальна фізкультура і спортивна медицина" з наступною спеціалізацією з "Лікувальної фізкультури". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар з лікувальної фізкультури: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Лікувальна фізкультура і спортивна медицина" з наступною спеціалізацією з "Лікувальної фізкультури". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

11. Лікар з лікувальної фізкультури і спортивної медицини

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію спортивної медицини і лікувальної фізкультури.

Здійснює лікарський контроль за особами, що займаються фізичною культурою і спортом, надає кваліфіковану медичну допомогу при травмах та перенапруженні органів і систем людини, забезпечує відновлювальне лікування при різних патологіях. Володіє однією з клінічних спеціальностей (кардіолог, травматолог, невропатолог тощо). Дотримується принципів медичної деонтології. Надає консультації і рекомендації особам, що займаються фізкультурою і спортом. Працює в тісному контакті з лікарями інших медичних профілів. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу і проводить аналіз її результатів. Проводить профілактичну освітню роботу, пропагує фізкультуру і спорт як складові здорового способу життя. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень, впроваджує в практику сучасні методи профілактики і лікування.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я, нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; організацію спортивної медицини і лікувальної фізкультури; права, обов'язки та відповідальність лікаря з лікувальної фізкультури і спортивної медицини; клінічну симптоматику основних захворювань, при яких застосовують методи відновлювального лікування; показники функціонального і фізичного стану організму в нормі, при основних захворюваннях; вплив фізичних навантажень на основні системи життєзабезпечення у віковому аспекті; критерії інтенсивності фізичних навантажень; загальні та спеціальні методи тестування в спортивній практиці; медичні показання і протипоказання до занять фізичною культурою і спортом усіх вікових груп; принципи розподілу осіб на медичні групи в залежності від стану здоров'я; основні механізми дії фізичного тренування на організм; особливості спортивного відбору; сучасні методи профілактики, діагностики, лікування захворювань і травм, що є наслідком нераціонального заняття фізичною культурою і спортом; лікувальні масажі, основи мануальної терапії та акупунктури; східні оздоровчі системи; першу допомогу при невідкладних станах; організацію диспансеризації спортсменів; психотерапевтичні методи регуляції психічного стану спортсмена до і після змагань; гігієну спортивних споруд, фізичних вправ, харчування спортсменів; форми і методи роботи серед населення з пропаганди фізичної культури і спорту; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар з лікувальної фізкультури і спортивної медицини вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Лікувальна фізкультура і спортивна медицина" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар з лікувальної фізкультури і спортивної медицини I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Лікувальна фізкультура і спортивна медицина" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар з лікувальної фізкультури і спортивної медицини II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Лікувальна фізкультура і спортивна медицина" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар з лікувальної фізкультури і спортивної медицини: повна вища і освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Лікувальна фізкультура і спортивна медицина" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

12. Лікар-патологоанатом

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я.

Проводить огляд та розтин трупа. Забирає матеріал для мікробіологічних, вірусологічних, серологічних, цитологічних, біохімічних досліджень. Проводить гістологічне та мікроскопічне дослідження секційного, операційного та біопсійного матеріалів згідно з інструктивно-методичними вказівками. Формулює патологоанатомічний діагноз та висновок про причини смерті. Заповнює свідоцтво про причини смерті, враховуючи вимоги Міжнародної класифікації захворювань та причин смерті. Складає розширений клініко-патологоанатомічний епікриз, визначає збіг чи розходження його з клінічним діагнозом. Виявляє недоліки в діагностиці та лікуванні померлого хворого та у веденні медичної документації. Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: основи законодавства про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-патологоанатома; етіологію, патогенез, нозологію захворювань; закономірності розвитку загальних патологічних процесів; патоморфологію різних органів; класифікацію та патологічну анатомію різних захворювань органів і систем; гістологічну номенклатуру та сучасну класифікацію пухлин, сучасні методи морфологічної діагностики пухлин; принципи встановлення патологоанатомічного діагнозу та заповнення лікарського свідоцтва про

смерть у відповідності до вимог Міжнародної класифікації хвороб та причин смерті; суміжні дисципліни (терапію, хірургію, онкологію, судову медицину, клінічну фармакологію); сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-патологоанатом вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Патологічна анатомія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-патологоанатом I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Патологічна анатомія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-патологоанатом II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Патологічна анатомія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо.). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-патологоанатом: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Патологічна анатомія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

13. Лікар-патологоанатом дитячий

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я.

Проводить огляд та розтин трупів дітей, новонароджених, мертвонароджених та дослідження посліду. Забирає матеріал для мікробіологічних, вірусологічних, серологічних, цитологічних, біохімічних досліджень. Проводить гістологічне та мікроскопічне дослідження секційного, операційного та біопсійного матеріалів. Складає розгорнутий клініко-патологоанатомічний епікриз з обґрунтуванням патологоанатомічного діагнозу; визначає збіг чи розходження його із клінічним діагнозом. При перинатальних розтинах обґрунтовує зв'язок захворювання плоду (новонародженого) з патологією батьків, патологією вагітності, пологів. Заповнює лікарське свідоцтво про причини смерті та свідоцтво про утворення патологоанатомічного діагнозу про перинатальну смерть з урахуванням вимог Міжнародної класифікації захворювань та причин смерті. Виявляє недоліки в діагностиці, лікуванні, обстеженні померлої дитини та веденні медичної картки хворого. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: основи законодавства про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-патологоанатома;

етіологію, патогенез, нозологію хвороб; особливості перебігу загальнопатологічних процесів у плодів, новонароджених та дітей раннього віку; патологію пренатального та перинатального періодів, патологію послідів; імунні реакції; патоморфоз хвороб дитячого віку; особливості злоякісного пухлинного росту у дітей; гістологічну номенклатуру та сучасну класифікацію пухлин, сучасні методи морфологічної діагностики пухлин; принципи встановлення патологоанатомічного діагнозу та заповнення лікарського свідоцтва про смерть у відповідності до вимог Міжнародної класифікації хвороб, причин смерті; суміжні дисципліни (педіатрію, дитячу хірургію, онкологію, судову медицину, клінічну фармакологію). Сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-патологоанатом дитячий вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча патологічна анатомія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-патологоанатом дитячий I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча патологічна анатомія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-патологоанатом дитячий II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча патологічна анатомія" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-патологоанатом дитячий: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Педіатрія". Спеціалізація за фахом "Дитяча патологічна анатомія" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

14. Лікар-рентгенолог

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я.

Проводить кваліфіковане рентгенологічне обстеження. Здійснює інтервенційні лікувально-діагностичні втручання під контролем рентгеноскопії (за наявності умов). Впроваджує в практику нові високоефективні методи досліджень, в тому числі спеціальні (комп'ютерна томографія, ангіографія, інтраопераційна рентгенографія тощо). Контролює реєстрацію та облік обстежених. Забезпечує оформлення та надання висновків за результатами досліджень. Виявляє та аналізує причини розбіжностей висновків рентгенологічного обстеження із результатами інших діагностичних, клінічних та морфологічних досліджень. Бере участь в проведенні клінічних розборів, клініко-рентгенологічних, клініко-патологоанатомічних конференцій тощо. Систематично проводить аналіз кількісних і якісних показників своєї діяльності. Постійно удосконалює

свій професійний рівень. Надає консультативну допомогу фахівцям клінічних підрозділів з питань рентгенодіагностики. Впроваджує заходи, спрямовані на збереження матеріальних цінностей, забезпечення гарантії якості рентгенодіагностики, дотримання правил безпеки, радіаційної безпеки. Забезпечує ретельне збереження документації, носіїв діагностичних зображень, ведення оперативного архіву. Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Бере активну участь у поширенні медичних знань серед населення.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-рентгенолога; фізичні основи та біологічний вплив на людину рентгенівського випромінювання; принципи роботи сучасних рентгенодіагностичних апаратів, призначення їх складових частин; нормальну та патологічну анатомію і фізіологію, топографічну анатомію людини відповідно до специфіки рентгенологічних досліджень; клінічну симптоматику та патогенез основних захворювань людини; основні методи клініко-інструментальної діагностики; основи диспансеризації, профілактики захворювань; медичну статистику; принципи дії, призначення та послідовність використання інших променевих методів діагностики (ультразвукової, радіонуклідної, термографії тощо); показання та протипоказання до проведення рентгенологічних досліджень; показання та протипоказання до інвазивних лікувально-діагностичних втручань під контролем рентгеноскопії; ускладнення при проведенні лікувально-діагностичних інвазивних втручань під контролем рентгеноскопії, їх запобігання та методи лікування; особливості проведення інтраопераційних рентгенологічних досліджень; принципи асептики та антисептики; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-рентгенолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Радіологія-діагностика" з наступною спеціалізацією з "Рентгенології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-рентгенолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Радіологія-діагностика" з наступною спеціалізацією з "Рентгенології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та у посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-рентгенолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Радіологія-діагностика" з наступною спеціалізацією з "Рентгенології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-рентгенолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за

спеціальністю "Радіологія-діагностика" з наступною спеціалізацією з "Рентгенології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

15. Лікар зі спортивної медицини

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію спортивної медицини.

Здійснює лікарське обстеження осіб, які займаються фізкультурою і спортом. Визначає стан здоров'я і загальну працездатність спортсменів. Проводить профілактичні і оздоровчі заходи, направлені на зміцнення стану здоров'я спортсменів, підвищення та збереження їх високої працездатності. Виявляє передпатологічні і патологічні стани, надає своєчасну кваліфіковану медичну допомогу. Проводить відновлювальне лікування спортсменів після захворювань і травм. Вирішує питання про допуск до тренувань і змагань. Бере участь в управлінні тренувальним процесом, здійснює санітарно-гігієнічне і медико-біологічне забезпечення спортивно-масових заходів і навчально-тренувальних зборів. Працює в тісному контакті з лікарями інших спеціальностей, проводить консультації з актуальних питань фізкультури і спорту. Планує роботу і проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Дотримується принципів медичної деонтології. Бере активну участь у пропаганді здорового способу життя. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію спортивної медицини; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря зі спортивної медицини; клініку, сучасні методи діагностики та лікування основних захворювань органів та систем людини; методи інтенсивної терапії і реанімації, що застосовуються на догоспітальному етапі при різних критичних станах, зумовлених гострими захворюваннями, травмами та нещасними випадками; критерії допуску до занять фізичною культурою і спортом усіх вікових груп; механізми дії фізичного тренування на організм; методи профілактики, діагностики і лікування патологій, пов'язаних з нераціональним заняттям спортом; організацію антидопінгового і сексконтролю, лікарського контролю за тими, хто займається фізкультурою і спортом; загальні і спеціальні методи тестування в спортивній медицині; систему диспансеризації спортсменів; психо-, фізіотерапевтичні та фармакологічні методи відновлення стану спортсменів в умовах фізичного навантаження в процесі тренування і спортивних змагань; методи відновлювального масажу; основи раціонального харчування спортсменів; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар зі спортивної медицини вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Лікувальна фізкультура і спортивна медицина" з наступною спеціалізацією зі "Спортивної медицини". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння і (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар зі спортивної медицини I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Лікувальна фізкультура і спортивна медицина" з наступною спеціалізацією зі "Спортивної медицини". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність

сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар зі спортивної медицини II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Лікувальна фізкультура і спортивна медицина" з наступною спеціалізацією зі "Спортивної медицини". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар зі спортивної медицини: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Лікувальна фізкультура і спортивна медицина" з наступною спеціалізацією зі "Спортивної медицини". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

16. Лікар-статистик

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативними актами, що визначають діяльність медичних установ охорони здоров'я.

Здійснює збір, обробку і аналіз інформації в статистичній службі органів управління і установах охорони здоров'я. Складає періодичні і зведені звіти згідно з встановленими статистичними формами. Проводить статистичні і клініко-статистичні дослідження і їх аналіз. Аналізує статистичні показники стану здоров'я населення та діяльності закладів охорони здоров'я; економіки і фінансування охорони здоров'я; підбору і використання кадрів. Здійснює контроль за організацією обліку і звіту в органах і установах охорони здоров'я. Аналізує і складає статистичні матеріали для нарад, з'їздів, конференцій. Дотримується принципів медичної етики. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують професійну діяльність, права та обов'язки лікаря-статистика; теоретичні основи соціальної гігієни та організації охорони здоров'я; організацію статистичної служби в Україні; організацію системи обліку і звіту медичних установ; форми статистичного обліку і звіту та порядок їх ведення; методи обробки та аналізу статистичних даних; основи користування ЕОМ, технологію машинної обробки статистичних даних; методологію проведення суцільних та вибіркового статистичних і клініко-статистичних досліджень; сучасну літературу за фахом і методи її узагальнення; організацію статистичної служби в зарубіжних країнах і основні статистичні матеріали, які публікують ВООЗ і ООН.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-статистик вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Проходження інтернатури за однією зі спеціальностей медичного профілю з наступною спеціалізацією з "Організації і управління охороною здоров'я". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-статистик I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Проходження інтернатури за однією зі спеціальностей медичного профілю з наступною спеціалізацією з "Організації і управління охороною здоров'я". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння

(підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-статистик II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Проходження інтернатури за однією зі спеціальностей медичного профілю з наступною спеціалізацією з "Організації і управління охороною здоров'я". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-статистик: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина". Проходження інтернатури за однією зі спеціальностей медичного профілю з наступною спеціалізацією з "Організації і управління охороною здоров'я". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

17. Лікар судово-медичний експерт-гістолог

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я, Кримінально-процесуальним кодексом України (1001-05, 1002-05, 1003-05) та документами, що регламентують діяльність судово-медичної експертизи та організацію судово-медичної служби.

Проводить судово-медичне гістологічне дослідження секційного матеріалу, узагальнює результати та оформляє "Висновки". Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про судово-медичну експертизу та нормативні документи, що регламентують діяльність органів та установ судово-медичної служби; основи права в медицині; організацію судово-медичної служби; права, обов'язки та відповідальність лікаря судово-медичного експерта-гістолога; показники роботи відділень судово-медичних лабораторій бюро судово-медичної експертизи; методи судово-медичного гістологічного та гістохімічного досліджень; процесуальні питання судово-медичної гістологічної експертизи; характеристику і морфогенез клітинної структури тканин та органів людини; основні методи фарбування препаратів як гістологічних, так і гістохімічних; різні види мікроскопічних досліджень; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар судово-медичний експерт-гістолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Судово-медична експертиза" з наступною спеціалізацією з "Судово-медичної гістології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар судово-медичний експерт-гістолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Судово-медична експертиза" з наступною спеціалізацією з "Судово-медичної гістології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар судово-медичний експерт-гістолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Судово-медична експертиза" з наступною спеціалізацією з "Судово-медичної гістології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар судово-медичний експерт-гістолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Судово-медична експертиза" з наступною спеціалізацією з "Судово-медичної гістології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи. { Пункт 17 із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства охорони здоров'я N 720 від 12.08.2013 }

18. Лікар судово-медичний експерт

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я, Кримінально-процесуальним кодексом України та документами, що регламентують діяльність судово-медичної експертизи та організацію судово-медичної служби в державі.

Проводить судово-медичне дослідження трупа, класифікує смерть, бере матеріал для лабораторних досліджень. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію бюро судово-медичної експертизи. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про судово-медичну експертизу та нормативні документи, що регламентують діяльність органів та установ судово-медичної служби; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря судово-медичного експерта; організацію судово-медичної служби; показники роботи судово-медичних лабораторій бюро судово-медичної експертизи; міжнародну класифікацію хвороб, травм і причин смерті; правила та основні методи судово-медичного дослідження трупів; основні методи лабораторних досліджень об'єктів судово-медичної експертизи, правила направлення об'єктів судово-медичної експертизи на лабораторні дослідження; механізм утворення і морфологічні особливості ушкоджень різного характеру, визначення ступеня їх тяжкості; принципи встановлення розміру (процента) втрати працездатності, експертизи стану здоров'я; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар судово-медичний експерт вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Судово-медична експертиза" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар судово-медичний експерт I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Судово-медична експертиза" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення

про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар судово-медичний експерт II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Судово-медична експертиза" (інтернатура, курси спеціалізації). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар судово-медичний експерт: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Судово-медична експертиза" (інтернатура, курси спеціалізації). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи. { Пункт 18 із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства охорони здоров'я N720 від 12.08.2013 }

19. Лікар судово-медичний експерт-імунолог

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я, Кримінально-процесуальним кодексом України та документами, що регламентують діяльність судово-медичної експертизи та організацію судово-медичної служби.

Проводить судово-медичне імунологічне дослідження секційного матеріалу, узагальнює результати та оформляє "Висновки". Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію бюро судово-медичної експертизи. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про судово-медичну експертизу та нормативні документи, що регламентують діяльність органів та установ судово-медичної служби; основи права в медицині; організацію судово-медичної служби; права, обов'язки та відповідальність лікаря судово-медичного експерта-імунолога; показники роботи відділень судово-медичних лабораторій бюро судово-медичної експертизи; методи судово-медичного імунологічного дослідження; правила і способи виявлення, вилучення, упаковки і направлення об'єктів судово-медичної експертизи на лабораторне дослідження; особливості проведення судово-медичної експертизи у випадках встановлення батьківства, материнства та заміни дітей; правила дослідження речових доказів у відділенні судово-медичної імунології; загальні питання судової медицини та імунології; основні методи виявлення групових ознак в слідах біологічного матеріалу людського походження та судово-медичну оцінку одержаних результатів; методи виявлення групових антигенів системи АВО в плямах крові, виділеннях, в тканинах з метою встановлення можливості їх походження від конкретної людини; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар судово-медичний експерт-імунолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Судово-медична експертиза" з наступною спеціалізацією із "Судово-медичної імунології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар судово-медичний експерт-імунолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна

справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Судово-медична експертиза" з наступною спеціалізацією із "Судово-медичної імунології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар судово-медичний експерт-імунолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Судово-медична експертиза" з наступною спеціалізацією із "Судово-медичної імунології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар судово-медичний експерт-імунолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Судово-медична експертиза" з наступною спеціалізацією із "Судово-медичної імунології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи. { Пункт 19 із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства охорони здоров'я N 720 від 12.08.2013 }

20. Лікар судово-медичний експерт-криміналіст

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я, Кримінально-процесуальним кодексом України (1001-05, 1002-05, 1003-05) та документами, що регламентують діяльність судово-медичної експертизи та організацію судово-медичної служби.

Проводить судово-медичне криміналістичне дослідження. Веде лікарську документацію. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про судово-медичну експертизу та нормативні документи, що регламентують діяльність органів та установ судово-медичної служби; основи права в медицині, організацію судово-медичної служби; права, обов'язки та відповідальність лікаря судово-медичного експерта-криміналіста; організацію роботи відділення медичної криміналістики і спектрографічної лабораторії; правила фотографування об'єктів судово-медичної експертизи; способи виявлення, вилучення, упаковки та направлення об'єктів судово-медичної експертизи на лабораторні дослідження; методики і принципи визначення знаряддя травми, його ідентифікацію; відомості про вогнепальну зброю та боєприпаси, способи та методи діагностики вогнепальних пошкоджень; принципи встановлення дистанції пострілу та його напрямку при використанні кульової та дробової зброї; методи і принципи встановлення особи по кісткових залишках; методи і принципи ідентифікації слідів мікроскопічного характеру; теоретичні основи та правила рентгенівського методу дослідження трупів невідомих осіб, кісток та кісткових фрагментів; загальні принципи визначення раси, віку, зросту загиблого, терміну поховання по кісткових залишках; наукові основи судово-медичної трасології, поняття про ідентифікацію; загальні поняття та теоретичні основи емісійного спектрального методу дослідження; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар судово-медичний експерт-криміналіст вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Судово-медична

експертиза" з наступною спеціалізацією із "Судово-медичної криміналістики". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар судово-медичний експерт-криміналіст I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Судово-медична експертиза" з наступною спеціалізацією із "Судово-медичної криміналістики". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар судово-медичний експерт-криміналіст II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Судово-медична експертиза" з наступною спеціалізацією із "Судово-медичної криміналістики". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар судово-медичний експерт-криміналіст: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Судово-медична експертиза" з наступною спеціалізацією із "Судово-медичної криміналістики". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи. { Пункт 20 із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства охорони здоров'я N 720 від 12.08.2013 }

21. Лікар судово-медичний експерт-токсиколог

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я, Кримінально-процесуальним кодексом України (1001-05, 1002-05, 1003-05) та документами, що регламентують діяльність судово-медичної експертизи та організацію судово-медичної служби. Проводить судово-токсикологічне дослідження біологічного матеріалу, узагальнює результати та оформляє "Висновки". Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про судово-медичну експертизу та нормативні документи, що регламентують діяльність органів та установ судово-медичної служби; організацію судово-медичної служби; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря судово-медичного експерта-токсиколога; класифікацію та механізм отруйних і сильнодіючих речовин; метаболізм чужорідних сполук в організмі людини; питання зв'язування отрути в організмі, шляхи її виведення, методи детоксикації; правила вилучення та направлення біологічного матеріалу на судово-токсикологічне дослідження; правила прийому, зберігання, використання і відпуску отруйних і сильнодіючих речовин; основи спектрів фотометричного і спектрального методів аналізу; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар судово-медичний експерт-токсиколог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Судово-медична експертиза" з наступною спеціалізацією із "Судово-медичної токсикології". Підвищення

кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар судово-медичний експерт-токсиколог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Судово-медична експертиза" з наступною спеціалізацією із "Судово-медичної токсикології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар судово-медичний експерт-токсиколог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Судово-медична експертиза" з наступною спеціалізацією із "Судово-медичної токсикології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар судово-медичний експерт-токсиколог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Судово-медична експертиза" з наступною спеціалізацією із "Судово-медичної токсикології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи. { Пункт 21 із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства охорони здоров'я N 720 від 12.08.2013 }

22. Лікар судово-медичний експерт-цитолог

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я, Кримінально-процесуальним кодексом України (1001-05, 1002-05, 1003-05) та документами, що регламентують діяльність судово-медичної експертизи та організацію судово-медичної служби.

Проводить судово-медичне цитологічне дослідження секційного матеріалу, узагальнює результати та оформляє "Висновки". Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про судово-медичну експертизу та нормативні документи, що регламентують діяльність органів та установ судово-медичної служби; основи права в медицині; організацію судово-медичної служби, права, обов'язки та відповідальність лікаря судово-медичного експерт-цитолога; методи лабораторних досліджень речових доказів у судово-медичному відділенні; методи визначення видової, статевої, групової та органотканинної належності мікрооб'єктів біологічного походження; будову клітини та механізм клітинних структур у слідах біологічного походження під впливом навколишнього середовища; морфологічні особливості клітин піхвового епітелію та їх диференціацію; морфологічний склад секрету молочної залози в різні строки вагітності, після пологів та абортів; методи дослідження піднігтьового вмісту осіб, що проходять по кримінальній справі; цитологічні ознаки крові в слідах речових доказів; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар судово-медичний експерт-цитолог вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю

"Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Судово-медична експертиза" з наступною спеціалізацією з "Судово-медичної цитології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар судово-медичний експерт-цитолог I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина" спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Судово-медична експертиза" з наступною спеціалізацією з "Судово-медичної цитології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар судово-медичний експерт-цитолог II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Судово-медична експертиза" з наступною спеціалізацією з "Судово-медичної цитології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар судово-медичний експерт-цитолог: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Судово-медична експертиза" з наступною спеціалізацією з "Судово-медичної цитології". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи. { Пункт 22 із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства охорони здоров'я N 720 від 12.08.2013 }

23. Лікар - судово-психіатричний експерт

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію судово-психіатричної експертизи.

Проводить судово-психіатричну експертизу, організовує роботу і судово-психіатричних експертних комісій. Здійснює заходи з профілактики суспільно небезпечних дій психічно хворих. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря - судово-психіатричного експерта; організацію психіатричної допомоги населенню, в тому числі швидкої та невідкладної; роботу психоневрологічних та психіатричних диспансерів; соціальну психіатрію та її завдання, реабілітацію та її принципи; кримінально-правові, кримінально-процесуальні аспекти судово-психіатричної експертизи та примусового лікування; методологічні питання психіатрії, взаємозв'язок психіатрії, психології, філософії, юриспруденції; загальну психопатологію; основи дитячої та підліткової психіатрії; експериментально-психологічні, інструментальні та лабораторні методи дослідження; організацію інтенсивної терапії; методи статистичної обробки показників роботи судово-психіатричної експертної комісії; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар - судово-психіатричний експерт вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Судово-медична експертиза" з наступною спеціалізацією із "Судово-психіатричної експертизи". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар - судово-психіатричний експерт I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Судово-медична експертиза" з наступною спеціалізацією із "Судово-психіатричної експертизи". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар - судово-психіатричний експерт II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Судово-медична експертиза" з наступною спеціалізацією із "Судово-психіатричної експертизи". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар - судово-психіатричний експерт: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Судово-медична експертиза" з наступною спеціалізацією із "Судово-психіатричної експертизи". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

24. Лікар-фізіотерапевт

ЗАВДАННЯ ТА ОBOB'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію фізіотерапевтичної служби і курортної справи.

Застосовує сучасні методи профілактики і лікування санаторними та курортними факторами. Визначає доцільність застосування фізіотерапевтичних методів при різних захворюваннях. Обирає оптимальний фізіотерапевтичний комплекс. Веде науково обґрунтований облік безпосередніх, найближчих і віддалених результатів лікування. Надає швидко та невідкладну медичну допомогу. Проводить консультації за направленнями лікарів інших спеціальностей. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління, установ та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; організацію фізіотерапевтичної служби і курортної справи; права, обов'язки та відповідальність лікаря-фізіотерапевта; сучасну класифікацію хвороб; показання та протипоказання до застосування фізичних факторів; механізм дії фізичних факторів, вплив їх на основні патологічні процеси і функції різних органів і систем організму; принципи сумісності і послідовності призначення фізичних факторів і процедур; принципи органічного детермінізму в терапії фізичними факторами;

хронофізіотерапію; проблеми охорони навколишнього середовища при будівництві і експлуатації фізіотерапевтичних і курортних закладів; основи санаторно-курортного лікування і відбору; правила і вимоги до обладнання фізіотерапевтичного відділення (кабінету); апаратуру, яка застосовується, техніку проведення процедур, правила безпеки під час роботи з фізіотерапевтичною апаратурою; першу і екстрену допомогу при невідкладних станах; принципи госпрозрахунку, страхової медицини, маркетингу; правила оформлення медичної документації; форми і методи санітарної освіти; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар-фізіотерапевт вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Фізіотерапії". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-фізіотерапевт I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Фізіотерапії". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-фізіотерапевт II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Фізіотерапії". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-фізіотерапевт: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Фізіотерапії". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

25. Лікар з функціональної діагностики

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію роботи відділень і кабінетів функціональної діагностики лікувально-профілактичних закладів і центрів функціональної діагностики.

Здійснює функціональну діагностику серця і кровообігу, стану судин, системи зовнішнього дихання, мозку; застосовує сучасні методи дослідження і діагностики. Дотримується принципів медичної деонтології. Працює в тісному контакті з лікарями інших спеціальностей. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу і проводить аналіз її результатів. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; організацію терапевтичної, кардіологічної та неврологічної

допомоги; права, обов'язки та відповідальність лікаря з функціональної діагностики; показники роботи відділень і кабінетів функціональної діагностики; основи норми і патології анатомії та фізіології органів і систем людини, водно-електролітного обміну, кислотно-основної рівноваги, гемостазу; клінічну фізіологію серцево-судинної системи, вегетативних функціональних систем, взаємодії підкоркових утворень та інтегральну діяльність мозку; виникнення, розвиток і перебіг основних захворювань; номенклатуру, метрологічні характеристики; будову, принципи дії обладнання для функціональної діагностики, правила безпечного його використання; об'єктивні методи обстеження хворого для визначення загальних і специфічних ознак захворювання та уточнення діагнозу; сучасні методи функціональної діагностики серця і кровообігу, стану судин, системи зовнішнього дихання, мозку; кваліфікаційну оцінку функціональних проб (в тому числі з фізичним навантаженням, ортостатичної тощо); складання обґрунтованого висновку; показання до проведення госпіталізації, оперативного втручання, консультацій фахівців; суміжні дисципліни (терапію, фтизіатрію, онкологію тощо); правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар з функціональної діагностики вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Функціональної діагностики". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар з функціональної діагностики I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Функціональної діагностики". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар з функціональної діагностики II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Функціональної діагностики". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар з функціональної діагностики: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Проходження інтернатури за спеціальністю "Терапія" з наступною спеціалізацією з "Функціональної діагностики". Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

ПРОФЕСІОНАЛИ З ВИЩОЮ НЕМЕДИЧНОЮ ОСВІТОЮ, ЯКІ ПРАЦЮЮТЬ У БЮРО СУДОВО-МЕДИЧНОЇ ЕКСПЕРТИЗИ

1. ЕКСПЕРТ-ІМУНОЛОГ СУДОВИЙ

Завдання та обов'язки. Керується законодавством України про охорону здоров'я, Кримінальним процесуальним кодексом України (4651-17) та документами, що регламентують діяльність судово-медичної експертизи.

Проводить судово-імунологічне дослідження секційного матеріалу, біоматеріалу на речових доказах, узагальнює результати та оформляє відповідні документи в установленому порядку. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Веде експертну документацію бюро судово-медичної експертизи. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: законодавство про судово-медичну експертизу та нормативні документи, що регламентують діяльність судово-медичної експертизи; основи права в медицині; показники роботи відділень судово-медичної лабораторії бюро судово-медичної експертизи; загальні питання судово-медичної імунології; методи судово-імунологічного дослідження; правила виявлення, вилучення, упаковки і направлення об'єктів судово-медичної експертизи на лабораторне дослідження; правила дослідження речових доказів у відділенні судово-медичної імунології; особливості проведення судово-медичної експертизи встановлення батьківства, материнства та підміни дітей; основні методи виявлення групових ознак в слідах біологічного матеріалу людського походження та судово-медичну оцінку одержаних результатів; методи виявлення групових антигенів системи АВО в плямах крові, виділеннях, тканинах з метою встановлення можливості їх походження від конкретної людини; правила оформлення медичної документації; методи консолідації інформації; сучасну наукову літературу та науково-практичну періодику за фахом, методи їх аналізу та узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Експерт-імунолог судовий вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за спеціальностями "Біологія", "Цитологія", "Мікробіологія", "Імунологія", "Фізіологія людини і тварин", "Фізіологія", "Генетика" з наступною спеціалізацією з "Судово-медичної імунології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії за цією спеціальністю. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Експерт-імунолог судовий I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за спеціальностями "Біологія", "Цитологія", "Мікробіологія", "Імунологія", "Фізіологія людини і тварин", "Фізіологія", "Генетика" з наступною спеціалізацією із "Судово-медичної імунології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії за цією спеціальністю. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Експерт-імунолог судовий II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за спеціальностями "Біологія", "Цитологія", "Мікробіологія", "Імунологія", "Фізіологія людини і тварин", "Фізіологія", "Генетика" з наступною спеціалізацією із "Судово-медичної імунології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії за цією спеціальністю. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Експерт-імунолог судовий: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за спеціальностями "Біологія", "Цитологія", "Мікробіологія", "Імунологія", "Фізіологія людини і тварин", "Фізіологія", "Генетика" з наступною спеціалізацією із "Судово-медичної імунології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

2. ЕКСПЕРТ-ТОКСИКОЛОГ СУДОВИЙ

Завдання та обов'язки. Керується законодавством України про охорону здоров'я, Кримінальним процесуальним кодексом України (4651-17) та документами, що регламентують діяльність судово-медичної експертизи.

Проводить судово-токсикологічне дослідження біологічного матеріалу, узагальнює результати та оформляє відповідні документи в установленому порядку. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує та проводить аналіз її результатів, веде експертну документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: законодавство про судово-медичну експертизу та нормативні документи, що регламентують діяльність судово-медичної експертизи; основи права в медицині; класифікацію та механізм отруйних і сильнодіючих речовин; метаболізм чужорідних сполук в організмі людини; питання зв'язування отрути в організмі, шляхи її виведення, методи детоксикації; правила вилучення та направлення біологічного матеріалу на судово-токсикологічне дослідження; правила прийому, зберігання, використання і відпуску отруйних і сильнодіючих речовин; основи газорідинної хроматографії з різними детекторами, тонкошарової хроматографії, спектрофотометричного і спектрального методів аналізу; правила оформлення медичної документації; методи консолідації інформації; сучасну наукову літературу та науково-практичну періодику за фахом, методи їх аналізу та узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Експерт-токсиколог судовий вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за спеціальностями "Клінічна фармація", "Фармація", "Хімія", "Біохімія" з наступною спеціалізацією із "Судово-медичної токсикології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли, тощо). Наявність сертифіката спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Експерт-токсиколог судовий I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за спеціальностями "Клінічна фармація", "Фармація", "Хімія", "Біохімія" з наступною спеціалізацією із "Судово-медичної токсикології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли, тощо). Наявність сертифіката спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Експерт-токсиколог судовий II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за спеціальностями "Клінічна фармація", "Фармація", "Хімія", "Біохімія" з наступною спеціалізацією із "Судово-медичної токсикології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли, тощо). Наявність сертифіката спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Експерт-токсиколог судовий: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за спеціальностями "Клінічна фармація", "Фармація", "Хімія", "Біохімія" з наступною спеціалізацією із "Судово-медичної токсикології". Наявність сертифіката спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

3. ЕКСПЕРТ-ЦИТОЛОГ СУДОВИЙ

Завдання та обов'язки. Керується законодавством України про охорону здоров'я, Кримінально-процесуальним кодексом України (4651-17) та документами, що регламентують діяльність судово-медичної експертизи.

Проводить судово-цитологічне дослідження, узагальнює результати та оформляє відповідні документи в установленому порядку. Дотримується принципів медичної деонтології. Керує роботою середнього медичного персоналу. Планує роботу та проводить аналіз її результатів, веде експертну документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: законодавство про судово-медичну експертизу та нормативні документи, що регламентують діяльність судово-медичної експертизи; основи права в медицині; методи лабораторних досліджень речових доказів у відділенні судово-медичної цитології; методи визначення в слідах на речових доказах наявності, видової, статевої, групової та органо-тканинної належності мікрооб'єктів біологічного походження; морфологічні особливості клітин та їх диференціацію; морфологічний склад секрету молочної залози в різні строки вагітності, після пологів та абортів; методи дослідження піднігтьового вмісту осіб, що проходять по кримінальній справі; статеві та регіональні ознаки крові в слідах на речових доказах; правила оформлення медичної документації; методи консолідації інформації; сучасну наукову літературу та науково-практичну періодику за фахом, методи їх аналізу та узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги.

Експерт-цитолог судовий вищої кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за спеціальностями "Біологія", "Цитологія", "Мікробіологія", "Імунологія", "Фізіологія людини і тварин", "Генетика". Проходження спеціалізації з "Судово-медичної цитології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Експерт-цитолог судовий I кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за спеціальностями "Біологія", "Цитологія", "Мікробіологія", "Імунологія", "Фізіологія людини і тварин", "Генетика". Проходження спеціалізації з "Судово-медичної цитології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Експерт-цитолог судовий II кваліфікаційної категорії: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за спеціальностями "Біологія", "Цитологія", "Мікробіологія", "Імунологія", "Фізіологія людини і тварин", "Генетика". Проходження спеціалізації з "Судово-медичної цитології". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Експерт-цитолог судовий: повна вища освіта (спеціаліст, магістр) за спеціальностями "Біологія", "Цитологія", "Мікробіологія", "Імунологія", "Фізіологія людини і тварин", "Генетика". Проходження спеціалізації з "Судово-медичної цитології". Наявність сертифіката спеціаліста. Без вимог до стажу роботи. { Довідник доповнено новим розділом згідно з Наказом Міністерства охорони здоров'я N 720 від 12.08.2013 }

ФАХІВЦІ

1. Акушерка

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я та організацію акушерсько-гінекологічної допомоги дорослому та дитячому населенню.

Здійснює професійну діяльність під керівництвом лікаря або самостійно. Застосовує сучасні методи обстеження вагітних. Забезпечує прийом нормальних і ведення патологічних пологів, профілактику ускладнень при пологах. Асистує при малих акушерських та гінекологічних операціях. Надає швидку акушерську і гінекологічну допомогу, невідкладну долікарську допомогу новонародженим. Бере участь у моніторингу здоров'я населення, сприяє поширенню знань з питань охорони материнства та дитинства, етики сімейних відносин та планування сім'ї, особистої гігієни, контрацепції, індивідуального обстеження молочної залози та впровадження здорового способу життя. Володіє прийомами реанімації, вміє надати допомогу при травматичному пошкодженні, кровотечі, колапсі, отруєнні, утопленні, механічній асфіксії, анафілактичному шоці, опіках, відмороженні, алергічних станах. Дотримується принципів медичної деонтології. Веде медичну документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИННА ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я та організацію акушерсько-гінекологічної допомоги дорослому та дитячому населенню, права, обов'язки та відповідальність акушерки: нормальну і патологічну анатомію та фізіологію дітородних органів жінки; сучасні методи обстеження і лікування різних патологічних станів при вагітності, пологів і післяпологового періоду; підготовку до прийому пологів та акушерських операцій; методи зовнішнього обстеження вагітної, визначення строків пологів і допологової відпустки; підготовку породіллі до пологів; правила ведення нормальних пологів та пологів при різних аномаліях таза і передлежаннях плода; правила асептики та антисептики; проведення первинної та вторинної обробки пуповини, перший туалет та антропометрію новонародженого; прийоми асистування при малих акушерських і гінекологічних операціях; необхідні реанімаційні заходи під час і після пологів, профілактику кровотечі; симптоми токсикозу вагітних та його профілактику; симптоматику і діагностику найбільш частих захворювань і термінальних станів; тактику персоналу при виявленні хворого, підозрілого на особливо небезпечні інфекції; фармакологічну дію найбільш поширених лікарських речовин, їх сумісність, дозування, методи введення; методики стерилізації інструментарію і перев'язувальних засобів; правила безпеки під час роботи з медичним інструментарієм та обладнанням; маніпуляції у відповідності з профілем роботи; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Акушерка вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Акушерська справа" або "Лікувальна справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Акушерка I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Акушерська справа" або "Лікувальна справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення

тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Акушерка II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Акушерська справа" або "Лікувальна справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Акушерка: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Акушерська справа" або "Лікувальна справа". Спеціалізація за профілем роботи. Без вимог до стажу роботи.

2. Акушерка жіночої консультації

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я та організацію акушерсько-гінекологічної допомоги дорослому та дитячому населенню.

Надає долікарську допомогу вагітним та гінекологічним хворим, в тому числі швидко та невідкладну. Застосовує сучасні методи обстеження вагітних. Проводить онкологічний профогляд. Проводить диспансеризацію та патронаж вагітних та породіль. Асистує при малих акушерських та гінекологічних операціях. Забезпечує наступність у наданні медичної допомоги між жіночою консультацією та стаціонаром. Проводить забір, зберігання матеріалів для лабораторних досліджень. Бере участь у моніторингу здоров'я населення, сприяє поширенню медичних знань з питань особистої гігієни, контрацепції, індивідуального обстеження молочної залози та впровадження здорового способу життя. Володіє прийомами реанімації, вміє надати допомогу при травматичному пошкодженні, кровотечі, колапсі, отруєнні, утопленні, механічній асфіксії, анафілактичному шоці, опіках, відмороженні, алергічних станах. Дотримується принципів медичної деонтології. Веде медичну документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИННА ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я та організацію акушерсько-гінекологічної допомоги дорослому та дитячому населенню; права, обов'язки та відповідальність акушерки; нормальну і патологічну анатомію та фізіологію органів дітонародження жінки; анатомо-фізіологічні та психологічні особливості вагітної та породиллі; основи неонатології; сучасні методи обстеження і лікування різних патологій вагітності, пологів і післяпологового періоду; методи зовнішнього обстеження вагітної, визначення строків пологів і допологової відпустки; підготовку породиллі до пологів; правила ведення нормальних пологів та пологів при різних аномаліях таза і передлежаннях плода; правила асептики та антисептики; проведення вторинної обробки пуповини, антропометрію новонародженого; прийоми асистування при малих акушерських і гінекологічних операціях; профілактику кровотечі; симптоми токсикозу вагітних та його профілактику; симптоматику і діагностику найбільш частих захворювань і термінальних станів; тактику персоналу при виявленні хворого, підозрілого на особливо небезпечні інфекції; фармакологічну дію найбільш поширених лікарських речовин, їх сумісність, дозування, методи введення; методики стерилізації інструментарію і перев'язувальних засобів; правила безпеки під час роботи з медичним інструментарієм та обладнанням; маніпуляції у відповідності з профілем роботи; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Акушерка жіночої консультації вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Акушерська

справа" або "Лікувальна справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Акушерка жіночої консультації I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Акушерська справа" або "Лікувальна справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Акушерка жіночої консультації II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Акушерська справа" або "Лікувальна справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Акушерка жіночої консультації: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Акушерська справа" або "Лікувальна справа". Спеціалізація за профілем роботи. Без вимог до стажу роботи.

3. Акушерка стаціонара

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я та організацію акушерсько-гінекологічної допомоги дорослому та дитячому населенню.

Проводить загальне і клінічне обстеження вагітних і новонароджених та оцінює його результати. Здійснює розтин плідного міхура, веде пологи при нормальному біомеханізмі, проводить ручне відділення посліду, зашивання розривів промежини I-II ступеня. Володіє сучасними методами профілактики, діагностики та долікарської допомоги при загрожуючих розривах матки, прееклампсії, еклампсії, маточній кровотечі, загрозі внутрішньоутробної гіпоксії плоду. Застосовує методи оживлення новонароджених з використанням сучасної апаратури. Володіє прийомами реанімації, вміє надати допомогу при травматичному пошкодженні, кровотечі, колапсі, отруєнні, утопленні, механічній асфіксії, анафілактичному шоці, опіках, відмороженні, алергічних станах. Дотримується принципів медичної деонтології. Веде медичну документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИННА ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я та організацію акушерсько-гінекологічної допомоги дорослому та дитячому населенню; права, обов'язки та відповідальність акушерки; нормальну і патологічну анатомію та фізіологію органів дітонародження жінки; анатоμο-фізіологічні та психологічні особливості вагітної та породіллі; основи неонатології; сучасні методи обстеження і лікування різної патології вагітності, пологів і післяпологового періоду; підготовку до прийому пологів та акушерських операцій; методи зовнішнього обстеження вагітної, визначення строків пологів; підготовку породіллі до пологів; правила ведення нормальних пологів та пологів при різних аномаліях таза і передлежаннях плода; правила асептики та антисептики; проведення первинної та вторинної обробки пуповини, первинний туалет та антропометрію новонародженого; прийоми асистування при малих акушерських і гінекологічних операціях; необхідні реанімаційні заходи під час і після пологів, профілактика кровотечі; симптоми токсикозу вагітних та його профілактику;

симптоматику і діагностику найбільш частих захворювань і термінальним станів; тактику персоналу при виявленні хворого, підозрілого на особливо небезпечні інфекції; фармакологічну дію найбільш поширених лікарських речовин, їх сумісність, дозування, методи введення; методи стерилізації інструментарію і перев'язувальних засобів; правила безпеки під час роботи з медичним інструментарієм та обладнанням; маніпуляції у відповідності з профілем роботи; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Акушерка стаціонара вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Акушерська справа" або "Лікувальна справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Акушерка стаціонара I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Акушерська справа" або "Лікувальна справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Акушерка стаціонара II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Акушерська справа" або "Лікувальна справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Акушерка стаціонара: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Акушерська справа" або "Лікувальна справа". Спеціалізація за профілем роботи. Без вимог до стажу роботи.

4. Інструктор-дезінфектор

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я.

Організовує та здійснює дезінфекційні заходи, визначає їх обсяг, методику та засоби дезінфекції окремих об'єктів. Контролює виготовлення та використання дезінфекційних розчинів, застосування апаратури та реманенту, якість проведеної дезінфекції, додержання дезінфекторами правил особистої та громадської безпеки і правил охорони праці при проведенні дезінфекційних робіт. Володіє прийомами реанімації, вміє надати допомогу при травматичному пошкодженні, кровотечі, колапсі, отруєнні, утопленні, механічній асфіксії, анафілактичному шоці, опіках, відмороженні, алергічних станах. Дотримується принципів медичної деонтології. Веде медичну документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; методичні та директивні документи, що визначають порядок і правила проведення дезінфекційних робіт; права, обов'язки та відповідальність інструктора-дезінфектора; дозволені до використання дезінфекційні, стерилізаційні засоби, інструкції до їх використання; умови експлуатації дезінфекційного обладнання; правила застосування засобів індивідуального захисту та надання першої і невідкладної медичної допомоги при отруєннях; правила оформлення документації.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Інструктор-дезінфектор вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Інструктор-дезінфектор I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Інструктор-дезінфектор II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Інструктор-дезінфектор: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа". Спеціалізація за профілем роботи. Без вимог до стажу роботи.

5. Інструктор із санітарної освіти

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я.

Організовує і проводить санітарно-освітню роботу (пропаганду санітарних знань, здорового способу життя, охорони навколишнього середовища, методів профілактики інфекційних захворювань тощо) шляхом використання засобів масової інформації, проведення лекцій, семінарів, курсової підготовки тощо. Підбирає інструктивні, методичні науково-популярні та популярні матеріали і укомплектовує ними методичні папки методичного кабінету. Використовує технічні засоби санітарної пропаганди. Веде документацію відповідно до розділів своєї діяльності. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; права, обов'язки та відповідальність інструктора із санітарної освіти; основи медицини, санітарної культури і санітарної освіти населення, різні аспекти здорового способу життя; методи та засоби санітарної пропаганди з метою підвищення ефективності медичної та медико-профілактичної допомоги, популяризації досягнень науки на користь здоров'я людини, пропаганди раціонального відпочинку, фізичної культури, спорту та відмови від шкідливих звичок, оздоровлення умов праці та побуту; шляхи використання засобів масової інформації: телебачення, радіо, журналів, газет тощо, як державних, так і відомчих, комерційних, приватних; основи методичної роботи, направленої на допомогу розповсюджувачам санітарних знань; методи організації масових лекційних, курсових, семінарських заходів щодо санітарної освіти; правила користування технічними засобами пропаганди, правила безпеки під час роботи з ними.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Інструктор із санітарної освіти вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина" за будь-якою спеціальністю медичного профілю. Спеціалізація за фахом "Санітарна освіта". Підвищення кваліфікації

(курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Інструктор із санітарної освіти I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина" за будь-якою спеціальністю медичного профілю. Спеціалізація за фахом "Санітарна освіта". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Інструктор із санітарної освіти II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина" за будь-якою спеціальністю медичного профілю. Спеціалізація за фахом "Санітарна освіта". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Інструктор із санітарної освіти: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина" за будь-якою спеціальністю медичного профілю. Спеціалізація за фахом "Санітарна освіта". Без вимог до стажу роботи.

6. Інструктор з трудової терапії

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я та соціального забезпечення, організацію надання медичної, в тому числі реабілітаційної, допомоги хворим.

Застосовує сучасні методи трудової терапії відповідно до призначень лікарів, працює під їх контролем. Готує приміщення та робочі місця. Забезпечує процес трудової терапії сировиною, матеріалами, інструментами, необхідним обладнанням. Визначає з лікарем для кожного хворого методи та способи праці, переходу від простих до більш складних трудових процесів. Контролює виконання хворими призначень з трудової терапії. Забезпечує охорону праці. Володіє прийомами реанімації, вміє надати допомогу при травматичному пошкодженні, кровотечі, колапсі, отруєнні, утопленні, механічній асфіксії, анафілактичному шоці, опіках, відмороженні, алергічних станах. Дотримується принципів медичної деонтології. Веде медичну документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; організацію трудової терапії, принципи і методи її проведення при різних захворюваннях та значення для реабілітації хворих; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність інструктора з трудової терапії; основи нормальної та патологічної анатомії і фізіології; правила охорони праці при різних методах трудової терапії; правила надання першої та невідкладної медичної допомоги; правила оформлення медичної документації.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Інструктор з трудової терапії вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина" за будь-якою спеціальністю медичного профілю. Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Інструктор з трудової терапії I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина" за будь-якою спеціальністю медичного профілю. Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Інструктор з трудової терапії II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина" за будь-якою спеціальністю медичного профілю. Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Інструктор з трудової терапії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина" за будь-якою спеціальністю медичного профілю. Спеціалізація за профілем роботи. Без вимог до стажу роботи.

7. Лаборант з бактеріології

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я, організацію роботи бактеріологічних лабораторій.

Обладнує робоче місце. Володіє методами проведення біологічних, паразитологічних, бактеріологічних досліджень, постановки простих серологічних реакцій. Відбирає, зберігає та доставляє матеріал в лабораторію, реєструє його надходження, виконує первинний посів та пересів виділених культур. Під керівництвом лікаря-бактеріолога проводить зараження, розтин і відбір матеріалу від лабораторних та диких тварин. Готує препарати для мікроскопії, володіє простими методами їх фарбування. Узагальнює та аналізує результати лабораторних досліджень. Готує основні стандартні розчини, реагенти та реактиви, посуд, поживні середовища, фарби, дезрозчини, обладнання. Проводить стерилізацію та знезаражування інфікованого матеріалу. Володіє методикою роботи з лабораторним обладнанням та апаратурою. Має лабораторний посуд, проводить його стерилізацію. Забезпечує протиепідемічний режим в лабораторії. Дотримується правил охорони праці. Веде медичну документацію. Надає першу медичну допомогу. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; організацію роботи бактеріологічних лабораторій; права, обов'язки та відповідальність лаборанта з бактеріології; основи мікробіології; методики забору матеріалу, правила його зберігання і доставки в лабораторію; принципи приготування реактивів, фарб, поживних середовищ; правила дезінфекції, стерилізації, асептики та антисептики методики проведення бактеріологічних, біологічних, паразитологічних досліджень; нормальні показники лабораторних досліджень і можливі їх зміни при патологічних станах; правила експлуатації лабораторної техніки; правила охорони праці під час роботи з апаратурою та лабораторним матеріалом; принципи протиепідемічного режиму в лабораторії; правила надання першої та невідкладної медичної допомоги; правила оформлення медичної документації.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лаборант з бактеріології вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Бактеріологія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лаборант з бактеріології I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Бактеріологія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про

присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лаборант з бактеріології II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Бактеріологія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лаборант з бактеріології: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Бактеріологія". Без вимог до стажу роботи.

8. Лаборант з імунології

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я, організацію роботи імунологічних лабораторій.

Володіє основними методиками імунологічних досліджень. Проводить імунологічну діагностику онкологічних пухлин, вагітності, крові на новоавстралійський антиген, СНІД, гепатит. Володіє методами оцінки субпопуляційного складу лімфоцитів. Узагальнює та аналізує результати лабораторних досліджень. Відбирає досліджуваний матеріал, транспортує в лабораторію, зберігає його та проводить дезінфекцію відпрацьованого. Готує основні стандартні розчини, реагенти та реактиви, посуд, поживні середовища. Володіє методикою роботи з лабораторним обладнанням та апаратурою. Дотримується правил охорони праці. Забезпечує протиепідемічний режим в лабораторії. Веде медичну документацію. Надає першу медичну допомогу при невідкладних станах. Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; організацію роботи імунологічних лабораторій; права, обов'язки та відповідальність лаборанта з імунології; основи загальномедичних і клінічних дисциплін, які необхідні для вирішення професійних завдань; методики забору матеріалу, правила його зберігання і доставки в лабораторію і особливості підготовки пацієнта до лабораторних обстежень; принципи приготування реактивів, фарб, поживних середовищ; правила дезінфекції, стерилізації, асептики та антисептики; методики проведення імунологічних досліджень; нормальні показники лабораторних досліджень і можливі їх зміни при патологічних процесах; правила експлуатації лабораторної техніки та охорони праці в лабораторії; принципи протиепідемічного режиму в лабораторії; принципи надання першої та невідкладної медичної допомоги; правила оформлення медичної документації.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лаборант з імунології вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Імунологія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лаборант з імунології I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Імунологія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про

присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лаборант з імунології II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Імунологія". Підвищення кваліфікації, (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лаборант з імунології: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Імунологія". Без вимог до стажу роботи.

9. Лаборант клініко-діагностичної лабораторії

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я, організацію роботи клініко-діагностичних лабораторій.

Володіє основними методиками лабораторної діагностики. Проводить фізико-хімічні дослідження крові, спинномозкової рідини, шлункового вмісту, сечі, випорожнень, виділень, гельмінтологічні дослідження. Визначає в крові кількість цукру, білірубину, залишкового азоту, протромбіну білка, амілази в крові і сечі, печінкові проби. Відбирає досліджуваний матеріал, транспортує в лабораторію, зберігає його та проводить дезінфекцію відпрацьованого. Готує основні стандартні розчини, реагенти та реактиви, посуд, поживні середовища. Володіє методикою роботи з лабораторним обладнанням та апаратурою. Дотримується правил охорони праці. Забезпечує протиепідемічний режим в лабораторії. Надає першу медичну допомогу при невідкладних станах. Дотримується принципів медичної деонтології. Веде медичну документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; організацію роботи клініко-діагностичної лабораторії; права, обов'язки та відповідальність лаборанта клініко-діагностичної лабораторії; основи загальномедичних і клінічних дисциплін, які необхідні для вирішення професійних завдань; морфологію елементів крові, основних клітинних елементів, яєць паразитів, основних видів гельмінтів, гонокока, блідої спірохети, трихомонад; методики забору матеріалу правила його зберігання і доставки в лабораторію; особливості підготовки пацієнта до лабораторних досліджень; принципи приготування реактивів, фарб, поживних середовищ; правила дезінфекції, стерилізації, асептики та антисептики; сучасні методики проведення лабораторних досліджень; нормальні показники лабораторних досліджень і можливі їх зміни при патологічних процесах; правила експлуатації лабораторної техніки та охорони праці в лабораторії; етіологію, патогенез, симптоматику найбільш поширених захворювань людини; принципи надання першої та невідкладної медичної допомоги; основні лікарські засоби, дозування і методи їх введення в організм при невідкладних станах; принципи протиепідемічного режиму в лабораторії; правила оформлення медичної документації.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лаборант клініко-діагностичної лабораторії вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Клінічна діагностика". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лаборант клініко-діагностичної лабораторії I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Клінічна діагностика". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лаборант клініко-діагностичної лабораторії II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Клінічна діагностика". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лаборант клініко-діагностичної лабораторії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Клінічна діагностика". Без вимог до стажу роботи.

10. Лаборант (медицина)

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я, організацію роботи клініко-діагностичних, бактеріологічних і санітарно-гігієнічних лабораторій.

Обладнує робоче місце. Виготовляє реактиви, розчини, дезінфікуючі засоби. Бере матеріал для лабораторних досліджень. Проводить основні види досліджень з використанням сучасної лабораторної апаратури і інструментарію. Забезпечує протиепідемічний режим в лабораторії. Знешкоджує відпрацьований матеріал. Мие лабораторний посуд, проводить його стерилізацію. Дотримується правил охорони праці. Веде медичну документацію. Надає першу медичну допомогу. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; організацію роботи клініко-діагностичних, бактеріологічних і санітарно-гігієнічних лабораторій; права, обов'язки та відповідальність лаборанта; методики проведення лабораторних досліджень (клініко-діагностичних, біохімічних, бактеріологічних, імунологічних, патологоанатомічних, санітарно-гігієнічних); нормальні показники лабораторних досліджень та їх зміни при патологічних процесах; правила підготовки хворого, необхідних матеріалів (реактивів, фарб, розчинів бактеріальних живильних середовищ тощо), апаратури та інструментарію до проведення лабораторних обстежень; правила відбору матеріалу доставки його до лабораторії та дезінфекції відпрацьованого; особливості обладнання робочого місця при різних дослідженнях; принципи миття лабораторного посуду, його дезінфекції і стерилізації; принципи протиепідемічного режиму в лабораторії; правила охорони праці під час роботи з апаратурою та лабораторним матеріалом; правила надання першої та невідкладної медичної допомоги; правила оформлення медичної документації.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лаборант вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Клінічна діагностика". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння

(підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лаборант I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Клінічна діагностика". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лаборант II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Клінічна діагностика". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лаборант: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Клінічна діагностика". Без вимог до стажу роботи.

11. Лаборант з патологоанатомічних досліджень

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я, організацію роботи патологоанатомічних лабораторій.

Відбирає матеріал для гістологічних досліджень, фіксує його, зберігає, проводить заливку матеріалу для електронно-мікроскопічних досліджень. Готує зрізи тканин, володіє методикою заливки в парафін, наклеює парафінові зрізи на предметне скло, проводить попередню підготовку парафіну. Готує фарби, реактиви, посуд, обладнання. Володіє методикою роботи на мікротомах, вміє підготувати мікротомні ножі. Дотримується принципів медичної деонтології. Веде медичну документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; організацію роботи патологоанатомічної лабораторії; права, обов'язки та відповідальність лаборанта з патологоанатомічних досліджень; основи гістології та цитології; правила забору матеріалу, приготування зрізів тканин на мікротомі, зберігання, фіксації; фіксуючі середовища, засоби зневоднення; принципи приготування реактивів фарб, абсолютного спирту, його розведення; методики заливки в парафін, фарбування заморожених і парафінових зрізів, колагенових та еластичних волокон, нервової тканини; гістохімічні методи дослідження нуклеїнових кислот, ферментів тощо; правила експлуатації лабораторної техніки та охорони праці в лабораторії; принципи надання першої та невідкладної медичної допомоги; основні лікарські засоби, дозування і методи їх введення в організм при невідкладних станах; принципи протиепідемічного режиму в лабораторії; правила оформлення медичної документації.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лаборант з патологоанатомічних досліджень вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Патологічна анатомія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лаборант з патологоанатомічних досліджень I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Патологічна анатомія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лаборант з патологоанатомічних досліджень II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Патологічна анатомія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лаборант з патологоанатомічних досліджень: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Патологічна анатомія". Без вимог до стажу роботи.

12. Лаборант санітарно-гігієнічної лабораторії

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я, організацію роботи санітарно-гігієнічної лабораторії.

Володіє основними методиками проведення обстежень, вимірів. Проводить санітарно-гігієнічні дослідження об'єктів навколишнього середовища. Відбирає досліджуваний матеріал, транспортує в лабораторію, зберігає його та проводить дезінфекцію відпрацьованого. Готує основні стандартні розчини, реагенти та реактиви, посуд, поживні середовища. Володіє методикою роботи з лабораторним обладнанням та апаратурою. Дотримується правил охорони праці. Забезпечує протиепідемічний режим в лабораторії. Надає першу медичну допомогу при невідкладних станах. Дотримується принципів медичної деонтології. Веде медичну документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; організацію роботи санітарно-гігієнічної лабораторії; права, обов'язки та відповідальність лаборанта санітарно-гігієнічної лабораторії; основи загальномедичних і клінічних дисциплін, які необхідні для вирішення професійних завдань; методики забору матеріалу правила його зберігання і доставки в лабораторію; принципи приготування реактивів, фарб, поживних середовищ; правила дезінфекції, стерилізації, асептики та антисептики; нормативні показники лабораторних досліджень і можливі їх зміни при патологічних станах; методи бактеріологічної діагностики основних інфекційних захворювань; принципи санітарно-мікробіологічних досліджень; методи гігієнічних досліджень об'єктів зовнішнього середовища; методи наукових експериментальних досліджень; правила експлуатації лабораторної техніки та охорони праці в лабораторії; принципи надання першої та невідкладної медичної допомоги; основні лікарські засоби, дозування і методи їх введення в організм при невідкладних станах; принципи протиепідемічного режиму в лабораторії; правила оформлення медичної документації.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лаборант санітарно-гігієнічної лабораторії вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа", "Лікувальна справа" або "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Санітарно-гігієнічні

дослідження". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лаборант санітарно-гігієнічної лабораторії I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа", "Лікувальна справа" або "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Санітарно-гігієнічні дослідження". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лаборант санітарно-гігієнічної лабораторії II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа", "Лікувальна справа" або "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Санітарно-гігієнічні дослідження". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лаборант санітарно-гігієнічної лабораторії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа", "Лікувальна справа" або "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Санітарно-гігієнічні дослідження". Без вимог до стажу роботи.

13. Лаборант судово-медичної лабораторії

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я, організацію роботи судово-медичної лабораторії.

Проводить гістологічні дослідження матеріалу. Готує основні стандартні розчини, реактиви, визначає їх чистоту, готує фарби, препарати, проводить фарбування препаратів для цитологічного та гістологічного досліджень, проводить відбір зразків біоматеріалу (крові, слини, волосся тощо), титрує сироватки. Володіє технікою перегонки з водяним паром, інструментальними методами дослідження, мікрофотозйомкою, кольоророздільною фотографією. Проводить дослідження в м'яких рентгенівських променях. Володіє методикою роботи з лабораторним обладнанням та апаратурою. Надає першу медичну допомогу при невідкладних станах. Дотримується принципів медичної деонтології. Веде медичну документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; організацію роботи судово-медичної лабораторії - права, обов'язки та відповідальність лаборанта судово-медичної лабораторії; основи гістології та цитології; методики забору матеріалу, правила його зберігання; принципи приготування реактивів, фарб; методики проведення фізико-хімічних досліджень; властивості агресивних і токсичних речовин; правила експлуатації лабораторної техніки та охорони праці в лабораторії; принципи надання першої та невідкладної медичної допомоги; основні лікарські засоби, дозування і методи їх введення в організм при невідкладних станах; принципи протиепідемічного режиму в лабораторії; правила оформлення медичної документації.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лаборант судово-медичної лабораторії вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа" або "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Судова медицина". Підвищення кваліфікації (курси

удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лаборант судово-медичної лабораторії I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа" або "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Судова медицина". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лаборант судово-медичної лабораторії II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа" або "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Судова медицина". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лаборант судово-медичної лабораторії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа" або "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Судова медицина". Без вимог до стажу роботи.

14. Лаборант (фармація)

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я, Державною фармакопеею та нормативними документами, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я.

Здійснює виготовлення, перевірку, зберігання титрованих розчинів, реактивів, індикаторів для потреб контрольно-аналітичних лабораторій у відповідності з їх фізико-хімічними властивостями. Веде реєстрацію ліків та медикаментів, які поступають на аналіз. Володіє методикою роботи з лабораторним обладнанням та апаратурою. Відбирає проби медикаментів та проводить окремі аналізи під керівництвом провізора-аналітика. Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; організацію роботи контрольно-аналітичної лабораторії; права, обов'язки та відповідальність лаборанта контрольно-аналітичної лабораторії; методи проведення якісного та кількісного контролю лікарських засобів; методи виготовлення, перевірки та умови зберігання титрованих розчинів, реактивів, індикаторів; сучасну літературу за фахом.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лаборант (фармація) вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Фармація", спеціальністю "Фармація" або "Аналітичний контроль якості хімічних лікарських сполук". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лаборант (фармація) I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Фармація", спеціальністю "Фармація" або "Аналітичний контроль якості хімічних лікарських сполук". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років

Лаборант (фармація) II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Фармація", спеціальністю "Фармація" або "Аналітичний контроль якості хімічних лікарських сполук". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лаборант (фармація): неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Фармація", спеціальністю "Фармація" або "Аналітичний контроль якості хімічних лікарських сполук". Спеціалізація за профілем роботи. Без вимог до стажу роботи.

15. Лікар зубний

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я, організацію стоматологічної допомоги населенню.

Проводить первинне обстеження ротової порожнини та щелепно-лицевої ділянки. Визначає необхідність спеціальних методів дослідження (лабораторних, рентгенологічних, цитологічних). Відбирає медикаментозні препарати, готує суміші, пасти для лікування. Проводить діагностику та надає першу допомогу при невідкладних станах. Бере участь у моніторингу здоров'я населення, сприяє поширенню медичних знань серед населення. Дотримується принципів медичної деонтології. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; організацію стоматологічної допомоги населенню; права, обов'язки та відповідальність лікаря зубного; показники роботи лікувально-профілактичних установ, диспансерного нагляду та лікарського контролю; сучасну класифікацію, етіологію, патогенез захворювань ротової порожнини та щелепно-лицевої ділянки; пріоритетні технології, що застосовуються в сучасній стоматологічній практиці; послідовність надання невідкладної стоматологічної допомоги при гострих запальних процесах, травматичних пошкодженнях, кровотечах, а також допомоги при: анафілактичному шоці, гострій серцевій та дихальній недостатності, гіпоксії, набряку гортані, в разі попадання чужорідних тіл у дихальні шляхи, гіпертонічному синдромі; засоби індивідуального захисту від гострої респіраторної вірусної інфекції та особливо загрозливих інфекцій; правила безпеки під час роботи зі стоматологічною апаратурою; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Лікар зубний вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар зубний I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар зубний II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність

посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар зубний: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Спеціалізація за профілем роботи. Без вимог до стажу роботи.

16. Лікар-інтерн

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я.

Виконує навчальний план і програму інтернатури за відповідною спеціальністю під керівництвом лікаря, керівника базового закладу охорони здоров'я та закріпленого за ним викладача кафедри вищого медичного навчального закладу. Набуває, поглиблює і удосконалює професійні знання, вміння та навички. Бере активну участь у виконанні всіх видів лікарської діяльності, передбачених вимогами освітньо-кваліфікаційної характеристики. Проходить піврічний (річний) та підсумковий контроль професійної практичної підготовки згідно з планом і програмою. По закінченні терміну підготовки в інтернатурі проходить атестацію на визначення знань та практичних навичок з присвоєнням звання "лікар-спеціаліст". Дотримується принципів медичної деонтології. Веде лікарську документацію. Виконує правила внутрішнього трудового розпорядку в установах і закладах охорони здоров'я, де навчається в інтернатурі.

Відповідальність за самостійну лікарську діяльність лікарів-інтернів і якість оформлення ними службової документації несе керівник лікарів-інтернів на базі стажування.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію проведення інтернатури (спеціалізації); права, обов'язки та відповідальність лікаря-інтерна; теоретичні знання щодо спеціальності, за якою навчається; сучасні методи профілактики, діагностики, лікування, диспансеризації та реабілітації за профілем роботи; виконання всіх видів діяльності, передбачених індивідуальним навчальним планом підготовки.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Повна вища освіта за напрямом підготовки "Медицина". Спеціалізація в інтернатурі за певною спеціальністю медичного профілю. Без вимог до стажу роботи.

17. Лікар-стажист

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію медичної допомоги за фахом проходження стажування.

Здійснює роботу щодо відповідної лікарської спеціальності згідно з вимогами кваліфікаційної характеристики (організаційну, діагностичну, лікувальну, санітарно-профілактичну, протиепідемічну тощо) під керівництвом лікаря-керівника. При стажуванні у вищому закладі освіти набуває і поглиблює професійні знання під керівництвом закріпленого за ним викладача. По закінченні терміну підготовки на посаді лікаря-стажиста проходить атестацію на звання лікаря-спеціаліста за відповідною лікарською спеціальністю. Дотримується принципів медичної деонтології. Веде лікарську документацію. Виконує правила внутрішнього трудового розпорядку в установах і закладах охорони здоров'я, де проходить стажування.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію медичної допомоги за фахом проходження стажування; права, обов'язки та відповідальність лікаря-стажиста; теоретичні знання, практичні вміння та навички з лікарської спеціальності, за якою проходить стажування.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Повна вища освіта (спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина". Спеціалізація за певною спеціальністю медичного профілю. Підвищення кваліфікації (курси стажування). Без вимог до стажу роботи.

18. Оптометрист

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я.

Здійснює професійну діяльність під керівництвом лікаря. Визначає зорові функції, підбирає окуляри. Готує до роботи відповідні апаратуру та інструментарій. Дотримується правил безпечного обстеження пацієнтів. Веде медичну документацію. Постійно підвищує свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; права, обов'язки та відповідальність оптометриста; основи анатомії, фізіології органа зору та додаткового апарата, етіології, патогенезу, діагностики, лікування та профілактики очних хвороб; методи дослідження зорових функцій; методи і правила підбору окулярів; сучасну апаратуру та інструментарій для проведення оптометрії, правила безпечної роботи з нею; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Оптометрист вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа" або "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Медична оптика". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Оптометрист I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа" або "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Медична оптика". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Оптометрист II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа" або "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Медична оптика". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Оптометрист: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа" або "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Медична оптика". Без вимог до стажу роботи.

19. Помічник лікаря-епідеміолога

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я, санітарним законодавством, положеннями про державний санітарний нагляд.

Здійснює державний санітарний нагляд: проводить санітарно-гігієнічне обстеження об'єктів щодо їх відповідності чинним санітарно-гігієнічним і протиепідемічним правилам і нормам. Відбирає матеріал для санітарно-бактеріологічного дослідження, транспортує в лабораторію. Вміє проводити аналізи за розділом роботи та весь комплекс протиепідемічних заходів в осередку інфекційних і паразитарних захворювань, в тому числі карантинних. Веде обліково-звітну документацію та статистичну обробку даних досліджень. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Організовує і проводить роботу з питань пропаганди гігієнічних знань. Володіє навичками роботи з обчислювальною технікою. Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; санітарне законодавство; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність помічника лікаря-епідеміолога; санітарні нормативи; основи епідеміології, паразитології, ентомології; захворюваність населення на інфекційні хвороби; календар щеплень; демографічні дані території; методики забору матеріалу, правила його зберігання і доставки в лабораторію; показники лабораторних досліджень і можливі їх зміни; методи контролю додержання санітарно-епідеміологічного режиму на підконтрольних об'єктах; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Помічник лікаря-епідеміолога вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа" або "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Епідеміологія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Помічник лікаря-епідеміолога I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа" або "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Епідеміологія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Помічник лікаря-епідеміолога II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа" або "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Епідеміологія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Помічник лікаря-епідеміолога: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа" або "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Епідеміологія". Без вимог до стажу роботи.

20. Помічник лікаря-стоматолога

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я, організацію стоматологічної допомоги населенню.

Застосовує сучасні методи профілактики та лікування стоматологічних захворювань. Працює разом з лікарем-стоматологом як його асистент. Проводить первинне обстеження щелепно-лицевої ділянки, діагностує захворювання і надає першу допомогу при невідкладних станах (у разі відсутності лікаря-стоматолога). Визначає стан ротової

порожнини та необхідність спеціальних методів дослідження (лабораторних, рентгенологічних, цитологічних тощо). Аналізує рентгенограми зубів та щелеп. Проводить знеболювання, готує матеріали для пломбування каналів, накладає лікувальні пов'язки. Проводить аплікацію та зрощення м'яких і твердих тканин порожнини рота. Проводить ортопедичне лікування твердих тканин зуба та захворювань пародонту. Підбирає відбиткові ложки і готує відбитковий матеріал для зняття відбитку, відливає моделі, коректує знімний протез і ортодонтичні апарати. Проводить первинну індивідуальну та масову профілактику стоматологічних захворювань. Виписує та зберігає фармакологічні препарати, готує суміші, пасти та інше для лікування в стоматології. Проводить післяопераційний догляд за хворими з пошкодженням щелепно-лицевої ділянки. Дотримується принципів медичної деонтології. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення з питань профілактики стоматологічних захворювань. Веде медичну документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; організацію стоматологічної допомоги населенню; права, обов'язки та відповідальність помічника лікаря-стоматолога; топографічну анатомію голови, щелепно-лицевої ділянки; анатомічну гістологічну будову, функціональні та вікові особливості зубів, пародонту та слизової оболонки порожнини рота; ембріологію зубощелепного апарату; етіологію, патогенез, клініку основних стоматологічних захворювань; вплив стоматологічних захворювань на органи та системи організму; значення спадковості в розвитку стоматологічних захворювань; спеціальні та допоміжні методи дослідження; основи фармакології в терапевтичній стоматології; застосування фізіотерапії в стоматологічній практиці; методи знеболювання, інтенсивної терапії та реанімації у стоматології; профілактику стоматологічних захворювань, зубощелепних аномалій; основи раціонального харчування людини; правила безпеки в стоматології; правила і оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Помічник лікаря-стоматолога вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Помічник лікаря-стоматолога I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Помічник лікаря-стоматолога II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Помічник лікаря-стоматолога: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія". Спеціалізація за профілем роботи. Без вимог до стажу роботи.

21. Провізор-інтерн

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативними актами, що визначають діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я, організацію фармацевтичної служби в державі.

Здійснює відпуск лікарських засобів і товарів медичного призначення амбулаторним хворим і лікувально-профілактичним закладам. Виготовляє і контролює лікарські форми, приймає і відпускає товарно-матеріальні цінності. Організовує заготівлю лікарської рослинної сировини. Проводить інформаційну роботу. Аналізує показники економічної діяльності. Веде облік господарських операцій та звітність, передбачену нормативними актами. Бере участь в інвентаризації товарно-матеріальних цінностей та у фармацевтичному обстеженні аптек. Дотримується принципів медичної деонтології.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність установ та закладів охорони здоров'я; організацію забезпечення населення, лікувально-профілактичних закладів, аптек, роздрібною мережі та різних оптових покупців лікарськими засобами та іншими товарами медичного призначення; технологію виготовлення ліків, оцінку їх якості, правила зберігання та відпуску; показники роботи аптекних установ, їх планування, облік, методи аналізу, оцінку ефективності роботи; первинний облік господарських операцій і звітність, основи бухгалтерського обліку та звітності; порядок раціонального використання дикорослих лікарських рослин, їх заготівлі і аналізу; фармакотерапевтичні властивості лікарських засобів; методи дослідження та оцінки ринку фармацевтичних товарів, визначення попиту і розрахунку потреби в лікарських препаратах; особливості ціноутворення на державні та імпорتنі лікарські засоби; організацію підприємницької діяльності; сучасну літературу за фахом, методи її аналізу та узагальнення, проведення інформаційної роботи.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Повна вища освіта за напрямом підготовки "Фармація", спеціальністю "Фармація". Спеціалізація в інтернатурі за певною спеціальністю фармацевтичного профілю. Без вимог до стажу роботи.

22. Рентгенолаборант

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я, організацію рентгенологічної служби.

Застосовує сучасні методи променевої діагностики і терапії. Готує хворих до рентгенологічного та радіонуклідного дослідження кісток скелета, черепа, нирок, яєчників та інших органів. Готує контрастні речовини та лабораторний посуд. Володіє методикою роботи з рентгенодіагностичною апаратурою. Надає першу медичну допомогу при ураженні електричним струмом, алергічних реакціях на йодомісткі контрастні препарати. Дотримується правил безпечної експлуатації рентгенівської апаратури. Дотримується принципів медичної деонтології. Веде медичну документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я, організацію рентгенологічної служби; права, обов'язки та відповідальність рентгенолаборанта; основи фізики, рентгенології та біологічну дію іонізуючого випромінювання; будову та правила експлуатації рентгенівської апаратури; основи радіаційної безпеки; основні методики обстежень, дозиметрії, фотопроцесу; порядок приготування реактивів і контрастних речовин; правила застосування в рентгенодіагностиці контрастних сильнодіючих і

наркотичних речовин; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Рентгенолаборант вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Рентгенологія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Рентгенолаборант I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Рентгенологія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Рентгенолаборант II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Рентгенологія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Рентгенолаборант: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лабораторна діагностика". Спеціалізація за фахом "Рентгенологія". Без вимог до стажу роботи.

23. Сестра медична

ЗАВДАННЯ ТА ОBOB'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я.

Здійснює професійну діяльність під керівництвом лікаря. Проводить прості діагностичні, лікувальні і фізіотерапевтичні процедури. Застосовує лікарські засоби для зовнішнього, ентерального і парентерального введення в організм пацієнта. Готує хворих до лабораторного, рентгенологічного, ендоскопічного та ультразвукового обстеження. Складає добові меню та виписує порційні вимоги, годує тяжкохворих. Виконує санітарну обробку хворого, готує і застосовує дезінфекційні розчини. Володіє прийомами реанімації, вміє надати допомогу при травматичному пошкодженні, кровотечі, колапсі, отруєнні, утопленні, механічній асфіксії, анафілактичному шоці, опіках, відмороженні, алергічних станах. Веде медичну документацію. Бере і активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИННА ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; права, обов'язки та відповідальність сестри медичної; нормальну та патологічну анатомію та фізіологію людини; сучасні методи лабораторного, рентгенологічного, ендоскопічного та ультразвукового обстеження, лікування хворих; особливості спостереження і догляду за хворими в гарячці, з порушеннями стану органів дихання, кровообігу травлення, сечових органів тощо; маніпуляції у відповідності з профілем роботи; фармакологічну дію найбільш поширених лікарських речовин, їх сумісність, дозування, методи введення; методики дезінфекції та стерилізації інструментарію та перев'язувальних засобів; організацію санітарно-протиепідемічного та лікувально-охоронного режимів; основні

принципи лікувального харчування; правила безпеки під час роботи з медичним інструментарієм та обладнанням; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Сестра медична вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Сестра медична I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років,

Сестра медична II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Сестра медична: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Без вимог до стажу роботи.

24. Сестра медична - анестезист

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я.

Здійснює професійну діяльність під керівництвом лікаря або самостійно. Готує до роботи приладдя та відповідну апаратуру. Проводить передстерилізаційну обробку анестезіологічного інструментарію та апаратури. Проводить підготовку хворого до наркозу. Спостерігає за діяльністю серця, мозку, диханням, температурою під час операції. Здійснює спостереження та догляд за хворими в ранньому післяопераційному періоді. Веде документацію при проведенні знеболювання. Володіє прийомами реанімації при гострій серцево-судинній, нирковій та печінковій недостатності, шоці, коматозних станах. Вміє надати допомогу при травматичному пошкодженні, кровотечі, механічній асфіксії, утопленні, електротравмі, отруєнні, опіках, відмороженні, алергічних станах. Забезпечує протиепідемічний режим у відділенні. Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИННА ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; організацію роботи в операційних, відділеннях реанімації та інтенсивної терапії; права, обов'язки та відповідальність сестри медичної - анестезиста; дію основних анестетиків; види наркозу (простий ефірний, ефірно-кисневий, ендотрахеальний спосіб інгаляційного наркозу внутрішньовенний тощо); техніку проведення і наркозу; особливості анестезіологічного забезпечення при невідкладних хірургічних та акушерських операціях, операціях у дітей; підготовку хворих до проведення наркозу; клінічну та електрокардіологічну діагностику

загрожуючих станів під час наркозу та в післяопераційному періоді; основи серцево-легеневої реанімації; принципи реанімації та інтенсивної терапії при гострій серцево-судинній, нирковій та печінковій недостатності, шоці, коматозних станах; особливості реанімації та інтенсивної терапії в акушерстві, педіатрії; будову наркозних апаратів, інструментарій; особливості спостереження і догляду за хворими; фармакологічну дію найбільш поширених медичних препаратів, їх сумісність, дозування, методику введення; основи асептики та антисептики; організацію санітарно-протиепідемічного та лікувально-охоронного режимів; правила оформлення медичної документації; правила безпеки під час роботи з медичним інструментарієм і обладнанням; сучасну літературу за фахом.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Сестра медична - анестезист вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Анестезіологія та реаніматологія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Сестра медична - анестезист I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Анестезіологія та реаніматологія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Сестра медична - анестезист II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Анестезіологія та реаніматологія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Сестра медична - анестезист: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Анестезіологія та реаніматологія". Без вимог до стажу роботи.

25. Сестра медична дитячої поліклініки

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством, України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я.

Бере участь у лікувально-діагностичному процесі. Виконує лікарські призначення. Проводить маніпуляції та процедури згідно з профілем роботи. Асистує лікарю під час проведення амбулаторних операцій. Виконує забір, зберігання, доставку матеріалу для лабораторних досліджень. Здійснює медичний догляд за дітьми в амбулаторно-поліклінічному закладі і вдома. Проводить протиепідемічні заходи у осередку інфекції. Проводить профілактичні щеплення. Веде облік диспансерних хворих. Володіє прийомами реанімації, вміє надати допомогу при травматичному пошкодженні, кровотечі, колапсі, отруєнні, утопленні, механічній асфіксії, анафілактичному шоці, опіках, відмороженні, алергічних станах. Веде медичну документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення щодо профілактики захворювань та їх ускладнень.

Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИННА ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; права, обов'язки та відповідальність сестри медичної дитячої поліклініки; організацію роботи амбулаторно-поліклінічних закладів; принципи надання лікувально-профілактичної допомоги дітям в амбулаторних умовах та вдома; анатомо-фізіологічні особливості дитячого віку; нервово-психічний та фізичний розвиток дітей; основи психології здорової та хворої дитини; основи загальномедичних і клінічних дисциплін; клініку найбільш поширених дитячих захворювань; правила догляду за хворими дітьми та новонародженими; особливості догляду за недоношеними дітьми та дітьми із групи ризику; принципи раціонального вигодовування; методи загартування та фізичного виховання дітей; календар щеплень, правила їх проведення і протипоказання до них; основи диспансеризації; фармакологічну дію найбільш поширених лікарських речовин, їх сумісність, дозування, методи введення; основні принципи проведення санітарно-профілактичної роботи з дітьми та батьками; методи роботи в соціально-неблагонадійних сім'ях; організацію санітарно-протиепідемічного та лікувально-охоронного режимів; правила асептики та антисептики; правила безпеки під час роботи з медичним інструментарієм і обладнанням; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Сестра медична дитячої поліклініки вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Сестра медична дитячої поліклініки I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Сестра медична дитячої поліклініки II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Сестра медична дитячої поліклініки: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Без вимог до стажу роботи.

26. Сестра медична дитячого стаціонара

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я.

Бере участь у лікувально-діагностичному процесі. Виконує лікарські призначення. Проводить маніпуляції та процедури згідно з профілем роботи. Забезпечує медичний догляд за хворими дітьми. Наглядає за годуванням дітей. Проводить профілактичні заходи,

спрямовані на запобігання захворювань та своєчасне їх виявлення. Володіє прийомами реанімації, вміє надати допомогу при травматичному пошкодженні, кровотечі, колапсі, отруєнні, утопленні, механічній асфіксії, анафілактичному шоці, опіках, відмороженні, алергічних станах. Володіє методами асептики та антисептики. Веде медичну документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення щодо профілактики захворювань та їх ускладнень. Дотримується принципів медичної, деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИННА ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; права, обов'язки та відповідальність сестри медичної дитячого стаціонара; організацію роботи дитячого стаціонара (пологового будинку); анатоמו-фізіологічні особливості дитячого віку; нервово-психічний та фізичний розвиток дітей; основи психології здорової та хворої дитини; основи загальномедичних і клінічних дисциплін; клініку найбільш поширених дитячих захворювань; правила догляду за хворими дітьми та новонародженими; особливості догляду за недоношеними дітьми та дітьми із групи ризику; принципи раціонального вигодовування; фармакологічну дію найбільш поширених лікарських речовин, їх сумісність, дозування, методи введення; основні принципи проведення санітарно-профілактичної роботи з дітьми та батьками; організацію санітарно-протиепідемічного та лікувально-охоронного режимів; правила асептики та антисептики; правила безпеки під час роботи з медичним інструментарієм і обладнанням; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Сестра медична дитячого стаціонара вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Сестра медична дитячого стаціонара I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Сестра медична дитячого стаціонара II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Сестра медична дитячого стаціонара: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Без вимог до стажу роботи.

27. Сестра медична загальної практики - сімейної медицини

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я, нормативними документами, які визначають діяльність органів і закладів охорони здоров'я та загальними питаннями організації первинної медико-санітарної допомоги на засадах сімейної медицини. Здійснює професійну діяльність спільно з лікарем

загальної практики - сімейним лікарем. Надає долікарську медичну допомогу населенню. Знає основні показники якості надання медичної допомоги населенню та проводить кількісний і якісний аналіз своєї роботи. Планує профілактичну роботу з населенням, веде облік диспансерних хворих (дорослих і дітей). Проводить санітарно-освітню роботу з батьками і дітьми, надає консультативну допомогу сім'ям з питань: деонтології, планування сім'ї, гігієни, харчування, розвитку дітей, підготовки їх до дитячих дошкільних закладів, шкіл. Проводить за призначенням лікаря профілактичні щеплення, внутрішньосудинні, внутрішньом'язові, внутрішньошкірні та підшкірні ін'єкції. Асистує лікарю під час малих операцій; доглядає за післяопераційними хворими, здійснює спостереження за дренажем, трахеостоєю. Вимірює гостроту зору, внутрішньоочний тиск; знімає електрокардіограму; видаляє сірчану пробку; проводить промивання шлунка, сечового міхура м'яким катетером, застосовує газовивідну трубку. Проводить онкологічний профогляд. Застосовує сучасні методи обстеження вагітних, спостерігає за жінками з нормальним перебігом вагітності; спостерігає за породіллями, новонародженими. Забезпечує паліативну допомогу важкохворим. Проводить забір матеріалу для клініко-лабораторних та бактеріологічних досліджень та проводить швидкі лабораторні тести. Інформує хворих з питань підготовки до різних видів обстеження. Проводить профілактичні та протиепідемічні заходи в осередку інфекції.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я з надання первинної медичної допомоги, основи соціальної гігієни, організації охорони здоров'я, медичної психології, та економіки; основи загальнотеоретичних дисциплін в обсязі, необхідному для вирішення професійних завдань; анатоמו-фізіологічні та психологічні особливості дорослих, дітей та осіб старшого віку; особливості розвитку дітей та підлітків; сучасну кваліфікацію хвороб; фактори ризику виникнення та перебіг найбільш поширених захворювань, залежно від статі та віку, медико-технологічні документи на основі доказової медицини для надання первинної медичної допомоги; методи профілактики, діагностики та лікування цих захворювань у дорослих та дітей; основи медичної генетики; питання асептики та антисептики; методи протиепідемічного захисту населення; організацію та надання невідкладної медичної допомоги; методи та принципи немедикаментозного лікування та профілактики; основи медичної, професійної, соціальної та психологічної реабілітації; основи медичної інформатики; форми і методи санітарно-освітньої роботи; правила оформлення медичної документації; сучасні джерела медичної інформації, методи її аналізу та узагальнення; права, обов'язки та відповідальність сестри медичної загальної практики - сімейної медицини та організацію роботи в закладах охорони здоров'я первинного рівня, організацію санітарно-протиепідемічної роботи в соціально-неблагополучних сім'ях; принципи раціонального вигодовування, загартовування, фізичного виховання і догляду за доношеними і недоношеними дітьми; календар профілактичних щеплень, протипоказання до них; заходи з паліативної медицини, психологічної допомоги хворим та їх родичам; основи етіології, клініки, діагностики та лікування найпоширеніших нозологічних форм, дієтотерапії, десмургії, транспортної іммобілізації; першу медичну допомогу при загрозливих для життя людини станах; особливості спостереження та догляду за хворими залежно від патології; фармакологічну дію розповсюджених медичних препаратів, їх сумісність, дозування, техніку та шляхи введення, можливі ускладнення; основи асептики та антисептики, методи обробки використаного оснащення та відпрацьованого матеріалу, протиепідемічні заходи при гострих інфекційних кишкових захворюваннях, вірусному гепатиті, туберкульозі, СНІДі тощо; основи експертизи тимчасової непрацездатності, диспансеризації населення; обліково-звітну документацію за розділами своєї роботи; сучасну літературу за фахом.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ:

Сестра медична загальної практики - сімейної медицини вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст), або базова вища освіта (бакалавр), або повна вища освіта (магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Сестра медична загальної практики - сімейної медицини I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років. Або повна вища освіта (магістр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа". Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Без вимог до стажу роботи.

Сестра медична загальної практики - сімейної медицини II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Сестра медична загальної практики - сімейної медицини: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Без вимог до стажу роботи. {Розділ "Фахівці" доповнено новим пунктом 27 згідно з Наказом Міністерства охорони здоров'я N 686 від 05.08.2013 }

28. Сестра медична з дієтичного харчування

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я, організацію лікувально-профілактичного та дієтичного харчування в лікувально-профілактичних установах.

Визначає склад, енергетичну цінність окремих страв та добових раціонів, потребу хворих у основних харчових продуктах. Складає меню-розкладку та оформляє технологічні картки страв. Здійснює контроль за приготуванням їжі. Відбирає контрольні проби готових блюд. Організовує харчування тяжкохворих. Контролює склад та якість продуктів харчування у "передачах" хворим. Проводить навчання середнього та молодшого медичного персоналу з питань організації лікувального харчування. Бере участь у проведенні протиепідемічних заходів у разі виникнення осередку інфекції. Веде медичну документацію. Дотримується принципів медичної деонтології. Вміє надати першу медичну допомогу при отруєннях, анафілактичному шоці, алергічних станах. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИННА ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; права, обов'язки та відповідальність медичної сестри з дієтичного харчування; номенклатуру лікувальних дієт різного призначення та профілю; особливості лікувальної кулінарії; технологію приготування страв; норми вмісту продуктів харчування в стравах; строки реалізації продуктів харчування та умови їх збереження; методи асептики та антисептики;

організацію санітарно-протиепідемічного та лікувально-охоронного режимів; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Сестра медична з дієтичного харчування вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю, "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Дієтотерапія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Сестра медична з дієтичного харчування I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Дієтотерапія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Сестра медична з дієтичного харчування II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Дієтотерапія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Сестра медична з дієтичного харчування: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Дієтотерапія". Без вимог до стажу роботи.

29. Сестра медична з косметичних процедур

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я.

Надає косметологічну допомогу населенню під керівництвом лікаря. Впроваджує раціональну технологію гігієнічного та лікувально-профілактичного догляду за шкірою та її придатками відповідно до індивідуальних особливостей хворого. Виконує призначені лікарем косметичні (чистку шкіри обличчя, косметичні маски тощо) та фізіотерапевтичні процедури. Проводить косметичний, пластичний та лікувальний масаж, косметичну гімнастику. Консультує хворих з питань раціонального застосування косметичних препаратів та косметичних процедур. Дотримується принципів медичної деонтології. Веде медичну документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИННА ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; права, обов'язки та відповідальність сестри медичної з косметичних процедур; основи нормальної анатомії та фізіології; патологічну анатомію і фізіологію шкіри, етіопатогенез її захворювань; сучасні методи діагностики і лікування, гігієни та профілактики захворювань шкіри волосяного покриву і нігтів, а також лікування косметичних дефектів; методику проведення косметичних процедур, в тому числі примочок, компресів, вологовисихаючих пов'язок, накладання мазей, збовтувальних сумішей, паст, масел, епіляції волосся, а також фізіотерапевтичних процедур, масажу; фармакологію сумісності лікувальних інгредієнтів; фітотерапію в косметології; декоративну косметику; правила безпеки під час роботи з медичним інструментарієм та апаратурою; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Сестра медична з косметичних процедур вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Сестра медична з косметичних процедур I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Сестра медична з косметичних процедур II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Сестра медична з косметичних процедур: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Без вимог до стажу роботи.

30. Сестра медична з лікувальної фізкультури

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я.

Під керівництвом лікаря забезпечує первинну профілактику захворювань людини методами комплексної гімнастики, корекції режиму рухової активності. Кваліфіковано проводить індивідуальні та групові заняття з лікувальної фізкультури. Навчає хворих з різною патологією методикам профілактики хвороб та їх ускладнень. Здійснює підбір комплексів фізичних вправ для самостійних занять. Володіє прийомами масажу. Володіє прийомами реанімації, вміє надати допомогу при травматичному пошкодженні, кровотечі, колапсі, отруєнні, утопленні, механічній асфіксії, анафілактичному шоці, опіках, відмороженні, алергічних станах. Веде медичну документацію. Дотримується принципів медичної деонтології. Бере участь у поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИННА ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; організацію роботи з лікувальної фізкультури в лікувально-профілактичних закладах; права, обов'язки та відповідальність сестри медичної з лікувальної фізкультури; методику проведення лікувальної фізкультури та масажу при різних захворюваннях; сумісність та послідовність процедур лікувальної фізкультури і масажу з іншими процедурами в процесі лікування; показання та протипоказання до застосування лікувальної фізкультури, роль і значення її в медичній реабілітації хворих; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Сестра медична з лікувальної фізкультури вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом

підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Лікувальна фізкультура". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Сестра медична з лікувальної фізкультури I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Лікувальна фізкультура". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Сестра медична з лікувальної фізкультури II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Лікувальна фізкультура". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Сестра медична з лікувальної фізкультури: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа". Спеціалізація за фахом "Лікувальна фізкультура". Без вимог до стажу роботи.

31. Сестра медична з масажу

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я.

Володіє методиками масажу та лікувальної фізкультури при різних захворюваннях. Виконує призначення лікарів. Вміє надати допомогу при травматичних пошкодженнях, кровотечах, колапсі, анафілактичному шоці. Веде медичну документацію. Дотримується принципів медичної деонтології. Бере участь у поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИННА ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; права, обов'язки та відповідальність сестри медичної з масажу; нормальну і патологічну анатомію та фізіологію людини; показання та протипоказання до застосування масажу; методику проведення різних видів масажу; сумісність та послідовність процедур масажу і лікувальної фізкультури з іншими процедурами в процесі лікування; показання та протипоказання до застосування масажу, роль і значення його в медичній реабілітації хворих; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Сестра медична з масажу вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Лікувальний масаж". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Сестра медична з масажу I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Лікувальний масаж". Підвищення кваліфікації (курси

удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Сестра медична з масажу II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Лікувальний масаж". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Сестра медична з масажу: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Лікувальний масаж". Без вимог до стажу роботи.

32. Сестра медична операційна

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я.

Комплектує набори медичного інструментарію відповідно до виду операції. Готує та стерилізує шовний матеріал. Асистує під час складних інструментальних обстежень та лікувальних процедур. Проводить місцеву анестезію, внутрішньовенний наркоз, інфузійну терапію. Володіє різними медичними маніпуляціями (введення шлункового зонду, накладання штучного пневмотораксу тощо). Забезпечує догляд за дренажною системою, трахеостомаю. Застосовує сучасну наркозо-дихальну апаратуру. Здійснює догляд за хворими після операції у палаті реанімації та інтенсивної терапії. Володіє методикою забору матеріалу для лабораторних досліджень. Несе відповідальність за витрати ліків в операційній. Володіє прийомами реанімації, вміє надати допомогу при травматичному пошкодженні, кровотечі, колапсі, отруєнні, утопленні, механічній асфіксії, анафілактичному шоці, опіках, відмороженні, алергічних станах. Веде медичну документацію. Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИННА ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; права, обов'язки та відповідальність сестри медичної операційної; обсяг хірургічного втручання під час операції; послідовність дій хірурга при проведенні операції; техніку проведення різних видів наркозу; перелік і призначення медичного інструментарію, методику його передстерилізаційної очистки і стерилізацію; підготовку до стерилізації перев'язувальних засобів; правила безпеки під час роботи з медичним інструментарієм і обладнанням; фармакологічну дію найбільш поширених медичних препаратів, їх сумісність, дозування, методику введення; основи асептики та антисептики; особливості догляду за хворими в післяопераційному періоді; клінічну та електрокардіологічну діагностику загрозливих станів під час наркозу та в післяопераційному періоді; діагностику раптових ускладнень і першу допомогу при них; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Сестра медична операційна вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Хірургія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Сестра медична операційна I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Хірургія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Сестра медична операційна II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Хірургія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Сестра медична операційна: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Хірургія". Без вимог до стажу роботи.

33. Сестра медична патронажна

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я.

Здійснює медичне спостереження за вагітними, породіллями, новонародженими, дітьми до 1 року, за ослабленими дітьми. Спостерігає за станом здоров'я хворих, які знаходяться на обліку в онкологічних, туберкульозних, психоневрологічних, наркологічних, шкірно-венеричних та інших диспансерах, і контролює додержання ними рекомендованого лікувально-охоронного режиму. Проводить оздоровчі та профілактичні заходи в домашніх умовах. Сприяє запобіганню рецидивів, ускладнень та розповсюдженню інфекційних захворювань. Веде медичну документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення щодо профілактики захворювань та їх ускладнень. Дотримується правил медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИННА ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; права, обов'язки та відповідальність сестри медичної патронажної; основи загальномедичних і клінічних дисциплін; профілактику захворювань, ускладнень вагітності, післяпологового періоду; догляд за новонародженими та дітьми до 1 року; принципи лікувально-охоронного та санітарно-протиепідемічного режиму в домашніх умовах; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Сестра медична патронажна вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Сестра медична патронажна I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Сестра медична патронажна II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Сестра медична патронажна: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Без вимог до стажу роботи.

34. Сестра медична поліклініки

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я.

Бере участь у лікувально-діагностичному процесі. Виконує лікарські призначення. Проводить маніпуляції та процедури згідно з профілем роботи. Асистує лікарю під час проведення амбулаторних операцій. Виконує забір, зберігання, доставку матеріалу для лабораторних досліджень. Здійснює медичний догляд за хворими в амбулаторно-поліклінічному закладі і вдома. Володіє методами проведення протиепідемічних заходів в осередку інфекції. Проводить профілактичні щеплення. Веде облік диспансерних хворих. Володіє прийомами реанімації, вміє надати допомогу при травматичному пошкодженні, кровотечі, колапсі, отруєнні, утопленні, механічній асфіксії, анафілактичному шоці, опіках, відмороженні, алергічних станах. Володіє методами асептики та антисептики. Веде медичну документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення щодо профілактики захворювань та їх ускладнень. Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИННА ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; права, обов'язки та відповідальність сестри медичної поліклініки; організацію роботи амбулаторно-поліклінічних закладів; основи загальномедичних і клінічних дисциплін; правила догляду за хворими; основи диспансеризації населення; фармакологічну дію найбільш поширених лікарських речовин, їх сумісність, дозування, методи введення; методики дезінфекції та стерилізації інструментарію та перев'язувальних засобів; організацію санітарно-протиепідемічного та лікувально-охоронного режимів; основні принципи лікувального харчування; правила асептики та антисептики; правила безпеки під час роботи з медичним інструментарієм та обладнанням; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Сестра медична поліклініки вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Сестра медична поліклініки I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо).

Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Сестра медична поліклініки II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Сестра медична поліклініки: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Без вимог до стажу роботи.

35. Сестра медична станції (відділення) швидкої та невідкладної медичної допомоги

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я, організацію та надання швидкої та невідкладної медичної допомоги хворим та потерпілим.

Бере участь у лікувально-діагностичному процесі. Здійснює професійну діяльність під керівництвом лікаря. Проводить зовнішнє обстеження хворого або потерпілого, визначає показники пульсу, дихання, артеріального тиску. Надає першу медичну допомогу при внутрішній кровотечі, різного виду травмах, ушкодженнях та нещасних випадках, гострих захворюваннях із загрозою для життя. Проводить первинну хірургічну обробку рани. Накладає пов'язки при пошкодженнях та переломах, проводить транспортну іммобілізацію стандартними, або підручними засобами. Володіє технікою зовнішнього масажу серця та штучного дихання. Здійснює підшкірні, внутрішньом'язові, внутрішньовенні ін'єкції. Забезпечує невідкладну допомогу у випадках непритомності, нападів стенокардії, бронхіальної астми, гіпертонічного кризу, асфіксії внаслідок блювання, отруєння, утоплення, механічної асфіксії, анафілактичного шоку, опіків, відмороження, алергічних станів тощо. Звільняє вуха, ніс, очі, дихальні шляхи від сторонніх предметів. Володіє методами асептики та антисептики. Веде медичну документацію. Дотримується принципів медичної деонтології. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИННА ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; організацію швидкої та невідкладної медичної допомоги і реанімаційної служби; права, обов'язки та відповідальність сестри медичної станції (відділення) швидкої та невідкладної медичної допомоги; нормальну та патологічну анатомію і фізіологію організму людини; основні методи реанімації при гострій зупинці кровообігу, гострій дихальній недостатності, особливості реанімації та інтенсивної терапії у дітей і новонароджених; основи акушерства, терапії, хірургії, педіатрії, травматології; основні фармакологічні групи, сумісність ліків; технології малих хірургічних операцій; основи десмургії, правила асептики та антисептики; методи іммобілізації, способи і види транспортування потерпілих залежно від локалізації та характеру ушкодження; правила безпечного користування медичною апаратурою, медичним інструментарієм і обладнанням; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Сестра медична станції (відділення) швидкої та невідкладної медичної допомоги вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища

освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Швидка та невідкладна допомога". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Сестра медична станції (відділення) швидкої та невідкладної медичної допомоги I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Швидка та невідкладна допомога". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Сестра медична станції (відділення) швидкої та невідкладної медичної допомоги II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Швидка та невідкладна допомога". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Сестра медична станції (відділення) швидкої та невідкладної медичної допомоги: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Швидка та невідкладна допомога". Без вимог до стажу роботи.

36. Сестра медична старша

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я.

Керує роботою середнього та молодшого медичного персоналу відділення. Розробляє та затверджує графік роботи медсестер структурного підрозділу, здійснює належну розстановку та використання кадрів, організовує їх працю. Забезпечує кваліфікований догляд за хворими в лікувально-профілактичному закладі. Організовує долікарську медичну допомогу. Контролює роботу медичного персоналу щодо виконання призначень лікарів. Розробляє та впроваджує заходи щодо підвищення кваліфікації середнього і молодшого медичного персоналу. Несе відповідальність за витрати лікарських засобів у відділенні, їх облік, зберігання і використання. Забезпечує збереження медичного обладнання, інструментарію та їх правильне використання. Здійснює контроль за виконанням правил внутрішнього розпорядку, безпеки та протипожежних правил. Забезпечує санітарно-гігієнічний стан відділення. Володіє прийомами реанімації, вміє надати допомогу при травматичному пошкодженні, кровотечі, колапсі, отруєнні, утопленні, механічній асфіксії, анафілактичному шоці, опіках, відмороженні, алергічних станах. Веде медичну документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИННА ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; права, обов'язки та відповідальність сестри медичної старшої; нормальну та патологічну анатомію та фізіологію людини; сучасні методи лабораторного, рентгенологічного, ендоскопічного та ультразвукового дослідження, обстеження, лікування хворих; особливості спостереження і догляду за хворими; фармакологічну дію найбільш поширених медичних препаратів, їх сумісність, дозування, методику введення; методи асептики та антисептики; організацію

санітарно-протиепідемічного та лікувально-охоронного режимів; правила оформлення медичної документації; правила безпеки під час роботи з медичним інструментарієм і обладнанням; сучасну літературу за фахом.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Сестра медична старша вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Організація охорони здоров'я". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Сестра медична старша I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Організація охорони здоров'я". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Сестра медична старша II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Організація охорони здоров'я". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Сестра медична старша: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Організація охорони здоров'я". Стаж роботи за фахом не менше 3 років.

37. Сестра медична стаціонара

ЗАВДАННЯ ТА ОBOB'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я.

Бере участь у лікувально-діагностичному процесі. Виконує лікарські призначення. Проводить маніпуляції та процедури згідно з профілем роботи. Готує хворих до інструментальних методів обстеження. Виконує забір, зберігання, доставку матеріалу для лабораторних досліджень. Забезпечує медичний догляд за хворими. Володіє прийомами реанімації, вміє надати допомогу при травматичному пошкодженні, кровотечі, колапсі, отруєнні, утопленні, механічній асфіксії, анафілактичному шоці, опіках, відмороженні, алергічних станах. Веде медичну документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань щодо профілактики захворювань та їх ускладнень. Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИННА ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; права, обов'язки та відповідальність сестри медичної стаціонара; організацію роботи стаціонара; основи загальномедичних і клінічних дисциплін; правила догляду за хворими; тактику при виявленні хворого, підозрілого на особливо небезпечні інфекції; правила виписування та зберігання лікарських речовин; фармакологічну дію найбільш поширених медичних препаратів, їх сумісність, дозування, методика введення; організацію санітарно-протиепідемічного та лікувально-охоронного режимів; правила асептики та антисептики; правила безпеки під час роботи з медичним інструментарієм і обладнанням; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Сестра медична стаціонара вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Сестра медична стаціонара I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Сестра медична стаціонара II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Сестра медична стаціонара: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за профілем роботи. Без вимог до стажу роботи.

38. Сестра медична зі стоматології

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я, організацію стоматологічної допомоги дорослому та дитячому населенню.

Бере участь у лікувально-діагностичному процесі. Виконує призначення лікаря-стоматолога. Асистує лікарю під час проведення стоматологічних операцій. Надає невідкладну долікарську допомогу. Комплектує набори стоматологічного інструментарію. Готує зліпочний та пломбувальний матеріал. Проводить туалет порожнини рота та готує хворого до проведення наркозу. Володіє прийомами реанімації, вміє надати допомогу при травматичному пошкодженні, кровотечі, колапсі, отруєнні, утопленні, механічній асфіксії, анафілактичному шоці, опіках, відмороженні, алергічних станах. Веде медичну документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення щодо профілактики стоматологічних захворювань та їх ускладнень. Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИННА ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; організацію стоматологічної допомоги дорослому і дитячому населенню; права, обов'язки та відповідальність сестри медичної зі стоматології; симптоматику поширених стоматологічних захворювань, принципи їх лікування; послідовність дій лікаря-стоматолога; особливості догляду за стоматологічними хворими та пораненими з ушкодженнями щелепно-лицевої ділянки; призначення стоматологічного інструментарію та комплектування наборів за видами надання допомоги; основи фармакології, сумісність ліків; засоби індивідуального захисту від гострих вірусних захворювань та особливо небезпечних інфекцій; санітарно-гігієнічні вимоги до умов праці в стоматологічному кабінеті; правила безпеки під час роботи зі стоматологічним обладнанням; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Сестра медична зі стоматології вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Стоматологія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Сестра медична зі стоматології I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Стоматологія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Сестра медична зі стоматології II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Стоматологія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Сестра медична зі стоматології: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Стоматологія". Без вимог до стажу роботи.

39. Сестра медична з фізіотерапії

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я, організацію фізіотерапевтичної допомоги.

Бере участь у лікувальному процесі. Володіє практичними навиками в галузі фізіо- та бальнеотерапії. Виконує фізіотерапевтичні процедури за призначенням лікаря: гідро- та електропроцедури, теплогрязелікування тощо. Готує лікувальні ванни різного хімічного складу. Вміє усунути дрібні пошкодження фізіотерапевтичної апаратури. Володіє прийомами реанімації, вміє надати допомогу при травматичному пошкодженні, кровотечі, колапсі, отруєнні, утопленні, механічній асфіксії, анафілактичному шоці, опіках, відмороженні, алергічних станах. Веде медичну документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань серед населення. Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИННА ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; організацію фізіотерапевтичної служби; права, обов'язки та відповідальність сестри медичної з фізіотерапії; основи фізіо- та бальнеотерапії; механізми лікувальної дії бальнеофакторів; показання та протипоказання до застосування фізичних факторів; механізм дії фізичних факторів, вплив їх на основні патологічні процеси і функції різних органів і систем організму; принципи сумісності і послідовності фізичних факторів і процедур; правила безпечної експлуатації обладнання у фізіотерапевтичних відділеннях (кабінетах); правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Сестра медична з фізіотерапії вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа".

справа". Спеціалізація за фахом "Фізіотерапія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Сестра медична з фізіотерапії I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Фізіотерапія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Сестра медична з фізіотерапії II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Фізіотерапія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Сестра медична з фізіотерапії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Фізіотерапія". Без вимог до стажу роботи.

40. Сестра медична з функціональної діагностики

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я.

Бере участь у лікувально-діагностичному процесі. Володіє основними методиками функціональної діагностики: технікою знімання електрокардіограм, фонограм, реограм, електроенцефалограм; реєстрацією спірограм. Готує хворих до обстеження. Робить розрахунки основного обміну пневмотахометрії. Обробляє фотопапір та фотоплівку для тахоосцилографів, проводить необхідні обчислення і виміри на плівках. Вміє усунути дрібні пошкодження апаратури. Володіє прийомами реанімації, вміє надати допомогу при травматичному пошкодженні, кровотечі, колапсі, отруєнні, утопленні, механічній асфіксії, анафілактичному шоці, опіках, відмороженні, алергічних станах. Веде медичну документацію. Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИННА ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; права, обов'язки та відповідальність сестри медичної з функціональної діагностики; техніку знімання електрокардіограми, фонограми, електроенцефалограми тощо; методи дослідження з функціональними пробами; норми найважливіших показників функціональних досліджень; апаратуру, її будову, принципи роботи та правила безпечної її експлуатації; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Сестра медична з функціональної діагностики вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Функціональна діагностика". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Сестра медична з функціональної діагностики I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Функціональна діагностика". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Сестра медична з функціональної діагностики II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Функціональна діагностика". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Сестра медична з функціональної діагностики: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Функціональна діагностика". Без вимог до стажу роботи.

41. Статистик медичний

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я.

Забезпечує систематизацію та статистичну обробку облікової медичної документації та інформації. Здійснює контроль за якістю і достовірністю облікових даних і звітності. Володіє методикою розрахунку і аналізу статистичних показників діяльності установ, медичного обслуговування та стану здоров'я населення. Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я, організацію статистичного обліку; права, обов'язки та відповідальність статистика медичного; основи статистики, демографії; показники здоров'я та непрацездатності населення; методику розрахунку та аналізу статистичних показників діяльності установ охорони здоров'я; міжнародну класифікацію хвороб; основи інформатики, використання електронно-обчислювальних машин для обробки статистичної інформації; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Статистик медичний вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Медична статистика". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Статистик медичний I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Медична статистика". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Статистик медичний II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина",

спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Медична статистика". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Статистик медичний: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Медична статистика". Без вимог до стажу роботи.

42. Технік зубний

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я, організацію стоматологічної допомоги дорослому та дитячому населенню.

Володіє сучасними методами виготовлення знімних та незнімних зубних протезів. Самостійно виконує технологічні етапи виготовлення ортопедичних апаратів і протезів. Проводить термічну обробку сплавів та штампування коронок. Розробляє постановку штучних зубів. Вміє надати медичну допомогу при невідкладних станах. Веде медичну документацію. Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; організацію стоматологічної допомоги дорослому і дитячому населенню; права, обов'язки та відповідальність технік зубного; показники роботи лікувально-профілактичних установ; міжнародну класифікацію хвороб; етіологію та патогенез захворювань ротової порожнини і щелепно-лицевої ділянки; пріоритетні технології, що застосовуються в сучасній ортопедичній стоматологічній практиці, сучасні технології виготовлення зубних протезів (суцільнолиття та протезування із фарфору і кераміки, виготовлення протезів із благородних металів); принципи дії сучасних ортодонтичних апаратів; сучасні технології виготовлення протезів, що заміщують дефекти м'яких тканин обличчя; основи асептики та антисептики; засоби індивідуального захисту від гострих респіраторних вірусних та особливо небезпечних інфекцій; правила безпеки під час роботи в зуботехнічних лабораторіях; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Технік зубний вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія ортопедична". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Технік зубний I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія ортопедична". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Технік зубний II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія ортопедична". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Технік зубний: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Стоматологія ортопедична". Без вимог до стажу роботи.

43. Технік-ортезист-гіпсовиливальник

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я.

Бере участь у лікувальному процесі. Застосовує сучасні методи гіпсових робіт при травмах, після операцій на кінцівках і хребті, а також при ортопедичних захворюваннях. Готує гіпс для накладання різних м'яких фіксуєчих та гіпсових пов'язок. Здійснює догляд і корекцію гіпсових пов'язок. Регулює та наглядає за ортопедичною апаратурою при хребтовому витягненні. Володіє прийомами реанімації, вміє надати допомогу при травматичних пошкодженнях, кровотечах, колапсі, отруєнні, утопленні, повішенні, анафілактичному шоці, опіках, відмороженні, алергічних станах. Веде медичну документацію. Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; права, обов'язки та відповідальність технік-ортезиста-гіпсовиливальника; анатомію та фізіологію хребта, верхніх і нижніх кінцівок; особливості їх кровообігу в залежності від стану здоров'я та віку; біомеханіку суглобів, статико-динамічні особливості опорно-рухового апарату; організацію роботи та обладнання гіпсового кабінету; технологію виготовлення гіпсу; можливості сучасної ортопедичної техніки; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Технік-ортезист-гіпсовиливальник вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Травматологія та ортопедія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Технік-ортезист-гіпсовиливальник I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Травматологія та ортопедія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Технік-ортезист-гіпсовиливальник II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Травматологія та ортопедія". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Технік-ортезист-гіпсовиливальник: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Сестринська справа", "Лікувальна справа" або "Акушерська справа". Спеціалізація за фахом "Травматологія та ортопедія". Без вимог до стажу роботи.

44. Фармацевт

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я, організацію фармацевтичної служби.

Організовує роботу відділу безрецептурного продажу ліків. Приймає і реалізовує лікарські засоби, що підлягають відпуску без рецептів згідно з чинним законодавством, а також товари медичного призначення, мінеральну воду тощо. Виготовляє лікарські форми за індивідуальними рецептами. Заготовляє лікарську рослинну сировину. Проводить інформаційну і санітарно-освітню роботу. Здійснює первинний облік господарських операцій. Проводить інвентаризацію товарно-матеріальних цінностей. Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: Чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; права, обов'язки та відповідальність фармацевта; організацію забезпечення населення та лікувально-профілактичних закладів фармацевтичними товарами, які згідно з нормативними документами дозволяється відпускати без рецептів, товарами медичного призначення тощо; технологію виготовлення ліків індивідуального і дрібносерійного виробництва, оцінку їх якості, правила зберігання та відпуску; показники роботи аптечних закладів та їх підрозділів; фармакотерапевтичні властивості лікарських засобів; порядок раціонального використання дикорослих лікарських рослин; первинний облік господарських операцій, складання звітності відповідно до нормативних вимог; визначення попиту і розрахунок потреби в лікарських препаратах, предметах санітарії та гігієни, інших товарах медичного призначення; методики ціноутворення на медикаменти та інші товари медичного призначення; організацію підприємницької діяльності; методи проведення фармацевтичної інформації та санітарно-освітньої роботи; сучасну літературу за фахом.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Фармацевт вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Фармація", спеціальністю "Фармація". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Фармацевт I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Фармація", спеціальністю "Фармація". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Фармацевт II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Фармація", спеціальністю "Фармація". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Фармацевт: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Фармація", спеціальністю "Фармація". Спеціалізація за профілем роботи. Без вимог до стажу роботи.

45. Фельдшер

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я, організацію долікарської допомоги дорослому та дитячому населенню.

Проводить загальне і клінічне обстеження хворих. Здійснює постановку попереднього діагнозу щодо гострих та хронічних захворювань органів та систем людини. Надає відповідну медичну допомогу. Асистує під час операцій та інструментальних обстежень. Володіє основами діагностики вагітності, визначає її строки, проводить обстеження вагітної, приймає нормальні пологи, обстежує новонародженого. Надає невідкладну

медичну допомогу при травматичних пошкодженнях, кровотечах, колапсі, судомах, коматозних і термінальних станах, отруєнні, утопленні, механічній асфіксії, анафілактичному шоці, опіках, відмороженні, алергічних станах. Володіє прийомами реанімації та достатнім обсягом медичних маніпуляцій. Проводить забір, доставку та зберігання зібраного матеріалу для бактеріологічного дослідження. Здійснює протиепідемічні заходи в осередку інфекції. Проводить санітарно-освітню роботу серед населення щодо здорового способу життя, планування сім'ї та охорони навколишнього середовища. Веде медичну документацію. Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність фельдшера; міжнародну класифікацію хвороб; основи терапії, педіатрії, хірургії, акушерства, інфекційних захворювань, травматології, урології тощо; етіологію та патогенез найбільш поширених захворювань, методи їх діагностики та принципи лікування; організацію акушерсько-гінекологічної допомоги, механізм нормальних та патологічних пологів; основи експертизи працездатності населення; профілактику промислового травматизму; принципи санітарно-протиепідемічного і лікувально-охоронного режиму; фармакологічну дію найбільш поширених лікарських речовин, їх сумісність, дозування, методи введення; методи забору, доставки, зберігання матеріалу для лабораторних досліджень; сучасну медичну апаратуру фізіотерапевтичного кабінету та кабінету функціональної діагностики; правила безпеки під час користування медичною апаратурою, медичним інструментарієм і обладнанням; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Фельдшер вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Фельдшер I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Фельдшер II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Фельдшер: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа". Спеціалізація за профілем роботи. Без вимог до стажу роботи.

46. Фельдшер-лаборант

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я, організацію лабораторної справи.

Працює самостійно або під керівництвом лікаря. Проводить лабораторні дослідження, аналіз та діагностику їх результатів. Готує необхідні матеріали, апаратуру та інструментарій для роботи. Забезпечує санітарно-протиепідемічний режим в лабораторії.

Проводить дезінфекцію, стерилізацію, знезараження інфікованого матеріалу. Дотримується правил безпеки та особистої гігієни. Веде медичну документацію. Вміє надати медичну допомогу при невідкладних станах. Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; організацію роботи клініко-діагностичних, бактеріологічних і санітарно-гігієнічних лабораторій; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність фельдшера-лаборанта; основні методики лабораторних досліджень і діагностики; правила приготування основних речовин, розчинів, реактивів, живильних середовищ; показники лабораторних досліджень в нормі та при патологічних процесах, їх аналіз; правила підготовки хворих до обстеження, збору досліджуваних матеріалів, їх упаковки, транспортування, дезінфекції відпрацьованого матеріалу; лабораторну техніку та інструментарій; основи загальномедичних і клінічних дисциплін; анатоמו-фізіологічні, вікові і статеві особливості здорової та хворої людини; причини, механізми, симптоми виникнення і розвитку патологічних процесів в організмі; основні симптоми невідкладних станів при гострих захворюваннях; фармакотерапію, дозування та методи введення лікарських засобів; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Фельдшер-лаборант вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лабораторна діагностика" або "Лікувальна справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Фельдшер-лаборант I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лабораторна діагностика" або "Лікувальна справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Фельдшер-лаборант II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лабораторна діагностика" або "Лікувальна справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Фельдшер-лаборант: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лабораторна діагностика" або "Лікувальна справа". Спеціалізація за профілем роботи. Без вимог до стажу роботи.

47. Фельдшер санітарний

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я, санітарним законодавством, положеннями про державний санітарний нагляд.

Виконує обов'язки помічника лікаря-гігієніста. Здійснює поточний санітарний нагляд за установами для дітей і підлітків, комунальними, харчовими і промисловими об'єктами, водопостачанням і очисткою населених пунктів, а також за об'єктами, що будуються. Аналізує професійну захворюваність та діяльність санітарно-епідеміологічної служби.

Відбирає проби і виконує основні види лабораторних і інструментальних досліджень. Організовує і проводить роботу з питань пропаганди здорового способу життя, гігієнічного навчання і виховання населення, в тому числі серед декретованих груп. Дотримується принципів медичної деонтології. Веде медичну документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність фельдшера санітарного; основні фактори ризику здоров'я людини; організацію і проведення гігієнічних і оздоровчих заходів щодо запобігання шкідливого впливу оточуючого середовища; організацію поточного та вибірково-запобіжного санітарного нагляду на підконтрольних об'єктах; характеристики найбільш поширених захворювань людини; методи специфічної і неспецифічної профілактики; правила відбору проб; методи лабораторних та інструментальних досліджень; правила охорони праці; методи аналізу статистичних даних; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Фельдшер санітарний вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа" або "Лікувальна справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Фельдшер санітарний I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа" або "Лікувальна справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Фельдшер санітарний II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа" або "Лікувальна справа". Спеціалізація за профілем роботи. Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Фельдшер санітарний: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа" або "Лікувальна справа". Спеціалізація за профілем роботи. Без вимог до стажу роботи.

48. Фельдшер із санітарної освіти

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність закладів охорони здоров'я, санітарним законодавством, положенням про державний санітарний нагляд.

Збирає та аналізує інформацію про рівень санітарної культури населення. Організовує масові заходи з санітарної освіти, зокрема засобами масової інформації. Бере участь у моніторингу здоров'я населення. Організовує курсову гігієнічну підготовку окремих професійних груп населення, проводить контроль гігієнічних знань за допомогою комп'ютерної техніки. Узагальнює результати роботи, що проводиться в галузі пропаганди медичних і гігієнічних знань. Веде обліково-звітну документацію. Дотримується принципів медичної деонтології. Удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність закладів охорони здоров'я; санітарне законодавство; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність фельдшера із санітарної освіти; організацію первинної медико-санітарної допомоги дорослому і дитячому населенню; основи загальномедичних і клінічних дисциплін, соціальної гігієни, епідеміології, паразитології, ентомології тощо; пріоритетні напрями популяризації здорового способу життя; організацію курсової гігієнічної підготовки різних професійних груп; правила користування технічними засобами пропаганди; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Фельдшер із санітарної освіти вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа" або "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Санітарна освіта". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Фельдшер із санітарної освіти I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа" або "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Санітарна освіта". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Фельдшер із санітарної освіти II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа" або "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Санітарна освіта". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Фельдшер із санітарної освіти: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Медико-профілактична справа" або "Лікувальна справа". Спеціалізація за фахом "Санітарна освіта". Без вимог до стажу роботи.

49. ФЕЛЬДШЕР З МЕДИЦИНИ НЕВІДКЛАДНИХ СТАНІВ

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію екстреної медичної допомоги дорослому і дитячому населенню.

Здійснює професійну діяльність під керівництвом лікаря або самостійно у центрах екстреної медичної допомоги та на станціях екстреної (швидкої) медичної допомоги. Надає екстрену медичну допомогу згідно із затвердженими діагностично-лікувальними стандартами дорослому і дитячому населенню на догоспітальному етапі та під час госпіталізації (транспортування) пацієнта до відповідного стаціонарного закладу охорони здоров'я. Веде первинну медичну документацію. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Дотримується принципів медичної деонтології. Забезпечує збереження лікарської таємниці. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: чинне законодавство України з охорони здоров'я та основні нормативно-правові акти, що регламентують діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я. Чинне законодавство України про інформацію та її захист. Основні засади організації та функціонування системи екстреної медичної допомоги. Загальні принципи організації роботи та чинні нормативно-правові акти, що регламентують роботу центру екстреної медичної допомоги та медицини катастроф, станції екстреної (швидкої) медичної допомоги, відділення екстреної (невідкладної) медичної допомоги. Чинні нормативно-правові акти, що регламентують роботу, права та обов'язки працівників системи екстреної медичної допомоги. Фармакодинаміку

медичних препаратів та їх взаємодію між собою, ускладнення, які можуть виникнути при їх застосуванні. Етіологію і патогенез, методи діагностики і надання екстреної медичної допомоги на догоспітальному етапі при невідкладних станах, при травмах, нещасних випадках, при позалікарняних пологах. Міжнародну класифікацію хвороб. Методи реанімації та інтенсивної терапії у дорослих, дітей і новонароджених. Будову та принципи роботи медичної апаратури, яка застосовується в практиці надання екстреної медичної допомоги. Правила та вимоги санітарно-гігієнічного та протиепідемічного режимів, асептики і антисептики, вимоги з охорони праці та протипожежної безпеки. Чинні нормативно-правові акти, що регламентують порядок здійснення екстреної госпіталізації пацієнтів. Медичну етику та деонтологію. Права та обов'язки пацієнтів. Вимоги щодо ведення первинної медичної облікової документації. Табелі оснащення закладів охорони здоров'я, що входять до складу системи екстреної медичної допомоги. Порядок роботи у надзвичайних ситуаціях, з великою кількістю потерпілих, а також при виявленні особливо небезпечних інфекцій.

Володіти та застосовувати в роботі методики: видалення рідин, предметів, різних мас з верхніх дихальних шляхів; проведення трахеостомії чи конікотомії; штучної вентиляції легень за допомогою медичної апаратури; всіма видами ін'єкцій, трахеї та плевральної порожнини; зупинки зовнішньої кровотечі; інгаляції киснем; промивання шлунку; транспортної іммобілізації; передньої тампонади носу; проведення інфузійної терапії; катетеризації сечового міхура; введення роторозширювача та повітропровідника; зняття електрокардіограми, методикою електродефібриляції; збирання анамнезу, загального огляду, пальпації, перкусії, аускультації; вимірювання артеріального тиску та вираховування об'єму циркулюючої крові; діагностики невідкладних станів; надання необхідної медичної допомоги згідно із затвердженими клінічними протоколами, вміти оцінити дані лабораторних та інструментальних методів дослідження.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Фельдшер з медицини невідкладних станів вищої кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа" або "Сестринська справа". Спеціалізація за фахом "Швидка та невідкладна медична допомога". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Фельдшер центру екстреної медичної допомоги та медицини катастроф, фельдшер станції екстреної (швидкої) медичної допомоги I кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа" або "Сестринська справа". Спеціалізація за фахом "Швидка та невідкладна медична допомога". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Фельдшер з медицини невідкладних станів II кваліфікаційної категорії: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа" або "Сестринська справа". Спеціалізація за фахом "Швидка та невідкладна медична допомога". Підвищення кваліфікації (курси удосконалення тощо). Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Фельдшер з медицини невідкладних станів: неповна вища освіта (молодший спеціаліст) або базова вища освіта (бакалавр) за напрямом підготовки "Медицина", спеціальністю "Лікувальна справа" або "Сестринська справа". Спеціалізація за фахом "Швидка та невідкладна медична допомога". Без вимог до стажу роботи.

Стан здоров'я фельдшера з медицини невідкладних станів повинен відповідати можливості роботи в умовах надзвичайної ситуації. { Пункт розділу "Фахівці" в редакції Наказу Міністерства охорони здоров'я N 133 від 19.02.2013 }

ТЕХНІЧНІ СЛУЖБОВЦІ

1. Реєстратор медичний

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Записує хворих на прийом до лікарів. Реєструє виклики лікарів додому. Надає відвідувачам лікувально-профілактичного закладу довідки щодо порядку роботи закладу, про час і місце прийому лікарів. Забезпечує правильне ведення та зберігання медичних карток амбулаторних хворих. Своєчасно добирає та доставляє медичну документацію до кабінетів лікарів. Оформлює листки і довідки тимчасової непрацездатності, веде їх реєстрацію та облік. Проводить сортування та розкладку результатів лабораторних досліджень, електрографічних та інших обстежень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: права, обов'язки та відповідальність реєстратора медичного; інформацію про режим роботи лікарів всіх спеціальностей на всі дні тижня із зазначенням часу прийому та номера кабінету; правила виклику лікаря додому та порядок попереднього запису на прийом до лікарів; час і місце прийому населення головним лікарем та його заступниками; інформацію про адреси аптек, поліклінік, стаціонарів, які надають екстрену допомогу населенню у вечірні та нічні часи, вихідні та святкові дні; інформацію про порядок роботи поліклініки; правила підготовки до обстежень (аналізу крові, рентгеноскопії, рентгенографії, шлункового соку тощо).

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Повна або базова загальна середня освіта та підготовка на робочому місці. Без вимог до стажу роботи.

2. Сестра-господарка

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Проводить заходи щодо забезпечення санітарно-гігієнічного режиму закладу (відділення). Забезпечує господарським, м'яким і твердим інвентарем, спецодягом, постільною і натільною білизною для хворих, предметами гігієни, миючими засобами, канцелярським приладдям. Проводить заміну спецодягу, рушників співробітникам. Забезпечує блоки харчування (буфет, їдальня) устаткуванням, посудом і спостерігає за їх маркіровкою і використанням. Складає заявки на ремонт приміщень, обладнання, реманенту і контролює його проведення. Керує роботою молодших медичних сестер (санітарок-прибиральниць і санітарок-буфетниць) з утримання в чистоті та порядку приміщень. Веде обліково-звітну документацію.

ПОВИННА ЗНАТИ: права, обов'язки та відповідальність сестри-господарки; правила дотримання санітарно-гігієнічного режиму в закладах (відділеннях); термін придатності господарського, м'якого і твердого реманенту, спецодягу, білизни, що використовуються у закладі (відділенні); умови експлуатації і зберігання, строки і методи санітарної обробки реманенту; форми і порядок ведення обліково-звітної документації; правила охорони праці.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Повна або базова загальна середня освіта та підготовка на робочому місці. Без вимог до стажу роботи.

РОБІТНИКИ

1. Дезінфектор

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Працює під наглядом інструктора-дезінфектора. Готує до використання дезінфекційні засоби та проводить дезінфекцію у вогнищах інфекційних хвороб та інших місцях. Проводить остаточну дезінфекцію. Дезінфікує вироби медичного призначення. Сортує речі для камерної дезінфекції. Проводить стерилізацію певних речей та виробів. Визначає якість дезінфекції та стерилізації. Проводить огляд на наявність педикульозу. Готує дезінсекційні та дератизаційні засоби. Проводить дезінсекційні та дератизаційні заходи на об'єктах і визначає якість їх проведення. Додержує правила особистої і громадської безпеки та охорони праці при проведенні вищеназваних робіт. Постійно підвищує свій професійний рівень.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: нормативні документи, що регламентують організацію дезінфекційної справи; права, обов'язки та відповідальність дезінфектора; принципи, види і методи дезінфекції, дезінсекції, дератизації та стерилізації; дезінфекційні, дезінсекційні та дератизаційні засоби, правила надання першої медичної допомоги при отруєннях ними; методи оцінки якості проведених дезінфекційних, дезінсекційних, дератизаційних та стерилізаційних заходів; правила охорони праці.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Повна або базова загальна середня освіта, підготовка на курсах або на робочому місці. Без вимог до стажу роботи.

2. Молодша медична сестра з догляду за хворими

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Працює під керівництвом медичної сестри з догляду за хворими. Забезпечує чистоту та охайність хворих і приміщення. Проводить догляд за шкірою хворих, обробляє пролежні. Годує тяжкохворих. Стежить за використанням і зберіганням предметів догляду за хворими. Проводить заміну постільної і натільної білизни. Бере участь у транспортуванні тяжкохворих. Стежить за додержанням хворими і відвідувачами правил внутрішнього розпорядку лікувального закладу.

ПОВИННА ЗНАТИ: права, обов'язки та відповідальність молодшої медичної сестри з догляду за хворими; правила санітарії і гігієни; нескладні медичні маніпуляції (постановка банок, гірчичників, компресів тощо); правила охорони праці.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Повна або базова загальна середня освіта, підготовка на курсах або робочому місці. Без вимог до стажу роботи.

3. Молодша медична сестра (санітарка-прибиральниця, санітарка-буфетниця тощо)

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Здійснює прибирання приміщень відповідно до санітарного режиму закладу (відділення). Супроводжує хворих в лікувально-діагностичні кабінети. Виконує функції кур'єра. Допомагає старшій медичній сестрі отримувати медикаменти, інструменти, обладнання і доставляти у відділення. Отримує у сестри-господарки і забезпечує зберігання і використання за призначенням білизну, мийні засоби і господарський реманент. В аптечних закладах проводить миття аптечного посуду. Повідомляє сестру-господарку про несправності в системі опалення, водопостачання, каналізації та в електроприладах.

ПОВИННА ЗНАТИ: права, обов'язки та відповідальність молодшої медичної сестри; правила санітарії і гігієни; призначення мийних засобів і правила їх використання; правила охорони праці.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Повна або базова загальна середня освіта та підготовка на робочому місці. Без вимог до стажу роботи.

4. Фасувальник медичних виробів

ЗАВДАННЯ ТА ОБОВ'ЯЗКИ. Виконує роботу з фасування і дозування лікарських засобів та інших медичних виробів. Бере участь у прийманні та розподілі товарів між відділами аптеки. Ефективно використовує та утримує в належному порядку і чистоті обладнання, ваговимірювальні прилади та фасувальні машини. Виконує правила внутрішнього трудового розпорядку закладу.

ПОВИНЕН ЗНАТИ: права, обов'язки та відповідальність фасувальника медичних виробів; правила охорони праці; правила внутрішнього трудового розпорядку закладу.

КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Повна або базова загальна середня освіта та підготовка на робочому місці. Без вимог до стажу роботи.

ЗМІСТ

№	Назви професій	Стр.
1	2	
КЕРІВНИКИ		
1.1.	Начальник Головного управління, управління (самостійного відділу, служби) охорони здоров'я місцевої державної адміністрації	4
1.2.	Заступник начальника Головного управління, управління (самостійного відділу, служби) охорони здоров'я місцевої державної адміністрації	5
1.3.	Головний лікар обласної, центральної міської, міської, центральної районної та районної лікарень	6
1.4.	Заступник головного лікаря обласної, центральної міської, міської, центральної районної та районної лікарень	6
2	Головний державний санітарний лікар	7
2.2.	Заступник головного державного санітарного лікаря	8
3	Головна медична сестра	9
4	Завідувач аптеки (аптечного закладу)	10
5	Завідувач бази аптечної	11
6	Завідувач відділу (аптеки, бази)	12
7	Завідувач кухні (молочної)	12
8	Завідувач лабораторії (контрольно-аналітичної)	13
9	Начальник (завідувач) лікувально-профілактичного закладу	13
10	Начальник (завідувач) структурного підрозділу медичного закладу	14
ПРОФЕСІОНАЛИ		
Професіонали в галузі лікувальної справи (крім стоматології)		
1.	Лікар	15
2.	Лікар з авіаційної медицини	16
3.	Лікар-акушер-гінеколог	17
4.	Лікар-алерголог	19
5.	Лікар-алерголог дитячий	20
6.	Лікар-анестезіолог	21
7.	Лікар-анестезіолог дитячий	22
8.	Лікар-гастроентеролог	23
9.	Лікар-гастроентеролог дитячий	25
10.	Лікар-гематолог	26
11.	Лікар-гематолог дитячий	27
12.	Лікар-генетик	28
13.	Лікар-геріатр	29
14.	Лікар-гінеколог дитячого та підліткового віку	30
15.	Лікар-гінеколог-онколог	31
16.	Лікар-дерматовенеролог	33
17.	Лікар-дерматовенеролог дитячий	34
18.	Лікар-ендокринолог	35
19.	Лікар-ендокринолог дитячий	36
20.	Лікар загальної практики - сімейний лікар	37
21.	Лікар-імунолог	39
22.	Лікар-імунолог дитячий	40
23.	Лікар-імунолог клінічний	41
24.	Лікар-інфекціоніст	42

25.	Лікар-інфекціоніст дитячий	43
26.	Лікар-кардіолог	45
27.	Лікар-кардіоревматолог дитячий	46
28.	Лікар-комбустіолог	47
29.	Лікар-методист	48
30.	Лікар-нарколог	49
31.	Лікар-нарколог дільничний	50
32.	Лікар з народної та нетрадиційної медицини	52
33.	Лікар-невропатолог	53
34.	Лікар-невролог дитячий	54
35.	Лікар-нейрохірург	55
36.	Лікар-нейрохірург дитячий	56
37.	Лікар-нефролог	57
38.	Лікар-нефролог дитячий	58
39.	Лікар-онколог	59
40.	Лікар-онколог дитячий	60
41.	Лікар-ортопед-травматолог	61
42.	Лікар-ортопед-травматолог дитячий	62
43.	Лікар-отоларинголог	63
44.	Лікар-отоларинголог дитячий	64
45.	Лікар-отоларинголог-онколог	65
46.	Лікар-офтальмолог	66
47.	Лікар-офтальмолог дитячий	67
48.	Лікар-педіатр	68
49.	Лікар-педіатр дільничний	69
50.	Лікар-педіатр-неонатолог	71
51.	Лікар приймальної палати (відділення)	72
52.	Лікар з променевої терапії	73
53.	Лікар-психіатр	74
54.	Лікар-психіатр дитячий	75
55.	Лікар-психіатр дитячий дільничний	76
56.	Лікар-психіатр дільничний	77
57.	Лікар-психіатр підлітковий	78
58.	Лікар-психіатр підлітковий дільничний	79
59.	Лікар-психолог	81
60.	Лікар-психотерапевт	81
61.	Лікар-психофізіолог	82
62.	Лікар-пульмонолог	84
63.	Лікар-пульмонолог дитячий	85
64.	Лікар пункту охорони здоров'я	86
65.	Лікар-радіолог	87
66.	Лікар з радіонуклідної діагностики	88
67.	Лікар-ревматолог	90
68.	Лікар-рефлексотерапевт	91
69.	Лікар-сексопатолог	92
70.	Лікар з медицини невідкладних станів	93
71.	Лікар судновий	95
72.	Лікар-сурдолог	96
73.	Лікар-терапевт	97
74.	Лікар-терапевт дільничний	98
75.	Лікар-терапевт підлітковий	99
76.	Лікар-терапевт цехової лікарської дільниці	100

77.	Лікар-токсиколог		102
78.	Лікар-трансплантолог		103
79.	Лікар-трансфузіолог		104
80.	Лікар з ультразвукової діагностики		106
81.	Лікар-уролог		107
82.	Лікар-уролог дитячий		108
83.	Лікар-фтизіатр		109
84.	Лікар-фтизіатр дитячий		110
85.	Лікар-фтизіатр дільничний		111
86.	Лікар-хірург		112
87.	Лікар-хірург дитячий		114
88.	Лікар-хірург-онколог		115
89.	Лікар-хірург-проктолог		116
90.	Лікар-хірург серцево-судинний		117
91.	Лікар-хірург судинний		118
92.	Лікар-хірург торакальний		120
Професіонали в галузі стоматології			
1.	Лікар-стоматолог		121
2.	Лікар-стоматолог дитячий		123
3.	Лікар-стоматолог-ортодонт		126
4.	Лікар-стоматолог-ортопед		128
5.	Лікар-стоматолог-терапевт		131
6.	Лікар-стоматолог-хірург		133
Професіонали в галузі фармації			
1.	Провізор		137
2.	Провізор-аналітик		138
3.	Провізор клінічний		139
4.	Провізор-косметолог		141
Професіонали в галузі медико-профілактичної справи			
1.	Лікар-бактеріолог		142
2.	Лікар-вірусолог		143
3.	Лікар-мікробіолог-вірусолог		144
4.	Лікар з гігієни дітей та підлітків		145
5.	Лікар з гігієни праці		146
6.	Лікар з гігієни харчування		147
7.	Лікар-дезінфекціоніст		148
8.	Лікар-епідеміолог		149
9.	Лікар із загальної гігієни		151
10.	Лікар з комунальної гігієни		152
11.	Лікар-паразитолог		153
12.	Лікар-профпатолог		154
13.	Лікар з радіаційної гігієни		155
14.	Лікар-санолог		156
Інші професіонали в галузі медицини			
1.	Лікар-дієтолог		158
2.	Лікар-ендоскопіст		159
3.	Лікар-лаборант		160
4.	Лікар-лаборант-генетик		161
5.	Лікар-лаборант-гігієніст		162
6.	Лікар-лаборант-гігієніст з дослідження фізичних факторів навколишнього середовища		163

7.	Лікар-лаборант-гігієніст з дослідження хімічних факторів навколишнього середовища		164
8.	Лікар-лаборант-імунолог		165
9.	Лікар-лаборант з клінічної біохімії		167
10.	Лікар з лікувальної фізкультури		168
11.	Лікар з лікувальної фізкультури і спортивної медицини		169
12.	Лікар-патологоанатом		170
13.	Лікар-патологоанатом дитячий		171
14.	Лікар-рентгенолог		172
15.	Лікар зі спортивної медицини		174
16.	Лікар-статистик		175
17.	Лікар судово-медичний експерт-гістолог		176
18.	Лікар судово-медичний експерт		177
19.	Лікар судово-медичний експерт-імунолог		178
20.	Лікар судово-медичний експерт-криміналіст		179
21.	Лікар судово-медичний експерт-токсиколог		180
22.	Лікар судово-медичний експерт-цитолог		181
23.	Лікар - судово-психіатричний експерт		182
24.	Лікар-фізіотерапевт		183
25.	Лікар з функціональної діагностики		184
ПРОФЕСІОНАЛИ З ВИЩОЮ НЕМЕДИЧНОЮ ОСВІТОЮ, ЯКІ ПРАЦЮЮТЬ У БЮРО СУДОВО-МЕДИЧНОЇ ЕКСПЕРТИЗИ			
1.	Експерт-імунолог судовий		186
2.	Експерт-токсиколог судовий		187
3.	Експерт-цитолог судовий		188
ФАХІВЦІ			
1.	Акушерка		189
2.	Акушерка жіночої консультації		190
3.	Акушерка стаціонару		191
4.	Інструктор-дезінфектор		192
5.	Інструктор із санітарної освіти		193
6.	Інструктор з трудової терапії		194
7.	Лаборант з бактеріології		195
8.	Лаборант з імунології		196
9.	Лаборант клініко-діагностичної лабораторії		197
10.	Лаборант (медицина)		198
11.	Лаборант з патологоанатомічних досліджень		199
12.	Лаборант санітарно-гігієнічної лабораторії		200
13.	Лаборант судово-медичної лабораторії		201
14.	Лаборант (фармація)		202
15.	Лікар зубний		203
16.	Лікар-інтерн		204
17.	Лікар-стажист		204
18.	Оптометрист		205
19.	Помічник лікаря-епідеміолога		205
20.	Помічник лікаря-стоматолога		206
21.	Провізор-інтерн		208
22.	Рентгенолаборант		208
23.	Сестра медична		209
24.	Сестра медична-анестезист		210
25.	Сестра медична дитячої поліклініки		211

26.	Сестра медична дитячого стаціонару		212
27.	Сестра медична загальної практики - сімейної медицини		213
28.	Сестра медична з дієтичного харчування		215
29.	Сестра медична з косметичних процедур		216
30.	Сестра медична з лікувальної фізкультури		217
31.	Сестра медична з масажу		218
32.	Сестра медична операційна		219
33.	Сестра медична патронажна		220
34.	Сестра медична поліклініки		221
35.	Сестра медична станції (відділення) швидкої та невідкладної медичної допомоги		222
36.	Сестра медична старша		223
37.	Сестра медична стаціонару		224
38.	Сестра медична зі стоматології		225
39.	Сестра медична з фізіотерапії		226
40.	Сестра медична з функціональної діагностики		227
41.	Статистик медичний		228
42.	Технік зубний		229
43.	Технік-ортезист-гіпсовиливальник		230
44.	Фармацевт		230
45.	Фельдшер		231
46.	Фельдшер-лаборант		232
47.	Фельдшер санітарний		233
48.	Фельдшер із санітарної освіти		234
49.	Фельдшер з медицини невідкладних станів		235
ТЕХНІЧНІ СЛУЖБОВЦІ			
1.	Реєстратор медичний		237
2.	Сестра-господиня		237
РОБІТНИКИ			
1.	Дезінфектор		238
2.	Молодша медична сестра з догляду за хворими		238
3.	Молодша медична сестра (санітарка-прибиральниця, санітарка-буфетниця тощо)		238
4.	Фасувальник медичних виробів		239